

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 23

I Legislatura

Any 1984

Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada els dies 24 i 25 d'Octubre de l'any 1984
Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.—Projectes de Llei:

- a) Dictamen del Projecte de Llei de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (R.G.E. núm. 529/84).

2.—Preguntes:

- a) R.G.E. núm. 812/84, del Diputat Sr. Joan March Noguera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les importants contradiccions entre el Conseller de Sanitat i el Director General de Sanitat.
- b) R.G.E. núm. 855/84, del Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aprovació de la liquidació del pressupost de l'any 1983.
- c) R.G.E. núm. 866/84, del Diputat Sr. José Luis Martín Peregrín, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al compliment de l'apartat 3 de la Moció Socialista, relativa a les subvencions d'Agricultura, Comerç i Indústria.

- d) R.G.E. núm. 698/84, del Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a les peticions de centres escolars que volen impartir l'ensenyament en català.
- e) R.G.E. núm. 704/84, del Diputat Sr. Joan F. López Casanovas, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la continuïtat de la Federació Menorquina d'Activitats Subaquàtiques.
- f) R.G.E. núm. 784/84, del Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a l'actuació de la Direcció General del Medi Ambient de la Conselleria d'Ordenació del Territori del Govern de la Comunitat Autònoma.

3.—Interpellacions:

- a) R.G.E. núm. 533/84, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la política de personal del Govern de la Comunitat Autònoma.
- b) R.G.E. núm. 665/84, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política de Consells Insulars del Govern de la Comunitat Autònoma.

4.—Proposicions de Llei:

- a) *Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Consell Insular de Menorca (R.G.E. núm. 712/84), relativa a la declaració de la zona de Macarella-Cala'n Turqueta com a Àrea Natural d'Especial Interès.*
- b) *Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), (R.G.E. núm. 738/84), relativa a la declaració de Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida i Cap Des Freu, com a Àrea Natural d'Especial Interès.*
- c) *Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista (R.G.E. núm. 744/84), relativa a la declaració de Cala Mondragó, com a Àrea Natural d'Especial Interès.*

1.—a)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Iniciem la sessió d'avui amb el punt corresponent al Dictamen que han fet arribar a aquesta Presidència la Comissió Permanent d'Assumptes Institucionals i Generals sobre el Projecte de Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Ni el Govern ni la Comissió han fet arribar a aquesta Presidència el nom del Diputat que hagi de defensar aquest Projecte de Llei. Es mantenen 14 esmenes vives i dos vots particulars, que han estat comunicats a la Presidència d'acord amb allò que preveu l'article 118 del Reglament Provisional d'aquesta Cambra. Es debatrà, per tant, el Projecte de Llei, article per article i s'acabarà amb una votació global, de conjunt d'aquest, en compliment d'allò que determina l'article 33.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Per tant, tenint tots els membres d'aquesta Cambra el Dictamen en qüestió, passam a l'article primer i, si cap Grup Polític vol fer ús de la paraula dins un torn a favor, passarem a la votació d'aquest article, i a continuació del vot particular de l'article 2. Vol fer, qualche Grup ús de la paraula per l'article primer? Aleshores passam a la votació d'aquest article, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Queda aprovat aquest article per unanimitat. A l'article segon, hi ha un vot particular del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Secretària, vol donar-ne lectura, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Article 2. Els òrgans superiors de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears són: el President de la Comunitat Autònoma, el Consell de Govern o Govern, les Comissions delegades el Govern

i les Conselleries, tots els altres òrgans de l'Administració Autònoma, depenen del President de la Comunitat Autònoma o del Conseller corresponent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per defensar aquest vot particular té la paraula el Sr. Fèlix Pons.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President, el vot particular es refereix a l'apartat segon, que va ésser introduït a partir d'una esmena presentada que va ésser acceptada a Comissió i ratificada, a la ponència, ratificada a la Comissió. Aquest apartat segon, que és el que no ha estat llegit i del qual el vot particular socialista suposaria la seva supressió diu que el President de la Comunitat Autònoma assumeix amb el seu nomenament el càrrec de President del Govern i exercirà, per això mateix, la totalitat de facultats inherents a un i altre càrrec. Havíem presentat aquest vot particular perquè entenem que aquest afegit és absolutament innecessari, que això es desprèn de totes les normes estatutàries i legals i constitucionals, i que no feia falta aquesta especificació que, a una llei delicada com aquesta, podia introduir, a qualche moment, confusions. De totes maneres entenem que és una qüestió que no té la importància suficient com per originar debat a aquesta Cambra i retirem aquest vot particular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per tant, havent-se retirat aquest vot particular, passam a la votació de l'article 2. De manera que les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 2 es volen posar drets, per favor? Queda aprovat per unanimitat. A l'article 3 s'hi ha presen-

tat una esmena de substitució per part del Grup Parlamentari Socialista, la número 268. Secretària en vol donar lectura, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

1. El Gobierno está integrado por el Presidente, el Vicepresidente, en su caso, y los Consellers. 2. Se establecen las siguientes Consellerías: Interior, Educación y Cultura, Obras Públicas y Ordenación del Territorio, Agricultura y Pesca, Sanidad y Seguridad Social, Turismo, Economía y Hacienda, Trabajo y Transportes, Comercio e Industria. 3. La creación, modificación y supresión de Consellerías se establecerá por Ley aprobada por el Parlamento de la Comunidad Autónoma. 4. El número de Consellerías con responsabilidad ejecutiva no podrá exceder de diez, si se nombrara algún Conseller sin responsabilidad ejecutiva no formará parte del Gobierno ni podrá asistir a sus reuniones y tendrá la consideración de asesor del Presidente con el Estatuto personal que reglamentariamente se determine.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per defensar l'esmena, té la paraula el Sr. Fèlix Pons. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. En primer lloc voldria saber si el text del Dictamen de la Comissió, que ha permès la lectura de l'article 2 per part de la Sra. Secretària, està redactat en català o en castellà a efectes que si es llegeixen en català els textos que estan redactats en castellà i molt bé, per cert, com ho ha fet, les esmenes del Grup Socialista també es llegeixin en català. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. El Dictamen està en castellà.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena a l'apartat, a l'article tercer, és una esmena que pretén bàsicament que l'estructura del Govern de la nostra Comunitat Autònoma quedi fixada a aquesta Llei i que, de qualque manera, quedi establert que l'estructura del Govern, la composició del Govern per Conselleries sigui matèria reservada a una llei d'aquest Parlament, en definitiva, que la darrera paraula a l'hora d'estructurar un Govern la tenguem aquest Parlament. Tema que, com veurem immediatament, està íntimament relacionat amb un altre apartat d'aquest article que és el dels Consellers sense cartera. Per què volem que sigui una llei d'aquest Parlament la que determini les Conselleries que ha de tenir el Govern de la Comunitat Autònoma? En primer lloc, perquè entenem que aquest és un bon principi polític que té un precedent inspirador que és la nostra Constitució, l'article 98 de la Constitució, que ha estat respectat pel Govern de la Nació proposant una Llei aprovada a les Corts Generals; la Llei de 16 d'agost del 83, a la qual queda establerta la composició i l'estructura del Govern de la Nació i a la qual queda definitivament, també, fixat, que la creació, modificació i supressió dels departaments ministerials, s'establirà per Llei aprovada per les Corts Generals. Entenem que aquest és un criteri que es correspon, endemés, millor amb la naturalesa de l'Executiu regional com a una emanació d'aquest Parla-

ment, que és una circumstància que jo crec que molt sovint s'oblida, que l'Executiu és una emanació del Legislatiu, que tots els poders que té, els té perquè aquesta Cambra els hi ha donat, que li ha donat el suport per dur a terme un programa, però que està en funció que aquesta Cambra li mantingui el suport, li mantingui la seva confiança política. I entenem que endemés, i, per tant és lògic, que, a un aspecte tan bàsic i tan important com és l'estructura de l'actuació administrativa que ve canalitzada a través de les Conselleries, aquest Parlament hi pugui dir sempre, la darrera paraula. Però a més entenem que si la modificació, creació i supressió de Conselleries, passa per una llei d'aquesta Cambra està garantida, a més a més, una circumstància que creim que és positiva, que és una mínima estabilitat administrativa, és una barrera de contenció a excessius canvis que no afecten la possibilitat de reorganitzar internament les Conselleries, sinó a crear Conselleries noves, a suprimir-ne, etc. I que si ha de venir aquí, i n'hem de parlar, i s'ha d'aprovar una llei, això ja és una barrera que garanteix un mínim d'estabilitat administrativa que creim que és una circumstància positiva per a la societat d'aquestes illes. Però no podem amagar que ens preocupa el risc que també hi ha d'utilitzar una llibertat omnímoda, com la que es desprèn pràcticament d'aquesta regulació que es vol consagrar el risc que hi ha a aquesta regulació que pugui utilitzar-se aquesta llibertat de crear i modificar Conselleries per resoldre problemes polítics entre partits o dins un mateix partit, què vol dir això? Que no és la primera vegada que veim que es creen Ministeris o Conselleries, avui en dia això ja no serà possible en Ministeris, per donar satisfacció a compromisos polítics, per resoldre problemes d'aliances, de coalicions, de partit o amb altres partits, i entenem que això és una utilització distorsionada de la funció que ha de tenir un Executiu que no té la finalitat de resoldre problemes polítics d'aquesta naturalesa. Per exemple, tampoc, donar satisfacció a una idea de l'Executiu en el qual s'hi posa una representació territorial, en Conselleries que de forma coberta o encoberta tenen representació territorial. Perquè la funció de l'Executiu no és integrar representacions territorials ni donar satisfacció a problemes d'aquesta naturalesa. I amb aquesta regulació que avui es vol aprovar, això es pot fer, i creim que és una mala solució. I endemés enllaça això ja amb el problema dels Consellers sense cartera. L'article 33 de l'Estatut diu que hi haurà un màxim de deu Consellers amb responsabilitat executiva, més exactament diu que el nombre de Consellers amb responsabilitat executiva no excedirà de deu. Voldria recordar quin és l'antecedent més clar d'aquesta regulació, que són els acords autonòmics que, per a qualsevol són nefasts, per a altres són un bon instrument i que, sense dubte pel Grup del Govern, en aquell moment, eren una solució compartida, a pesar que finalment no per això, lògicament, no es varen firmar aquests acords autonòmics, i deien aquests acords autonòmics «los consejos de Gobierno se compondrán como máximo de diez miembros con cargos de responsabilidad ejecutiva», que és una afirmació lleugerament diferent d'aquella que finalment ha arribat a l'Estatut, «diez miembros con cargos de responsabilidad ejecutiva como máximo», i a partir d'aquí, crec que és un precedent a tenir en compte el programa que va presentar Aliança Popular, el PDP i Unió Liberal en lletres molt més petites, també, a aquest, a les eleccions

autonòmiques on deia «que entendemos que ha de tendre a aconseguir un Ejecutivo lo mas reduccio posible»; i curiosament a l'hora de posar en practica això s'ha constituït un dels executius de majors dimensions de tot el mapa autonòmic d'Espanya. Entenem que el límit dels deu Consellers amo responsabilitat executiva no permet que ni hagi mes de deu Consellers i que voler posar uns Consellers, que es diu que no tenen cartera, esta molt bé que no tinguin cartera, però el que és indiscutible és que tenen responsabilitat i que la responsabilitat que tenen és solidària amb els altres membres del Govern, i els altres membres del Govern nomes tenen una responsabilitat, que és l'executiva, per tant, els Consellers sense cartera que tenen responsabilitat solidària, és una responsabilitat executiva, i no pot esser d'altra casta. Perquè si no tenen responsabilitat executiva en el sentit que vostès volen dir, allò que no tendrien són funcions executives, i serien assessors o serien Vice-Consellers, o serien Secretaris Generals o serien una altra cosa, però si estan en el Govern i voten a les reunions del Govern i són solidàriament responsables, tenen responsabilitats executives; i, per tant, s'està anant més enllà d'allò que diu l'Estatut quan s'amplia el nombre de deu a més Consellers. Entenem que és una manera innecessària de forçar aquesta illegalitat estatutària, però ens preocupa perquè veim que això es posa al servici de polítiques molt concretes i definides, i crec que hi ha una circumstància que evidencia clarament que estam davant una utilització desviada d'allò que és integrar un Executiu. Per què no hi ha Consellers sense cartera de Mallorca? Per què només hi ha Consellers sense cartera de Menorca i d'Eivissa? És una pregunta que m'agradaria veure contestada. Entenem que això evidencia que s'està utilitzant els llocs en el Govern per a una política molt concreta i determinada que té la seva darrera ramificació en les relacions amb els Consells i amb les illes menors i demà parlarem del tema de les relacions amb els Consells, però que, sense dubte, no respon a una idea clara d'allò que ha de ser la composició de l'Executiu i el que és més important, del paper que té aquesta Cambra a l'hora d'integrar, de definir la composició de l'Executiu. Per aquestes circumstàncies demanam, per aquestes raons demanam el vot a favor de la nostra esmena i la modificació consiguient del text de la Comissió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per acceptar o rebutjar l'esmena té la paraula el Sr. Joan Huguet. Intervé com a Govern o com a Diputat?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Com a Govern.

EL SR. PRESIDENT:

S'obri la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Indiscutiblement, potser que al debat que ara acaba de començar una de les esmenes que es mantenem vives i potser, com he dit, més conflictives és aquesta de què ara anam a contrastar l'opinió. En el si de la Comissió, tant com a la Ponència, no va esser possible arribar a un acord concret amb allò que respecta a l'article 3, on, per part

del Grup Socialista, es proposava una estructuració del Govern mitjançant Conselleries, i una estructuració que deixava tancat, les portes tancades a la iniciativa del Govern, a poder estructurar, segons el seu entendre, com ha de ser el Govern, en la manera en què ha de funcionar segons les circumstàncies i que el moment li dicta. Indiscutiblement, el text que està a la Ponència recull en certa manera un dels aspectes de la Moció presentada pel Grup Socialista, on diu que no importa que s'estructuri cada una de les Conselleries o digui el nom, però sí diu en el text de la Moció que abans que el Govern o, una volta que el Govern faci o procedesqui a la reestructuració del mateix, haurà de comunicar-ho al Parlament. Per tant, serà el Parlament, també, si no hi està d'acord amb aquesta comunicació que faci el Govern a l'hora d'estructurar les Conselleries, qui haurà de dir, mitjançant una Interpellació o mitjançant una Moció, haurà de dir si hi està o si no hi està d'acord, en definitiva, el Parlament segueix tenint aquest principi sobirà damunt tota la Institució o damunt tota la Comunitat Autònoma. Per altra banda, creim que si a un Govern, ja, mitjançant l'Estatut, se'l té, en certa manera, bastant encotillat perquè es limita el nombre de Consellers, açò provoca i ha provocat a moltes altres Comunitats Autònomes de signe diferent a la nostra, que el Govern hagi hagut de prendre la resolució de nomenar no Consellers sense cartera, però sí nomenar Vice-Consellers, i nomenar-los a la majoria de totes les Conselleries. I açò, si feim resolucions pràctiques com normalment sol fer el Portaveu del Grup Socialista, ha de convenir que fins i tot suposa molta més despesa. I entram en el tema de fons, en el tema de Consellers sense cartera. L'Estatut diu clarament que seran deu que tendran la responsabilitat executiva, però de cap manera no lleva la possibilitat que aquest Consell de Govern pugui estar ampliat a altres Consellers que nosaltres denominam Consellers sense cartera, que no tenen una àrea competencial concreta i, per tant, no tenen una responsabilitat executiva concreta amb un aspecte o amb una Conselleria, sinó que són solidaris amb tots els actes de totes les Conselleries, i, per tant, també tenen aquesta responsabilitat, no una responsabilitat d'acte i d'execució, sinó una responsabilitat, en certa manera, d'acords. Que açò obeeixi a problemes interns de partit o a pactes, açò són judicis de valor, açò obeeix a un sistema d'estructurar el Govern que ha entès aquest Govern que era el més prudent i que era el més convenient per a la nostra Comunitat Autònoma. Si açò és així, també s'ha de dir que no s'ha anat només, i dic només, no s'ha anat a una representació territorial, no estan fets amb aquesta funció els Consellers sense cartera, sinó que s'iguin una en certa manera, coordinació d'àrees i que, en aquest cas, es dona la circumstància que hi ha Consellers sense cartera de les illes menors, concretament de Menorca i de les Pitiüses, per què no hi ha Consellers sense cartera de Mallorca? Perquè aquest Govern no ho ha cregut convenient a aquest moment, en el moment en què ho cregui convenient, hi podrà haver Consellers sense cartera, també per Mallorca. Per tant, nosaltres demanam que es mantengui el text tal com ha vingut redactat de la Ponència i que es rebutgi la Moció socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZÁBAL:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Vice-President. La proposta del Grup Socialista no tanca la porta a la iniciativa del Govern a l'hora de modificar la composició de l'Executiu, sinó que la tanca al fet que sigui el Govern que tingui la iniciativa i el fet que endemés decidesqui sobre aquesta iniciativa, que és una cosa distinta. Nosaltres el que entenem és que la decisió l'ha de tenir el Parlament i entenem que la simple comunicació en el Parlament dels canvis que ha volgut fer el Govern a l'hora d'establir una estructura de l'Executiu, és tensionar innecessàriament la via política, perquè crec que no és correcte entendre que aquest és un punt en el qual el Govern s'hi juga la confiança política, de dir, aquí hi ha una estructura de Govern i, si no els agrada, ens posin una Moció de Censura o ens posin una Interpel·lació, això és una tensió innecessària, entenem que aquest no té per què ser un problema de confiança política. En casos extraordinàriament excepcionals potser sí, que un canvi molt concret tingui una transcendència i una significació tal que el Govern s'hi jugui la confiança política, però normalment no té per què ésser així; i orem que s'obvia aquesta solució que vostès volen donar venint abans al Parlament, que si tenen majoria això no té problema, tots els problemes en què ens trobam aquí és que no tenen majoria, de tant en tant, de cada vegada crec que en tendran més, però de tant en tant no en tenen, i per això aquests recels a la intervenció del Parlament. No és el mateix, per altra banda, no tenir àrea competencial concreta, que no tenir responsabilitat executiva. És possible que dins un Govern hi hagi, per la seva funció d'estricta, assessor polític de persona de confiança del President, de musa del President, com s'ha dit qualque vegada, i hi ha il·lustres precedents en els darrers Governos del nostre país, gent que estava allí, allà, i es deia obertament i, endemés, en to afectuós i cordial i simpàtic que estaven actuant de musa del President, però tenien responsabilitat, votaven, i la responsabilitat d'ells era executiva, baldament no tenguessin una àrea competencial concreta. Nosaltres entenem que aquesta rigidesa que es vol introduir per la nostra esmena no afecta l'operativitat, no és tan difícil dur una llei aquí i aprovar-la, els tràmits es fan amb una relativa agilitat, si es vol fer, si no es vol fer i es demoren tots els terminis, i s'esgoten tots els recursos, les coses s'eternitzen, però si es vol dur aviat, i la iniciativa que vagin aviat sempre la té el Govern, sempre la té el Govern, no hi ha cap problema. Per tant, entrebancs per aquesta banda, no n'hi ha. I finalment li vull dir, en el tema de la representació territorial, vostè sap perfectament que els crea molt més problemes tenir dos Consellers sense cartera com a màxim que tenir-ne tres o no tenir-ne cap, molts més problemes, que això ho hem parlat i ho hem discutit, i els crea un problema estrictament polític perquè si només n'han de llevar un queda desequilibrada o Menorca o Eivissa que a aquests moments tenen dos Consellers cada una dins el Govern, aquest és el problema, i sap vostè que jo no estic dient mentides a aquest moment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol replicar?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Començaré pel final, li he

de dir que, tal vegada, no ha acabat d'entendre l'actual estructura del Govern; en aquest moment, hi ha un Conseller sense cartera per Menorca i dos Consellers sense cartera per Eivissa, no dos per Menorca i dos per Eivissa, per tant, no quedarà desequilibrada territorialment cap de les dues illes, açò en primer lloc. En segon lloc, dir que sotmetre la comunicació quan s'hagi d'estructurar el Govern al Parlament és perquè se'l vol... de cara a una confiança? Jo no ho crec així, crec el contrari, que si cada vegada que un Govern hagi de fer una modificació, sempre dins els límits que li marca l'Estatut, ho ha de fer mitjançant una llei, i que si no és per llei no pot modificar cap tipus de Conselleria, no solament de Conselleria, sinó de nom fins i tot, típicament de nom, i açò moltes vegades sabem i molt més a un procés autònom on açò anirà en funció de les transferències que anem rebent, quan s'hagi de reestructurar el Govern, s'ha de reestructurar en funció de cada una de les àrees competencials que tingui l'Executiu, si per reestructurar aquestes àrees s'ha de modificar perquè es vol modificar un nom concret d'una Conselleria i s'ha de fer cada vegada per llei, nosaltres creim que no és matèria tan transcendental tota vegada que ve limitat, com ha dit vostè, al nostre Estatut. Per tant, nosaltres continuam mantenint el títol tal com ve redactat a l'informe de la Ponència o de la Comissió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Acabat el debat d'aquesta esmena, passam a la votació. Volen intervenir? Té la paraula el Sr. Damià Ferrà Pons. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esquerra Nacionalista farà una explicació una mica detallada de per què no està d'acord amb l'esmena que ha presentat el Grup Socialista. Entenem que a aquest article 3 hi ha dos elements fonamentals de debat. Un és si hem de donar a través d'una llei una estructura pre-determinada, completa, a l'estructuració de les Conselleries que ha de tenir el Govern de les Illes Balears o si hem de deixar més llibertat al Govern per crear l'estructura que cregui convenient, agrupar o separar diferents matèries que formin part d'una Conselleria sempre comunicant-ho al Parlament. Nosaltres entenem que és més operatiu que sigui el Govern que tingui la responsabilitat d'estructurar l'Executiu de la manera més eficaç, però que, naturalment, entenem que aquest article 3, apartat 2, quan diu que aquesta agrupació, divisió, supressió o creació de Conselleries s'haurà de comunicar al Parlament, deixa que el Parlament tingui la darrera paraula en aquesta matèria. Perquè no entenem que no s'ha de fixar per llei, perquè tenim molt present que si fixam aquesta estructura per llei, atès que aquest Parlament de les Illes Balears, per imposició estatutària només té quatre mesos de període de sessions, i una reorganització de Conselleries es podria transformar, atès que podria ésser una matèria urgent, es podria transformar en una qüestió molt llarga, perquè únicament vull recordar el detall que la llei de règim jurídic que ara estam debatent, es va publicar en el Bolletí Oficial del Parlament de dia 29 de novembre de 1983, i estam a dia 24 d'octubre de 1984 i encara no ho hem aprovat. Per

tant, una estructura dins una llei, dóna, entenem nosaltres, una rigidesa excessiva, i, per tant, atès que tenim el Parlament que tenim i tenim els períodes de sessions que tenim i no més, aquesta rigidesa podria anar en perjudici d'una major operativitat de l'Executiu. El segon element seria la ja famosa qüestió del nombre de Consellers que ha de tenir el Govern. Fent una miqueta d'història vull recordar, i afortunadament el Portaveu del Grup Socialista que proposa l'esmena que ara discutim ho ha recordat, que l'origen d'un límit de deu Consellers amb responsabilitats executives ve d'uns determinats acords autonòmics que Esquerra Nacionalista, que el PSM, en aquell moment no va compartir i que naturalment no continua compartint els seus resultats. Es partia, i se'n va fer norma estatutària, d'una desconfiança cap a les autonomies que se'n deien no històriques, es creia que aquestes autonomies tendrien uns petits parlaments inoperants als quals se'ls havia de donar pocs mesos de sessions, en tenim quatre de mesos i ja veim el que ens passa, i també que aquests governs, com que tampoc no tendrien massa coses a fer, havien de ser, naturalment, petitets, com a autonomia de tercer ordre, que pensaren els firmants d'aquells acords. Per tant, el PSM no comparteix la idea d'un límit de deu persones que hagin de formar l'Executiu. Naturalment, no podem ignorar que això s'ha fet llei a través de l'Estatut i, per tant, seria ara completament absurd voler-ho discutir. La qüestió dels Consellers sense cartera ha estat matèria polèmica, perquè es planteja com una representació territorial, es planteja com una espècie de pseudo-representació de les illes menors a aquest Parlament, nosaltres evidentment, en aquest sentit no hi podríem estar en absolut d'acord. Nosaltres entenem que la qüestió de, per una part, les Conselleries amb l'estructura que han de tenir és responsabilitat del Govern, però que el nomenament dels Consellers sense cartera, ja varen presentar una esmena que nosaltres no la vèiem necessària, però és que si prosperàs aquesta esmena del Grup Socialista, vull recordar que no queda tancada en absolut la porta a nomenar Consellers sense cartera, sinó que queda la porta precisament oberta a nomenar-ne un nombre indiscriminat, diu, i ho llegiré en català, perquè amb això de l'idioma, Esquerra Nacionalista no té, en absolut, cap voluntat de fer concessions, «si es nomenàs algun Conseller sense responsabilitat executiva, no formarà part del Govern, etc., etc.» però aquí no ens diu quants en poden nomenar, com a mínim, el Projecte de Llei fixa la xifra de dos, estableix una limitació que nosaltres creim necessària a aquestes Conselleries sense cartera. No voldria fer qüestió, qüestió fonamental, de si és més operatiu o no, tenir una estructura predeterminada quant al nombre i composició de les Conselleries. Creim, i ho he dit, que no podem admetre l'esmena, perquè dóna una rigidesa excessiva i perillosa, atès el poc marge de funcionament que té aquest Parlament, però és que vull recordar que deixar aquesta qüestió oberta s'ha fet precisament a altres parlaments, amb uns projectes de lleis referits al Govern o a l'Administració d'aquella Comunitat Autònoma, i, precisament, s'ha fet a altres Comunitats Autònomes allà on els socialistes tenen majoria, i majoria absoluta, concretament, la Llei de Govern Valencià, article 35 diu «el nombre i denominació de les Conselleries s'establirà per Decret dins el límit d'aquesta llei i se'n retrà compte a les Corts», les

Corts Valencianes, equivalents, en aquest cas, al Parlament de les Illes Balears. Per tant, nosaltres entenem que val més deixar aquesta qüestió completament coberta i no pretendre una rigidesa excessiva en matèria del Govern, i creim, per tant, que aquesta esmena no ha de prosperar, atès que en matèria també dels Consellers sense carteres precisament deixa la perillosa porta oberta a un nombre indiscriminat de Consellers. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Damià Ferrà. El Sr. Josep Maria Lafuente, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, en definitiva, aquesta esmena que planteja el partit Socialista o Grup Socialista, no hi ha dubte que té una suggestió, és suggestiva, i per allò que es refereix a aquest que vos parla, que és membre de la Ponència i la va estudiar amb profunditat, com tots els membres de la Ponència, va causar un impacte, un impacte espiritual dins la meua ànima, i dins la nostra ànima de tots, perquè, en definitiva, dir que nosaltres hem d'estar ben institucionalitzats, hem de tenir una situació clara i ferma i definitiva, això és suggestiu, és suggestiu, i el Sr. Pons ens diu, per exemple, dins la Llei de l'Estat, dins la Llei de Règim Jurídic de l'Estat Espanyol això està així, està així dins la Llei del 57, que ens diu, i ho ha recordat ell, «toda variación en el número y denominación y competencia de los diversos departamentos ministeriales y la creación, supresión o reforma substancial de los mismos se establecerá por Ley votada en Cortes». Això està bé, però després diu, aquesta mateixa llei «sin perjuicio», i tenim ja la paraula «sin perjuicio» a què jo m'he referit avui matí, «sin perjuicio de lo dispuesto en la disposición final primera de este texto refundido» i aquest «sin perjuicio» vol dir «salvo que el Gobierno por Decreto haga lo que le de la gana», perquè diu «se faculta al Gobierno para dictar por Decreto cuantas medidas sean conducentes a la ejecución de lo dispuesto en esta Ley». Bé, i el Govern, el Govern de la Democràcia Espanyola, que era un govern feble quan va començar, que era un govern incipient, que era un govern jove, se'n va adonar que necessitava aquest article, i aquest «sin perjuicio» que vol dir «salvo», baldament opinin altres persones que no vol dir «salvo», aquest «sin perjuicio» el va emprar l'any 77, després de les eleccions, «Real Decreto 1558» i va donar un tomb total a la composició del Govern Espanyol, Govern d'UCD, el va emprar l'any 79, després de les eleccions, govern d'UCD, dia 5 d'abril per «Real Decreto», i el va emprar el Govern Socialista, dia 7 de desembre del 1982, també per Reial Decret, Reial Decret Llei que va dir, derogar, aquesta disposició addicional la va derogar després, «post mortem», quan ell directament sense anar a les Corts va modificar tota l'estructura del Govern i va fer bé, i va fer bé perquè, en definitiva, va creure que començava una situació nova definitiva, amb una situació hegemònica que possiblement tendria una continuïtat llarga, i va dir, a partir d'avui, a partir d'avui després d'allò que jo acab de fer per «Real Decreto», la Llei aprovada en Corts serà allò que modificaran les situacions ministerials. Aquest criteri, que em pareix normal, és el que

em va fer a mi obrir els ulls, dient no, exactament aquestes institucionalitzacions de posicions termes, rigides d'un Govern han de ser fixades quan aquest Govern sigui absolutament consolidat, quan un sistema sigui absolutament consolidat, i un any i pocs mesos després que l'Estatut de la nostra Comunitat estia en vigor, crec que no es el moment oportú, amb tota l'objectivitat del món, baldament sigui molt suggestiu, molt suggestiu, i no és el criteri del Partit Socialista, no es el moment oportú avui, i es molt mes oportú deixar al Govern en condicions de modificar, a menys fins que sigui una autonomia de primer grau, a menys fins aqueu moment que tenguem totes les transferències acceptades, fins aqueu moment es absolutament necessari per a mi, per bé de la Comunitat, per al nostre Grup, continuar amb un criteri eclectic de modificació elàstica, retent compte, naturalment a la representació del poble d'aquestes modificacions. Jo crec que és l'objectiu i allò vàlid. Anem al segon punt, el segon punt que parla dels Consellers sense cartera. Els Consellers sense cartera, l'article 33 de l'Estatut diu una cosa molt important i molt interessant, diu «el nombre de Consellers amb responsabilitat executiva no excedirà de deu», el que vol dir que el nombre de Consellers sense responsabilitat executiva pot excedir de deu, perquè sinó no ho diria, hi ha un principi bàsic dins la interpretació jurídica de les normes que els diu que allà on la Llei no distingeix, nosaltres no hem de distingir, la qual cosa vol dir que contrari el sentit, allà on la Llei distingeix i diu «si els nombres de responsabilitat executiva seran deu», això vol dir que hi pot haver altres Consellers que no estiguin amb aquesta mateixa situació, si no, no ho diria, l'article 33 és ben clar en aquest aspecte i, per tant, nosaltres, operativament, creim que és molt possible, jurídicament també, que existeixin Consellers sense cartera amb la denominació que volguem, però en definitiva altre tipus de Conseller distint dels Consellers amb responsabilitat executiva, perquè l'article 33 és suficientment clar al respecte, per tant, nosaltres no podem estalonar els criteris de l'esmena del partit Socialista i votarem en contra de la mateixa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Disposa, Sr. Vidal de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

No, simplement per dir que, com és lògic nosaltres donarem suport a la postura del Govern, o sigui que rebutjarem l'esmena del Grup Socialista, fent-nos solidaris a més amb tot allò que s'ha dit aquí i, sobretot, amb els arguments que s'han dit, perquè aquí hi ha dues qüestions fonamentals. La primera, la iniciativa a qui correspon quant a l'estructuració, i jo amb tots els respectes crec que s'ha fet un embull el representant del PSOE quan ha dit que no tancava la iniciativa, però la deixava al Parlament la seva esmena, s'entén, crec jo, que la iniciativa queda clar que ha de ser del Govern, però que, naturalment el con-

trol sempre serà del Parlament. I quant a la resta, doncs, que avui dels Consellers sense cartera que es en tema de rons d'aquesta qüestió, i anam precisament a les comparacions que s'han fet aquí, per activa i per passiva, jo puc dir, senzillament que al Govern li seria fàcil nomenar vice-consellers, aleshores els creuen oportú, precisament, i es posen aquesta limitació de dos Consellers sense cartera i que siguin avui un d'Eivissa i un de Menorca no és una qüestió rellevant, perquè vertaderament el Govern pot tenir molts de motius perquè sigui així, i, tal volta, un d'ells, i no es que vulgui entrar a les funcions del Govern, però un d'ells podria ésser fins i tot la residència aquí o no, per atendre a unes responsabilitats executives. Per tant, per tot això, nosaltres, naturalment, rebutjarem l'esmena del Grup Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. El Sr. Fèlix Pons té la paraula. Pot replicar. Disposa, Sr. Pons, de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Per a unes molt breus puntualitzacions. En primer lloc, per dir que l'opció que el Grup Socialista ha reflectit a la seva esmena per solucionar aquesta situació, aquests problemes que resulta que són diferenciats de l'opció que han pres altres Grups Socialistes a altres Parlaments on són majoritaris, el que posa de manifest és que no hi ha sucursalisme d'aquest tan evidenciat ni consignes uniformadores d'allò que ha de fer el Partit Socialista a aquestes situacions, sinó que cadascu valora i examina la seva situació. Per altra banda, voldria dir que la nostra esmena deixa molt clar que de Consellers sense cartera es poden nomenar tots els que es vulguin, interpretant d'una forma literal l'Estatut, però també queda clar que els Consellers sense responsabilitat executiva, que serien els Consellers sense cartera, no formen part del Govern, que es poden tenir tots els Consellers amb responsabilitat executiva que es vulgui, millor dit, es poden tenir deu Consellers amb responsabilitat executiva, però si es tenen Consellers que no tenen responsabilitats executives i que no comparteixen solidàriament la responsabilitat dels altres membres del Govern, no poden formar part del Govern ni estar al Govern. Al Sr. Lafuente, que efectivament la Llei del 57 deia el que ell ha explicat, que la transició va plantejar una problemàtica molt singular que s'ha resolt així com era imprescindible que es resolgués, que el Grup Parlamentari Socialista va estar sempre en contra que els Governes es modificassin en la forma que es modificaven, a pesar que, en perspectiva, es pugui entendre que s'havien d'utilitzar els instruments que hi havia a aquell moment, que el primer que va fer el Govern Socialista va ésser presentar un Projecte de Llei en el qual queda clar que la modificació, creació i extinció de Ministeris no es pot fer més que per una Llei votada en Corts, això també és un fet evident, i que nosaltres ens creim coherents amb aquest criteri. També vull dir-li que, com acab de dir, la nostra esmena dona sortida a aquesta interpretació des dels criteris de perplexitat que explicava que l'Estatut diu que hi haurà un màxim de deu Consellers amb responsabilitat executiva, i que això vol dir que hi pot haver Consellers que no tinguin aquesta responsabilitat executiva, efectivament, si no tenen responsabilitat executiva, el

que nosaltres deim és que no poden ésser solidàriament responsables amb els que la tenen, i que, per tant, no poden formar part del Govern. I al Sr. Vidal li voldria dir que crec, modestament, no haver-me cap embull o embolic, que l'únic que he dit és, contestant al Sr. Huguet, que havia manifestat que la nostra proposta li lleva al Govern la iniciativa, que nosaltres entenem que no li lleva la iniciativa, el Govern pot tenir la iniciativa d'entendre que s'han de modificar les estructures de les Conselleries, però que el que nosaltres entenem és que no pot tenir endemés de la iniciativa la decisió sobre aquest assumpte, que sembla que ho cregui convenient pot dur a aquesta Cambra un canvi a l'estructura del Govern, i que a aquesta Cambra li correspon resoldre aquesta iniciativa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Volen replicar? No, sí, Sr. Damià Ferrà. Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIÀ):

Sr. President, Sres. i Srs. Consellers. Felicitant amb alguna cosa que el Grup Socialista no sigui sucursalista, estan d'enhorabona, però no han desvirtuat l'element en relació als Consellers sense cartera que nosaltres hem introduït. Amb aquesta esmena que vostès proposen, aquest Govern, d'una manera totalment legal i emparant-se, precisament, a aquesta esmena seva, podria nomenar un nombre indiscriminat de Consellers sense cartera, que no formarien part del Govern, però evidentment serien càrrecs, serien consellers assessors, i evidentment aquesta política de nomenament d'un nombre indiscriminat d'assessors, com vostès saben, vostès i el Grup d'Esquerra Nacionalista no comparteix aquesta política de nomenaments que obririen la porta així. I vull recordar, perquè quedi clar, que Esquerra Nacionalista en el seu moment va presentar, precisament, un text de supressió dels elements dels Consellers amb responsabilitat executiva, precisament, suprimir l'apartat que parlava que a més a més dels Consellers amb responsabilitat executiva, se'n podran nomenar d'altres sense cartera, a aquest apartat hi va haver una esmena de supressió del PSM, però posats a optar entre una esmena i altra, comprendran que més val que sigui un nombre limitat de dos, que no deixar la porta oberta a nomenaments indiscriminats que no sabrem, en mans d'un govern poc responsable, on ens duríem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació de l'esmena, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena es volen posar drets, per favor? Sra. Secretària, vol procedir al recompte? Poden seure, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Sra. Secretària, vol procedir al recompte? Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstinguin. No n'hi ha. Queda rebutjada l'esmena per 33 vots en contra i 21 a favor. I passam a la votació de l'article 3, ja que no té més esmenes. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 3, es volen posar drets, per favor? Poden seure, per favor, gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure. Abstencions, no n'hi ha. Per tant, queda aprovat l'article 3 per 33 vots a favor i 21 en

contra. I passam als articles 4 i 5 als quals no s'hi ha presentat, no hi ha viva cap esmena, per tant, passarem a la seva votació conjunta. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles 4 i 5, es volen posar drets, per favor? Queden aprovats per unanimitat. Els articles 6 i 7 tenen presentada una esmena conjunta que es la 265/84, de supressió, per part del Grup Parlamentari Socialista. Per tant, per defensar aquesta esmena de supressió als articles 6 i 7, té la paraula, pel Grup Socialista, el Sr. Fèlix Pons.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President, l'esmena és als actuals articles 7 i 8, amb això sí que...

EL SR. PRESIDENT:

Era als antics articles 7 i 8...

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

No, actuals articles 7 i 8.

EL SR. PRESIDENT:

Actuals articles 7 i 8, bé. Aleshores l'article 6 no té cap esmena.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Bé, és indiferent, perquè el que volem fer és retirar l'esmena que es referia a uns articles que nosaltres enteníem que eren superflus perquè regulaven aspectes que o bé són de competència estatutari, són reproducció de l'Estatut, o bé del Reglament de la Cambra, però en qualsevol cas, com que retiram l'esmena, no val la pena embolicar-nos amb sí eren el 6 i 7 o el 7 i 8.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idè moltes gràcies per aquest aclariment, i, d'aquesta manera, passarem a la votació conjunta dels articles 6, 7, 8 i 9 que no tenen cap esmena. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests articles es volen posar drets, per favor? Queden aprovats per unanimitat. L'article 10 té l'esmena viva, número 263/84, de supressió, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per tant, Secretària, vol procedir a la lectura d'aquesta esmena 263/84?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Enmienda. Al artículo 11. Supresión.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Fèlix Pons. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts per defensar aquesta esmena.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. L'article que es pretén suprimir el que diu és que el President de la Comunitat Autònoma és responsable políticament davant el Parlament, i que la responsabilitat penal li serà exigible en els termes, en els mateixos termes que aquells que s'assenyalen per als Diputats del Parlament de les Illes Balears. I entenem que s'ha de suprimir aquest article, perquè convé no perdre de vista l'autèntica perspectiva d'aquesta llei, aquesta llei és una Llei de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, i hi ha molts d'articles encara a aquest projecte i n'hi havia molts més que no tenen res a veure amb el Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autò-

noma. Podríem admetre que per davall aquest títol hi ha una regulació que es pugui adaptar a allò que l'exposició de motius diu, que és la creació de l'administració de la Comunitat Autònoma i l'organització de l'administració de la Comunitat Autònoma, cap d'aquestes dues coses hi ha a la llei. Però allò que és segur és que un article que diu que el President és responsable políticament davant el Parlament ni és una norma de règim jurídic de l'administració, ni és una norma de creació de l'administració, ni és una norma d'organització de l'administració, és una norma de responsabilitat política i per tant de nivell institucional, pràcticament estatutari. No té res a veure, jo crec que es perd la perspectiva d'aquesta llei, i que aquest article l'únic que fa és donar una heterogeneïtat i una falta de seriositat al conjunt que aconsella vivament la seva eliminació d'aquest text.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Joan Huguet. Intervé, Sr. Huguet, com a Govern.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sí, perquè les meves intervencions seran sempre com a Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres entenem tot el contrari d'allò que aquí s'acaba de dir, perquè precisament a la Llei de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, que s'ha presentat i que ara discutim, hi està integrat l'Estatut Personal del President, i és aquí on s'ha de dir el President quin tipus de responsabilitat té, tant davant el Parlament com també responsabilitat penal, i açò s'ha de contemplar a l'Estatut Personal, allà on es contempen tant les atribucions com les seves obligacions com a President de la Comunitat Autònoma, que és una transcripció de l'Estatut d'Autonomia, no podia ser altra cosa, que l'Estatut Personal del President digués precisament allò que marca l'Estatut d'Autonomia quan parla d'aquesta responsabilitat del President, per tant, nosaltres entenem que açò s'ha de mantenir tal com ve en el Dictamen de la Comissió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons? No. Vol intervenir en torn a favor, algun Grup? Sr. Damià Ferrà, Sr. Josep Maria Lafuente. Sr. Damià Ferrà Pons, té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Les paraules del Portaveu del Grup Socialista entenc que donen la raó a una esmena que va presentar, en el seu moment, al text d'aquesta Llei, Esquerra Nacionalista. Esquerra Nacionalista va proposar que es digués Llei del Govern i Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè dins aquesta llei hi ha, de fet, moltes coses més que llei de règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma, aquesta esmena d'Esquerra Nacionalista no va ésser secundada i, si no record malament, el Grup Socialista, per a mi d'una manera sorprenent, va votar en contra d'una esmena

que hauria adaptat el que la llei realment és amb el que la llei, a través del seu títol, diu que és. Nosaltres entenem que aquest article pot ésser sobrer, però en tot cas no incorrecte, no fa més, potser, que reiterar alguns elements que ja estan a l'Estatut, però tampoc no hi sobra dins aquesta llei i, per tant, no donarem suport a l'esmena de supressió. Sí que hauríem agraït, en el seu moment, un suport a una modificació del títol que l'hauria fet més coherent amb allò que la llei estam comprovant que realment és, Govern i Administració de la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Josep Maria Lafuente i disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Abundant en el mateix criteri que ha dit el Portaveu del partit d'esquerra, efectivament dins aquesta llei no solament hi ha el règim jurídic de responsabilitat d'administració de la Comunitat sinó que hi ha, d'acord amb les manifestacions i recomanacions de l'article 10, de l'article 11, de l'article 33, de l'article 41 de l'Estatut, l'Estatut del President, el règim i organització del Govern i tota una sèrie de circumstàncies que són paral·leles a allò que representa el règim jurídic, i, per tant, no pot ser mai manca de seriositat fer una transcripció quasi literal de l'article 32, punt 4 i punt 6 de l'Estatut, en definitiva si el que diu aquest article que estam comentant és copiar el que l'Estatut diu quant a responsabilitat civil i penal del President, d'acord amb allò que l'Estatut estableix, manca de seriositat serà mai, potser que sigui una redundància, però seriositat manca, mai. Gràcies. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons?

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Simplement per dir que a aquesta llei, efectivament, hi és quasi tot, és una llei caleidoscòpica i abigarrada i que, lògicament, s'hi pot trobar argument perquè hi hagi el que nosaltres pretenem suprimir i moltes altres coses, per tant moltes de les esmenes de supressió són per intentar donar un mínim d'homogeneïtat dins el cert caos de temes que s'han volgut ficar dins aquesta llei i altres que es diu que hi són i que no hi són, com per exemple el d'organització i creació d'una administració i, per tant, no tenim res més ...

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, ... passarem a la votació de l'esmena. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Secretària, pot procedir al recompte? 21. Poden seure, per favor, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'esmena, es volen posar drets, per favor? 33. Poden seure, per favor, no hi ha abstencions. Per tant, queda rebutjada l'esmena per 33 vots a 21. I passam a la votació de l'article 10 i, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 10 es volen posar drets, per favor? 33. Moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 10, es volen posar drets, per favor? 21. Poden seure, per favor i moltes gràcies. Tampoc no hi ha abstencions. Queda aprovat l'article 30, 10 per 33 vots a favor i 21 en con-

tra. I passam a l'article 11, que també té una esmena viva, la 261/84, esmena d'addició, del Grup Parlamentari Socialista, per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Fèlix Pons.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol que la llegesquin, Sr. Fèlix Pons?

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

No crec que faci falta. No.

EL SR. PRESIDENT:

No fa falta. Té deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Jo li agraeisc molt, Sr. President, la seva observació que es tracta d'una esmena viva, perquè tenc la impressió que és una esmena moribunda. Sí, no pel que pugui ocórrer a la votació, sinó per allò que ha passat a l'article 3. Aquesta esmena estava en relació directa a aquella que hem presentat a l'article 3, on preteníem que es fixàs una estructura del Govern i amb un ordre de les distintes Conselleries, i que, per tant, quan arribava el moment, com és aquest, de parlar de la substitució del President, no s'apellàs, com s'apella al text, a un criteri estrictament biològic gerontocràtic, on diu que correspondrà la substitució al Conseller de major edat nosaltres el que proposàvem era que al President i, en el seu cas, al Vice-President, si no hi fos o no n'hi hagués, el substituís el Conseller que correspongués per l'ordre establert per l'article 3, com que a l'article 3 no hi ha ordre, no es tracta que hi hagi esmena viva, és que pràcticament no hi ha esmena, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Volen intervenir els altres Grups? En conseqüència, passam a la votació de l'article, no, no es retira.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President, nosaltres el que entenem és que resultaria una incongruència total, primer que resultàs que es votava a favor de la nostra esmena, segon, que si resultava aprovada, no seria aplicable perquè a l'article 3 no existeix la referència que s'hi fa i que allò que correspon és votar l'article, no l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Aleshores, passam a la votació de l'article 11. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 11 es volen posar drets, per favor? 33. Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 11 es volen posar drets, per favor? Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure. Vots a favor, 33; vots en contra, cap, abstencions, 21. Queda aprovat l'article 11. L'article 12 no té cap esmena, per tant, podem procedir directament a la votació. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 12 es volen posar drets, per favor? Queda aprovat per unanimitat. Moltes gràcies. L'article 13 té una esmena, la 259/84, de supressió, del Grup Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula pel Grup Socialista, el Sr. Fèlix Pons. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena precisa per esser entesa correctament, pràcticament d'una lectura del mateix article 13, es refereix al seu apartat segon. L'article 13 a l'apartat primer diu que «el President de la Comunitat Autònoma ostenta la més alta representació de la Comunitat Autònoma i l'ordinària de l'Estat a les Illes Balears», i l'apartat 2, diu «li correspon, també, la representació legal de la Comunitat Autònoma com a entitat política i administrativa que opera en el marc de l'ordenament jurídic de l'Estat». Nosaltres pretenem que aquest apartat 2 se suprimesqui, per dues raons: la primera, perquè francament ens resulta inintelligible, és a dir, que, no entenem el que vol dir i, tant a Ponència com a Comissió, vàrem demanar que se'ns explicàs què volia dir, i no hi hagut ningú capaç de dir-nos-ho, i pos per testimonis a la resta de membres de la Comissió i de la Ponència. Però, és que si interpretàvem la seva literalitat, i fent un esforç endevinàssim un significat d'aquest apartat segon, llavors resulta que és absolutament superflu i innecessari, què es vol dir quan es diu que el President de la Comunitat Autònoma, que ja s'ha dit que ostenta la més alta representació de la Comunitat Autònoma, endemés té la representació legal de la Comunitat Autònoma com a entitat política i administrativa, que opera en el marc jurídic de l'Estat, és que hi ha un altre marc jurídic, endemés del marc de l'Estat? Es què s'opera a un marc jurídic? Jo crec que per operar a un marc jurídic el que es necessita no és representativitat o representació, sinó personalitat, que és una altra cosa, si es tracta de representació a efectes polítics, està recollida a l'apartat primer on es diu que ostenta la més alta representació, si es tracta de representació administrativa, que no sé quina diferència pugui tenir de la política, però si allò que vol dir és que el que representa el Govern o la Comunitat Autònoma, que no és el mateix, que no és el mateix, no és el mateix representar el Govern que representar la Comunitat Autònoma, la representació administrativa de la Comunitat Autònoma no sé què és, sí sé què és representar administrativament el Govern; si el que es vol dir és que el President representa amb les relacions amb els altres òrgans públics, per exemple, a efectes de recursos davant el Tribunal Constitucional a la Comunitat Autònoma, això està dit ja a l'article 15, que parla que el President té la representació legal de la Comunitat Autònoma. Per consegüent, de què es tracta, de donar una representació en blanc al President? No és procedent. El President pot exercir totes les seves atribucions i competències, però quan es tracta d'executar les decisions del Govern, no té una representació que li vengui de la llei, sinó que estarà determinada pels acords que en cada cas concret s'hagin pres i, per tant, no pot tenir una representació administrativa en blanc. Entenem que, fora del cas, que no descartam, que avui, a la fi es donàs una explicació convincent i coherent d'allò que es vol dir amb aquest apartat, s'ha de suprimir per no introduir confusió dins un tema tan delicat com és aquest. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Joan Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquí s'ha de començar amb una pregunta, i és la següent: és o no

és una atribució del President de la Comunitat Autònoma ostentar la representació legal? Si no es, és aquí on n'ha d'estar recollit i no a un altre lloc; per altra banda, vostè, amb tota la sèrie de preguntes que ha fet, indiscutiblement ha donat peu a dir que amb la condició de President de la Comunitat Autònoma va inclosa també la representació com a President de l'Executiu, cosa que passa a totes les Comunitats Autònomes, que una mateixa persona té la representació ordinària del Cap d'Estat, en aquest cas el Rei, i també té la representació legal de l'Administració com a President de l'Executiu, per tant, en el punt 1 hi ha la representació ordinària, i en el segon punt hi ha la representació legal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar? Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Estam ben d'acord que hi ha d'haver una determinació de la representació legal del President, però és que, com he dit, a l'article 15 s'atribueix al President la representació legal, si això és així, què té a veure o què vol dir allò de l'article 13? La representació legal està determinada a l'article 15, la representació política està representada a l'apartat primer, quan es diu que té la més alta representació, insistesc que ningú no ha estat capaç d'explicar allò que es vol dir quan s'afirma que dins el marc jurídic de l'Estat, tindrà la representació política i administrativa. I per altra banda, vostè precisament em confon la representació de la Comunitat Autònoma amb la representació del Govern, que són dues, sí, però, vostè és qui ha dit que com a representant de l'Executiu, ha utilitzat la paraula Executiu, que és el Govern i no la Comunitat Autònoma, té la representació, és ver que el President tindrà la representació de l'Executiu, però el que jo he dit és que si és això el que es vol dir a l'apartat segon, que el President tindrà la representació de l'Executiu, que es digui, perquè aquí el que es diu és que tindrà la representació de la Comunitat Autònoma, que és una altra cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol replicar? Volen intervenir els altres Grups Polítics? Pel Grup Esquerra Nacionalista (PSM), té la paraula el Sr. Damià Ferrà. Disposa de deu minuts, Sr. Damià.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Esquerra Nacionalista dins Comissió es va abstenir perquè, efectivament, aquest article és, entenem, bastant confús. Hem esperat fins al final a veure si ens donaven uns aclariments, però després de sentir la intervenció del Sr. Fèlix Pons, del Grup Socialista, i sentir la resposta del representant del Govern, seguim dins la nostra confusió i arribam a la conclusió que aquest article, ens decantaríem més aviat a la posició que manté el Grup Socialista, és un article confús, és un article que no afegeix elements nous, que no defineix res, i, per tant creim que el text hi guanyaria amb la seva supressió pura i simple, per això, després de sentir aquestes darreres intervencions, transformarem la nostra abstenció en un vot a favor d'aquesta esmena de supressió que es proposa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Els Sr. Josep Maria Lafuente, pel Grup Regionalista de les Illes, disposa de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Pel Grup Regionalista, aquest article, tot en, es conerent, el que passa és que s'hauria d'interpretar llegint el punt 1 i el punt dos, perquè el punt dos sense el punt 1, per ventura té qualque dificultat de comprensió o d'interpretació. El primer apartat que recull l'article 32 de l'Estatut quasi «ad pedem litteram», parla que el President de la Comunitat té la més alta representació i l'ordinari de l'Estat de les Illes, això ja crea un poc de confusió, no se sap exactament que és, el que passa és que l'Estatut ho diu i dóna la sensació que aquest criteri representa un simbolisme dins la unitat de l'Estat que recull l'article 2 de la Constitució de l'Estat Espanyol, i, per tant, el President és un representant d'aquesta unitat de l'Estat, per exemple dit a les lleis «en nombre del Rey», per tant, és un poc el representant, simbolitza aquesta unitat d'Espanya dins totes les Comunitats, això és el que pareix que representa el punt 1, o sigui, la representació simbòlica, política de la unitat d'Espanya sense perjudici d'altres autoritats estatals. Bé, idò el punt segon, la sensació que té el representant del Grup Regionalista, és que parla de la representació de tipus legal enfront a altres organismes amb una representació de caràcter jurídic, no simbòlic o polític, i la seva personalitat, enfrontada amb altres corporacions o amb altres persones jurídiques amb procediments judicials, ha de tenir aquesta representació, i no és obstacle que diguin que l'article 15 parla d'això també, perquè l'article 15 desenvolupa l'article 13 que estam en condicions de parlar, l'article 15 diu «com a representant legal de la Comunitat li correspon 1, 2, 3, 4 i 5», o sigui, que és una conseqüència de l'article 13, per tant, el punt 2 de l'article 13 està perfectament situat en connexió amb el punt 1, i aquests dos punts són coherents amb l'article 13 i l'article 32 de l'Estatut. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Sr. Fèlix Pons, pot replicar. Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Realment el Sr. Lafuente no ha avançat molt amb les explicacions que tampoc no va poder donar ni donar-se a aquell moment, a la Ponència i a la Comissió. De totes maneres, crec que l'ajuda argumental que ha prestat al Govern és inapreciable i que al llarg d'aquesta llei ho continuarà essent, però lògicament, no es pot dir que l'article 15 sigui un simple desenvolupament de l'article 13 ni de l'apartat 1 ni de l'apartat 2, jo he començat per dir que l'apartat segon de l'article 13 no s'entenia sense haver llegit l'apartat primer, i he començat per llegir l'apartat primer, i després l'apartat 2, perquè es ves clara la diferència que hi havia entre un i altre, i la dificultat de distingir allò que volen dir un i altre. Si el President de la Comunitat Autònoma té la representació legal de la Comunitat Autònoma, i aquí es diu endemés en què consisteix aquesta representació legal, no hi ha res a dir, és a dir, estam d'acord, però si endemés d'això té la representació legal de la Co-

munitat Autònoma com a entitat política i administrativa, que opera, com he dit, en el marc de l'ordenament jurídic de l'Estat que ningú no sap el que vol dir, què és això del marc jurídic de l'Estat? La Comunitat Autònoma opera dins l'ordenament jurídic, no dins el marc jurídic de l'Estat, és absolutament inintelligible, i insistesc, en el darrer extrem, quan se'ns hagi explicat i poguem endevinar una remota interpretació a tot això, resulta que és absolutament superflu, o això o l'article 15.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. No volem intervenir més grups, passarem a la votació de l'esmena. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena a l'article 13, es volen posar drets, per favor? 24, 25. Poden seure, per favor. 24. Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra de l'esmena es volen posar drets, per favor? Poden seure, per favor, gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no. Per tant, queda rebutjada l'esmena per 29 vots en contra i 24 a favor. I passam a la votació de l'article 13 tal com està, resultat del Dictamen de la Comissió. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 13, amb la redacció aquesta, es volen posar drets, per favor? Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 13 es volen posar drets, per favor? Poden seure i moltes gràcies. Abstencions no n'hi ha. Per tant, queda aprovat l'article 13 per 29 vots a favor i 24 en contra. I passam a l'article 14. L'article 14 té dues esmenes, una, la 121/84, apartat 13, d'addició d'Esquerra Nacionalista, i una altra, la 256/84, de supressió del Grup Parlamentari Socialista. Per ordre de prioritat tractarem primer la 121/84, per tant, per defensar aquesta esmena, pel Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula, el Sr. Damià Ferrà. Vol que llegesqui, que llegim l'esmena? Sra. Secretària, vol procedir a la seva lectura? La 121, apartat 13, d'addició,

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Text proposat: 15.—Garantir la normalització de l'ús de la llengua catalana per part dels poders públics de la Comunitat Autònoma. 16.—Consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. 17.—Promoure la participació de tots els ciutadans de les Illes Balears a la vida política, cultural, econòmica i social. 18.—Designar el representant de la Comunitat Autònoma al Patronat de la Corona d'Aragó.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, moltes gràcies, Sra. Secretària. Sr. Damià Ferrà, te la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vull recordar que aquesta esmena d'addició a l'article 14 fa referència al President d'una Comunitat Autònoma com a titular d'una acció de Govern. Aquesta esmena addicional presenta punts diferents que poden merèixer valoracions diferents i, evidentment, votacions diferents, que intentaré explicar a aquesta Cambra. D'una banda, el darrer punt, el 18, la designació d'un representant de la Comunitat Autònoma al Patronat de la Corona d'Aragó, creim que no ha de menester gaire més explicacions, és una facultat de la Comunitat Autònoma que, en

aquest cas, recau sobre el President, i que hi ha altres llocs, concretament la del País Valencià la tenc dins la memòria que el recullen així, expressament, creim que no ha de menester gaire més matisacions. Sí hauria de menester una matisació l'apartat 15 que proposam afegir quan encomana al President com a titular d'una acció de Govern, garantir la normalització de la llengua catalana. Se'ns pot argumentar que no estam discutint un programa de normalització lingüística, i estariem d'acord, ara bé que hi hagi la màxima figura de l'Executiu de les Illes Balears, que en tant que titular d'una acció de Govern estigui constituït com a garant d'una normalització d'un idioma que està en perill, que està en situació greu i que ha de ser que hauria de ser, no és encara, objecte d'una potenciació per part del sistema d'autogovern de les Illes Balears, creim que és un element clarament positiu i definitori. En definitiva, es tracta de si li volem donar al President, sempre, i ho vull recordar, com a titular d'una acció de Govern, una responsabilitat determinada dins el marc que l'Estatut preveu quant a la normalització de la llengua catalana. Un segon apartat que aniria també una mica en relació amb aquest primer, el punt 16 que proposam afegir, parla de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat dels pobles de les Illes Balears. Entenem que l'acció d'un President d'una Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a titular de l'acció de Govern, no pot ser, no es pot entendre com a una simple ocupació física d'un poder, com una labor purament administrativa, sinó que, des de la nostra òptica nacionalista i d'esquerres, entenem que aquí hi ha un país que ha tengut un autogovern dins la història, nosaltres som una nacionalitat històrica, pesi a qui pesi, que aquestes característiques diferencials dels diferents pobles de les Illes Balears, han estat objecte d'una labor destructiva del centralisme, i que, per tant, la màxima figura de l'Executiu de les Illes Balears ha d'adquirir clarament un compromís de consolidar i desenvolupar unes característiques pròpies dels pobles de les Illes Balears sempre a través de l'acció de Govern. Se'ns dirà que el que proposam és evidentment un programa de signe nacionalista i d'esquerres, i nosaltres direm que hi estam perfectament d'acord, i potser no tenim massa fe que aquesta part de l'esmena vagi endavant, perquè és obvi que la majoria d'aquesta Cambra ni és d'esquerres, ni és nacionalista i amb prou feines sent compromisos d'impulsar recobraments d'un país com el nostre. Finalment, el punt 17, proposa que el President, al davant del seu Govern, promogui una participació dels ciutadans de les Illes Balears a la vida política, cultural, econòmica i social, què vol dir això? Estam detectant aquests dies passats, a través dels mitjants informatius, tota una sèrie d'advertències que l'Autonomia de les Illes Balears, el Parlament, el Govern, etc... estan funcionant, dóna la impressió, una mica d'esquena als seus propis ciutadans, senten els ciutadans de les Illes Balears com una cosa pròpia, positiva, que s'ha de defensar, a capa i espasa si fa falta, en contra d'un retorn al centralisme, o aquesta Cambra i el Govern de les Illes Balears funcionen mirant-se els seus propis problemes interns? Nosaltres creim que l'arrelament de l'Autonomia dins els ciutadans d'aquestes illes és extremadament precària, i que, per tant, és necessària la participació dels ciutadans dins tota una dinàmica molt àmplia que, per abreujar, qualifiquem de política, cultural, econòmica i social. Amb tot això, en definitiva, no feim més

que recollir un apartat de l'Estatut d'Autonomia, i traslladar-no com una responsabilitat del President sempre com a titular d'una acció de Govern. Entenem, per tant que és una esmena d'addició clarament positiva, és una esmena que no amagam que té un color polític perfectament determinat, però que al marge de l'origen d'aquesta esmena, entenem que la seva aprovació i la seva incorporació a aquesta mal dita Llei de Règim Jurídic, per a nosaltres, continua essent llei de govern i administració de la Comunitat Autònoma, milloraria francament el text i donaria, establiria un compromís del President amb una sèrie de tasques fonamentals per consolidar l'autonomia a les nostres illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn. El Govern té la paraula. El Sr. Joan Huguet. Intervé el Sr. Huguet com a membre del Govern, sense limitació de temps.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estam davant una esmena on es tracta de fixar més responsabilitats al President del Govern de la Comunitat Autònoma com a titular. Sembla ésser que tracta de donar-li més responsabilitats, i no és així perquè tot quant respecte als punts número 15, 16 i 17 ja les té, a aquestes responsabilitats, al moment d'assumir la Presidència de la Comunitat Autònoma i al moment d'assumir la Presidència del Govern, perquè si no fos així, s'hauria de posar, no solament fins al punt número 18, sinó que tal vegada s'hauria de posar un número limitat de responsabilitats que anirien des de la protecció de la nostra llengua, des de la protecció de la nostra identitat històrica, fins passant per aspectes com puguin ésser de desenvolupament sanitari, aspectes d'ordenació del territori, etc..., etc... Com a responsable màxim d'un Executiu aquestes responsabilitats les té. Aquest contingut que hi ha a aquesta esmena número 13, tal volta sigui un contingut que s'hagi de contemplar dins la Llei de Normalització Lingüística que vindrà d'aquí, no passa el mateix, per exemple, al punt número 18, que és designar el representant de la Comunitat Autònoma al Patronat de la Corona d'Aragó, ve bé que s'estableixi a aquesta Llei ja que és a l'Estatut qui és qui la de designar, i qui és qui té la facultat, per tant, per part del Govern, entenem que aquesta esmena si és possible, i el PSM així ho accepta, s'haurien de votar per separat els tres primers apartats i deixar pel darrer l'apartat 18 al qual nosaltres hi estam totalment d'acord, però els altres rebutjam per les raons que he dit abans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Vol replicar, Sr. Damià? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Satisfactori que el Govern evidentment, accepti incorporar, encara que sigui en part, allò de designació del representant de la Comunitat dins el Patronat de la Corona d'Aragó. Ara, no entenem en nom de què hi podria haver més responsabilitats que fossin assignades a través d'aquesta Llei al President del Govern, que efectivament podria ésser així, es dugui a la pràctica de llevar-li les poques o limitades responsabilitats que aquesta esmena en

unes determinades matèries proposa, francament, no ho entenem. Si el representant del Govern considerava que se li havien de donar unes altres responsabilitats, les ens hauria d'haver detallades amb una esmena també addicional, i entenem que el fet que el dia de demà hi hagi una Llei de Normalització Lingüística, per cert Esquerra Nacionalista, si no record malament en va presentar una, i per raons de pressupost no va anar envant, i esperam que el Govern presenti d'una vegada la que ens té, tantes vegades, anunciada, el fet que aquesta Llei arribi a entrar en vigor no implica que no es pugui incorporar a aquesta Llei l'apartat 15 que és instituir el President de la Comunitat Autònoma com a persona que garanteix que aquesta normalització lingüística, dins la labor de Govern, anirà endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Damià Ferrà. Vol contrareplicar el Sr. Huguet? Volen intervenir els altres Grups Polítics? Grup Socialista? Grup Popular? Pel Grup Socialista té la paraula el Sr. Fèlix Pons. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. El Grup Socialista, tant a la Ponència com a la Comissió, va manifestar la seva opinió en relació a aquesta esmena, que no fa referència al seu contingut, i nosaltres des de la nostra posició discrepam de la presentació que n'ha fet el Grup que la proposa, que sembla que tal com l'ha defensada el que vol és que no la votin els altres grups, perquè si comença per dir que és una esmena d'esquerres i nacionalista, i que la majoria de la Cambra no ho és, està convidant que no la votin, sembla, bé, és que nosaltres no compartim aquesta opinió, aquesta esmena pretén dur a aquesta Llei uns objectius institucionals que estan a l'Estatut, i l'Estatut ni és del PSM ni és d'esquerres ni és de cap Grup, l'Estatut és de tots, i dur unes esmenes que són pura reproducció d'allò que diu l'Estatut mai no es podrà entendre que és una esmena que pot dividir aquesta Cambra, altra cosa serà que pugui ésser oportuna i que pugui ésser idònia la inserció d'aquestes esmenes, d'aquests apartats allà on es volen posar, perquè l'article 14 estableix una relació d'atribucions o facultats del President de la Comunitat Autònoma que és cosa molt distinta del compliment d'objectius institucionals estatutaris com el de garantir la normalització de l'ús de la llengua catalana, establert a l'article 14 per a tots els poders públics, a tots han d'inspirar la seva actuació a aquest criteri, o consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes que vinculen tots els poders públics i totes les institucions d'autogovern o promoure la participació de tots els ciutadans, que són criteris als quals han d'inspirar la seva actuació tots els poders públics. Des d'aquesta perspectiva, no hi hauria inconvenient que al marge d'allò que són les potestats i atribucions del President, hi hagués un altre article on es digués que el President haurà d'inspirar la seva actuació amb aquests criteris, em sembla superflu, però sobretot em sembla complicat i perillós, perquè, una de dues, si deim que el President haurà d'inspirar la seva actuació en aquests criteris, cada vegada que fem una norma referida a un altre organisme, autoritat o poder públic, haurem de repetir inexorablement que ha d'inspirar la seva actuació en aquests criteris,

perquè si no, ens podem trobar que es pot interpretar que com que només hem dit que el President està vinculat per una llei a aquests criteris, els altres organismes, institucions o poders no hi estan i crec que allò millor i allò més clar és deixar l'Estatut com està, que és una Llei, que és una Llei, no ho oblidem, que a vegades volem reproduir sistemàticament allò que diu l'Estatut, i l'Estatut ja és una llei en vigor que vincula tothom, i això de voler-la reproduir a cada moment, sembla com si no tenguéssim confiança en el fet que l'Estatut està en vigor i que vincula, voler-la reproduir, en aquest cas, pot tenir una significació excloent i poc clarificadora. Quant a l'apartat quart, efectivament, aquesta sí que pot ser una potestat més o una atribució més del President del Govern, que nosaltres no li negarem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, té la paraula el Sr. Cosme Vidal. Disposa, Sr. Vidal, de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Simplement és per dir, per estalonar la postura del Govern i, com toca formalment, el Grup Parlamentari Popular demana una votació per separat d'aquests punts ja que en principi estam d'acord amb l'últim i no amb els anteriors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol replicar, Sr. Damià? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Francament, Sr. Portaveu del Grup Socialista, coneixent la seva sòlida preparació en el terreny jurídic, esperava uns arguments una mica més sòlids, i valgui la redundància, en aquesta matèria per rebutjar l'esmena addicional que proposa Esquerra Nacionalista. Esquerra Nacionalista no ha demanat que votin en contra, Esquerra Nacionalista el que confessa obertament és que aquesta esmena té un caràcter determinat, i entenem que les esmenes, les lleis, tot el que es proposa a aquesta Cambra no ha de caure dins el sectarisme, i Esquerra Nacionalista no hi caurà de votar en funció de qui presenti les coses, sino en funció d'allò que les coses són i si són positives o no. I nosaltres entenem que afortunadament hi ha un apartat que veim que obté un consens, però constatem que els altres tres, no l'obtenen i el que ens haurien d'haver dit, són no les excuses jurídiques, que vostè té una sòlida preparació i les sap manejar molt bé, sino les realitats polítiques de fons que impedeixen que vostès assumeixin aquesta esmena. Estam per la normalització lingüística, endavant, estam per promoure que els ciutadans participin de la vida política, cultural, social, etc..., endavant; estam per consolidar un país, senyors meus, endavant; o estam per fer promeses electorals i llavors, quan tenim una responsabilitat, encara que només sigui la responsabilitat de donar suport a un altre Grup que previsiblement, vista la correlació de forces, perdrà aquesta votació? Aleshores no hi ha compromís, jo, francament, senyor Portaveu del Grup Socialista, entenia que el seu compromís era més sòlid amb la normalització lingüística, amb la participació dels ciutadans i, valgui l'expressió, amb la consolidació d'aquest país com un poble amb una identitat,

i francament m'ha decepcionat, esperava, perquè connect profundament la seva trajectòria política, que la dreta d'aquesta Cambra rebutjàs aquestes esmenes, però francament estic profundament decepcionat que l'altre Grup d'esquerra d'aquesta Cambra no hagi estat capaç de donar una passa i donar-nos suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol replicar, contrareplicar, Sr. Pons? Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. No es un problema de qui presenta les esmenes, sino de com les presenta, i em sembla indiscutible que tal com vostè ha presentat l'esmena, advertint que era una esmena de l'esquerra, que difícilment seria assumible, semblava convidar que es posàs en dubte si era convenient votar-la o no per fer un favor a l'esquerra i als nacionalistes; i jo li he dit que aquesta esmena és una esmena que ve directament de l'Estatut i que, per tant, no pot dividir aquesta Cambra pel seu contingut. No perquè a cada llei que es presenti a aquesta Cambra vostès presentin una esmena dient que qui sigui ha de garantir la normalització lingüística, vostès n'estaran més a favor, si no quan tinguin ocasió de fer feina, de tenir responsabilitats a institucions i llavors facin o no facin se'n podrà demanar responsabilitat, no per fer més declaracions, ni més esmenes, ni més proposicions s'està més a favor d'una cosa o d'una altra, però sobretot m'estranya bastant, nosaltres no vàrem tenir cap problema per votar l'Estatut d'Autonomia en el qual hi ha aquestes regulacions, i vostès sí que en varen tenir per votar-lo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Atenent la petició d'aquesta Cambra, Secretària vol fer lectura dels apartats 15, 16 i 17 de l'esmena 121, que són els que es sotmetran a votació en primer lloc?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

15.— Garantir la normalització de l'ús de la llengua catalana per part dels poders públics de la Comunitat Autònoma. 16.— Consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. 17.— Promoure la participació de tots els ciutadans de les Illes Balears a la vida política, cultural, econòmica i social.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquests apartats d'aquesta esmena es volen posar drets, per favor? 4. Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquests tres apartats d'aquesta esmena es volen posar drets, per favor? En contra. 29, poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets, per favor? Poden seure i moltes gràcies. Per tant el resultat és 29 vots en contra d'aquests tres apartats, 4 vots a favor i 20 abstencions. Queden rebutjats. Secretària vol procedir a la lectura de l'apartat 18?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

18.— Designar el representant de la Comunitat Autònoma al Patronat de la Corona d'Aragó.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta part d'aquesta esmena es volen posar drets, per favor? Per unanimitat queda aprovat. Per tant a l'article 14 s'hi afegirà un apartat, número 15, que serà el que acabam d'aprovar. I passam a la discussió de l'esmena número 256/84, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. 256/84, esmena electiva 14 del Grup Socialista. És de supressió, és de supressió, i vist el resultat d'això passam, si li pareix, directament a la votació de l'article. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 14 es volen posar drets, per favor? Poden seure. 29 vots. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 14 es volen posar drets, per favor? 21. Poden seure, per favor i gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets, per favor? S'abstenen. Per tant, queda aprovat l'article 14 per 29 vots a favor i 21 en contra i 0 abstencions. Aquesta Presidència decreta un descans de quinze minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Prec als Srs. Diputats que vagin prenent lloc als seus escons. Dins breus instants començarem, recomençarem la sessió. Recomença la sessió. Els articles 15 i 16 no tenen cap esmena, per tant entram directament a la seva votació. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles 15 i 16 es volen posar drets, per favor? Queden aprovats per unanimitat. A aquest punt procedeix debatre l'esmena 121/84, apartat 14, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), esmena d'addició, que si s'aprovava, suposaria la creació d'un nou capítol que seria el 2, i que incorporaria 5 articles nous. Per tant, per defensar aquesta esmena d'addició té la paraula pel Grup Esquerra Nacionalista, el Sr. Damia Ferrà Pons. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, abans d'entrar a la defensa de l'esmena, pregaria que fos llegida per a coneixement de tots els Diputats, tot i que supòs que la coneixen, però per major claredat.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha inconvenient per part d'aquesta Presidència. Sra. Secretària, vol procedir a fer lectura dels que serien nous articles?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Capítol Segon. De les relacions entre el Govern i el Parlament de les Illes Balears. Article Primer.— El Parlament controlarà l'acció del Govern d'acord amb l'Estatut, les Lleis i les Disposicions del Reglament del Parlament. Article Segon.— Els membres del Govern hauran de fer acte de presència davant el Ple o les Comissions per atendre les Interpellacions, Mocions, Preguntes i precis que els siguin formulats d'acord amb les Disposicions del Parlament. Article Tercer.— Els membres del Govern tenen accés a les sessions del Parlament i de les Comissions i la facultat d'intervenir-hi, així mateix podran fer que els alts càrrecs i funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma informin davant les Comissions del Parlament. Article Quart.— La Presidència de la Comunitat Autònoma i el representant del Govern a la Junta de Por-

taveus seran el vehicle ordinari de relació entre el Govern i el Parlament, Article Cinquè.— El Govern proporcionarà al Parlament la informació i ajuda que li calgui mitjançant els seus membres i funcionaris de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Consellers. Aquesta esmena addicional s'ha de, entenem, debatre si és convenient a l'hora d'incorporar-la a una llei de règim jurídic o si la deixam com un simple precepte del futur Reglament, esperem que definitiu, del Parlament de les Illes Balears. Entenem que seria positiu que una llei que s'aprova avui donàs ja un marc de relacions clares entre el Govern i el Parlament de les Illes Balears, tot i que el futur Reglament d'aquesta Cambra pugui contenir preceptes semblants per no dir idèntics. Entenem que aixecar a nivell de llei, de Llei de Règim Jurídic, unes relacions entre l'organisme de representació que és el Parlament i l'organisme d'execució que és el Govern donaria una major claredat institucional, i per això hem presentat aquesta esmena. I l'hem presentada al marge del clima que veim, a aquests temps darrers, que s'està produint entre el Govern i el Parlament, Esquerra Nacionalista no ignora, no és insensible a unes actituds relativament distants, per no dir refractàries, per part del Govern en relació al control parlamentari, per tant, entenem que aquest control ha de quedar avui, perfectament clar, ha de ser incorporat dins una Llei de Règim Jurídic, perquè entenem que és una manera d'avançar i de consolidar que aquest Govern estarà sotmès per imperatiu estatutari al control parlamentari i reglamentar, amb aquesta llei, les relacions que entre aquestes dues institucions han d'existir. Aquesta esmena concretament a l'article cinquè, proposa que el Govern estigui obligat per llei a proporcionar al Parlament la informació i ajuda que li calgui mitjançant els seus membres i funcionaris de la Comunitat Autònoma, és a dir, no tan sols hi ha d'haver un control parlamentari, entès d'una forma passiva, sinó que el Govern, l'Executiu, ha d'ajudar d'una forma activa al funcionament correcte del Parlament. I això és perquè entenem que en els països democràtics els elements de control no són com sembla que darrerament es planteja, com un jou penós que ha de sofrir un Govern que vol treballar i hi ha un Parlament que li obstaculitza el funcionament a través d'una legió de Mocions, Interpellacions, Preguntes, etc..., etc..., sinó que tots els elements de control parlamentari són positius, són constructius, a l'hora de consolidar un sistema democràtic homologat al dels països europeus. Se'ns podrà dir que aquesta esmena serà recollida en el seu dia en el Reglament definitiu del Parlament de les Illes Balears i evidentment no podria ésser d'altra manera que fos recollida en termes semblants o idèntics, però entenem que, si avui aquesta esmena és incorporada, haurem donat una passa dins un procés de clarificació i de millor funcionament institucional. No amagaré que el Govern de les Illes Balears, i és una valoració potser subjectiva, però que Esquerra Nacionalista planteja i creu que és així, que el Govern de les Illes Balears a aquest moment veu amb una certa prevenció el control parlamentari, per tant, jo pregaria als senyors del Govern, que acceptin aquesta esmena, i així quedarà perfectament clar que vostès accepten un control parlamentari dictat per una llei i que no s'hi

oposen i que ho consideren un dels elements normals del funcionament d'un sistema democràtic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Joan Huguet. S'obri qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tal volta no faria falta a aquest moment la meua intervenció, perquè el representant d'Esquerra Nacionalista ha explicat els arguments que emprava per presentar el contingut de la mateixa a la vegada que després també ha presentat els arguments que ha d'emprar el Govern per dir que no al contingut. Però abans d'entrar en el detall d'aquest, jo vull fer aquí una sèrie de manifestacions i d'aclariments. Que ser més o menys democràtics no vindrà en funció d'introduir dins la Llei de Règim Jurídic aquests preceptes, que ser més o menys respectuosos amb el Parlament no vindrà reflectit per introduir aquests preceptes, sinó que serà reflectit per una actitud, al llarg del temps, que adopti el Govern amb la seva presència davant el Parlament. I jo vull dir aquí ben clar que l'Executiu, l'actual Govern és, serà i ha estat sempre respectuós amb el Parlament i que, per tant, açò ja li ve marcat no solament com una obligació, sinó com un mandat de llei a l'Estatut on, allà on es reflecteix tot quant diu sobre el Parlament, obliga també que el Govern estigui present dins el Parlament, s'hagi de presentar tantes i quantes vegades faci falta a requeriment del Parlament i que, per tant, també li fixa l'obligació de donar aquella informació que requereixen els membres d'aquesta Cambra. Així i tot, he de dir que vostè m'ha estalviat qualche argument per emprar i rebutjar aquesta esmena, i és precisament que açò és matèria de fixar dins el Reglament que a aquests moments està fixat encara que sigui el Reglament Provisional, però que el Reglament definitiu, indiscutiblement, haurà de fixar quina és la part estructural de fer aquest control, de com han de participar els membres del Govern i quina és realment la seva obligació davant la Cambra, és un precepte d'ordre intern regular aquestes potestats que aquí es marquen, amb tot i açò, reiterar una vegada més que aquest Govern no per no acceptar, no per no acceptar aquesta esmena vulgui dir que tengui por al Parlament, al contrari, estam oberts a donar qualsevol informació i qualsevol tipus d'explicació o el que ens demanin, açò, com he dit abans, no es pot traduir en acceptar o no acceptar, açò es traduirà en els actes i les actituds que adopti aquest Govern davant la Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Vol replicar, Sr. Damia? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. És agradable sentir una proclamació de respecte al Parlament per part d'aquest Govern, esperem que els fets confirmen les paraules, nosaltres desitjam que sigui així. Que les relacions de Govern i Parlament hagin de ser, hagin de ser exclusivament matèria reglamentària, Sr. Huguet, potser, poden ésser matèria reglamentària, però això no impedeix que hi hagi altres lleis de Govern i

d'administració d'altres Comunitats Autònomes que hagin procurat recollir aquest aspecte dins el mecanisme de les lleis, i, per tant, deixar que el Reglament amplii, matisi, etc. el que la llei contempla. Entenem que aquesta esmena no és una esmena sobrerera, perquè aquesta esmena té un caràcter immediat de ser aprovada avui, de ser votada favorablement per aquesta Cambra i tindrà unes conseqüències immediates i donarà a l'element de relació Parlament-Govern de les Illes Balears una estabilitat que tal vegada a nivell purament reglamentari, no té, no té el mateix a nivell legal, com vostè sap, un reglament que una llei, nosaltres atès que estam començant a construir un sistema d'autogovern, entenem que la premissa bàsica i fonamental és que l'Executiu estigui plenament sotmès i accepti que és no tan sols, diríem que s'hagi d'acceptar, sinó que ha de ser una cosa valorada positivament, el control que sobre ell ha d'exercir per norma estatutària, però també per esperit democràtic el Parlament, i amb això, si vostès fan aquesta proclamació de respecte al Parlament, que jo crec, i em remet als futurs fets que esper que es produeixin, estic satisfet que vostès no facin cas, esper que no el facin, a aquestes mures negres que, des d'algun mitjà d'informació, estalviaré anomenar el nom, les conviden a no atendre els mandats o a no atendre les orientacions o els elements de control que aquest Parlament els va donant puntualment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol contrareplicar?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sí, Sr. President, només per puntualitzar que aquest Govern no s'ha mogut mai ni es mourà per informacions dels mitjans de comunicació, venguin d'on venguin. Per una altra banda, nosaltres valoram positivament tot quant control surti d'aquest Parlament, perquè qui realment ha de controlar la conducta del Govern és el Parlament; per tant, tengui ben segur que la recomanació que té el Govern no són els mitjans de comunicació, sinó la Constitució i l'Estatut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Volen intervenir els altres Grups Polítics? No. Aleshores, passam a la votació d'aquesta esmena. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena d'addició, es volen posar drets, per favor? 4. Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena d'addició es volen posar drets, per favor? Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha. Per tant queda rebutjada l'esmena que només ha tingut 25 vots a favor per 29 vots en contra. I passam a debatre, no, l'article 17 no té cap esmena, en conseqüència, podem votar directament l'article 17. No hi ha cap article, era una esmena d'addició d'un capítol. Article 17. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 17, que no té cap esmena, es volen posar drets, per favor? Queda aprovat per unanimitat. L'article 18 té un vot particular del Grup Parlamentari Socialista, per defensar aquest vot particular a l'article 18 abans 19.12, té la paraula pel Grup Socialista el Sr. Fèlix Pons Irazazábal. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquest vot particular es refereix a l'apartat 13 de l'actual article 18 i pretén la supressió de la frase final que va ser introduïda, com a conseqüència d'una esmena del Grup Popular, acceptada a la Ponència, que diu, l'apartat 13 llegit sencer diu «entre les atribucions del Govern és competència del Govern 13 i qualsevol altra atribució que li vengui concedida per qualsevol disposició legal o reglamentària o que no vengui atribuïda o s'hagi atribuït a cap altre òrgan de l'Administració de la Comunitat Autònoma», aquesta expressió «o que no vengui atribuïda o s'atribuesqui a cap altre òrgan de l'Administració de la Comunitat Autònoma» és allò que entenem que s'ha d'eliminar. Per què? Perquè entenem que no és procedent una atribució que no és tal atribució, de competències d'aquesta naturalesa, per exemple, per què a l'article 14, quan s'han ressenyat totes les competències del President de la Comunitat Autònoma, i es diu finalment «endemes de les que específicament se li han atribuït, exercirà totes aquelles facultats i atribucions que li corresponguin d'acord a disposicions legals» no es diu i totes aquelles que no vinguin atribuïts a qualsevol altre, per què no es diu? I per què es diu quan es tracta del Govern? Una potestat, una competència és sempre una derivació d'un «status» legal, i per això mateix resulta inexcusable una norma prèvia que endemes de configurar aquesta competència l'atribuesqui en concret a un òrgan o a una entitat, és una derivació elemental del principi de legalitat; l'Administració, els òrgans de l'Administració, les institucions només tenen aquelles atribucions i competències que una llei, que una norma jurídica els ha atribuït específicament, allò que no es pot admetre és que tinguin totes aquelles que la llei o la normativa no els hagi prohibit, l'Administració ha d'actuar sempre amb potestats que li hagin estat prèviament atribuïdes, el Sr. Lafuente, a un magnífic article que publica avui matí, exposa de forma brillant aquesta mateixa teoria, que no pot ésser que no tenguí competències ni l'Estat ni la Comunitat Autònoma, ens trobaríem sense que cap autoritat ni estatal ni autonòmica pogués actuar sobre un contingut, la qual cosa, diu, és absolutament i jurídicament impossible, per què? Les competències no es creen en abstracte, no hi ha un llimbs de competències on flotin unes competències que no tenen fil que les unesquin a un ens, no hi ha un aparcament de competències abandonades, no hi ha competències orfes o filles de pares desconeguts, jo crec que podem agrair aquesta autènticament emocionant generositat del Govern de convertir-se en una institució hospici de competències abandonades, la inclosa administrativa, però sincerament no fa falta, no fa falta, aquí d'allò que es tracta és purament i simplement de reconduir el tema a allò que és el seu terreny natural, que és el de la interpretació jurídica, hi pot haver, a vegades, problemes de saber una competència a qui li correspon, però això es resol fent ús de la interpretació, que és el que fa avui matí el Sr. Lafuente, hi ha problemes per saber si podem o no podem legislar a aquest Parlament, no està clar, el Sr. Lafuente el que diu, el que és segur és que aquesta competència no navega pels espais infinits, ni està abandonada, anem a veure de qui és, i una vegada feta la feina d'interpretar les normes i veure de qui és, sabrem cert de qui és, el que no es pot dir és i totes les que no se sàpiguen o no se diguin pel Go-

vern, aquesta és una tècnica absolutament inadmissible d'atribució de competències, estigun segurs que no en quedarà cap a l'aire, totes trobaran son pare i sa mare i s'exerciran per qui correspon i no per una instància que és l'Executiu que no és per recel de l'Executiu, voldria que això ho entenguessin, no és un problema de recel de l'Executiu, perquè tal vegada les normes determinaran que és competència de l'Executiu, és un problema de funcionalitat estricta en el funcionament d'una norma, d'un sistema administratiu com el que hem d'anar edificant a aquesta Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. El Sr. Joan Huguet té la paraula. Queda oberta la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Amb l'explicació que s'acaba de donar, entenc que el que es pretén no és eliminar l'apartat 13 en la totalitat, sinó el darrer paràgraf, si és així he de manifestar que per part d'aquest Govern i tot essent conscients que fins i tot és un concepte anticuat, i pretenim fer una llei moderna i que ens serveixi, estam disposats a acceptar que es supremisqui aquest darrer paràgraf, si ve bé també han de dir que a qualsevol llei d'administració es deixa un darrer apartat residual, i aquest és l'apartat residual del número 13, a aquest cas, potser que a la redacció, tal com ve aquí dictaminada, aquesta facultat o aquesta potestat residual no sigui concretada i quedi a l'aire perquè diu, com vostè bé ha explicat aquí, «vagi atribuïda o se atribuya a otro órgano de la administración», per tant, nosaltres, d'acord amb allò que s'ha dit aquí damunt, estam disposats a acceptar la modificació i que, per tant, es supremisqui aquest darrer paràgraf. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet ...

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

President, agraeix la sensibilitat del Govern davant aquest arguments, i, efectivament, el nostre vot particular es limita a l'únic, a allò que es pot limitar que és pretendre l'eliminació d'allò que havia estat afegit, perquè, a la resta de l'article i d'aquest apartat, nosaltres no hi havíem fet esmenes, perquè estam d'acord que és una tècnica usual i necessària, quan s'enumeren unes competències, no pretendre una enumeració exhaustiva i tancada, sinó endemes de les que s'han pogut nomenar i enumerar, dir «i qualsevol altres que li siguin atribuïdes per les disposicions legals i reglamentàries» fins aquí estam d'acord, amb allò que no estàvem d'acord era amb la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Volen intervenir els altres grups? Grup Regionalista. Té la paraula el Sr. ...

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sí, Sr. President, per dir que el Grup Regionalista donarà suport a aquesta esmena perquè el criteri de l'esmena tal com ve explicat pel Sr. Pons és completament diferent del que jo estava pensant, jo pensava que es referia a llevar la totalitat de l'article 13, article residual que està pràcticament a totes les lleis que

s'apreciïn de ser lleis, quan es tracta de donar correspondències i donar competències, i, per tant, aquest Grup, en principi, era contrari al criteri del Partit Socialista, ara bé si es tracta d'eliminar a partir de la paraula «reglamentària», nosaltres estam completament d'acord, perquè aquest punt darrer, jo no és que digui que no han aficat un gol, és que no ho comprenia ni ho sabia, m'he trobat sorprès, perquè aquesta «o que no venga atribuïda o se atribuya» per a mi ha estat un poc paraules celestials, jo, a aquest criteri que l'article 13 acabi a la paraula «reglamentària» és al que donarem suport. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Lafuente. Entén aquesta Presidència que aquest apartat 13 dirà «i qualsevol altra atribució que li sigui concedida per una disposició legal o reglamentària.». Per tant, es vota aquesta esmena. Les Sres. i Srs. Diputats que estiguin a favor d'aquest vot particular es volen posar drets? Per unanimitat, queda aprovat. L'article 18 tal com queda redactat amb els seus 13 apartats és el que es posa ara a votació. En conseqüència, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 18, es volen posar drets, per favor? Per unanimitat, queda aprovat. Els articles 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31 no tenen cap esmena, en conseqüència se sotmeten tots ells a votació, a no ser que vulguin intervenir. S'obri un torn ordinari.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President, voldria intervenir en relació a l'article 20.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per intervenir quant a l'article 20. És per un aclariment conceptual, supòs, perquè com que no hi ha cap esmena presentada. ... esmena, només un aclariment.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Voldria, malgrat no vàrem presentar esmena a aquest article i que a la fase de Ponència es va advertir la possibilitat d'un problema a la seva redacció, fer palesa aquesta preocupació nostra a aquest moment i convidar a la reflexió dels Srs. Diputats en relació a la conveniència de mantenir l'apartat segon d'aquest article 20. L'apartat segon d'aquest article 20, que és el que regula la potestat reglamentària del Govern estableix que el Govern tindrà potestat reglamentària a aquelles matèries a les quals correspongui el desenvolupament legislatiu i l'execució. I els membres de la Ponència recordaran que aquest va ser un tema que, efectivament, es va suscitar i que es va discutir llargament, però que la tramitació posterior del projecte no ha tengut una traducció tangible final, per què ens preocupa aquesta redacció? Perquè aquí es diu que el Govern de la Comunitat Autònoma podrà exercir la potestat reglamentària en relació a aquelles matèries a les quals li correspongui la competència la tasca de desenvolupament legislatiu i execució, això ens fa anar, necessàriament, a un concepte previ que és el concepte de base, per què? Perquè amb l'Estatut i la Constitució a la mà la competència es té per desenvolupar i executar la legislació bàsica de l'Estat, la legislació bàsica, què passa? que la legislació bàsica de l'Estat, com està ja avui totalment admès i definit no és un concepte formal, sinó material,

què passa? que la definició d'allò que és bàsic no es fa a lleis de l'estat, ni tan sols a lleis orgàniques, sinó que es pot fer i es fa també a reglaments, i, per tant, a definir allò que és bàsic hi poden contribuir no només les lleis, sinó també les normes reglamentàries de l'Estat, això ho ha dit ja el Tribunal Constitucional a moltíssimes sentències, i el Tribunal ha vengut a adoptar ja un criteri definitiu i és que la regulació material de l'àmbit de què es tracti, sigui quin sigui, la categoria d'aquesta regulació, i tenint en compte que es compte que es tracta, en aquests casos de normes bàsiques, de mantenir una uniformitat a l'ordenació jurídica de la matèria, entra dins el que es la competència de l'Estat, dictar reglaments en aquestes matèries, i ens podem trobar amb un conflicte important. Està admès perfectament que les Comunitats Autònomes poden dictar perfectament reglaments organitzatius, reglaments organitzatius que no ho discuteix ningú, i normes de regulació material que siguin desenvolupament legislatiu de les bases, em sembla que entrar dins una regulació com aquesta, comprec que el tema és un poc tècnic i complicat, però és delicat i és precís, pot dur a una regulació innecessària i, en certa manera, aventurada, crec que hem de ser partidaris, hem de ser conscients que a partir d'ara l'operació de desenvolupament legislatiu i d'execució és una operació a la qual ens hi veurem abocats molt sovint, i que, per tant, és molt precís tenir en compte els punts de partida dels quals convé no separar-nos per no entrar dins una tècnica de legislació excessivament aventurada i arriscada, sobretot quan no sigui estrictament necessària, perquè si aquí no deim això, el que és indiscutible és que a la Comunitat Autònoma no se la priva de tenir competències reglamentàries amb allò que les tenguim, per què? perquè no és aquesta llei la que els hi dona, la competència reglamentària no ve d'aquesta llei, la competència de desenvolupament legislatiu i d'execució no ve d'aquesta llei i, per consegüent, ens podem trobar en què un dia direm aquesta llei deia, que nosaltres vàrem aprovar, que teníem competència reglamentària amb aquelles matèries en què podem fer desenvolupament legislatiu, i resulta que s'impugna aquest reglament dictat estalonats amb aquesta llei, i que el Tribunal Constitucional diu vostès no tenien aquesta competència reglamentària i ens haurem enganat nosaltres mateixos. Crec que suprimint això conservam totes les competències i evitam entrar en operacions reglamentàries i excessivament arriscades que poden dur a audàcies, a audàcies que ja s'han començat a produir, i que, per ventura, hauran de ser objecte d'examen més detingut a aquesta Cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula per acceptar la suggerència interpretativa el Sr. Huguet? o el Sr. Fèlix Pons? o el Sr. Lafuente? Lafuente té la paraula.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El criteri del Sr. Pons, que he escoltat amb molta atenció, du com a conseqüència que nosaltres feim un acte de fe que no som fills de l'Estatut, i això és delicat, és a dir, si tenim un Estatut que és una Llei Orgànica, aprovada, no recorreguda constitucionalment i que, en definitiva, és ferma i vigent, i l'article 11 que diu «en el marco de la legislación básica del Es-

tado» que és el que diu el Sr. Fèlix Pons, la Comunitat te facultats per desenvolupar «legislativament y ejecutivament» totes aquestes matèries, i el que diu el punt 2. de l'article 20 es exactament el mateix, seria tant com rebutjar l'article 11 de l'Estatut, es dir, anam a eliminar, anam a tenir vergonya de ser fills de l'Estatut anam a eliminar el que diu l'article 11 de l'Estatut per si de cas. L'article 11 diu d'una manera concreta que en el marc de la legislació bàsica de l'Estat correspon a la Comunitat Autònoma el desenvolupament legislatiu i l'execució de totes aquestes matèries, que és exactament el que diu l'article 20 en el punt 2, exactament el que diu el punt 1 quant a l'article 10, i el que diu el punt 3, quant a l'article 12; per tant, si nosaltres hem de ser conseqüents i fills de l'Estatut, hem de ser fills legítims de l'Estatut, no hem de ser fills del punt, per tant, nosaltres no suportarem aquest criteri. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per a aclariment, té la paraula, sí.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Tengui tota la tranquil·litat el Sr. Lafuente que no es tracta de renegar de l'Estatut ni d'entrar en il·legimitats filials ni res de tot això, el problema està en què després de l'Estatut hi ha abans fins i tot un Tribunal Constitucional que ha estat interpretant el que significa la Constitució i el bloc constitucional en el qual hi ha els Estatuts, nosaltres no tenim esmena aquí, l'únic que varem plantejar va ser una reflexió sobre la conveniència de, o bé dur una redacció que s'adaptàs de forma més clara a allò que és la doctrina del Tribunal Constitucional, que sense llevar res ha interpretat quin és l'abast autèntic d'aquesta manifestació, o senzillament a aquesta llei no repetísim una manifestació de l'Estatut que ja ha estat interpretada pel Tribunal Constitucional, com que no tenim esmena, jo no deman aquí res a ningú, sinó simplement deixar constància de la nostra reflexió sobre aquest article i sobre la preocupació que el dia de demà es pugui interpretar això en un sentit i un abast que crec que no tindrà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, interpreta aquesta Presidència ... Vol intervenir, Sr. Damià Ferrà?

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sí, molt breument. Entén Esquerra Nacionalista que si hi ha uns precedents del Tribunal Constitucional que sentencien de manera claríssima aquesta qüestió, entenem que hauria de ser suprimit, però si hi ha possibilitats que això sigui mantengut, i l'únic que ens mou és un temor a incorrer en una inconstitucionalitat, nosaltres som partidaris que es corri aquest risc i es tiri això endavant, perquè entenem que mentre no es demostri el contrari una llei és constitucional, ara, quan hi ha uns precedents que són taxatius, aleshores, seria innecessari incorrer en inconstitucionalitat, però fora d'aquests casos, i m'agradaria que el Portaveu del Grup Socialista ens ho aclarís, si això el Tribunal Constitucional ha sentenciat d'una manera clara i definitiva aquesta matèria o si simplement tenim un temor d'incórrer en una possible inconstitucionalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència considera aclarit aquest punt i

creu que es mantén el text de l'article 20 tal com vema. I, en conseqüència, tornam a sotmetre a votació d'aquesta Camara des de l'article 19 al 31, tots conjunts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, no, Sr. President, nosaltres el que demanariem és que l'apartat 2 de l'article 20 fos objecte de votació separada. Tots els altres articles que ha llegit el Sr. President es poden votar separats, fins i tot l'apartat 1, 3 i 4 de l'article 20, i només el 2, separat.

EL SR. PRESIDENT:

S'accepta per aquesta Presidència aquesta proposta, i, en conseqüència, es vota en primer lloc l'article 19, per tant, les Sres. ... Farem una cosa, si els pareix, podem votar l'apartat 2 de l'article 20, s'accepta la suggerència del Grup Socialista en relació a aquest apartat? Els Srs. i Sres. Diputats que votin a favor, a favor de l'article, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 20, que votin a favor de l'article 20, es posin drets, per favor? Apartat 2.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Per una qüestió d'ordre. Em sembla que la votació que pertoca aquí ha de fer referència únicament i exclusivament a l'apartat 2.

EL SR. PRESIDENT:

A l'apartat 2.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Srs. Diputats que estiguin d'acord amb l'apartat 2, i ...

EL SR. PRESIDENT:

Només fa referència a l'apartat 2. I s'accepta aquesta modificació proposada dins aquest article, que quedaria, a veure si ens aclarim, perdonau. Vol llegir com quedarà l'article 20 en el sentit següent, l'article 20 diu, el Grup Socialista proposa la supressió de l'apartat 2, per tant ens quedaria amb el ...

EL SR. HUGUET ROTGER:

Per una qüestió d'ordre, no es proposa la supressió, es proposa únicament i exclusivament que es voti l'apartat 2, sense suggerències ni res, i s'ha de dir a favor de l'apartat 2 i en contra i abstencions, i res més. No si s'accepta la suggerència o no suggerència.

EL SR. PRESIDENT:

Se sotmet a votació l'apartat 2 de l'article 20. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que l'acceptin que es posin drets, per favor. Gràcies, poden seure. Les Sres. i Srs. Diputats que no l'acceptin es volen posar drets, per favor? Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets, per favor? Queda el mateix text per 29 vots a favor i 25 abstencions. Es poden seure i moltes gràcies. I, en conseqüència, ara sí passam, ara sí passam a la votació de l'article 19, eh? a 31, tots junts. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests articles es volen posar drets, per favor? Queden aprovats per unanimitat. L'article 32 té tres esmenes d'addició del Grup Socialista, que són la 240, 241 i 243, les quals debatrem una darrera l'altra. Per tant, per defensar l'esmena 240 té la paraula, pel Grup Socialista, José Peregrín, Martín Peregrín. Dispone Sr. Diputado, de diez minutos. Se propone la defensa con-

junta de las tres enmiendas, 240, 241 y 243, y se acepta por esta Presidencia. Tiene usted la palabra, Sr. Diputado.

EL SR. MARTÍN PEREGRIN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Si bien el título de las enmiendas 31, al artículo 31, 32 y 34 que en su día propusimos, se dice de adición, lo cierto es que como consecuencia de que en su momento el Grupo Popular propuso un texto alternativo que es el que viene aprobado por el Dictamen de la Comisión, como artículo del Proyecto en cuestión, la defensa que se va a hacer es precisamente, no de adición, sino de sustitución del texto que viene en el Proyecto por el que nosotros proponemos. Así, en relación al artículo 31 original, nuestra propuesta iba dirigida en los siguientes términos, el Vicepresidente y los Consellers tendrán las incompatibilidades previstas en el artículo 10 que hacen referencia a las incompatibilidades del Presidente del Gobierno, sin perjuicio de que podrán ostentar la condición de Diputados al Parlamento de la Comunidad Autónoma y de los Consejos Insulares. La segunda hacía referencia a que los Directores Generales y Secretarios Generales Técnicos tendrían las mismas incompatibilidades previstas en el artículo 10 y que además no podrían ser Consejeros Insulares y Diputados al Parlamento de las Islas Baleares, y finalmente había una propuesta por excepción de cuáles eran las actividades que podrían desarrollar o podrían desempeñar las personas que estaban sometidas a incompatibilidad, en el ejercicio de funciones representativas, en Organismos, Corporaciones, Fundaciones y otras Instituciones similares, así como en Empresas y Sociedades donde los cargos hayan de ser designados por los órganos institucionales de la Comunidad Autónoma, actuaciones que deriven de la administración del patrimonio personal o de la unidad familiar y, en el ejercicio de funciones docentes, siempre y cuando no supongan perjuicio para dedicarse al cargo de la Comunidad Autónoma y no estén retribuidos. El texto que en su día se presentó, y que nosotros no admitimos, por parte del Grupo Popular, hacía una referencia a incompatibilidades en términos genéricos para el Vicepresidente, para los Consellers, para los Directores Generales y los Secretarios Generales sin hacer la distinción que, como se ha dicho antes en nuestros textos respectivos, se efectuaba, así mismo, en un segundo apartado manifestaba expresamente que esta incompatibilidad con el ejercicio de funciones directivas de todos estos cargos representativas y de gestión en empresas y sociedades de carácter mercantil y civil, y con el ejercicio de cualquier actividad profesional o mercantil en este último caso limitaba al supuesto de que exista contradicción con intereses propios de la Comunidad Autónoma o se trate de asuntos de los que tenga conocimiento en razón de su cargo o de algún modo estén sometidos a jurisdicción. En vista de lo que se manifiesta en el presente texto, nosotros dijimos que no podíamos admitir tal texto por las siguientes razones, en primer lugar porque es preciso hacer una distinción nítida entre las incompatibilidades que afectan al Presidente y a los Consejeros, a los miembros del Gobierno, o sea a los miembros del Ejecutivo y a otros cargos que no tienen naturaleza ejecutiva, sí casi una naturaleza «quasi» administrativa o por lo menos de designación para ejecutar, para ejecutar a través de las directrices que les marque el Gobierno,

como puedan ser los Directores Generales y los Secretarios Generales y, a su vez, una incompatibilidad en cuanto que los miembros del Gobierno y el Presidente pueden ser, mejor dicho, los miembros del Gobierno pueden ser miembros de este Parlamento de pleno derecho, y los Directores Generales y los Secretarios Generales Técnicos no sean así, partiendo del supuesto y de la base de que sí es razonable que en este Parlamento esté representado el Gobierno y que sus miembros tengan el carácter de Diputados para la defensa de los intereses que correspondan, pero que los Directores Generales y los Secretarios Generales Técnicos que tienen una función completamente distinta a la de estos miembros no tienen porque estar aquí en su condición de Diputados porque podían afectarse intereses que evidentemente serían absolutamente contrapuestos. Ciertamente, del texto original que se presentó por el Gobierno al presente, me estoy refiriendo al texto alternativo que ahora tenemos en el Dictamen, ha habido un buen trecho y un buen avance y así hay que reconocerlo, pero me parece que debe destacarse que en el texto que está aprobado por el Dictamen de la Comisión hay algunas consideraciones que no son ni de recibo ni admisibles, en primer lugar, porque entendemos que esa redacción es una redacción muy ambigua y muy incorrecta y que abre cualquier clase de puerta a que la incompatibilidad en vez de definición de objeto, la incompatibilidad sea una excepción, y la incompatibilidad para nosotros, para el Grupo Socialista es algo que no se puede discutir desde un punto de vista subsidiario, sino principal. Así, cuando en el texto aprobado por la Comisión se dice «que era incompatible con el ejercicio de funciones directivas, representativas, etc. ...» y después hace referencia a la actividad profesional o mercantil, dice en este último caso «limitada al supuesto que exista contradicción con intereses propios», nos encontramos con una primera, con un primer razonamiento que no admitimos bajo ningún concepto ¿por qué? Porque, cuándo, cómo y quién es el que va a decir cuáles son las contradicciones con los intereses propios de la Comunidad Autónoma, es el propio Conseller, es el propio Gobierno el que se va a definir su incompatibilidad, o tendremos que constituir un tribunal o algún órgano u organismo que pueda decir, señores, ustedes están en contradicción con los intereses propios, primera indefinición y primera inconcreción. Cuando se trate de asuntos de los que tenga conocimiento por la razón de su cargo, estaríamos buenos, como se dice en mi pueblo, en Andalucía, cómo puede decirse de una manera taxativa en un artículo que hay incompatibilidades cuando se trata de asuntos de los que tenga un conocimiento por la razón de su cargo si esto es un principio elemental, si esto es un principio elemental. Y los que de algún modo, de algún modo estén sometidos a jurisdicción, volvemos a lo mismo, estamos diciendo que cuando se diga que están sometidos por quién, cómo y cuándo, entonces hablaremos de incompatibilidad, y el principio que defiende el Grupo Socialista es total y radicalmente contrario, para nosotros, señores del Gobierno, la incompatibilidad se define de la siguiente forma, es la imposibilidad legal para los altos cargos públicos de realizar otras actividades públicas o privadas que no sean las de su puesto, porque partimos que son cargos que tienen capacidad de mando, que tienen dirección política y que tienen responsabilidad, y que, naturalmente, en el ejercicio de estas funciones, afectan tanto a los po-

deres públicos y a la naturaleza de estos poderes públicos como a los propios ciudadanos y al pensamiento que estos ciudadanos tengan del ejercicio del cargo público por parte de sus representantes. La incompatibilidad que tiene dos vertientes, funcional y retributiva, debe de quedar perfectamente clara y definida sin ninguna inconcreción, nosotros creemos que la defensa del interés público, la dedicación al cargo y sus exigencias y la eficacia y economía que debe imperar en el ejercicio de estos cargos son fundamentos suficientes como para entender que la incompatibilidad se debe de definir desde un principio de una manera total y absoluta para las personas que representan u ostentan cargos públicos, y eso no es una cosa que nos estemos inventando nosotros ahora porque seamos más éticos y más honestos que nadie, ni muchísimo menos, es un principio que está comunmente aceptado en la inmensa mayoría de los ordenamientos jurídicos, en Europa, en los países de democracia occidental, declarar la incompatibilidad con cualquier otra actividad pública o privada es algo que, por poner ejemplo de lo que ha podido suceder en España, se ha producido de una manera clara y concreta en la Ley de Incompatibilidades del País Vasco, es algo que está definido en otras leyes de Comunidades Autónomas como puedan ser la de Castilla-León, la de Murcia y la de Madrid, y a mayor abundamiento, por citar la interpretación que el Tribunal Supremo haga hoy en día en lo que se refiere a la materia de incompatibilidades, me van a permitir sus señorías que les diga que, en sentencia de 14 de noviembre del 83, la Sala Tercera del Tribunal Supremo declaraba «el principio de incompatibilidad es diametralmente opuesto al de desigualdad, ya que está prohibido por preceptos expresos de la Constitución artículo 9, 14, 23.2, 32.1 y 139.1, entre otros, y en cambio aquel», «viene señalado entre otros por los artículos 127, y 70, y 98.3, con garantía de imparcialidad y eficacia», esto que lo define el Tribunal Supremo en sentencia, como acabamos de ver, muy reciente, es el espíritu que hoy en día, en un estado democrático, debe de regir tanto en la interpretación que los propios políticos y las personas que nos dedicamos al ejercicio de la función pública, como cargos representativos, debe de estar dentro de nosotros, como en los planteamientos que los propios tribunales empiezan a asumir en lo que se refiere al principio de incompatibilidad, la incompatibilidad no es algo subsidiario, la incompatibilidad es algo que está establecido definitivamente por la propia Constitución. Yo comprendo, señores del Gobierno, que algunas veces estas cuestiones sean difíciles de entender, y digo que sean difíciles de entender, porque si se hubieran entendido, posiblemente, el Grupo Socialista no se hubiera visto obligado a hacer una pregunta al Gobierno, que en su día formularemos, en el momento en que corresponda pero cuyo texto literal dice lo siguiente «considero al Govern de la Comunitat Autònoma que es compatible el ejercicio de su profesión privada, a horas consideradas de oficina por aquellos Consellers u otros altos cargos del Gobierno que tienen consignado en el presupuesto de dedicación exclusiva», ciertamente si ustedes hubieran entendido el principio de incompatibilidad, seguro que esta pregunta no se hubiera producido, por consiguiente, espero que después de los razonamientos que acabamos de exponer y pensando precisamente en que el primer ejemplo que debe dar, o debe darse de un cargo pú-

blico es demostrar a la ciudadanía que nuestra obligación está en cumplir el puesto que se nos ha encomendado, desde un punto de vista representativo, que ustedes admitan las propuestas que se están haciendo en cuanto a las enmiendas de supresión, mejor dicho, de incorporación de los textos, del Grupo Socialista y voten en consecuencia. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Té la paraula el Sr. Joan Huguet, pel Govern. Queda oberta la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ja arribat el tema de les incompatibilitats, però, abans d'entrar en el fons de la qüestió, he de dir al representant del Grup Socialista que el temps i la forma de presentar la pregunta ja no el tindran, perquè ja ha estat presentada i ja ha entrat en el Govern, ja contestarem en el moment oportú. Dit açò d'entrada, crec que s'ha de reconèixer, i així ho ha fet que el Grup Parlamentari de Coalició Popular, i el Govern ha donat satisfacció quant al compromís que va adquirir de presentar un text alternatiu d'incompatibilitats, i que ha anat bastant més enllà d'allò que en principi recollia aquesta pròpia llei, i dic que ha anat bastant més enllà perquè no basta només centrar-se a un paràgraf del tema de les incompatibilitats, on ve reflectit a aquest capítol 4t. que nosaltres vam presentar com a text alternatiu, aquí es determinen les incompatibilitats dels alts càrrecs des del Vice-President, Consellers, Directors Generals i Secretaris Generals Tècnics, i ho han regulat d'aquesta manera i no em sap cap greu dir-ho, tenint en compte també els textos que havia presentat el Grup Socialista, de totes maneres no han pogut recollir tots els aspectes, s'han recollit aspectes d'aquestes esmenes presentades, però altres no els podien recollir, perquè hi ha moltes altres Comunitats Autònomes, per exemple, on hi ha Directors Generals i Secretaris Generals Tècnics que també tenen la funció de parlamentaris, ben igual que també hi ha altres Comunitats Autònomes, on hi ha membres del Govern que no són parlamentaris i aquí sembla que voldria, segons les paraules que vostè ha dit aquí, quan ha dit és lògic que els membres del Govern siguin Diputats, doncs són Diputats o no són Diputats, perquè la potestat de nomenar Govern i de nomenar Directors Generals i Secretaris Generals Tècnics anirà en funció no de ser o no Diputats o Consellers, sinó en funció de l'eficàcia que entengui el President que pot desenvolupar una persona concreta, però el tema de fons està a veure si queda o no queda limitada aquesta incompatibilitat. Hi ha una diferència substancial entre allò que ve reflectit a l'article 10 actual, si no estic equivocat, article 9 del Dictamen on es tracta de les incompatibilitats del President, que també s'ha de reconèixer, i per què no es diu que anar més allà del mateix Estatut quant a la incompatibilitat del mateix President. Però aquest, aquesta incompatibilitat, que aquest Govern ha entès que havia de ser de manera absoluta, no té perquè transportar-se també en la incompatibilitat de Consellers o amb una incompatibilitat de Directors Generals i Secretaris Generals Tècnics, i manco, sense menysprear el contrari quan la nostra Comunitat Autònoma és tan reduïda quant a nombre d'habitants, que també ha de tenir el mateix pes que qualsevol altra Comunitat Autònoma. Jo crec que sí, que ja hem introduït un

element clarificador en el tema de les incompatibilitats, i, és dir, i ho llegiré en castellà, «asimismo será incompatible con el ejercicio de funciones directivas, representativas y de gestión en empresas y sociedades de carácter civil y mercantil y con el ejercicio de cualquier actividad profesional o mercantil», aquí, en lloc d'una coma hi tocaria haver un punt, si em permeten aquesta observació, i s'ha de dir i es diu «en este último caso, limitado al supuesto de que exista contradicción en intereses», és dir, si un Conseller o un Director General té una professió liberal concreta, i se li encarreguen projectes o el que sigui, en concret, i tenen contradicció amb el càrrec que ocupa no ho podrà fer, però hi ha altre tipus, i açò s'ha posat de manifest i segur que la pregunta ve per aquest caire, hi ha altre tipus de professions liberals on es va a demanar, per exemple, es va a demanar o es va a consultar o es va a veure o van a fer un examen, no per la funció de Conseller o Director General, sinó per la funció de la seva professionalitat manifesta, ningú no es posarà en mans de ningú per ésser Consellers o ser Director General, l'altre està perfectament regulat en aquesta clàusula. Per tant, nosaltres creim que sí, que s'ha millorat molt amb aquest text i creim endemés que ve perfectament delimitat quan pot i quan no pot, per tant, demanariem a aquesta Cambra que amb tot l'esforç que han fet per recollir açò, en el text alternatiu que van presentar, quedi tal com està en el Dictamen i rebutgin aquestes esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, Sr. Peregrín, quiere usted replicar? Dispone de un tiempo de cinco minutos.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Yo creo, Sr. Vicepresidente, que efectivamente partimos de concepciones distintas, y no es un problema de que el artículo esté redactado de una manera más fuerte o menos fuerte, con mayor contenido o menor contenido, es que se quieren decir cosas distintas y así hay que decirlo de claro. Ustedes creen que las incompatibilidades pueden o deben de ser una cuestión subsidiaria del ejercicio del cargo, nosotros decimos que no, que el ejercicio del cargo es incompatible con, definimos de una manera objetiva, y partimos de ese principio objetivo entonces la cuestión, en efecto, tiene una diferencia substancial, cuando le decíamos que los miembros del Gobierno, podían ejercer actividades parlamentarias, yo no me estaba remitiendo, aunque también lo he hecho en otro caso, a lo que digan las leyes de otras Comunidades Autónomas, he puesto como ejemplo la que efectivamente o he puesto como ejemplo las que efectivamente pueden estar cercanas en nuestras tesis o coincidentes en su totalidad, puede haber leyes de Gobierno de Comunidades Autónomas que digan que los miembros del Gobierno no deben de ser miembros del Parlamento, yo, en este caso, le digo que nosotros estamos más con lo que la Constitución en el artículo 98 dice en relación a los miembros del Gobierno, que con lo que puedan decir esas leyes de Comunidades Autónomas, en donde se dice que los miembros del Gobierno no pueden hacer, pero que pueden ejercer funciones representativas o las propias del mandato parlamentario, y por eso estamos defendiendo que aquí también, en este Parlamento, se pue-

de producir esta circunstancia, yendo a uno de los contenidos o profundidades que pueda subyacer en la propuesta que ustedes hacen y dentro de esta subsidiariedad, perdón no me ha salido ahora el concepto, yo le voy a decir a usted que cuando hablan de profesiones liberales, que terminen la contradicción o de actividades mercantiles, habría que considerar la pregunta que en un principio le dije, ¿quién dice cuáles son esas contradicciones? ¿quién especifica cuáles son los intereses propios de la Comunidad Autónoma? ¿Quién entiende cuáles son asuntos de los que se tienen o no se tienen conocimiento en razón de su cargo? Estaríamos dentro de apreciaciones estrictamente subjetivas que nos llevarían a un verdadero maremagnum de interpretaciones, y por eso es por lo que entendemos que esta propuesta es absolutamente inviable, porque, queriendo decir todo, no dice nada, sino todo lo contrario, o sea está abriendo una puerta, es un cajón de sastre para que entre cualquier clase de interpretación que burle el principio de incompatibilidades. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Peregrín. Tiene la palabra el Sr. Juan Huguet.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Srs. Consellers, efectivament entenc que no parlem un mateix llenguatge i no faig qüestió idiomàtica aquí, sinó quant a criteris, primer de tot, em sembla que vostè ha fet una confusió de termes quan s'ha referit als membres del Govern. Els membres del Govern no tenen perquè tenir el caràcter de Diputat, la representació parlamentària serà quan estan aquí que no tenen representació parlamentària, perquè no voten, sinó que simplement estan aquí per donar compte dels seus actes i no tenen perquè ser, ni crec que cap llei, crec que cap llei digui que els membres del Govern hagin de ser o no hagin de ser parlamentaris. Açò per començar. El tema de les incompatibilitats que vostè m'ha tret, a un punt concret es referirà a les incompatibilitats, a les incompatibilitats dels jutges i dels tribunals, en aquest cas, està molt clar que no poden exercir aquesta funció a l'hora de ser nomenats fins que no cessen del seu càrrec, emperò, quant a les incompatibilitats que aquí discutim estem discutint una sèrie d'incompatibilitats que sí, que estan perfectament delimitades, perquè el que no es pot dir és que no es diu i es vol dir tot el contrari, si no es diu és que no es diu res, ara, si es diu tot el contrari, és que es diu tot el contrari, però jo no entenc que es digui tot el contrari de les incompatibilitats i que sigui açò un «cajón de sastre» ni molt manco, qui dirà si està o no està incorrent en allò que diu l'article 32? Si està o no exercint alguna cosa que no pot exercir i que, per tant, incorre en una incompatibilitat, de moment qui ho ha de dir és la llei, de moment qui ho ha de dir serà per la supervisió d'aquest Parlament al Govern i, de moment, en un futur ho dirà el desenvolupament reglamentari d'aquesta llei i ningú més, simplement, com vostè molt bé ha dit, amb dues concepcions distintes, però són dues concepcions distintes que no vull fer un judici de valor, perquè no hi estic massa donat, a fer judicis de valors que parteixen tal vegada d'un desconeixement de tota la filosofia que ha regnat quant a incompatibilitats des del principi fins al dia d'avui. Aquest principi que vostè defensa és un principi que ha defensat sem-

pre el seu Grup Polític quan estava a l'oposició, és un principi que, en certa manera, na anat mainant a poc a poc i ha donat certes concessions perquè s'ha dit que no el podia dur a terme, i any més recent ho tenim ara, actualment, en el Congrés de Diputats on sorura una llei d'incompatibilitats que no sera tan clara com la que veste diu, perquè hi ha preceptes que no es podran regular d'una manera taxativa i clara, i així es tal com està previst, aquí sí que ho deim, quan és compatible i quan és incompatible, aquí deim que aquesta incompatibilitat està fixada i només en aquells casos concrets és quan un alt càrrec pot exercir altres funcions, sempre i quan no incorri, això està clar, en detriment de la seva dedicació al seu càrrec. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Volen intervenir els altres Grups? Volen intervenir els altres Grups? Sr. Damia Ferrà. Sr. Josep Maria Lafuente. Molt bé. Disposa, Sr. Ferrà d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En matèria d'incompatibilitats, Esquerra Nacionalista pot confessar, amb un cert orgull, encara que sigui amb un orgull molt modest, que ha estat un Grup Parlamentari bastant matiner. Vàrem presentar en el seu dia una Llei d'Incompatibilitats del Govern i Administració de la Comunitat Autònoma, que, com tots vostès saben, va esser rebutjada per aquesta Cambra, se'ns va anunciar, si no record malament, dins aquell debat que hi hauria unes certes disposicions en matèria d'incompatibilitats, es va agafar un determinat compromís que al marge d'aquella Llei que, en aquell moment, es rebutjava, es duria endavant una determinada normativa, una determinada legislació en matèria d'incompatibilitats. Quan es va presentar el text de la Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma mancava evidentment un capítol dedicat a aquesta matèria d'incompatibilitats, per això entenc que tant el Grup Socialista com el Grup d'Esquerra Nacionalista varen fer tota una sèrie d'esmenes en aquesta matèria, i finalment el Govern, el Grup Parlamentari que li dona suport, va presentar una determinada normativa d'incompatibilitats com a, entenc, compliment d'unes determinades comeses que s'havien fet dins aquesta Cambra, aquesta passa que evidentment és d'agrair, perquè encara que sigui a petita escala dona raó a les propostes que en el seu dia va fer el Grup d'Esquerra Nacionalista, que era urgent dur endavant una legislació en matèria d'incompatibilitats, indica que evidentment el buit era una situació impresentable, una situació que no podia continuar, com nosaltres en el seu moment ja vàrem denunciar. I, per tant, hem de reconèixer que és satisfactori que hagin esmenat, encara que modestament, una actitud inicial de rebuig frontal de les incompatibilitats. Ara bé, he escoltat amb molt d'interès la intervenció del Sr. Martín, del Grup Socialista, perquè està, entenc, bastant documentat a nivell jurídic, i ha introduït un element que a mi em sembla decisiu, perquè aquesta proposta tal com ve en el Dictamen de la llei, no en matèria d'incompatibilitats, no és gaire operativa i podria donar lloc a moltes confusions, una normativa, una legislació en matèria d'incompatibilitats ha de ser clara i rotunda, i aquest articulat que se'ns proposa no és clar ni rotund, sinó que és confús i subjecte a inter-

pretacions diverses, això és l'element fonamental que fa que nosaltres, en llegir amb detall aquest articulat entenem que no es l'articulat o la legislació d'incompatibilitats que na de menester aquesta Comunitat Autònoma per a tots els càrrecs de Vice-President, Consellers, Director General i Secretari General; perquè entenem que una llei d'incompatibilitats que no té aqueixa claredat i aqueixa rotunditat que ha de tenir, és una llei absolutament morta i inoperant, i, més encara, és una llei polèmica, perquè si ens hem de trobar amb tota una casuística d'incompatibilitats i aleshores hem d'anar interpretant dins aquesta nebulosa que se'ns proposa, dins aquest article 32, de les interpretacions subjectives o motivades per determinades pressions circumstancials per part de l'executiu que estigui en aquell moment en el poder, es poden donar solucions a incompatibilitats de moltes maneres diferents, es poden crear situacions desiguals, es poden crear solucions injustes. Per això, per una part, aquesta normativa d'incompatibilitats entenem que no va tan lluny com podria anar, i per l'altra, entenem, que aquest element de confusió que hem de denunciar, la fan notòriament improcedent, per això, nosaltres que vàrem llevar les nostres esmenes d'incompatibilitats, perquè evidentment estan absolutament dins el mateix camí del Grup Socialista, donarem suport en matèria d'aquestes incompatibilitats a les propostes que fa el Grup Socialista i no el donarem a les del Govern, tot i que vull matisar li agraim que hagi fet una autocrítica, hagi fet un esforç i hagi començat a donar unes determinades passes en aquesta matèria, passes que esperam que no seran les darreres i que, el futur ho dirà, entenem que són els Grups d'Esquerra Nacionalista i el Grup Socialista que, en aquest moment, estan dins el bon camí de la legislació d'incompatibilitats. Moltes gràcies

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El Sr. Josep Maria Lafuente, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Aquests Diputats, quan es tracta del problema de les incompatibilitats no hi ha dubte que s'ha plantejat dues qüestions, una de caràcter jurídic, i una altra de caràcter espiritual o de caràcter ètic. Quant a la de caràcter jurídic, que la consider fonamental, li he plantejat el problema de si jurídicament és possible que els membres del Govern siguin compatibles amb determinades activitats professionals, i clar tenint en compte que l'article 32.9. de l'Estatut, fins i tot permet que tenguin activitats professionals el President del Govern, no hi ha dubte que jurídicament és perfectament vàlid, és perfectament positiu el fet que qualsevol membre o qualsevol càrrec per l'altura que tenguin, en principi, des d'un punt de vista legal no hi ha cap disposició que prohibesqui la seva compatibilitat amb determinades funcions que siguin compatibles espiritualment amb les tasques que està desenvolupant dins la vida política. Aquesta és la primera qüestió jurídica que jo m'he plantejat i que he resolt jo personalment d'una manera positiva, d'una manera que, en definitiva, pot haver-hi una compatibilitat amb determinades funcions privades que no siguin o que no tinguin dificultats espirituals o ètiques amb l'activitat que desenvolupa dins la política. La segona qüestió, que és la fonamental, és si èticament aquesta

incompatibilitat podria esser dificultosa des d'un punt de vista públic, des d'un punt de vista espiritual, des d'un punt de vista, en definitiva, de qualsevol persona que estigui assenyalant amb el dit determinada persona per exercir activitats que puguin esser o puguin crear dificultats. Jo diré que en principi, les incompatibilitats, com diu el Sr. Martín Peregrín, no hi ha dubte que s'han de mirar d'una forma objectiva, i aquesta objectivitat, que és molt difícil de fer, hem de tenir en compte que l'hem de contemplar també d'una manera personal, amb una Comunitat petita, amb un cúmul de persones, 500.000 o 600.000 persones no es pot comparar mai amb allò que contempla l'article 96 de la Constitució, seria absurd pensar que els membres del Govern de la Comunitat Autònoma de Balears, amb 600.000 persones han de ser exactament igual que els membres del Govern de l'Estat Espanyol amb 36 o 38 milions de persones al seu càrrec, per tant, la comparació de l'article 96 amb l'article 32.9., per cert definitiva, no admet cap crítica, ni és de rebut, són situacions completament diferents. Un home pragmàtic, com jo, que veu que el partit Socialista també dins la seva manera d'actuar se n'adona, com diuen en mallorquí, que té arrancada de cavall i arribada d'ase, perquè, en definitiva, té criteris l'any 82 completament diferents a l'any 84, té uns criteris que després torna arrera i torna arrera bé, perquè se n'adona que s'ha equivocat, se n'adona que les circumstàncies no són les que ell pensava, i les circumstàncies, de fet, a determinades circumstàncies, valgui la redundància, modifiquen un poc el criteris espirituals i els criteris de llançament de l'any 82, i això és bo, això és bo, perquè, en definitiva, demostren que saben equivocar-se i saben rectificar a temps, i això és el que fa també en matèria d'incompatibilitats, o sigui que la llei, per exemple, de desembre del 83, no s'assembla en res a un projecte de llei dels Diputats i Senadors que va refusar el Tribunal Constitucional, en què no permetien cap compatibilitat, en cap actuació ni cap actitud privada, i ara ja comencen amb el projecte de llei electoral que tenc aquí, a les mans, que m'ha vengut a mi des de la Cambra de Diputats, ja comencen a parlar de possibilitats de compatibilitats, d'objectiu, res. Si tenim en compte, per exemple, que, tal vegada, el President de la Cambra és professor universitari, ve't aquí que els professors universitaris ja poden tenir compatibilitats per aquí, no els professors no universitaris, els d'Institut no es contemplen de moment, però els professors universitaris es contemplen, al projecte del, que es va refusar pel Tribunal Constitucional, això no es contemplava, en el projecte del Tribunal Constitucional que va refusar, projecte que era exclusivament del Tribunals de Senadors i Diputats, hi havia unes incompatibilitats absolutes, totals ara comença a ser diferent, ara hi ha les pensions de drets passius, seguretat pública, professorat universitari, tot això és permisible, i aquella objectivitat absoluta que deia el Sr. Martín Peregrín que és el «desideratum» que, en definitiva, no hi ha dubte que hauria d'esser l'arquetipus d'allò que ha de ser una llei, és molt difícil de fer, és difícil de dir, això ha de ser taxatiu, això ha de ser taxatiu, és pràcticament impossible, fins i tot amb el règim d'incompatibilitats que el Govern Socialista ha plantejat tant a la llei de 25 de desembre del 83, quan a aquest projecte que està ja a la Cambra dels Diputats, ja parla, naturalment, que «es compatible con el desempeño de actividades privadas, salvo en los supuestos siguientes: actividades de

gestión, defensa, dirección, asesoramiento en las administraciones públicas de asuntos que tengan que resolverse por estos dichos señores», això, això d'objectiu no té res, és que en definitiva és un «cajón de sastre» perquè no té més remei que ser-ho, és a dir que, en definitiva hem de ser pragmàtics, hem de pensar que no ens hem de penedir de dictar unes normes que després, d'aquí un any, d'aquí un any i mig ens adonem que dins la Comunitat Autònoma de Balears això no és de «recibo», perquè és pràcticament impossible que els Consellers tinguin unes activitats i siguin persones de reconeguda solvència i de reconeguda capacitat i endemés que no puguin exercir determinades professions que són perfectament compatibles amb la seva activitat de Consellers, aquest és el criteri del Grup Regionalista, perquè en definitiva, ni a un metge ni a un advocat ni a un arquitecte ni a una persona que exercesqui determinades activitats, se li ha de constrènyer a evitar situacions personals de tanta dificultat com la de ser Consellers amb aquestes circumstàncies. Per tant, el Grup Regionalista no donarà suport a l'esmena del Grup del Partit Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tiene la palabra Don José Luis Martín Peregrín. Dispone, Sr. Diputado, de cinco minutos.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. En primer lugar, agradecer el apoyo manifestado por Esquerra Nacionalista, y dar una muestra de consideración a este apoyo, como consecuencia de las reflexiones que, nosotros entendíamos, podían ser aceptadas por toda la Cámara. En lo que se refiere a lo manifestado por el Diputado Sr. Lafuente, puedo decirle, igual que le decía también al Sr. Huguet, que esto no es un problema que deba de contemplarse desde un punto de vista jurídico, o dé un punto de vista espiritual, mucho más esotérico, etéreo todavía que lo jurídico, que yo creo que es un problema de hoy, concreto, específico, un problema de comportamiento, es un problema de actitud y es un problema que se refiere a cómo se debe de ejercer un cargo, y en qué condiciones se ejerce ese cargo, con la dignidad y con la competencia necesaria para que nadie tenga que sospechar en ningún sentido que esa persona no está desempeñando su función como corresponde y con el tiempo necesario que el cargo le exige, que esto es una comunidad pequeña, que somos solamente 600.000 habitantes, pero qué tienen que ver los habitantes y que sea una comunidad pequeña con los problemas que se puedan plantear, que pueden ser tan gordos o más gordos que los que pueda haber en los Estados Unidos, por decirle un número de 200 millones de habitantes. Los problemas no tienen que ver con los habitantes, los problemas son problemas en razón de su naturaleza, y los habitantes no tienen nada que ver con esos problemas, o es que acaso un miembro del Gobierno o un alto cargo, porque hay que recordar que aquí lo que estamos planteando es incompatibilidades de miembros del Gobierno y de altos cargos, no estamos diciendo ni hablando de incompatibilidad de Diputados a este Parlamento ni hemos hecho referencia a las incompatibilidades de Congresistas o Diputados o Senadores, estamos hablando de que puedan incurrirse, eh? en deshonestidades, pueden incurrirse en actividades de dudosa concreción,

puede haber tentaciones que efectivamente la ley desde un principio, la ley de un principio, presumiendo, eh?, presumiendo que todos van a cumplir con la ley ya les impida o les obligue a ese comportamiento, y no es que creamos que todos los miembros del Gobierno ni muchísimo menos tengan que ser ya propensos a la corrupción, en absoluto, lo que estamos diciendo, lo que estamos diciendo es que la ley en estos casos debe de ser taxativa y general y no debe de contemplarse en sentido particular o subjetivo, sino en sentido objetivo como usted bien me reconocía antes, usted ha hecho referencia a la legislación que el partido Socialista está desarrollando o llevando a cabo en el tema de incompatibilidades, bueno, yo le voy a decir a usted que lo único cierto, es que lo que está vigente es la Ley 25/1983 que se refiere a incompatibilidades de altos cargos, me va a permitir que, aunque el texto sea un poco largo, le lea lo que dice esa Ley que está vigente y aprobada por el Parlamento Español. «Artículo 2.º: el ejercicio de un alto cargo se desarrollará con dedicación absoluta, siendo incompatible con el desempeño por sí o mediante sustitución de cualquier otro puesto, profesión o actividad, públicos o privados, por cuenta propia o ajena, retribuidos mediante sueldo, arancel, honorarios o cualquier otra forma, incluidos los cargos de representación popular, así como los electivos en Cámaras o Entidades y los retribuidos de Colegios Profesionales que tengan atribuidas funciones públicas o coadyuguen a éstas salvo los autorizados en esta ley», y se está refiriendo a los miembros del Gobierno, se está refiriendo a los Directores Generales, se refiere a los Delegados del Gobierno en las Comunidades Autónomas, etc., etc., etc., como dice el artículo 1.º, y no se está refiriendo en nada ni para nada a los Senadores y a los Diputados que, efectivamente, tendrán su regulación cuando corresponda y de acuerdo con el desarrollo parlamentario. Los cargos y las funciones docentes, nosotros no nos oponemos ni muchísimo menos, ya lo dice el artículo 34.3 original, permítame que le diga que este artículo decía que, sin perjuicio de lo previsto en la presente ley, el cargo es compatible con el ejercicio de funciones representativas en organismos, corporaciones, etc. o las actuaciones que deriven de la administración de su patrimonio personal o de la unidad familiar y con el ejercicio de funciones docentes siempre y cuando no supongan un perjuicio para dedicarse al cargo de la Comunidad Autónoma, es evidente que lo que se le puede pedir a un profesor o a un Catedrático de Universidad no es que en el momento en que tenga que ejercer el cargo público esté también dando clases con el don de la ubicuidad, práctica que lamentablemente se ha venido desarrollando y practicando en España con bastante asiduidad, es algo que efectivamente no tiene por qué producirse, y entonces, en función de esa posible compatibilidad, si se ejerce sin la incompatibilidad de retribución, porque ya antes estamos hablando que la incompatibilidad hay que medirla funcionalmente y retributivamente, sin la incompatibilidad o con la incompatibilidad de atribución, porque no se va a ejercer esa función siempre y cuando se pueda hacer con la dignidad necesaria que tiene que hacerla un Profesor de Universidad, pero sin olvidar que también, si es un Alto Cargo, tiene que tener la dignidad necesaria para ser alto cargo y cumplir con la función que le ha sido encomendada. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Peregrín. En turno de contrarreplica, té la paraula el Sr. Josep ...

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sr. President. Bé, Sr. Martín Peregrín, el que ha dit vostè, en definitiva, des d'un punt de vista ètic, no mereix una possibilitat de contestació, perquè en definitiva, vostè diu, i diu el Diputat, el reglament possible de Diputats i Senadors d'incompatibilitats, i diu el criteri del Partit Socialista, que sí, que els professors universitaris poden tenir bula a aquest enterrament, l'otorrinolaringòleg no pot tenir bula a aquest enterrament, o sigui que, en definitiva, un senyor perquè sigui professor universitari pot exercir la seva professió privada, i no pot exercir la seva professió privada un senyor que sigui otorrinolaringòleg, per dir una, o que sigui especialista en ossos, jo crec que tan respectable és la professió d'un metge, com la professió d'un professor universitari i jo ho som, per tant, el que no pot ser és que jo pugui anar a la universitat, i un senyor no pugui llevar laringes o no pugui llevar un determinat os o no pugui esser un operador d'una úlcera d'estòmac, això em pareix absurd, o tots han de tenir compatibilitats o tots han de tenir incompatibilitats, el que no pot esser és que perquè determinats membres d'un determinat partit siguin professors universitaris, hagin de tenir una especial consideració pels professors universitaris, i jo som el primer que puc parlar, perquè jo ho som. Si no, no parlaria així, per tant, jo crec que això no és de ..., «o todos cristianos o todos moros» com diu l'aforisme castellà. Jo crec que el criteri, hem de començar a pensar que el futur no ens posarà poc a poc en el seu terreny, i les compatibilitats d'allò que sigui exercicis privats o simples a l'activitat política s'han d'admetre. Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. I passam, senyors, a la votació conjunta d'aquestes tres esmenes. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes es volen posar drets, per favor? Secretària, vol procedir al recompte? Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquestes esmenes es volen posar drets, per favor? Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha. Queda rebutjada l'esmena per 29 vots en contra i 25 a favor. I passam a la votació de l'article 32. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 32, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 32, es volen posar drets, per favor? 25, poden seure. Abstencions, no n'hi ha. En conseqüència, queda aprovat l'article 32 per 29 vots a favor i 25 en contra. I passam a debatre l'esmena 239 a l'article 33, de supressió del Grup Socialista, per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Fèlix Pons Irazazabal. Disposa, Sr. Diputat, de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Aquesta esmena és de supressió de l'actual article 33, perquè el seu contingut no afecta ni el règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, ni l'organització de l'administració de la Comunitat Autònoma, ni l'estructura i competències del Govern de la Comunitat Autònoma, ni l'Estatut personal del President o dels membres del

Govern o dels alts càrrecs de la Comunitat Autònoma, ni tan sols a les relacions del Govern de la Comunitat Autònoma, amb altres poders de l'àmbit comunitari, és purament i simplement una transcripció de l'article 47 de l'Estatut que, em sembla a mi, és producte d'una confusió dels redactors d'aquesta Llei, perquè l'article 47 de l'Estatut està englobat a una rúbrica d'un capítol 7, que és un capítol denominat com a del Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma, que no és el mateix que el Règim Jurídic de l'Administració o del Govern, i hem de dir, perquè reconèixer errors crec que sempre és saludable, que aquesta denominació de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma tampoc no és correcta, perquè el que estableix l'article 33 és el sistema de fonts de drets dins la Comunitat Autònoma, aplicació principal o supletòria de dret estatal o de dret autonòmic, de dret privat, o de dret foral, etc., etc. que no té res a veure amb el règim jurídic administratiu ni del Govern ni res que se li sembli, per la qual cosa entenem que altres esmenes de supressió poden parèixer fruit d'un criteri excessivament rigorós respecte d'allò que ha de ser aquesta Llei, però aquesta em sembla que planteja un tema d'absoluta inadequació a allò que és l'espirit d'aquesta Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Joan Huguet. Queda oberta la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sí, per defensar el text tal com ve reflectit, efectivament, tal com ens ha dit el representant del Grup Socialista, està dins el capítol setè del Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma, i vostè es fixarà que la transcripció, encara que sigui literal, no és de tot el capítol, sinó que és d'una part, perquè entenem que sí són bases jurídiques allò que es regula a l'article 33 en matèria exclusiva de la Comunitat, i que és potestat del Govern regular aquestes fonts tant de Dret Civil Especial com altres fonts, i, a més a més, a l'apartat 3, allà on diu «i amb tot allò que no està regulat es farà mitjançant el dret de l'Estat», també ve reflectit a la pròpia Constitució a l'article 149 en el darrer apartat, per tant, si el títol, el títol també de la Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma que aquí estam debatent diu aquest títol quart «Del Règim Jurídico», perfectament entenem que aquest article 33, hi té cabuda aquí dins. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Sr. Fèlix Pons.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Potser és que partim d'una idea distinta d'allò que és el Règim Jurídic, el Règim Jurídic és el conjunt de normes, en el modest veure d'aquest Diputat, el conjunt de normes que regulen l'activitat d'una entitat pública o d'un organisme públic, i entenem que aquí allò que s'estableix no és el conjunt de normes que regulen l'activitat del Govern ni de l'Administració de la Comunitat Autònoma, sinó el sistema de normes que han de regular la vida sencera d'aquesta Comunitat Autònoma, les relacions entre particulars, també, perquè aquí diu quines són les normes aplicables entre particulars, que no té res a veure amb el Règim Jurídic de l'Administració o del Govern o de l'Estatut del Govern de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Volen intervenir els altres grups? El Sr. Damià Ferrà, pel Grup Esquerra Nacionalista (PSM). Disposa de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sí, Esquerra Nacionalista, Esquerra Nacionalista, com va dir en el seu moment, considerava que hi havia una inadequació entre continguts i títol, i no ho reiteraré. Aquesta Llei, entenem, que no va ésser gaire feliç, prova d'això és la quantitat d'esmenes que ha anat acollint al llarg del seu pas per Ponència i Comissió, i aquest article, tant hi podia ésser, francament, com no ésser-hi, és a dir, és reiteratiu amb la seva presència, i nosaltres, davant aquesta situació d'una cosa que és pràcticament indiferent, optarem per l'absolució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Josep Maria Lafuente.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sr. President, en definitiva, aquest article és una còpia literal de l'article 47 de l'Estatut, efectivament, hi pot ésser i pot no ésser-hi, el que passa és que hi ha una quantitat d'articles reglamentaris i una quantitat d'articles dins les normatives de Règim Jurídic que figuren dins totes les normatives, igual està dins la Llei de Règim Jurídic l'Administració Central de l'Estat, i la Llei de Règim Jurídic de València, en definitiva, hi ha una sèrie de normatives que són reiteratives de principis bàsics fonamentals, aquest, l'article 47 de l'Estatut, «lo que abunda no daña», perquè, en definitiva, està donat dins aquestes normes, allò que reglamentàriament seran fonts d'aplicació, i no ens digui el Sr. Pons que es tracta també de qüestions entre particulars, perquè el que diu l'article 47 de l'Estatut i que repeteix l'article 33 d'aquesta Llei de Règim Jurídic, parla de la determinació de les fonts de dret civil, això és competència de la Comunitat, de Dret Civil especial, que pot ésser aplicable també en relacions de la Comunitat amb particulars, que també les tindrà, i, per tant, les fonts de Dret Civil Especial, poden ser en determinats moments, fonts de determinades actuacions de la Comunitat quan es tractin qüestions amb particulars. Per tant, totes aquestes fonts són el punt de partida d'una normativa de Règim Jurídic que la Comunitat ha de tenir dins el desenvolupament de tota la seva vida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons? Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, molt breument. L'article 33 és una reproducció, com s'ha dit, i havia dit jo de l'article 427 de l'Estatut, i això que «lo que abunda no daña», és una frase, o un refrany que com tots els refranys, tots absolutament són perfectament reversibles, tots, perquè lògicament, «lo que abunda, puede dañar muchísimo», eh? «muchísimo». Aquí, «no daña», efectivament, el problema és que no hi té absolutament res a veure, no tot el que afecta a competències de la Comunitat Autònoma, no totes les lleis que fan referència a competències de la Comunitat Autònoma, ni tan sols les que facin

referència a competències del Govern son normes que esguin inserides dins el que es el regim jurídic, el determinat sistema de fonts, que efectivament la Comunitat Autònoma, aquest Parlament, pot entrar a regular el Dret Civil, que te a veure això amb el regim del Govern i de l'Administració? No té res a veure. Ara, que no volen deixar perquè no ho volen tocar, perquè troben que ja està bé, d'articles que s'han llevat? Ho deixin, però no deixarà de ser un bunyol.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contrareplicar? Aleshores, passam a la votació de l'esmena 239. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que estiguin i votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Vol procedir al recompte? Sra. Maria Antònia, li hem de recordar el procediment de les votacions, no es pot entrar ni sortir mentre s'està procedint a la votació. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure. Per tant queda rebutjada l'esmena per 29 vots en contra, 21 a favor i 4 abstencions. I passam a la votació de l'article 33. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 33 es volen posar drets, per favor? 29. Poden seure, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 33 es volen posar drets, per favor? 24. Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure. Per tant, queda aprovat l'article 33 per 29 vots a favor, 21 en contra i 4 abstencions. L'article 34 no té cap esmena, i pot procedir-se a la votació d'ell. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 34 es volen posar drets, per favor? Queda aprovat per unanimitat. Poden seure. A l'article 35 hi ha una esmena, la 237 de supressió del Grup Socialista, per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Fèlix Pons. Disposa, Sr. Fèlix, de deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Si, Sr. President. Defensaré endemés l'article, l'esmena 235 als articles 38 a 43, perquè el fonament de les dues esmenes és idèntic. Aquestes esmenes, que són de supressió de tota una sèrie d'articles, pretenen la supressió, perquè entenem que l'operació de desenvolupar les bases del règim jurídic, que és l'operació a la qual en aquests moments ens trobam, no es fa correctament, no entrarem per obviar temes i discussions que al final poden ésser ociosos, si aquesta competència es té al cap de cinc anys o es té ara, el que és segur, i amb això crec que estarem tots d'acord, és que el que podem fer a aquests moments, a aquesta Llei és desenvolupar les bases, les normes bàsiques en matèria de Règim Jurídic perquè l'article 149 dóna competència a l'Estat per legislar les normes bàsiques, dictar les normes bàsiques del Règim Jurídic de les Administracions Públiques, i, per tant, a aquesta Llei el que hem de trobar són les normes que no són normes bàsiques, sinó que, acotada la matèria bàsica, aquí regulam el que és particular, privatiu de la nostra Comunitat Autònoma, i jo només deman una cosa, que se'm digui quines són les normes bàsiques que desenvolupen els articles que nosaltres pretenem suprimir. Jo no discuteixo la competència per exercir el dret a desenvolupar normes bàsiques, baldament l'Estat no hagi dictat una norma solemne de fixació d'aquestes

bases, hi ha d'haver, hi pot haver, insisteixo que no ho discuteixo, una operació arriscada, però possible, per part de cada Comunitat Autònoma que a la vista de la inexistència d'aquestes normes bàsiques, perquè l'Estat encara no les ha dictades, s'endinsa a una operació d'acotar, pel seu compte, d'aïllar, de cristallitzar el que es la matèria bàsica en un determinat tema, es a dir, que per entrar a desenvolupar les bases del Règim Jurídic, una de dues, o s'ha de dir desenvolupam tal llei o desenvolupam tals conceptes o tals criteris, que baldament l'Estat no els ha reglamentat, nosaltres sí que els hem acotat, els hem aïllat. Em volen dir quins són aquests conceptes bàsics, que vostès desenvolupen i que, per tant, no entren a tocar? que, per tant, són punt de referència a partir del qual comença el desenvolupament d'aquestes normes de Règim Jurídic? No m'ho diran, no m'ho diran perquè no ho poden dir, vostès l'únic que fan és dur a aquesta llei autèntiques bases de Règim Jurídic, normes que són criteris bàsics establerts a lleis que també constitueixen punts bàsics del Règim Jurídic, i en el debat de totalitat ja vaig advertir tots els perills que hi havia en aquesta operació; en primer lloc, la incorporació de les bases produeix un efecte que és absolutament fictici, perquè s'incorporen a la normativa autonòmica unes lleis que no són autonòmiques, baldament no es modifiquin, aquesta pura i simple incorporació a la legislació regional de regulacions que haurien de ser estatals, desvirtua la naturalesa estatal de les normes aplicables i confon sobre el seu origen i suposa una innovació il·legítima de les fonts, perquè les normes han de produir-se per la font que correspon. En segon lloc, suposa córrer el risc de ser víctimes d'un efecte de desplaçament, que també vaig explicar i que ara els record, i és que qualificada una matèria com a bàsica o d'interès general, aquesta qualificació no és fixa i definitiva, no és permanent, sinó que és relativa o circumstancial, i que el propi Estat, amb ús de les seves competències de fixar aquests criteris bàsics els pot modificar i que aquesta variació produeix un desplaçament de tots aquells que s'hagin acollit a aquesta tècnica irregular, incorrecta d'assumir a la seva legislació totes les bases, si produeix l'efecte de deixar fora de joc tot el que ha estat un desenvolupament correcte de les bases, ara pensin el que suposa quan el que s'ha fet no ha estat desenvolupar a partir de les bases, sinó introduir les bases autèntiques dins la pròpia legislació. Per altra banda, és una mala tècnica de desenvolupament legislatiu. La regulació bàsica és limitada a fixar una regulació uniforme per atendre l'interès general de tots els ciutadans espanyols, i el legislador autonòmic el que fa és, a partir d'aquesta normativa bàsica que és invariable per a tots els ciutadans, desenvolupar aquells aspectes que afecten l'interès propi de la Comunitat Autònoma. L'objectiu d'aquesta operació i d'aquesta tècnica no és un objectiu neutre, políticament, és aconseguir que aquestes bases tinguin una regulació normativa uniforme i una vigència a tota la nació, és a dir, són una emanació d'un principi essencial que és el d'igualtat en temes, en temes en què la igualtat és considerada d'interès constitucional, i, per tant, en temes importants com són aquests, crec que hauríem de fer tots un esforç per avançar cap a un Estat viable, si a aquests moments inicials ens deixam dur per un momentès frenesí legislatiu, per voler quedar bé amb unes lleis molt aparatoses, però que es basen en tècniques legislatives que no responen ni a la lletra, ni a l'espe-

rit de la Constitució i de l'Estatut, podem arribar a una situació caòtica del nostre país en molt poc temps. Si jo tractas de privar a aquesta Comunitat Autònoma, i sobretot als ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma, de qualque garantia, admetria que ara mateix se'm digues de quina garantia estic privant als ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma, perquè aquest és el problema bàsic, el Règim Jurídic d'una administració s'estableix en funció d'un equilibri entre prerrogatives de l'administració i garanties dels ciutadans, i és imprescindible que no hi hagi ciutadans que davant de les administracions, i la Constitució parla de normes bàsiques de les administracions, és inadmissible que hi hagi ciutadans que puguin estar en una situació de desavantatge. Però, precisament perquè aquesta és una qüestió tan important, la Constitució ha volgut que aquest tema sigui de competència de l'Estat i que sigui l'Estat qui el reguli, i intentar introduir això dins la nostra legislació, és una operació que invadeix innecessàriament una competència que és de l'Estat que produeix un efecte fictici sobre allò que nosaltres estam regulant, que no ho estam regulant, i que qualsevol dia, amb una llei pura i simple de l'Estat, tot això pot quedar sense efecte i no perquè invadesquin les nostres atribucions, sinó perquè nosaltres haurem invadit les seves.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. El Sr. Joan Huguet, com a Vice-President del Govern, té la paraula. Queda oberta la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Consider que l'argumentació fonamental que s'ha donat aquí per haver de suprimir aquests articles que es proposa és per si s'incorre o no s'incorre en competències que són matèria exclusiva de l'Estat i que, per tant, ens podríem veure obligats a haver de modificar en un temps no massa llarg si aquesta llei fos..., però contra aquesta interpretació, en tenc una altra, d'interpretació, i és simplement, l'Estatut en mà, on l'article 10, punt 1, diu «organització, règim i funcionament de les seves institucions d'autogovern en el marc de l'Estatut present», i l'article 11, també, punt 1, diu «règim jurídic de responsabilitat d'administració de la Comunitat Autònoma i d'administracions locals», açò atorga competències exclusives d'administració de les institucions i d'organització de l'autogovern, i li dona competència perquè ho faci el règim i el funcionament, perquè diu aquí quin ha de ser el règim i el funcionament. I açò permet regular el Règim Jurídic d'una forma, de quina manera s'han d'adoptar els actes, les disposicions, etc., etc., per altra banda és indubtable que l'Estatut no incorre a aquest moment en inconstitucionalitat, i que, per tant, aquests articles aquí reflectits tampoc no incorren en inconstitucionalitat, podem discutir si voldria o caldria més que hi hagués uns principis o unes normes bàsiques a nivell d'Estat i que totes les Comunitats Autònomes s'haguessin d'adherir a aquestes normes bàsiques, açò és un punt d'interpretació i és un punt discutible, el que sí també està clar, és que a altres comunitats, com és Catalunya mateix, que ha desenvolupat la seva pròpia llei, es contemplen, es contemplen articles on es reflecteixen també aquests que aquí es pretenen suprimir en manera de com han de ser els actes, quan s'han d'efectuar, qui té facultat per

dir-ho, qui té facultat per dictar, si han de ser circulars, si són Decrets, si són Ordres, etc., etc. Per tant, aquests principis de Règim Jurídic de procediment que s'incorporen el que fan és que la nostra comunitat els tenguí com a propis, i constitueix i ha de constituir, i per açò és el títol, que dur aquesta darrera part de Règim Jurídic constitueix el marc bàsic i eficaç del desenvolupament que aquí han pretès de fer, que açò pugui esser una còpia, que pugui dir que no és una tècnica legislativa massa aconsellable haver de copiar d'altres, potser sigui cert, però el que també és clar és que aquí s'havia de dir quins eren aquests principis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. El Sr. Fèlix Pons té la paraula.

EL SR. PONS IRAZAZÁBAL:

Sí, Sr. President. Poques coses he jo de dir. He fet unes preguntes que lògicament no s'han contestat i sabia que endemés no se podrien contestar. Aquí no es tracta que les Comunitats Autònomes s'hagin d'adherir a unes normes bàsiques que ja existeixen, simplement si existeixen aquestes normes bàsiques, que d'acord amb l'esquema institucional i jurídic que regeix en el nostre país, són les adequades, les Comunitats Autònomes el que han de fer és respectar-les i complir-les, no s'hi han d'adherir, si estan vigent i són les que toquen per a cada cas i per a cada situació no és un problema d'adhesió, és un problema de respecte i de compliment. La jerarquia normativa dins cada Comunitat Autònoma, efectivament, és una competència que la Comunitat Autònoma ha de desenrotllar, ha de dir quin tipus de normes administratives es produiran i quin serà l'ordre jeràrquic que aquest tipus de normes hauran de respectar, principi bàsic, és un altre, és el de la jerarquia normativa, és un principi que s'ha de respectar inexcusablement, que és cosa distinta d'establir una jerarquia normativa concreta en funció de l'organització pròpia de la Comunitat Autònoma. Bé, jo he dit que estàvem en una operació de desenvolupament de la legislació bàsica de l'Estat en matèria de Règim Jurídic de les Administracions Públiques, he demanat que se'm digués quines bases són les que es desenrotllen, crec que si no hi ha contestació a aquestes preguntes, és innecessari continuar argumentant. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Moltes gràcies. Vol replicar? Volen intervenir els altres Grups Polítics? Pel Grup Esquerra Nacionalista, Sr. Damià Ferrà, disposa de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

serem molt més breus, perquè el temps s'ha allargat molt. Per una vegada que aquest Govern que, a judici d'Esquerra Nacionalista, judici discutible, evidentment, és tan poc entusiasta de l'Autonomia, per una vegada que peca per excés, jo som partidari, Esquerra Nacionalista és partidari de deixar-los pecar tranquil·lament. Si hi ha una vulneració de l'Ordenament Jurídic de l'Estat, hi ha un Tribunal Constitucional que ja ens dirà si hem posat la frontera massa lluny o massa prop, però, en tot cas, nosaltres entenem que val més que intentem fer ús d'aquestes «leyes regionales» que pro-

posa o de què parla l'esmena del Grup Socialista i deixem tirar endavant amb tots aquests articles que potser siguin excessius, però, en tot cas, que sigui un Tribunal Constitucional qui ens ho digui. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. El Sr. Josep Maria Lafuente té la paraula. Disposa de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Jo voldria recordar totes les discussions continuades i molt fortes que vàrem tenir a la Ponència, per tenir un poc de criteri d'allò que va succeir llavors, és a dir, en el Grup Socialista, d'acord amb els criteris que ell va sustentar, se li varen llevar, de totes les seves esmenes, se li varen acceptar pràcticament el 80 %, dins aquest capítol que està d'acord amb l'article 41 de l'Estatut que diu concretament «correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes, la creació i l'estructuració d'una administració política pròpia dins els marcs dels principis generals de les normes bàsiques de la legislació de l'Estat i de l'Estatut d'Autonomia», estam perfectament d'acord que el marc general dels principis bàsics de la legislació de l'Estat, són punts importantíssims que ha de seguir, i ha de seguir la comunitat i, té raó el Sr. Pons dient, i si el dia de demà els principis bàsics canvien, hauran de canviar les normatives comunitàries perquè els principis bàsics de l'Estat, que és el marc dins el qual s'ha de desenvolupar tota l'estructuració de l'administració nostra, podien canviar, té raó, i per això, dins la Ponència vàrem mantenir aquells articles que són pràcticament irreversibles perquè corresponen a principis generals de dret absolut i totalment reconegut sempre, i vàrem llevar ni més ni manco que deu articles que podien ser conflictius el dia de demà, perquè la legislació bàsica de l'Estat pogués canviar, i vàrem dir, per exemple, «la administració no podrà dictar disposicions contràries a las leyes», el dia de demà, vostès creuen que l'Estat canviarà aquest criteri? «Los reglamentos y demás disposiciones no pueden establecer temas ni poner obstrucciones ni tasas», creuen vostès que això el dia de demà, la... de l'Estat serà diferent? «Serán nulas de pleno derecho las disposiciones que infringen lo dispuesto en los artículos anteriores para que produzcan efectos jurídicos de carácter general los Decretos y demás Disposiciones administrativas habrán de publicarse en el Boletín Oficial, las Resoluciones de carácter particular no pueden vulnerar lo establecido en una Disposición General». Tot això són principis bàsics, còpies exactes de l'article 26, 27, 28, 29,30 i 31 de la Llei Bàsica de l'Estat, això és ver, però això són principis bàsics que mai no podran ser revertits, mai, els que podrien ser revertits, per exemple, l'article que et diu «contra los acuerdos que pongan fin a la vía administrativa acaba el recurso en treinta días o en veinte días», això ho hem llevat, «las particulares en los términos establecidos por la ley que tengan derecho a ser indemnizados por toda lesión», això ho hem llevat, i tots els articles que podrien ésser conflictius el dia de demà amb els principis bàsics de l'Estat els hem llevat, ni més ni menys que deu articles, per tant, això té un criteri, té un fonament, si llevam aquests altres cinc articles, si els llevam ja no seria un bunyol, seria un bunyolí, el que diu el Sr. Pons, per tant, nosaltres som del criteri de mantenir aquests articles, perquè, en definitiva, estan ben suportats per l'article 41 de l'Estatut i són princi-

pis bàsics de l'Estat i reflecteixen principis generals de dret, res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Vol contrareplicar?

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sí, Sr. President. Els principis, crec que tampoc no són immutables i el Sr. Lafuente ho sap millor que jo i si els principis no són immutables, molt manco ho són les seves formulacions, hi ha principis que són obtinguts per, absolutament adquirits, intangibles i que el temps els va erosionant i a un moment donat es descobreix amb gran sorpresa que durant segles s'ha estat pensant i creient en una cosa en la qual no s'ha de creure. El que em preocupa de tot aquest debat és, no el «sostenella y no enmendalla», que m'és igual, crec que aquesta és una Llei dolenta per la seva estructura i per les seves formulacions, el que em preocupa és el concepte d'Autonomia que es vol utilitzar, per defensar una regulació d'aquesta manera, nosaltres creim que els excessos, com diu el Sr. Damià Pons, no per ésser excessos, són més autonomistes, aquí ens trobam davant una autèntica ficció política, és una pura ficció política aquesta, que nosaltres volguem introduir com un concepte que és particular del Règim Jurídic d'aquesta Comunitat Autònoma el principi de la inderrogabilitat singular dels Reglaments o principi de legalitat de l'actuació administrativa, no per això serem més autonomistes, de cap manera, si llevam això també ens haurem de subjectar al principi d'inderrogabilitat singular dels Reglaments i al principi de legalitat i a tots els altres que hi ha a aquests articles que pretenem ..., també ens hi haurem de subjectar, i si els hi posam, no haurem fet cap acte de sobirania regional, haurem fet una pura ficció, i nosaltres el que volem és que ens ajustem a una concepció seriosa i sincera de l'Autonomia, que facem ús de les competències que de bon de ver tenim, i que facem ús en aquelles matèries en què fa falta que facem ús d'aquestes matèries, d'aquestes competències, que és per començar a resoldre els problemes dels ciutadans dels quals té encomanada aquesta Comunitat Autònoma la gestió, aquest és el problema, no intentar tenir aires de grandesa en lleis que de cap manera afegeixen res ni al dret de la Comunitat Autònoma ni a les seves institucions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Volen contrareplicar? Sr. Damià Ferrà, disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Contràriament a allò que ha manifestat el Portaveu del Grup Socialista, Sr. Fèlix Pons, nosaltres, Esquerra Nacionalista, entén que per ésser excessius som més autonomistes, és a dir, nosaltres no ens hem d'estar posant traves continuament per por de caure dins inconstitucionalitat, per anar més lluny de l'Estatut, etc., perquè li vull recordar, Sr. Fèlix Pons, i tal vegada no li hauria de recordar perquè vostè, que és un home de gran cultura política, ho coneix millor que jo, que els Parlaments que han estat més objecte de recursos d'inconstitucionalitat, no deu ésser casualitat que siguin el de Catalunya i el del País Basc, allà on hi ha realment una pretensió no de sobirania regional, perquè sobirania regional no existeix, sinó de sobirania Nacional, per bé

que dins el marc de l'Estat Espanyol. Per tant, nosaltres tenim una concepció seriosa, i això sí que li pugem assegurar absolutament sincera de l'Autonomia, nosaltres volem la màxima autonomia possible, i per això estam en contra de les auto-limitacions i de les prevencions de caure en pecat d'excés, perquè nosaltres, quan hi hagi d'haver pecat d'excés, estarem per l'excés i no per anar minvant per por de caure dins inconstitucionalitats o de vulnerar les lleis o les normes o els esquemes mentals i polítics heredats del centralisme, i aires de gradesa, evidentment, res de res, nosaltres entenem que aquest país ha de treballar d'una manera modesta, d'una manera constant i nosaltres estam aquí a aquesta Cambra, i això, jo li asseguro, precisament perquè el país vagi endavant no són aires de gradesa el que proposam, sinó dur endavant el màxim de l'autonomia possible, si ha de ser inconstitucional ja hi ha un organisme, un Tribunal Constitucional que ens ho dirà oportunament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. rerrà. Té la paraula el Sr. Josep Maria Lafuente.

E LSR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, aquí, en definitiva, vostè diu, els principis no són mai immutables, d'aquí dos segles tal vegada ens diuen que l'Administració pot dictar normes contràries a la llei, bé, per ventura té raó, i tal vegada no és d'aquí dos segles, només és d'aquí vint anys, perquè hi ha un sistema que ja ens digui que l'Administració pot modificar les lleis i dictar Disposicions contràries, modificarem la Llei nostra, i què hem de fer? la Llei de Règim Jurídic no és un principi immutable tampoc, es modificarà ja Llei, i en pau, en definitiva, no passa res. I vostè ens diu, és que si llevam aquests articles haurem d'estar sotmesos al principi de legalitat, al principi d'igualtat. Evidentment, i si no els llevam també, per tant, o llevam o no llevam queden les coses exactament igual, els principis que són mutables dels principis generals i bàsics de l'Estat s'han llevat, i hem fet la concessió al Partit Socialista d'admetre tota una sèrie d'esmenes perquè són eficaçment possibles de mudar però el que és immutable, per favor, crec que pot estar perfectament i no passa res, vostè mateix ha dit, si les llevam, mantendrem el mateix criteri i si no les llevam, mantendrem el mateix criteri, no afegim res, no afegim res, però no les llevam. El nostre criteri és queda com està, natural.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Bé, arribat aquest punt, pasarem a la votació de les esmenes 237 i 235. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes es volen posar drets, per favor? Poden procedir al recompte. 21 vots, poden seure, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? 33. Es poden seure. Abstencions, no n'hi ha. Per tant, queden rebutjades aquestes dues esmenes. I passem a la votació de l'article 35 i

si els pareix afegirem el 38, 39, 40, 41, 42 i 43 que han estat objecte d'aquestes discussions. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests preceptes, es volen aixecar, per favor? 33. Poden seure, per favor. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es poden seure, per favor, aixecar? Perdó, moltes gràcies, poden seure. Passam a la votació de l'article 36 i 37. Per tant les Sres., i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests dos articles es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquests articles. Estan aprovats per unanimitat. Per unanimitat. I ara passem a la votació de l'article 44, article 45, Disposicions Addicionals primera, segona i tercera, Disposició Transitòria única, Disposició Final primera i segona i Exposició de Motius, que no tenen cap esmena. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor es volen posar drets, per favor? Queden aprovats per unanimitat. Bé, establint l'article 33, paràgraf tercer del nostre Estatut que una llei del Parlament aprovada per majoria absoluta establirà l'organització del Govern fa falta aquesta majoria absoluta. digui, Sr. Huguet, digui vostè.

EL SR. HUGUET ROTGER:

És per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Que me n'he adonat en aquest moment, quan estàvem repassant i m'agradaria si fos possible que es reunissin dos minuts els representants de cada Grup Polític perquè, si no estic equivocat i si estic equivocat dissent d'açò, a l'article 9 on es regula allò de la incompatibilitat del President, em sembla que va quedar d'acord i veig que no està reflectit, no sé si s'ha escrit o no que «es compatible con las que derivan de la administración de su patrimonio familiar», com és per tot.

EL SR. PRESIDENT:

No, aquesta Presidència recorda a la Cambra la vigència de l'article 120, en relació a aquelles qüestions que bé per terminologia o bé per expressió gramatical no quedin suficientment clares, que a judici de la Mesa podran esser remeses a la Comissió per a l'aclariment d'aquest concepte o per a l'oportuna rectificació. I passem, senyors, com deia a la votació de majoria absoluta, però abans, per fixar les seves posicions don un torn a cada un dels Grups Polítics, perquè durant deu minuts puguin fixar aquesta posició si volen. Per tant, els Grups Polítics que vulguin intervenir? Vol intervenir, Sr. Joan Huguet?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Jo voldria insistir a veure aquesta qüestió com queda a aquest moment, perquè, efectivament, va esser estalonat i aprovat per tots els Grups Polítics dins Ponència i dins Comissió, el que no ve reflectit en el Dictamen.

EL SR. PRESIDENT:

... global de tots els Grups Polítics, no hi ha inconvenient, i aquesta Cambra, a part de dissentir, ho admetrà.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, a aquests moments m'és impossible assentir a aquesta observació perquè la documentació que ha produït ja la tramitació d'aquest Projecte de Llei, que ha sofert bastantes modificacions, sobretot en el tema d'incompatibilitats, amb esmenes que s'han introduït a moments, també bastant particulars, no puc dir si estan d'acord amb això o no.

EL SR. PRESIDENT:

... vol replicar? Per tant, poden fer ús del torn que he dit de deu minuts per fixació de posicions. Volen intervenir algun de vostès? Per ... el Sr. Joan Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, hem arribat al final d'aquest llarg peregrinar d'aquesta Llei, i crec i em veig en l'obligació, no de fer una presentació perquè no és el moment ni el lloc, ara, a aquest moment, emperò sí, dir que aquesta Llei de Règim Jurídic que va esser presentada ja i que es va discutir amb les seves esmenes a la totalitat, en aquell dia, es varen contrastar, ben igual que avui diversos tipus de filosofies o maneres d'entendre la qüestió, i aquesta cosa va suscitar un debat viu, interessant i que, sense cap dubte, tots vam sortir més il·lustrats, va esser precisament en el debat de la totalitat quan vaig manifestar de manera clara i contundent que aquesta Llei no tenia les portes tancades i que, per tant, estariem oberts a acceptar totes aquelles modificacions que fossin possible, sempre dins l'esperit general d'aquesta. Açò, Sres. i Srs. Diputats, he de dir que s'ha fet, i s'ha fet perquè aquesta llei no podia sortir sota un únic prisma i sota una mateixa escala de valors, aquesta Llei, com s'ha dit aquí reiterades vegades, és tan important que no podia esser patrimoni de cap Grup Polític, aquesta Llei havia de ser, i així ha estat, fruit del debat constructiu on cada Grup hi ha aportat la seva part, per tant, no em sap greu, al contrari, vull manifestar el meu agraïment a tots els Grups Parlamentaris, que van participar i que han participat en aquesta discussió, avui, com he dit, és el moment de reconèixer, i han de reconèixer la millora tècnica introduïda dins el Projecte de Llei primitiu, com a conseqüència, com he dit abans, dels treballs fets dins la Comissió que l'ha estudiada i com el que acaba de produir-se ara, aquí. Però vull agrair a tots els Grups, ja ho han dit, aquesta col·laboració prestada, i ho faig perquè entenc que s'ha demostrat que quan hi ha participació i quan hi ha col·laboració, i quan tots els Grups Polítics són capaços de davallar de principis inicials per arribar a una comprensió mútua, el que estam fent és que entre el treball, l'estudi i aquesta col·laboració, siguem tots els que anem construint aquesta nostra Autonomia. Per altra banda, també manifestar que aquesta Llei és, o podrà ser, una volta la mutació final, el fruit, i amb açò acab, no d'un Govern, no d'un Grup Polític, sinó el fruit de la discussió d'aquest Parlament, i açò és bo. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Vol intervenir algun altre Grup? El Sr. Fèlix Pons, té la paraula. El Sr. Damià Pons, ... el Sr. Damià Pons té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIÀ):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Disculpi, Sr. Portaveu del Grup Socialista, però d'acord amb l'evangeli, pareix que els petits són els primers, d'acord amb el Reglament. Esquerra Nacionalista, una intervenció brevíssima, per què crec que tots estam francament esgotats després d'aquest llarguíssim debat parlamentari, vol fer una valoració global, objectiva de com ha anat el debat d'aquesta Llei i quin ha estat el seu resultat final, indicant els signes positius que hi veim i els signes negatius. Vull recordar que aquest Projecte de Llei de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, publicat en el Butlletí Oficial del Parlament de 29 de Novembre de 1983, va esser, de principi objecte de dues esmenes a la totalitat, una per part d'Esquerra Nacionalista, i l'altra per part del Grup Socialista. Varem indicar que hi havia tota una sèrie d'aspectes que eren francament negatius, estaven mal plantejats, no vull tornar insistir en el títol, però el títol, és francament significatiu que aquesta Llei estava mal elaborada, era incoherent i tenia molts, moltíssims de punts que, francament no podien esser aprovats, així com així, fins i tot, enteníem, i per això varem presentar l'esmena a la totalitat, que unes esmenes parcials difícilment hi podien posar remei. Una vegada que aquesta Cambra va donar el Vist-i-Plau a aquest Projecte de Llei, perdò, va rebutjar, les esmenes a la totalitat, tant el Grup Socialista com el Grup d'Esquerra Nacionalista, hi varen presentar abundoses esmenes, concretament, Esquerra Nacionalista n'hi va presentar 19, i símptoma que aquesta llei era considerada ineficaç o improcedent o, en tot cas, poc afortunada, és simptomàtic que el mateix Grup Popular, que dona suport al Govern, hi presentàs tota una sèrie d'esmenes, amb un procediment que no és gaire habitual dins aquest Grup. Per tant, varem tenir, de principi, una llei poc afortunada, es varen presentar moltíssimes esmenes a fi de corregir aquests defectes i afortunadament dins la Comissió, hi va haver, entenem nosaltres, un sentiment, una certa autocrítica per part del Govern que havia presentat aquest, aquest Projecte de Llei, i varen esser admeses moltíssimes esmenes tant del Grup Socialista, com del Grup d'Esquerra Nacionalista, i ja no diguem, del Grup Popular. Per tant, la Llei que avui se sotmet a aprovació d'aquesta Cambra és molt diferent de la Llei que va esser publicada en el Bolletí Oficial del Parlament de 29 de novembre de 1983. Afortunadament, el Govern no es va tancar en banda a admetre tota una sèrie d'esmenes, cosa que creim que és així com s'ha de treballar dins Comissió. Ara bé, al costat de tota una sèrie d'esmenes, d'esmenes admeses, hi ha també esmenes, i molt substancials, que no han pogut esser incorporades al text d'aquest Projecte, d'aquesta Llei que votarem d'aquí uns instants. No vull reiterar, perquè ho he defensat fa un moment, els aspectes referits concretament a relacions amb el Parlament i Govern, referits a matèries de normalització lingüística, participació ciutadana, etc. que han estat rebutjats, i nosaltres creim que haurien suposat una millora molt substancial, però finalment, i l'aspecte que creim més preocupant, i ho hem exposat, el Sr. Martín per part del Grup Socialista, i jo mateix per part d'Esquerra Nacionalista, és que la passa que s'ha donada en matèria d'incompatibilitats és una passa positiva, però és una passa que té dos elements negatius, una que és una passa massa tímida, no s'indica una voluntat de moralització en

profunditat de l'exercici del poder executiu, de l'exercici dels Alts Càrrecs de l'Administració de la Comunitat Autònoma, i segona, ens preocupa, fins i tot més, que sigui confusa que que sigui tímida, perquè una cosa confusa és objecte d'interpretacions subjectives, i pot donar lloc a aplicacions arbitràries i injustes, per això sospesam, per una part, l'actitud que no ha estat del tot negativa, i no tenim perquè reconèixer-ho, d'aquest Govern a l'hora d'admetre moltíssimes esmenes dels grups de l'oposició, però també, valorant que les parts que han estat rebutjades són molt substancials, torn referir-me a la normalització lingüística, torn referir-me a la participació ciutadana i de manera claríssima i rotunda a la qüestió de les incompatibilitats, és perquè Esquerra Nacionalista s'abstindrà a aquesta votació, sospesant uns elements i sospesant altres, entenem i per això potser a aquest Govern no li agrada que li donin uns certs consells, però jo els agrairia que quan hagin de fer determinades lleis institucionals recullin la idea que un dia va planiejar aquí el Grup Socialista en matèria de la Llei de Normalització Lingüística, facem una llei institucional o facem unes lleis institucionals, sobretot a través el sistema de Ponència, perquè amb aquestes lleis tots els Grups d'aquesta Cambra, que estan moguts per un esperit constructiu, hi volem dur elements importants, elements positius, no facem una llei que, una vegada presentada a aquesta Cambra, hagi estat esmentada, hagi estat desmuntada en més de 50 % d'aquest articulat. Per això, per totes aquestes raons, sospesant els elements positius i negatius, Esquerra Nacionalista s'abstindrà a aquesta votació, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Damià Pons. Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula el Sr. Jeroni Albertí Picornell. Disposa, Sr. Jeroni, per fixar la posició d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Només per dir en nom del nostre Grup que donarem suport, a aquest Projecte de Llei encara, que serà Llei, perquè pensam que s'han complert els requisits que feien aconsellable que a aquesta llei hi hagués un acostament de postures entre tots els Grups Polítics, es va presentar fa quasi un any, com deia, com deia el Sr. Damià Pons, i el Grup Regionalista va dir que donaria suport a aquesta Llei si realment s'arribava a un consens, es pot dir que no hi ha hagut un consens total, el que sí podem dir és que les postures s'han atracades, que és ver que, comparant aquesta llei inicial a la d'avui ha millorat moltíssim amb aportacions de tots els Grups, recalcant fins i tot la tasca positiva d'acceptació d'esmenes per part del Grup Popular, pens que hem fet una feina difícil, crec i estic d'acord amb el Portaveu del Grup Socialista que no li agrada la Llei, però crec que també vendrà d'acord amb mi que aquesta llei ha canviat molt des d'aquell projecte inicial, que jo diria que no agradava a ningú, a aquesta d'avui que té una majoria de gent que creu que és una Llei que pot servir per continuar caminant endavant, fent l'entramat jurídic de la nostra Comunitat Autònoma, després de l'aprovació de l'Estatut, pens que avui donam una passa endavant, el nostre Grup està, realment, satisfet, d'aquest esperit que hi ha hagut d'acostament de postures, ha arribat a punts impossibles de consen-

suar, perquè quan hi ha postures que no poden moure's, i jo les comprenc, de certs punts que són, realment, innegociables, s'han de tenir en compte, s'han de respectar i, lamentablement o afortunadament, perquè en democràcia el vot és qui dona, realment la raó, s'han de votar, hi ha hagut votacions, pens que les tasques a Comissió han estat realment positives, llargues i hi ha hagut vertadera voluntat de tancar postures en aquest punt, per això el nostre Grup, endemés de demostrar la seva satisfacció per aquesta vertadera col·laboració de tots els Grups, donarà, com dic, el vot afirmatiu a aquest Projecte de Llei, perquè es convertesqui en Llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jeroni Albertí. Pel Grup Socialista té la paraula el Sr. Fèlix Pons Irazazabal. Pot fixar la seva posició durant deu minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Socialista no donarà suport a aquest Projecte de Llei. Jo crec que el mateix Govern, molt particularment el Vice-President, Sr. Huguet, que ha estat endemés Ponent a aquesta Llei, han estat en certa manera víctimes d'aquest Projecte, perquè una vegada presentat, i no seria inoportú recordar que no va faltar molt perquè fos retirat en el seu moment, ha estat molt difícil donar-li viabilitat i sortida decorosa, jo sé que s'ha fet un esforç amb bona voluntat política per llevar a aquesta Llei moltes coses, que moltes se li han llevat, i no vull recordar que ha estat iniciativa del Grup Socialista, perquè ha estat per suport unànime quan nosaltres ho hem proposat, el problema no està en si a aquesta Llei s'han aprovat el 80 % d'esmenes, que no ha estat el 80 %, per descomptat, del Grup Socialista, sinó si el que queda és assumible com a Llei que ha de cobrir la finalitat que vol cobrir aquesta Llei, no és un problema, per tant, de transigència o intransigència des del nostre punt de vista, hem estat disposats a pactar aquells punts que tenien un contingut més estrictament polític, perquè a aquesta llei hi ha matèries que tenen un contingut molt nítidament polític i unes altres que no el tenen tan clar, que també el tenen, indiscutiblement, però que tenen una aparença més tècnica o jurídica, hem estat disposats a pactar solucions polítiques, i possiblement si només hi hagués hagut els temes de contingut polític i s'hagués entrat en una negociació més a fons de la que s'han entrat, tal vegada aquesta llei, només pels temes polítics no hagués hagut de sortir com ha sortit, el problema és que nosaltres no ens volem prestar finalment a avalar unes operacions legislatives innecessàries que creim que responen a una idea de l'autonomia que, com he explicat abans, no té contingut real, i que, per tant, endemés de perilloses i arriscades, creen una ficció a la qual nosaltres no volem contribuir, s'ha reconegut efectivament que teníem raó en certes coses i en altres que s'hagués pogut reconèixer que no la teníem o que no se la'n volia donar, s'ha vingut a la posició que nosaltres defensàvem, per exemple amb el tema de les Comissions delegades o amb el tema de Secretaria General de la Presidència, que era un criteri estrictament polític mantenir-les a la Llei o no mantenir-les, s'han suprimit a iniciativa del Grup Socialista, s'ha suprimit tot allò relatiu al procediment administratiu, a la regulació bàsica del procediment administratiu, s'ha su-

primit la regulació, totalment inacceptable de la responsabilitat administrativa. Però hi ha altres coses que estan plantejades a aquesta llei que també es reconeixia en privat que teníem raó, i avui quasi quasi es públic perquè s'ha reconegut que el que diu la Llei no serveix per a res, no s'ha volgut arribar a l'excessiva concessió de retirar tota una sèrie de coses que fan d'aquesta Llei un instrument jurídic de difícil acceptació. Subsisteixen, com s'ha vist durant el debat, importants elements d'aquesta Llei que la fan una Llei, que per a nosaltres és inacceptable, no només per la incoherència que hi ha en relació a allò que la seva exposició de motius diu, que aquí es crea i s'estructura una administració pública pròpia, o que s'organitza l'Administració de la Comunitat Autònoma, que no s'organitza tal cosa, ni es fa referència a l'Administració de la Comunitat Autònoma, sinó estrictament a un Règim Jurídic i mal resultat, als dos temes als quals aquesta Llei vol atendre, que són, llei del Govern i aquest és el seu contingut real, llei de Govern, Estatut personal del President i del Govern i Llei de Règim Jurídic, a aquests dos temes no respon, des del nostre punt de vista el que hauria de ser, en el tema de llei de Govern no hi respon, perquè hi tenim discrepàncies polítiques importants com la de l'estructura i la composició del Govern, el número del Govern, Conselleries i les incompatibilitats, i com a Llei de Règim Jurídic entenem que el que regula no és el règim jurídic d'aquesta Comunitat, sinó que introdueix de forma innecessària i perillosa unes normes bàsiques de Règim Jurídic amb totes les consideracions que sobre aquest tema ja s'han fet i el que podria haver regulat que és les especialitats de procediment administratiu derivades de la nostra Comunitat Autònoma, no hi entra, per tant, en allò que hauria de regular, no encerta, i en allò que podria haver de regular, no hi entra. Nosaltres no votarem a favor d'aquesta Llei, no és una bona Llei, crec que el temps evidenciarà que no és una bona Llei i, per tant, volem salvar, cadascú és molt lliure, lògicament, d'interpretar les coses, la nostra responsabilitat i poder dir qualche dia, nosaltres no la vàrem votar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Popular té la paraula el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats,

EL SR. PRESIDENT:

Disposa de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Senzillament el que vull dir, és que respectant totes les postures fins i tot els parers dels Grups Polítics que han quedat aquí expressats, fins i tot les postures en contra i també les abstencions, és patent i evident la bona disposició del Grup Popular dins la seva representació a aquesta Comissió que ha emès el Dictamen, de ser receptiu de tota una sèrie d'esmenes que en Comissió es varen presentar, sense renunciar també que hi va haver iniciatives que, pareix que aquí s'ha confús en dir-ho, que varen ésser propiament del Grup Popular representades com a l'assumptiu de la Secretaria Tècnica que va ésser una iniciativa, si no estic mal informat, amb una esmena, a través d'una esmena del Grup Popular, però això no canvia en abso-

lut allò que he dit abans, allò que, com passa sempre, «al César lo que es del César» i en aquest cas, que quedi patent que el Grup Popular, agraeix a aquells que li han donat suport i han estat comprensius i respecta les altres postures. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. I passam a la votació. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Llei de Règim Jurídic es volen posar drets, per favor? Vol computar els vots? 28. Poden seure. Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta llei, es volen posar drets, per favor? 21. Poden seure, per favor. Moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? 4. Per tant queda aprovada aquesta Llei de Règim Jurídic, moltes gràcies, pel seu treball. Demà aquest Ple recomençarà a les deu hores, trenta minuts. A les deu hores trenta minuts.

2.—a)

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. El punt segon de l'Ordre del Dia fa referència a preguntes. La primera és la que formula el Diputat Sr. Joan March Noguera del Grup Parlamentari Socialista, número 812/84, i relativa a les importants contradiccions entre el Conseller de Sanitat i el Director General de Sanitat. Té la paraula el Sr. Joan March Noguera.

2.—a) —

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. És un tema que en el seu moment va tenir un ressò important dins els mitjans de comunicació de la nostra Comunitat, que, gràcies a Déu, el problema no va ésser tan greu com tal vegada podia ésser, que hi ha una altra pregunta feta, més extensament, amb resposta oral, a una Comissió i que, per tant, es podrà debatre més extensament, però hi havia un tema que ens va preocupar moltíssim que, a part que es varen veure al llarg de tot el procés que hi havia importants problemes, és dir, a nivell de la Conselleria, de coordinació, el que més ens va cridar l'atenció és que entre el Director General de Sanitat i el Conseller de Sanitat, amb una, tan sols amb una diferència d'un dia, pareixia que hi havia unes importants contradiccions respecte a veure si s'havien enviat unes mostres o no a Madrid, després ha resultat que evidentment s'havien enviat, però el que no acabam de comprendre és com poden existir aquestes contradiccions, jo voldria, a veure si el senyor Conseller de Sanitat ens podria aclarir aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar? El Conseller de Sanitat...

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sr. President, jo, és que m'agradaria em llegís aquestes contradiccions, perquè entre el Director General i jo, realment, no existeix cap contradicció, pot estar segur, pensam exactament el mateix. Jo si qualque, si qualque titular o qualque, o per ventura un dels dos es va produir un «lapsus linguae» o, per ventura, un periodista va produir un «lapsus» d'interpretació, potser, i en deman excuses, però, és evident que nosaltres dos no tenim cap falta de coordinació, que es varen enviar les mostres que s'havien d'enviar i les

que no s'havien d'enviar no es varen enviar, això ho varen decidir els tècnics i no veim que, que a damunt unes, és a dir, nosaltres no veim aquestes contradiccions, però, en fi, si ens ho vol llegir.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Joan March?

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sí, bé les contradiccions són molt clares, vostè diu, dia vint diu que s'han enviat com evidentment va esser les mostres a Majadahonda, respecte d'unies, ...respecte d'unies morts, sinó que va esser respecte dels malalts que varen sortir de la Clínica Juaneda, i el Sr. Sanguino, en el mateix, al dia següent indica que no s'havien enviat les mostres a Majadahonda, o sigui, que és una contradicció, vol dir que hi ha una falta d'informació o no va circular bé la informació dins la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar, Sr. Conseller?

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí, perdó, és que ell diu que no es varen enviar unes mostres i les altres sí, i és ver, unes no es varen enviar, i les altres sí, però això ho diu el titular, però, si ho llegeix, veurà com no és així aquesta contradicció, és a dir, a part que jo no crec que això tenguí una importància per dur al Parlament, no ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies i passam a la pregunta 855 del Diputat Josep Alfonso Villanueva, del Grup Parlamentari Socialista i relativa a l'aprovació de la liquidació del Pressupost de l'any 1983. Té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

2.—b)

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. Aquesta pregunta, realment havia d'haver decaiguda, perquè cinc dies després d'haver-la formulada i abans d'arribar a aquest Ple, es va convocar la Comissió corresponent, després de set mesos que la Liquidació del Pressupost fossin, ja estassin en poder del Parlament. Bé, encara que aquesta pregunta hagi decaiguda, sí volem cridar l'atenció sobre el considerable retard, sense almanco en el nostre parer, justificació de les comunicacions obligatòries previstes per la Llei de Pressupost, tenen quant a la presentació i reunió de la Comissió de Pressuposts, en aquests moments, i amb això acabarem, hi ha cinc decrets de modificació de crèdits de trenta d'agost del Govern, que havent transcorregut 24 dies de període de sessions, encara no, ni s'han vist ni està convocada la Comissió de Pressuposts, nosaltres demanàrem a la Presidència del Parlament que, per favor, ja que, sobretot en els primers dies de sessions parlamentàries no hi ha feina de plens a causa del Reglament, si aquestes, aquestes comunicacions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Josep Alfonso, en relació a la pregunta de la Liquidació, que és la concreta, què és el que vol?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Senzillament que tots els documents que venguin del Govern, prevists a la Llei de Pressuposts, es doni

agilitat a la seva presentació a la Comissió de Pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Mantén vostre la pregunta, de totes maneres?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

No, no, la pregunta...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam a la pregunta 866/84. Del Sr. Josep Lluís Martín Peregrín, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al compliment de l'apartat 3 de la Moció Socialista relativa a les Subvencions d'Agricultura, Comerç i Indústria. Té la paraula el Sr. Josep Lluís Martín Peregrín.

2.—c)

EL SR. MARTIN PEREGRIN:

Sr. Presidente. El día 28 de julio de 1984, el Parlamento aprobó una Moción en la que, entre otras cosas, se instaba al Gobierno a tomar las medidas administrativas adecuadas para depurar las responsabilidades derivadas de las conductas irregulares producidas en la concesión de las últimas Subvenciones para Agricultura, Industria y Comercio. Hasta la presente fecha, no tenemos conocimiento de que se hayan tomado este tipo de medidas, al menos, nosotros, vuelvo a insistir, no tenemos conocimiento de que estas medidas hayan sido las adoptadas y, en consecuencia, interesamos que es lo que se ha hecho a este respecto y en que situación nos encontramos, también.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, contesta el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sí, Sr. President. El que fa respecte a aquesta pregunta dir que aquest Govern ha revisat tots i cada un dels expedients referits a la concessió de Subvencions tant per part d'Agricultura com de Comerç i Indústria i que no ha trobat cap tipus d'irregularitat, per açò les mesures que s'han pres, que s'han pres després d'aquesta revisió, han estat a la vista que no hi havia irregularitats, s'han tramitat com era d'esperar.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el Sr. Peregrín?

EL SR. MARTIN PEREGRIN:

Resulta un tanto sorprendente la manifestación del Sr. Vicepresidente al respecto, porque, si en un principio parece que en efecto podía haber graves responsabilidades de la actuación de, o por lo menos irregulares actuaciones de estos cargos, ahora nos enteramos de que, como una especie de diligencias previas, se han visto unos expedientes, no sabemos si en realidad se ha iniciado el expediente oportuno para esclarecimiento de hechos, y como consecuencia de este expediente, se ha resuelto lo que corresponda, parece ser que ha habido una iniciativa de carácter previo, pero que ni siquiera ha llegado a tomar el cuerpo y la naturaleza de expediente en serio.

EL SR. PRESIDENT:

¿Quiere contrareplicar?

EL SR. HUGUET ROTGER:

No hay expediente en serio, porque no hay legalidad, y si ustedes creen lo contrario, tomen las medidas oportunas.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Pasamos a la pregunta siguiente, 704, que es la que formula el Diputado D. Juan Francisco López Casasnovas, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), i relativa a la continuïtat de la Federació Menorquina d'Activitats Subaquàtiques. Té la paraula, el Sr. Joan Francesc López Casasnovas.

2.—e)

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. El Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el seu número 6 de dia 13 d'abril del 84, aprovava un Decret, publicava un Decret de funcionament i constitució de Federacions Esportives, de les quals creïem que se'n podien derivar conseqüències molt desfavorables per a algunes Federacions que tenien àmbit insular, concretament ens referíem a la Federació d'Activitats Subaquàtiques. A la vista d'aquesta situació, i que el mateix Decret preveia que en el termini de sis mesos podríem presentar alegacions, el Consell Insular de Menorca, a través del Consell, del Consell de Govern i també a través de Plenari, posteriorment, va decidir per unanimitat, demanar a la Comunitat Autònoma, al Govern de la Comunitat Autònoma, que modificàs els seus Estatuts respecte a les Federacions, per tal que poguessin tenir continuïtat les Federacions que ja venien funcionant dins un àmbit insular, han passat mesos, aquesta sollicitud unànime no ha trobat una resposta justificada dins l'actuació del Govern i, en conseqüència, per açò presentam aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Govern, el Sr. Francesc Gilet té la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, d'acord amb el contingut de la pregunta s'ha de dir que el Govern no prohibeix res en absolut, sinó que regula, mitjançant aquest Decret el funcionament i constitució de les Federacions. Efectivament, el Consell Insular de Menorca, en data 8, 9 de juliol del 84, va remetre aquest escrit, i en data 23 d'agost del 84, per part de la Conselleria se li va donar resposta, allà on es dedueix que no existeixen raons suficients, ni des de cap, ni des del punt de vista jurídic ni, de fet, perquè es produeixi aquesta modificació de Decret de Federacions. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Joan López?

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, l'article 7 dels Estatuts de la Federació Espanyola d'Activitats Subaquàtiques admeten l'illa com a demarcació territorial, atès el tipus d'activitats que representa, aquí es diu que no es prohibeix la continuïtat d'aquesta Federació, jo voldria que açò constàs per escrit, constàs en acta, avui, aquí dins, a conseqüència que pogués tenir continuïtat la Federació Menorquina d'Activitats Subaquàtiques.

En segon lloc, se'ns contesta també que no és qüestió de criteris, sinó d'ordenació jurídica, si açò és així, no entenem com més endavant la resposta del Director General diu «es mi criterio, y puede asegurar que en cada caso concreto trabajaré para que sea así, comprendo que para vosotros pueda significar un sacrificio cos.oso dejar de ser delegación independiente de la española, para pasar a integrarnos en la organización balear», aquí, al meu entendre hi ha una contradicció de termes notable, total, a conseqüència, demanaria al Conseller si em pot aclarir d'una manera definitiva si la Federació Menorquina d'Activitats Subaquàtiques serà prohibida segons l'Ordenament Jurídic, en la seva continuïtat o podrà continuar les seves activitats com tots desitjam.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. En primer lloc, he d'insistir que d'acord amb el contingut de la pregunta no hi ha prohibició, sinó que hi ha regulació, i la Federació Menorquina d'Activitats Subaquàtiques, haurà d'adequar els seus Estatuts a aquest Decret aprovat pel Consell de Govern i, per tant, haurà de tenir, s'haurà d'aplicar aquest Decret, l'aplicabilitat del Decret ja no depèn de la Conselleria, sinó de les pròpies Associacions o de les pròpies Federacions. A partir d'aquí, això és el que li he de manifestar, en el sentit que el que feia referència al Director General d'Esports, jo entenc que no hi ha, de cap de les maneres, cap descoordinació, sinó que senzillament diu el que es pot fer o el que ell entén que es pot fer. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la pregunta següent, que és la 698/84 que formula el Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), i relativa a les peticions de Centres Escolars que volen impartir l'Ensenyament en Català. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra Busquets.

2.—d)

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, un exemple molt concret, molt puntual, l'Escola Rafal Vell, el mes d'abril del 83, va sollicitar poder ensenyar en la nostra llengua i va estar d'onze a tretze mesos per resoldre's aquesta petició. Entre la Conselleria, la inspecció, la Comissió Mixta, etc. s'està entorn a un any per contestar peticions, al mateix temps per ensenyar en la nostra llengua, al mateix temps no es fomenta en absolut, entenem nosaltres, aquest tipus de plantejament entre els professionals, pares i estudiants, demanam què és el que succeeix i a veure per què aquests entrenancs.

EL SR. PRESIDENT:

Contesta el Sr. Francesc Gilet per part del Govern.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies Sr. President. Jo el que faré serà contestar a la pregunta, la pregunta que ve donada en el Butlletí d'aquest Parlament, allà on se'm diu a quina situació es troben actualment les peticions de Centres Escolars que volen fer l'Ensenyament en Català, i a

això contestaré. Es troben en fase de re-orn per deficiències de documentació, el Col·legi Públic Ca's Concos, el Col·legi, l'Escola de Pràctiques, secció A de preescolar, l'Escola Pràctica, secció A, Ciències Socials, Escola Pràctica, secció B, també Ciències Socials i el Col·legi Públic de Selva. Es troben enviades a informe d'inspecció, el Col·legi Públic, Verge del Monte Toro de Ciutadella, el Col·legi Nacional Mixt Ciutat de Màlaga i el Col·legi Públic Francesc de la Branca, i després de la darrera reunió de la Comissió Mixta, ha arribat una altra petició de l'Escola Graduada Mixta Tramuntana de Maó, aquesta és la situació en què es troben les peticions formulades per a l'ensenyament en la nostra llengua.

2.—f)

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Sebastià Serra? Passam a la pregunta següent que és la 784/84, que és la que formula també el Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, i relativa a l'actuació de la Direcció General del Medi Ambient de la Conselleria d'Ordenació del Territori. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Amb satisfacció per part del nostre Grup Parlamentari vàrem veure que es creava una Direcció General del Medi Ambient, a la Conselleria d'Ordenació del Territori, però des que es va crear fins ara, no tenim, en absolut, coneixement de quins estudis ha fet, quines accions ha començat a fer, i volem que quèdi clarificat per què hi ha aquesta Direcció General i què fa, concretament.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern contesta el Sr. Jeroni Saiz, Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Amb molt de gust contestaré la pregunta del Sr. Serra, la Direcció de Medi Ambient, la seva funció o la seva actuació bàsica i general ha estat, naturalment, preparar la política de medi ambient del Govern i en general elaborar tota classe d'informes d'ordre intern que li han estat demanats. D'una forma més concreta li diré que ha actuat en tres camps específics, un de la lluita contra la contaminació, va començar per fer un estudi de la situació actual de tots els sanejaments dels nuclis urbans de la costa, com a actualització del PASIF i que ha servit de base per preparar el Pla de Sanejament que va aprovar recentment el Govern i que, a aquest moment, ja s'ha començat a desenrotllar. I d'una forma continuada la Direcció de Medi Ambient, vaja els seus serveis tècnics són els que van fer els informes tècnics adequats damunt les distintes propostes dels Ajuntaments per desenrotllar aquest Pla de Sanejament. Dins d'aquesta mateixa actuació està preparant un Plec de Bases per a un estudi per a la ubicació i característiques per a tots els vessaments d'aigües brutes a la mar, a aquests moments, a través d'emissaris submarins, encara que sigui un tema, els vessaments a la mar que encara no està transferit a la Comunitat Autònoma, però ja està preparant l'estudi previ per a poder actuar posteriorment. Així mateix ha començat també el Pla d'Assessorament Tècnic que s'havia oferit

als Ajuntaments, el manteniment i funcionament de les estacions depuradores d'aigües brutes, també ja als primers Ajuntaments que han demanat aquesta col·laboració del Govern de la Comunitat, també ja s'ha començat a prestar aquesta ajuda. Quant a la protecció d'espais naturals va encarregar i dur el seguiment dels espais naturals a protegir que el Sr. Serra ja coneix tota la documentació que està a aquests moments en mans del Govern i per altra banda estam fent, d'una forma concreta el Pla Especial de recepció del Trenc i Es Salobrar de Campos, com corresponia com a desenvolupament de la Llei que va aprovar aquesta Cambra. Quant a la protecció del medi ambient, en general, de les nostres illes, està fent els estudis necessaris per implantar l'obligatorietat dels estudis d'avaluació d'impacte ambiental a determinades activitats de tipus d'obres públiques o d'activitats industrials o de qualsevol tipus d'activitats que pugui tenir aquest impacte sobre la naturalesa. Dins aquesta línia i a fi de contrastar aquests estudis abans d'imposar-los com a obligatoris mitjançant una adequada normativa jurídica que possiblement s'hagi d'avançar a la de caràcter estatal que encara no està publicada s'està desenvolupant aquests dies un curs en col·laboració amb el Col·legi d'Enginyers de Camins, dirigit als professionals i amb la col·laboració de la Direcció General de Medi Ambient del Govern Central es farà un altre curs, dedicat als funcionaris de l'Administració que hauran d'avaluar i controlar el desenvolupament d'aquests estudis d'avaluació d'impacte ambiental. Per altra banda, està fent en aquests moments un estudi d'ubicació de les distintes pedreres, les necessitats que tenen les nostres illes i la ubicació en relació amb les característiques del nostre espai natural on normalment estan ubicades i, així mateix, la possibilitat de procedir a un Pla de Rehabilitació de les que estan en aquest moment abandonades. I darrerament, naturalment, dur la tramitació dels expedients de subvencions, d'empreses privades, que realment és la única competència que d'una forma específica va esser, vaja competència, l'única funció que d'una forma específica va esser transferida en el corresponent Decret.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Sebastià Serra?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, molt breument, Sr. Conseller, no seria, i és una segona part de la pregunta, no seria important que aquesta Direcció General hagués mantengut ja reunions o periòdiques o no periòdiques, de coordinació, assessorament, etc. amb organismes d'aquestes illes que s'encarreguen de la defensa i protecció del medi ambient?

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President. Bé, aquesta és una segona part de la pregunta que no estava continguda i que jo en aquests moments m'estimaria més no contestar, no perquè formalment no estigués continguda a la pregunta inicial, sinó perquè això ja és un cert judici de valor sobre el que haurien de ser les actuacions de la Direcció de medi ambient. Jo supòs que el Sr. Serra té les seves idees de com hauria d'actuar, i el Govern

en té unes altres, evidentment si a qualque moment es creu necessari mantenir contactes amb qualque organisme o qualque organització la tendrà i de fet, n'ha tingut diversos amb distints organismes.

3.—a)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. Passam al punt tercer de l'Ordre del Dia que és el relatiu a les Interpellacions incloses que són les números 533 i 665 i, per defensar la primera, la 533 del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a política de personal del Govern de la Comunitat Autònoma, té la paraula, el Sr. Sebastià Serra Busquets, si no vol que es llegesqui abans la Interpellació. Vol que es llegesqui? Sra. Secretària, pot procedir a la lectura de la Interpellació.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Quants de contractes laborals i administratius i a qui s'han fet en aquest primer any de Govern de la Comunitat Autònoma i quins llocs de treball ocupen, quines funcions desenvolupen i quin tipus de relació laboral tenen. Existeixen persones que ocuparen càrrecs polítics en el Consell General Interinsular i que ara són funcionaris o contractats de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, quin procediment s'ha seguit? S'han iniciat i amb quins criteris negociacions amb el personal funcionari o contractat per arribar a pactes o convenis laborals per a l'any 1984? Exiteixen diferències de sou per a personal que fa el mateix treball i té la mateixa categoria professional? Quina explicació tenen els articles quart i desè del Decret 74/1983 que fa referència a les gratificacions de retribucions de personal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears publicat en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma número 7, de 30 de desembre de 1983. No es creen agravis comparatius? Per què s'ha denegat a funcionaris de l'Administració perifèrica de l'Estat participar en el concurs d'oferta pública d'ocupació, publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat de dia 21 de novembre de 1983? Quants de funcionaris treballen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i quin lloc de treball ocupen? Què ha fet el Govern de la Comunitat Autònoma, per tal de complir el que disposa d'adicional cinquè punt quart de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears? Quin model de funció pública té aquest Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i quines passes s'han donat per homogeneitzar els diversos col·lectius laborals?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. El Sr. Sebastià Serra té la paraula. Disposa, Sr. Serra, de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. És, en certa manera, satisfactori que en aquestes hores el Govern de la Comunitat Autònoma estigui negociant amb els funcionaris i amb el personal laboral, si no ho tenim mal entès, avui matí a primera hora, i entorn a les dotze, hi ha dues reunions convocades per començar a negociar d'acord amb un calendari que s'ha anat fixant. Però, de cap manera, voldria que això fos una pantalla, un allargar, allargar un procés que quan s'ha llegit la Interpellació, pens que tots ho hem entès perfectament. Feia un any que hi havia Govern Autònom, quan Esquerra Nacionalista (PSM) va registrar aques-

ta Interpellació, era dia 11 de maig del 84, ara, han passat una sèrie de mesos més, i ens trobam amb una situació molt concreta, que es comença un calendari de negociacions, amb el personal transferit de l'administració perifèrica de l'Estat, siguin contractats o sigui personal amb contracte administratiu laboral, etc. Es a dir que, amb un any i mig, no ha passat de converses, la política de personal d'aquest Govern de la Comunitat Autònoma, però sí que hi ha hagut negociacions, sí que hi ha hagut acords amb una sèrie de persones contractades pel Govern d'una forma, que anirem comentant al llarg d'aquesta Interpellació i sí que hi ha hagut converses i aranjaments amb un grupet petit de funcionaris que eren els de l'antic Consell General Interinsular, i, per tant, provenents de l'Administració Local. Per tant, senyors del Govern, partim d'un problema de base que és d'un tractament desigual entre gent que probablement fa la mateixa funció, i això és el que ara anirem comentant. Insistec que ens alegra que avui hi hagi negociacions, esperem que duguin a bon port, creim que les vegades que el personal ha pogut discutir amb el Sr. Conseller de l'Interior hi ha hagut un bon tracte, això és la notícia que nosaltres tenim, creim que les coses van bé, però creim que hi ha uns problemes estructurals i uns problemes formals i uns problemes de fons gravíssims, i que és el que Esquerra Nacionalista, avui, vol plantejar en aquest debat. Anem a comentar un primer problema que són el Decrets de Retribucions que ha fet el Govern Autònom. A la lectura de la Interpellació s'ha parlat del Decret de Retribucions publicat el desembre del 83, hem d'afegir un altre Decret de Retribucions, posterior a la presentació d'aquesta Interpellació, que per un problema de Reglament d'aquesta Cambra, resulta que veim les coses més de mig any més tard de quan les presentam, hi ha un segon Decret, de juliol del 84, i ens trobam que amb aquest Decret de Retribucions, pensam que hem de ser molt clars, no hi ha el que diríem una justícia distributiva, sinó que el que hi ha són unes diferències de nivell, unes diferències importants quant a les retribucions entre aquest personal que prové de l'Administració Local del CGI i també a favor de la gent contractada pel Govern des que ha pres possessió i en canvi un agravi compatiu bastant greu dels funcionaris transferits per l'Administració Perifèrica de l'Estat. El tema de diferències de nivell, el tema d'incentius de productivitat, el tema de complement específic són una sèrie de qüestions prou clares si comparam, si llegim aquests dos Decrets del Govern Autònom. Hem de dir que algun defecte importantíssim de l'article quart del Decret del desembre del 83, bé, d'octubre del 83, publicat el desembre és rectificat una mica en el Decret del juliol del 84, publicat el juliol del 84, però sempre estam dins la trampa del Decret del desembre del 83 que fa que hi hagi uns complements específics, que hi hagi uns incentius de productivitat, que creen agravis comparatius importants, i, al mateix temps, hem de parlar que en aquest conjunt de gratificacions, per serveis extraordinaris etc., qui és qui els concedeix, els concedeix, segons aquests Decrets, el Conseller de l'Interior, previ informe de la Comissió de personal, però la pregunta és, i qui és la Comissió de Personal? Hi ha representant dels distints nivells del personal, funcionaris, personal contractat, personal laboral? o estam en una Comissió de personal que actua amb uns criteris només polítics i on pràcticament només hi ha els càrrecs polítics i públics importants d'aquest Govern Au-

tònom, com són Directors Generals, Directors de personal, sots-secretari, etc. En definitiva, ens trobam, l'expressió sots-secretari queda retirada perquè l'organigrama que tenen no és aquest, de qualque manera ens trobam, en definitiva, que qui concedeix unes gratificacions per serveis extraordinaris és, en definitiva, la cúpula política, i això és un tema que nosaltres pensam que és molt important que quedi resolt, perquè ja dic que es crea agravi comparatiu, però també podem parlar d'un altre problema, molt clar, si agafam per exemple un nivell d'un Auxiliar Administratiu, d'una Conselleria qualsevol, de Sanitat, per exemple, d'un personal transferit i agafam un altre Auxiliar Administratiu dels contractats pel Govern, pels seus sistemes que ha posat en marxa i que ara tot d'una comentarem una mica, ens trobam amb diferències que quasi són del 40 %, diferències a favor del personal contractat amb concurs o sense directament pel Govern Autònom i en canvi, un personal transferit es troba amb un problema de, ja dic, un 40 % menys, hem agafat el nivell Auxiliar Administratiu, nivell molt corrent dins el mil i busques de persones que integren la funció pública del Govern Autònom. Si passam a comentar la manera en què vostès han contractat la gent des que han pres possessió, ens trobam amb problemes molt diversos, no anirem a comentar per ara casos molt puntuals de noms i llinatges, però perquè no volem entrar en aquest tipus de qualificacions, però sí que comentarem, per exemple, una prova que varen fer pública vostès, a final de juliol del 84 vostès fan unes proves per a una sèrie de llocs de treball, Bibliotecari, Tècnic Superior, Tècnic d'Esports, Auxiliar Administratiu, Subaltern, Tècnic de Grau Mitjà i Tècnic del Patrimoni, es publica l'anunci dia 3 de juliol del 84 en el «Diari de Mallorca», es dona de termini fins dia 14 de juliol per presentar instàncies i currículum, considerant que aquest termini és mínim de dia 3 a dia 14 de juliol, pensam que és molt poc, i la publicitat, pensam, que és mínima malgrat els seus Decrets parlin de qualque manera que basta aquest tipus de publicitat, però, Decrets, per altra part, posteriors a aquesta data, però ens trobam amb les següents irregularitats. Temari d'oposicions, no es publica, a l'hora de l'oposició que es fa en el Consolat, no se sollicita identificació de la gent que es presenta en aquestes Oposicions, o Concurs, senyors, un, professionalment, es troba de vegades examinant tribunals diversos i sempre una norma és sollicitar la identificació del que s'examina. És molt greu. Tribunals, saben els opositors qui són els tribunals? Què és, que no saber el Tribunal garanteix imparcialitat, ens fa dubtar molt, per altra banda se sollicita d'entrada un relació de mèrits per concórrer en aquestes places, cosa que ens sembla molt important, però, i la valoració d'aquests mèrits, amb quin barem, amb quina publicitat s'ha feta? En definitiva entenem que tant la publicitat, com les circumstàncies de fer aquestes proves, com de qualque manera, fins i tot, l'avís que vostès fan per escrit als que s'han apuntat per fer l'Oposició, o el Concurs, amb molt poc termini, fan que, de qualque manera haguem de parlar d'importants irregularitats, fins i tot, a aquestes proves que han tengut una publicitat a l'hora de realitzar-se i són les que es va publicar, repetesc, en el «Diari de Mallorca», dia 3 de juliol del 84. Però després ens trobam que aquest personal mateix que vostès contracten amb aquesta mateixa prova, va al seu lloc de treball i té un sou base d'unes 75 mil pessetes,

pel que es refereix als Tècnics i resulta que aquest sou base d'unes 75 mil pessetes que llavors du un sou brut d'unes 109 mil total està per damunt de la gent que ocupava aquest càrrec amb oposicions tretes els anys 60, els anys 70 dins l'Administració de l'Estat, el sou està per damunt i fins i tot igual que funcionaris antiqüíssims que consideren, per tant, un agravi comparatiu molt important, per altra banda no hem de comentar que a alguns llocs s'envia gent amb poca capacitat per ocupar la feina que s'ha d'ocupar, exemples n'hi ha una sèrie que es coneixen i tampoc no entrarem amb aquests detalls perquè no creim que es tracti de desqualificacions personals cap a cap treballador ni cap a ningú de l'Administració, sinó un problema molt més global, un problema molt més general i podem continuar parlant d'altres aspectes, l'oferta pública d'ocupació que es fa a través del Butlletí Oficial de l'Estat, és cert que l'oferta pública d'ocupació es negocia a través del Govern Autònom i l'Administració Central, però també és ver que hi ha tres elements molt importants, un que és que hi ha hagut gent que no hi ha pogut participar, funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat que no han pogut participar a l'oferta pública d'ocupació, segon, que queden molts de llocs vacants cosa que no comprenem si es necessita d'una administració com vostès reiteradament han dit, que necesiten contractar gent perquè tenen problemes de funcionament, i també, llegint un poc la gent que té feina amb aquesta oferta pública d'ocupació que es fa a través del Bolletí Oficial de l'Estat, ens trobam que hi ha excessius noms coneguts d'alts càrrecs del Consell General Interinsular i que són reciclats cap a càrrecs dirigents de l'Administració de la Comunitat Autònoma en aquests moments. Per tant, pensam que també cal una explicació, un debat sobre aquestes negociacions entre vostès i l'Administració Central davant l'oferta pública d'ocupació que pot haver tengut problemes de certa discriminació. I parlem de política laboral, he dit que, amb satisfacció, hi ha unes negociacions en marxa, però esperem que aquestes negociacions vagin cap a una homogeneïtat de tot el personal, que vagin cap a un conveni únic, de tot el personal de la Comunitat Autònoma, que vagin cap a una Llei de Funció Pública clara, i que vagin a salvar aquests agravis comparatius de sous i de moltes altres circumstàncies que vénen donades, jo pens, que amb lògica a partir d'aquests Decrets retributius, però la política laboral no acaba amb aquestes converses, la política laboral del Govern Autònom té un problema gravíssim que és el Decret que vostès publiquen dia 25 de setembre del 84, Decret de 9 d'agost del 84, senyors del Govern, vostès coneixien la Llei publicada dia 3 d'agost del 84, sis dies abans, en el Bolletí Oficial de l'Estat, i que crea les bases de la futura Llei de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Llei estatal de necessari compliment; i vostès, sis dies després, aproven un Decret, en contradicció, un Decret que a un moment determinat parla que a partir de l'entrada en vigor de la present Llei no es podran celebrar per Administracions Públiques contractes de col·locació temporal, a règim de contracte administratiu, això és la Disposició Addicional quarta de la Llei de 2 d'agost del 84, publicada en el Bolletí Oficial de l'Estat de 3 d'agost del 84, aquest és un punt que, a més a més d'estar en aquesta Llei estatal és una de les reivindicacions del personal, de la coordinadora de personal transferit i laboral de la Comunitat Autòno-

ma. Per tant, és una qüestió que ens fa estar completament perplexos que ni hagi un Decret contradictori amb una llei publicada un poc abans i que, a la vegada, es una de les reivindicacions del personal de la Comunitat Autònoma, però hem de plantejar també un parell d'interrogants més, es van avançades les plantilles orgàniques dels treballadors de la Comunitat Autònoma? Aquestes plantilles són públiques, es coneixen? Perquè un dels problemes més greus i d'agravis comparatius és la falta de publicitat, la falta de plantilles. La carrera administrativa està perfectament reconeguda, i no hi ha parts i quarts entre tota la política laboral que vostès duen? La professionalitat dels treballadors tant transferits com nous contractats, està totalment i absolutament aclarida? Que són principis que en aquesta Espanya actual pareix que es va avançat per aquest camí i que aquí no entenem nosaltres que s'hagi avançat gaire, per altra banda, voldria també plantejar-los el problema de nòmines.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sebastià.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, senyor. Un minut. El problema de nòmines, la nòmina, entenem nosaltres, que ha de tenir una exposició pública, i, al mateix temps, no hi ha d'haver les irregularitats que hi ha hagut aquest estiu. Un mes es va cobrar dia 6, un altre mes, dia 9 i un altre mes d'estiu es va cobrar puntualment. Nosaltres entenem que no pot ser, la gent té dret a cobrar el dia que correspon per llei i per norma, sobretot a les Administracions Públiques que són les primeres que han de donar el to en aquest sentit, no pot ser cobrar amb retard com ha passat aquest estiu. I, en definitiva, la pregunta que també hem de formular en aquesta Interpellació és si el Decret de Retribucions pel 85 tindrà un punt que sigui l'equiparació dels funcionaris transferits amb els propis que té la Comunitat Autònoma, li diríem propis perquè és aquest conjunt de gent contractada, és aquest conjunt de gent que prové de l'Administració Local. Per tant, senyors del Govern, voldríem que entenguessin aquesta Interpellació en un sentit constructiu, amb un esperit solidari per part del nostre Grup Parlamentari amb la plataforma, amb la coordinadora de personal, i que fa un any i mig que vostès han pres possessió d'aquest Govern, i que creim que és molt dolent que continuïn els agravis comparatius, les males interpretacions i, en definitiva, una justícia distributiva molt discutible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sebastià Serra. Per part del Govern té la paraula el Conseller de l'Interior, Sr. Jaume Llompart. Disposa, Sr. Conseller, de quinze minuts.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quan vaig veure la primera vegada el contingut de la Interpellació del Grup d'Esquerra Nacionalista vaig pensar que això no era, no sé si realment ho és, ho dubt, una Interpellació, el que sí és, és una cascada de preguntes i més ara amb la passada que ens acaba de donar el Sr. Sebastià Serra, exeptuant una cosa que ja li diré i que li agraeix de tot cor; és ja una supercascada de preguntes que no sé quin temps es pot necessitar per contestar-les, a això jo no crec que hi

hagi ningú, aquí dins o que vegi els papers, que ho pugui contrariar. Serà difícil, serà difícil que en cinc minuts, en quinze minuts, però, hi hagi temps per contestar aquestes nou denses preguntes que es feien a la Interpel·lació, i molt manco amb el que acaba de demanar el Sr. Serra, representant d'Esquerra Nacionalista; però clar, aquestes preguntes hem de considerar que són totes, com deim a Mallorca, de pinyol vermell, i que, tenen fons, naturalment, naturalment procuraré contestar tots els punts, en primer lloc, que figuraven a la Interpellació, després, si hi ha temps, aniré contestant aquestes notes que he preses, i que m'ha exposat el Sr. Serra. Aniré contestant, naturalment de la forma més simple possible, perquè haurà de ser d'una forma concisa i, quasi telegràfica. Anem per la primera, quants de contractes laborals i administratius s'han fet? 65 laborals i 25 administratius, hi pot haver una petita diferència, perquè clar, continuament hi pot haver un o dos, se'n van fent, i hi pot haver un error. En total, 91, posem en aquestes dades que don, i s'han fet a persones titulades pel lloc que han d'ocupar, persones eficients i que tenen capacitació que han demostrat amb les proves que s'han fetes, no totes elles publicades, com vostès saben, però que sí des del Decret de Contractació s'han anat publicant i fent les proves corresponents públiques. Quin lloc de treball ocupen? Senzillament, un Auxiliar Administratiu, un lloc d' Auxiliar Administratiu, un Administratiu, per exemple, una Direcció de Negociat, etc., hi ha per exemple uns professors de música i aquests senyors com que saben molta solfa, ensenyen solfa o ensenyen a tocar un instrument. Quines funcions desenvolupen i quin tipus de relacions laborals tenen? La funció que desenvolupen és la que diu el contracte, pel que es compromet, i els tipus de relació laboral també són els que diuen els contractes, perquè allà figura el sou que cobrarà, etc. i les condicions, les hores, a plena jornada, a jornada reduïda, etc., allà el contracte ho diu. Això és en contestació a la primera pregunta, simplement crec que està suficientment contestada, si no, ja en parlarem, no hi ha inconvenient en donar més explicacions. La segona demana a veure si existeixen persones que ocuparen càrrecs polítics en el Consell General Interinsular i que ara són contractats de la Comunitat Autònoma, i quin procediment s'ha seguit. Jo, en aquesta pregunta la contestaré amb un sí i amb un no, i m'explic. Si aquesta pregunta vol dir, perdó, que aquestes persones que han ocupat un càrrec polític, han estat contractades per la Comunitat Autònoma, diré no; si aquestes persones que han ocupat un càrrec polític abans havien estat, abans de prendre possessió el Govern, o sigui, a constituir-se la Comunitat Autònoma, havien estat contractades, diré sí. Es a dir, n'hi ha dues, aquestes dues, contractades anteriorment de la constitució del Govern, ocuparen càrrecs polítics durant el Consell General Interinsular, i, com que estaven contractades ja abans, aleshores continuen, i hem respectat aquest contracte perquè no podíem fer altra cosa. La tercera pregunta demana si s'han iniciat i amb quin criteri negociacions amb el personal funcionari i contractat per arribar a pactes i convenis laborals, per a l'any 84. Aquí hem d'anar a veure, perquè ja vostès saben que hi ha diversitat de persones, de procedències de persones que estan a la Comunitat Autònoma, les primeres que venguéren, que formaren la base eren les d'Administració Local, aquestes persones eren funcionaris, podien esser labo-

rals també, encara que estassin a Administració Local, amb aquestes persones sempre ni na nagut un tracte, sempre ni na nagut una manera d'encauare's; quant als funcionaris transferits, fins ara, no ni havia una manera mes que aqueixa que dicava l'esta., per exemple d'arribar al 6 i mig per cent, com va esser l'any passat, i, aleshores, això s'ha respectat sempre. Amb aquest col·lectiu es varen iniciar, l'any passat, d'una manera formal unes converses per formar una petita comissió per tractar els assumptes que tenien en aspecte laboral, etc., i quant a personal de contracte laboral s'ha de distingir, també, el que ve transferit i el propi de la Comunitat Autònoma. El personal transferit tenia uns convenis que acabaran dia 31 de desembre d'enguany, ara ja s'han iniciat converses, com aquí ha reconegut el Sr. Serra, que avui n'hi ha una, no era a les dotze que començava, sinó a les deu, sí, conforme; l'altra, conforme, però a les deu començava la primera, no a les dotze. I, aleshores, s'han iniciat converses per veure si podem anar a un conveni marc, no únic, sinó un conveni marc, i després anar fent les distintes especialitats en qüestió d'aquest conveni. Això està en marxa, i crec que hi ha bona predisposició per part de tots. En aquest punt, Sr. Serra, em permet agrair-li aquí, públicament, el que vostè ha dit públicament, que el tracte que han rebut els qui han vinguts comissionats, tant de funcionaris, com de laborals, a la Conselleria, han trobat sempre la meua porta, la porta del despatx oberta, m'alegra molt i li agraeisc de tot cor que per qualche vegada hi hagi una publicitat quant a comportament, i li afegiré una altra cosa, la gent que em coneix, i n'hi ha molta, sap que a la meua professió, sempre he tengut tant de respecte pel darrer com pel primer, quant a tracte, perquè consider que un home és tan home com un altre, no hi ha distincions en aquest aspecte. La quarta pregunta, aquest punt tan important, que fa sang, si existeixen diferències de sou pel personal que fa el mateix treball i té la mateixa categoria professional, simplement, sí, això és una cosa sabuda, és una cosa sabuda, però legalment tothom té el que li toca, «suum quique frugere», cada un té el seu, els que vénen de l'Estat amb les transferències, es diu tal quantitat, per tal, per qual, etc., els que estan contractats laboralment tenen en el seu contracte la quantitat corresponent, els que estan contractats administrativament, el mateix, els funcionaris procedents de l'Administració Local tenen el que els correspon, això no vol dir que sigui just, alerta!, però que legalment, legalment, cada qual té el que té dret en qüestió, perdonin la redundància, legal. És un problema amb què la Comunitat Autònoma s'ha trobat, que no el s'ha inventat ella, que ha vengut així, funcionaris procedents de l'Administració Local, funcionaris contractats administrativament per la Comunitat Autònoma, contractats laboralment per la Comunitat Autònoma, personal transferit, personal de l'oferta pública, que ja en parlarem, de l'oferta pública, i, aleshores, el que passa és que aquest problema el s'ha trobat i no hi ha més remei que pagar ara, la Comunitat Autònoma, els plats romputs, i s'haurà d'arveixinar fort per veure si li dam una solució lògica i justa, amb això estam. A la pregunta cinquena, quina explicació tenen els articles 14 i 10 del Decret 74 del 83, ja ha fet referència el Sr. Serra a l'altre Decret, número 40, del 84, en referència a les gratificacions i les retribucions del personal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears? Aquests articles, com jo li he dit, és que cita

el 4 i el 10 del Decret del 83 es corresponen amb el 2, d) i 11 d'aquest Decret darrer, número 40, per a l'any 84. Adequant el primer d'aquells, la seva terminologia amb el que respecta al personal funcionari, a la vertadera naturalesa de les retribucions, que es consagran en dits articles adoptant una expressió, que en posterioritat, és a dir, aquest darrer Decret de retribucions del 84, té una expressió que després figura a la Llei de Funció Pública, que és aquesta de complement específic, o digui que ja en aquest aspecte, va ser, no sé, una espècie de premonició, tal vegada m'he inflat un poc massa amb això, però vaja la qüestió és la que la Llei de la Funció Pública, que de juny, d'agost, com vostès saben, ja utilitza el «complemento específico». Concepte que respon, bàsicament, utilitzant els mateixos arguments donats per l'Executiu de la nació, a retribuir la major responsabilitat d'alguns llocs de treball o amb atenció a la seva especial dificultat tècnica, de perillositat i de penositat, això és una cosa que està avui reconeguda fins i tot a la nova Llei de la Funció Pública, i, per tant, no és fer parts i quarts, sinó que és retribuir amb el que es mereix aquelles persones que s'excedeixen o tenen més hores o teneu una funció difícil a realitzar, per exemple, si un xófer té una funció que li exigeix, que tal vegada haurà de fer unes hores, si no extres, almanco haurà d'estar disposat a fer-les, necessàriament s'ha de donar-li qualche compensació, i, com això, es podia anar desgranant aquí una sèrie de persones que tenen aquesta gratificació, aquest complement específic. La pregunta sisena, per què s'ha denegat a funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat participar al concurs d'oferta pública d'ocupació? No, això no és ver, això és un error. La Comunitat Autònoma, facem una mica d'història, va proposar unes vacants, devers 140, exactament no ho sé, no ho record, 140 o 142, a la Direcció General de la Funció Pública, i la Funció Pública va esser la que va afegir les condicions, no va esser la Comunitat Autònoma, sinó que nosaltres enviàrem la relació, i la Funció Pública, d'acord amb un Decret, va establir les condicions, no crec que hi hagi ningú que pugui dir que no ha pogut prendre part al concurs, en no esser, que això ho prohibia el Decret que va anunciar aquestes vacants, en no esser qualche persona que ja estava transferida a la Comunitat Autònoma, és a dir, si una persona ja transferida a la Comunitat Autònoma, volia demanar un lloc a la Comunitat Autònoma, a aquest no li donàrem possibilitat de fer-ho, però és perquè ho deia el Decret, i el Decret, les condicions del Decret no les vàrem fer nosaltres, les va fer la Direcció General de la Funció Pública. Quants de funcionaris treballen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears? I llocs de treball que ocupen. En primer lloc ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concretant, Sr. Conseller, vagi concretant.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Sí. Bé, li diré els números, i així en sortirem més aviat. Funcionaris: 710. Laboral: 498. Contractats administratius: 25. Són 1.233. Personal destinat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, procedent d'oferta pública d'ocupació: 73, és un 50 % aproximadament de l'oferta. Personal procedent d'Administració Local: 46. Personal contractat propi de la Comunitat Autònoma: 146; amb un total, en aquest moment, perquè cada dia canvia de 1.498. La qüestió aquesta, cada dia, canvia.

La pregunta vuit, què ha fet el Govern de la Comunitat Autònoma per complir el que disposa l'addicional, no és l'addicional, és la transitoria, l'addicional no és la cinquena, és la transitòria cinquena, punt quart de l'Estatut d'Autonomia de Balears. Aquesta pregunta era obligada. Bé, he de contestar a base d'un informe que em dona la Conselleria de Cultura i la Conselleria de Cultura, en resum em diu: ha realitzat una sèrie de cursos voluntaris d'aprenentatge i perfeccionament en la llengua, de la llengua catalana, pels seus funcionaris i que junt als que tenen programats per a aquest any i previstos per a l'any 85, sempre com és lògic que s'aprovin els pressuposts que vendran ara de la Comunitat Autònoma, dins la Campanya de Normalització Lingüística, suposen el compliment d'allò previst a la Disposició Transidòria cinquena que no addicional, repetesc, del punt quart de l'Estatut d'Autonomia. I el punt nou, quin model de funció pública té aquest Govern de la Comunitat Autònoma a les Illes Balears i quines passes ha donades? Resumiré aquest fol i mig en molt poques paraules. El model que ha de tenir la Comunitat Autònoma, això està en marxa, no és possible dir ara exactament el que serà la nostra Llei de la Funció Pública, perquè encara falten disposicions que aclaresquin aquesta de l'Estat, serà la de l'Estat, anirem a la de l'Estat, però, naturalment aplicades aquí i amb una llei de la funció pública que es durà oportunament a aquest Parlament, de moment no es pot dur-la, perquè esperam encara aclariments en aquesta Llei de Bases de l'Estat i que vendrà oportunament. En principi, sí li diré que hi ha un primer esborrany preparat, però és un primer esborrany que quasi quasi no es pot dir així, perquè falten elements de judici per poder-la fer. Crec que he respost, encara que molt aviat i tal vegada amb un temps molt petit, i ja el President em crida l'atenció perquè vagi acabant, si hi ha alguna cosa més en la rèplica o en la contrarèplica, procuraré contestar-ho dins el temps que em doni la Presidència d'aquest Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, moltes gràcies. Sr. Sebastià Serra, vol replicar? Disposa, Sr. Serra, de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament són moltes les preguntes, són moltes les qüestions, però pensam que per a un col·lectiu d'uns 1.200 treballadors que configura, em pareix, en termes aproximadament, la gent contractada, funcionari, etc. d'aquesta Comunitat Autònoma, pens que és molt important crear unes bases sòlides. Pens que vostè ha contestat una sèrie de preguntes, altres no han estat contestades, n'hi ha una que no ho ha estat i que voldria tocar-la de molt aprop, la comissió de personal que es diu així Comissió de Personal, si bé qualche vegada compareix l'expressió Comissió Mixta de Personal, això en el Decret de Retribucions del 84 és així, està formada per vostè, pel Director General de Personal, i els Secretaris Generals d'una sèrie de Conselleries, em sembla, cap de personal, però els representants dels treballadors hi són, no hi són i per què no hi són? Aquesta Comissió de Personal és la que fixa les gratificacions, i fixa també la possibilitat de dedicació exclusiva de la gent contractada a la Comunitat Autònoma, vostè ha parlat d'un conveni marc per al 85, que és el que es negocia, jo

diria que el que es tracta és d'un conveni col·lectiu, que després tenguí especificitats, posar si, però en principi l'horitzó legal normatiu necessari és un conveni col·lectiu, per a tots els treballadors de la Comunitat Autònoma, no pot ser que hi hagi convenis a ICONA, «Príncep de Astúries», Cultura, Indústria, MOPU, Sanitat, i fins i tot la paradoxa que l'escola d'agricultura, em sembla, que el professorat té el conveni d'ensenyança privada, quan estam dins una Administració Pública, per altra banda ens trobam amb una sèrie de problemes que vostè ha anat esmentant, ha parlat de complements específics dins la Llei de Retribucions del 84, però aquest concepte que efectivament el recull també el Govern de l'Estat, a les seves lleis actuals, es cerca que el recull, però jo pens que dins aquest concepte de complements específics, que vostès fan en el Decret del 84, hi inclouen tota una sèrie d'aspectes que hem criticat de l'article 4, de l'article 7 i de l'article el 4 i el 7 fonamentalment, del Decret del 83 que creim que dona unes retribucions i graüficacions a tota una sèrie de personal d'una manera desorbitada, d'una manera molt clarament atemptatòria de la igualtat entre els treballadors d'aquesta Comunitat Autònoma, per altra banda, vostè ens ha parlat d'una resposta puntual, ha dit que tota la gent que han contractada és titular, és eficient, té capacitat i ocupa el lloc de treball en conseqüència, jo tenc alguns dubtes, potser s'hauria d'arribar a l'Arxiu Històric, per ventura, per veure si això és exactament així com vostè ha comentat, per altra banda, i ja que el temps és molt breu, vostè ha parlat de tipus de contracte del personal amb càrrecs polítics del Consell General Interinsular, jo li demanaria, hi ha contractes administratius, aquests que han fet són laborals, quin tipus de contractació és d'aquests càrrecs polítics del Consell General Interinsular. Per altra banda, voldríem insistir molt amb els detalls bàsics, creim nosaltres que són, aquest Decret de Retribucions del 85, amb quina orientació s'està plantejant, entenem nosaltres que en aquests moments els agravis comparatius hi són, vostè ha parlat que tothom té legalment el que li pertoca, però jo voldria dir que amb els seus Decrets de Retribucions vostès tenen una Comissió de Personal, vostès tenen una capacitat de graüficacions, vostès tenen tots uns complements específics que pens que no estan ni tractats concretament ni, al mateix temps, responen a la necessària igualtat retributiva quan la feina és la mateixa, finalment havia de dir i recordar el tema de l'homogeneïtzació, el tema d'un conveni únic, el tema de plantilles orgàniques públiques que no m'han contestat en aquest tema de les plantilles orgàniques, està clar que un Auxiliar Administratiu fa feina d' Auxiliar Administratiu, però crec que els treballadors volen saber i els Grups Parlamentaris volem poder saber quin lloc concretament ocupen, quins canvis hi ha, per què un lloc i per què un altre. El tema de la carrera administrativa no de deixar congelada la qüestió ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sebastià, vagi acabant.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, senyor. La qüestió de professionalitat i, en definitiva el problema de la nòmina pública, que volem insistir que són uns drets, a vegades drets adquirits per gent que ha fet oposicions fa estona, a vegades drets adquirits perquè fa uns mesos que treballa una sèrie

de gent, i que, en definitiva, és necessari que es complésquin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Vol contrarreplicar, Sr. Jaume?

EL SR. LLOMPART SALVA:

Sr. Serra, jo crec que no m'he explicat bé, quan he començat la meua intervenció he dit que dubtava que el que vostès presentaren fos una Interpel·lació, que era una cascada de preguntes que s'havia augmentada amb totes aquestes notes que jo he pres aquí, que el temps no m'era suficient. Coses que vostè volia que li contestàs, perdó, també he dit que primer contestaria a la vertadera Interpel·lació, a les nou preguntes, que després, si em donava temps, afegiria el que vostè em demanava a la seva intervenció. Vostès han vist que a dures penes he tengut temps de contestar ràpidament, quasi quasi telegràficament a la Interpel·lació, no he pogut arribar aquí, preguntes que em fa ara, per segona vegada són aquí, no són a la Interpel·lació, per tant, no em doni la culpa que no he contestat, perquè la té, en tot cas, el temps, o, en tot cas, la podríem donar al President del Parlament perquè m'ha tallat.

EL SR. PRESIDENT:

El President l'accepta.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Li contestaré a això de les bases sòlides, i, per favor, Sr. President, si vol tenir l'amabilitat de deixar-me acabar almanco aquestes. Bases sòlides, a això anam, perquè sabem que no hi ha res que jurídicament s'hagi de tirar endavant que si no té unes bases sòlides pugui tenir, pugui triomfar. Nosaltres anam ara a fer una autonomia i, si no tenim unes bases sòlides per anar caminant, travallarem i caurem i ens estrellarem, amb això estam totalment d'acord, però no podem córrer, alerta!, perquè si correm ara i no ho feim bé, aleshores ens donaran la culpa que no en sabem. A la pregunta de la Comissió Mixta de Personal, sí, efectivament existeix una Comissió Mixta de Personal que ja fou creada pel Consell General Interinsular i que, segons les meves notícies, no s'havia reunida mai, fins que la vaig començar a reunir jo, que hi ha mesos que es reuneix tres i quatre vegades; està formada per les persones que vostè em diu, però li he d'avançar un altre cop, hi ha preparat un Projecte de Decret de la creació de la Comissió Superior de Personal, que això ho tenen totes les Autonomies, però que dona la casualitat que la Llei aquesta d'agost d'enguany, sobre la Funció Pública, diu, no record quin article és, que el Govern dictarà un Decret en relació a les Comissions Superiors de Personal, i tornam a estar tancats, ho podem tirar envant, però ens passara tal vegada el que ens ha passat amb aquest Decret de Contractació però alerta, eh? jo no crec que tengui tanta importància i jo li don almanco aquest sentit a aquest Decret de Contractació, perquè diu «contratación administrativa» i que hi va haver aquesta diferència de dies, però que aquest Decret s'havia anat preparant feia ja tres o quatre mesos, i que ens va agafar de sorpresa que sortís això de la Llei de la Funció Pública, però no crec que tengui tanta d'importància una funció semàntica, és a dir, existeix ja, i el tenc aquí, si el vol veure, li puc mostrar, un Ordre de Conselleria que ha estat la

norma que s'ha seguida per dur aquestes proves que s'han fetes ja i puñcades abans als diaris de la regió, i no es parla de contractació administrativa, sinó d'intermitent, que si es pot fer, no perquè no digui la Llei de la Funció Pública, que no ho diu, però si anul·la, si anula, si deroga un Decret que la permetia i que després va ésser retirat, però que després ha sortit també una Disposició Ministerial dient que sí es pot fer la contractació administrativa, després de pocs dies d'haver sortit la Llei al Bolletí Oficial de l'Estat. Es farà, segurament, però ens deixin alenar, ho hem de fer damunt una cosa, que diríem, legal, no ens ha de passar cada vegada que no, ara resulta que l'Estat diu això altre, i nosaltres, com que ens hem de regir per la legislació de l'Estat, doncs, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaume, vagi concretant, vagi concretant.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Conveni marc o conveni col·lectiu. Bé, es pot opinar, nosaltres opinam que hem d'anar a un conveni marc i després hem d'anar a aquestes altres coses, no és que ho digui jo, ho diuen persones que també dominen aquest assumpte laboral. Complement específic i gratificacions desorbitades, jo només li diré una cosa, quan la Comissió de Personal informa una gratificació, aquesta gratificació ve sol·licitada pel Conseller respectiu, hi ha un formulari general per demanar aquestes gratificacions que s'estudia amb interès, que es proposa amb moltes dades, i damunt això es resol, i ho resol la Comissió Mixta de Personal. Decret de Retribucions del 85, vaig passant coses, perquè, veurem el que hi haurà, encara no ho sabem, perquè segons la Llei de Règim de la Funció Pública de l'Estat, no parla d'això, pareix que això ha d'anar al Pressupost. Homogeneització, ja n'hem parlat, d'això. Plantilles orgàniques públiques, també vendrà, carrera administrativa, no la podem fer, ara, no podem convocar unes oposicions, hem d'esperar que ens ho permeti l'Estat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaume. Moltes gràcies, de bon de ver. Els altres Grups, volen intervenir. Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Josep Lluís Martín Peregrín. Disposa, Sr. Diputat, de cinc minuts.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sr. Presidente, Srs. y Sras. Diputados. En vista de la escasez de tiempo que dispongo, procuraré abreviar lo más posible y decir que efectivamente hay que reconocer que el problema relacionado con la materia de personal no es una cosa baladina, sino que tiene una importancia fundamental para un adecuado desarrollo para lo que la Comunidad Autónoma tiene que ser, en lo que se refiere al servicio a los ciudadanos. Y hallo algo que efectivamente tal como ha reconocido el propio Conseller, condiciona el desarrollo de la política de personal, me estoy refiriendo a la Ley de Reformas o de Medidas de la Función Pública, que posteriormente se desarrollará en lo que sea el definitivo Estatuto de la Función Pública, y que marca unas pautas importantes y con rigor relativas a lo que es la selección de personal, la política de retribuciones, la promoción profesional de los funcionarios y el personal laboral y lo referente a las plantillas orgánicas. Nosotros creemos

que con este condicionante, importante, como hemos dicho, aquí, en la Comunidad Autónoma se puede llevar a cabo o se ha de empezar a llevar a cabo ya una política bastante racionalizada en lo que se refiere a cuáles son los puestos de trabajo, qué puestos de trabajo son los que realmente se necesitan y cómo deben de ser ocupados estos puestos de trabajo, bien por funcionarios, bien por personal laboral, en otras palabras, estamos hablando de lo que incluso la propia Ley de Presupuestos, que aprobamos en su día, manifiesta en su artículo 13.4., en el transcurso del ejercicio presupuestario se elaborará una plantilla orgánica que se propondrá en la futura Ley de Presupuestos para el año 1985, lamento decir que esta circunstancia, a pesar de que con fortuna se han iniciado negociaciones con el personal que pueda quedar afectado por la Ley de Presupuestos, creo que ya no hay tiempo para que se llegue a un acuerdo que efectivamente pueda producir las consecuencias legales y digo que no hay tiempo porque están los presupuestos al caer y me parece del punto o de todo punto imposible, que una materia tan compleja como ésta pueda resolverse en cuestión de días y significarse con el verdadero detalle y con la verdadera responsabilidad que se necesita en la Ley de Presupuestos. Hay, creo un grave inconveniente temporal, y ese grave inconveniente temporal habrá que salvarlo de la mejor medida y de la mejor manera, evidentemente en primer lugar negociando con los interesados, negociando en profundidad, después, con criterios claros de con quien se está negociando y hasta donde se quiere llegar, con criterios claros de cuales son las posiciones que tiene el Gobierno en referencia a la política de personal para que los funcionarios y los otros colectivos que van a quedar afectados, me estoy refiriendo al personal laboral tengan plena conciencia de en qué campo de juego se están moviendo, que hasta el momento parece ser que no estaba nada claro. Y posteriormente tener también muy claro que mientras no se sepa o no se entienda, por parte de los Entes que están interesados, que una política de representatividad, de representatividad en los Entes que negocian, por supuesto la del Gobierno no se discute, pero también podía entenderse, quiénes son las personas que están negociando, por parte de los trabajadores, esta política tiene que quedar perfectamente clarificada, el Grupo Socialista entiende que en las actuales circunstancias y para futuros ejercicios no estaría de más, cara a esa Reforma o mejor dicho a ese Estatuto Autónomo de la Función Pública, que pudiera desarrollarse o la Ley de la Función Pública relativa a la Comunidad Autónoma, que la negociación se entable con las personas que verdaderamente representan a los colectivos, para que después no nos encontremos con sorpresas y con inconvenientes difíciles de salvar en relación a estos puntos, en consecuencia creo que para evitar problemas posteriores que tuviéramos que lamentar todos, para fijar y concretar una política de personal en la que todos coincidimos que es fundamental para un adecuado desarrollo de la Comunidad Autónoma es importantísimo que tanto unos colectivos como otros conozcan donde están a través de las plantillas orgánicas correspondientes y conozcan lo que son y lo que representan.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Peregrín. Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

3.—b)

EL SR. PRESIDENT:

Poden anar prenent lloc als seus escons, per favor. Ja està arreglada l'avaria, es volen seure, per favor? Dins breus instants recomençarà la sessió. El punt següent fa referència a la Interpellació número 665/84 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política dels Consells Insulars del Govern de la Comunitat Autònoma. Volen que procedin a la lectura de la Interpellació? No fa falta. Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Fèlix Pons Irazazabal. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta Interpellació crec que toca uns dels temes més reals i més vius de la nostra Autonomia, potser són paraules que se m'ha ocorrit dir-les a la vista del debat d'ahir, en relació a la Llei de Règim Jurídic, perquè crec que aquí sí que s'hauran d'exercir unes competències que són certes, que són pròpies, que són irrenunciables i intransferibles, i que han de contribuir a configurar una de les institucions, contemplades a l'Estatut d'Autonomia com a peces de l'Organització territorial de la Comunitat Autònoma. Potser val la pena recordar l'anècdota que està a l'origen d'aquesta Interpellació, quan en el Consell Insular de Mallorca, Unió Mallorquina va decidir retornar unes competències, en matèria d'assistència social, crec que es va posar en evidència un cert conflicte polític que batejg de forma permanent a la vida institucional d'aquesta Comunitat, eren unes competències procedents de l'operació de distribució de les de l'antiga Diputació que el Consell General Interinsular havia transferit als Consells, i que es va entendre que o no es podien gestionar o que no interessava gestionar-les, i es va entendre que el millor era retornar-les al Govern Autònom. A part de l'interès polític evident que hi pot haver en no gestionar unes competències que no resulta útil ni lluït des del punt de vista polític i que no ens ha d'escandalitzar que això es faci així, crec que hi ha un altre problema que és el problema institucional, i és que no està assentat ni definit el marc per exercitar aquestes competències, i recordem que, en aquell moment, Aliança Popular o la Coalició Popular va haver de donar suport a aquesta pretensió, i es varen posar de manifest els dos caires d'aquest problema, el polític i l'institucional. Perquè es va anunciar en aquells moments que ja havia estat convocada la Comissió Mixta, Consells, Govern Autònom, encarregada de negociar les transferències als Consells Insulars, la qual cosa implicava una confusió lamentable, primer, perquè crec que quan es va dir que ja havia estat convocada, no havia estat convocada, tema en aquests moments intrascendent; segona, perquè el que havia estat convocat, indiscutiblement, no era la Comissió Mixta encarregada de les transferències Govern Autònom Consells Insulars, sinó una Comissió creada com a conseqüència d'una Proposició no de Llei, aprovada en aquesta Cambra per tractar les competències derivades, com dic, de l'extinció de la Diputació, això s'ha corregit, s'ha presentat el Projecte de Llei de la creació de la Comissió Tècnica Interinsular previst a l'Estatut per, efectivament, preparar les transferències als Consells Insulars, però crec que aquesta és una part i no la més important de tot aquest assumpte, serveix per situar el problema dels Consells Insulars. Crec que, pràcticament, totes les

Comunitats Autònomes tenen plantejat un problema d'articulació dels seus Ens Territorials, i que hi ha una variada problemàtica, des de la del País Basc, on les Diputacions Forals, voldrien pràcticament que desaparegués el Govern Basc o la de Catalunya, on el Govern de la Generalitat ha pretès i ha intentat la desaparició de les Diputacions, potser són els dos casos més extrems, és evident que les Comunitats Insulars tenen també una problemàtica peculiar i singular, i dins la nostra concreta situació de Balears, haurien de que la Coalició Popular s'havia manifestat sempre amb unes tesis d'un insularisme extremat, que havia predicat un confús disseny de Consells Insulars tot poderosos i d'un Govern Autònom pràcticament residual, a això vostès no m'ho desmentiran, ho han dit, ho han escrit, ho han predicat en públic, en privat, a actes multitudinaris i en petit Comitè, mítings d'exaltació insularista, hi ha cassettes, i han predicat una espècie d'aversalisme insularista, que fins aquest moment no ha estat encara perfilat en posicions concretes. El seu programa electoral ja va introduir punts més modestes en aquests plantejaments i així dèiem que «la idea bàsica es que los Consells Insulares en quienes por principio de subsidiariedad ha de recaer la mayor parte del quehacer político, integren el Parlamento», idea relativament confusa que els Consells Insulars integrassin el Parlament, «y puedan en este último, crear el marco jurídico necesario para su ulterior desenvolvimiento», dèiem també que «hay que determinar de una vez con límites claros y precisos las competencias del Estado, Consells Insulares, demás entes autonómicos y municipios potenciando todas ellas», i dèiem finalment, «hay que potenciar progresivamente a medida en que se produzcan las transferencias de funciones, los servicios de los distintos Consells Insulares que deberán actuar como verdaderos órganos ejecutores de las decisiones del Gobierno regional». Insistesc que són ja paraules que no es corresponen excessivament amb els termes que vostès utilitzaven a la campanya electoral, i he recordat i em sembla que ho he fet en aquesta mateixa Cambra el dicteris i epítets que el Partit Socialista, i jo mateix, vàrem haver d'aguantar quan, en plena campanya electoral, replicàvem aquesta postura extremada i dèiem que nosaltres no érem partidaris de cap operació d'inundació automàtica immediata de competències en els Consells Insulars, sinó d'una política molt més prudent i molt més planejada i pensada. El seu esquema, si és que hi havia un esquema, crec que només s'explica des d'una anàlisi política en la qual puc estar equivocac, però com que és el que jo crec, l'he d'explicar, i que obeïa a una situació de previsió mental que els va fallar, vostès varen elaborar la seva teoria, sobre els Consells Insulars, sobre la base, primer d'un Govern Autònom d'UCD, i posteriorment d'un possible Govern Autònom del Partit Socialista, i volien garantir els reductes insulars de poder per buidar de contingut el poder regional dels que creien que serien els seus adversaris, no estic inventant-me res, són vostès els que varen escriure aquestes coses parlant textualment de l'immens poder del Consolat de Mar que, en aquell temps, quan es va escriure això estava en mans d'UCD, i que vostès veien que era un perill terrible per a la nostra futura Autonomia i que s'havia de contrarestar vigorosament amb una potenciació dels Consells Insulars, perquè no volien que es perpetués aquest immens poder del Consolat de Mar. Però totes aquestes veleïtats i entusiasmes es varen re-

fredar automàticament en el moment que vostès es varen trobar usufructuant i ocupant aquest immens poder, que no sé si és tan immens, perquè jo no hi he estat, vostès ho podran dir ara que ja ho han tocat de prop, però que efectivament el poder del Consolat de Mar, sí que el tenen. I crec que els problemes del Sr. Garaicoechea són coses de riure quasi quasi devora això seu, perquè en el País Basc, com a mínim, el Sr. Garaicoechea, té un problema amb les Diputacions Forals, però les Diputacions Forals estan controlades majoritàriament pel seu propi partit, aquí resulta que els nostres territoris històrics estan en mans de tres fórmules polítiques diverses, que crec que ha introduït un punt de perplexitat i paralizació considerable a la seva política de Consells Insulars. Quina idea política tenen dins el cap, sobre el futur dels Consells Insulars? A partir de la indiscutible missió com a ens d'Administració Local, aquest no és el tema de la Interpellació, lògicament, crec que és hora de començar a concretar, ja al cap d'un any i mig, per respecte a l'electorat, per respecte als ciutadans, per respecte als mateixos Consells, i que és hora de començar a aclarir el panorama institucional, administratiu i financer de tota la Comunitat Autònoma que se n'ha de ressentir, en tots els aspectes, financer, administratiu, jurídic, institucional, tota la Comunitat Autònoma se n'ha de ressentir, després d'un any i mig de Govern, tenen o no tenen un disseny de política pels Consells Insulars? Tenen un esquema de possibles competències a delegar o a transferir? Tenen un esquema de finançament d'aquesta operació? Tenen un esquema d'articulació administrativa del paper dels Consells com a òrgans de gestió i execució de la política del Govern, com vostès mateixos deien en el seu programa electoral? Tenen un esquema de l'articulació jurídica, dels nivells de tutela, dels recursos administratius, de la jerarquia que hi pugui haver, de la coordinació dels Consells dins el conjunt institucional de la Comunitat Autònoma? Fins ara no s'ha vist res de res, fins ara l'únic que s'ha vist en aquest sentit és l'obertura d'una oficina del Govern a Menorca, que sembla prou significativa dels reflexos polítics i de les seves preocupacions i obsessions en aquesta matèria. El President, en el Discurs d'Investidura, va anunciar que la Llei dels Consells seria presentada abans de setembre de 1983, el Vice-President, Sr. Huguet, va ratificar dia 26 d'octubre del 1983 que aquesta Llei era una de les prioritats bàsiques del Govern, la Comissió Tècnica Interinsular començarà dins un termini relativament breu la seva tasca, i seria important que disposàs d'un marc de referència definit tant institucionalment com financerament, com jurídicament per una operació tan delicada com la d'anar decidint i esbrinant les competències que s'han de transferir o delegar als Consells Insulars, però crec que vostès no han pogut encara superar aquest trauma d'haver guanyat les eleccions i que no acaben de trobar una fórmula per conservar aquest immens poder del Consolat de Mar i, al mateix temps, donar la impressió que el reparteixen als Consells Insulars per què? perquè els paralitza pensar que també han de repartir al Consell de Menorca o al Consell de Mallorca. I no pensin que aquesta Interpellació significa que el Grup Socialista s'ha passat a les seves posicions anteriors, i que ara els exigim que siguin coherents i que facin el que varen dir, no, el que volem és que aclaresquin realment quina és la seva política en relació als Consells, quines són les seves intencions res-

pecte a aquesta peça que té una transcendència vital, no estam pariant de coses abstractes, sinó d'un tema que afecta de forma directa i quotidiana a serveis immediats als ciutadans, i que estan en aquests moments a una fase de semiparalització bastant preocupant, es hora de definir clarament quina és la seva idea sobre aquest tema, vostres han rendibilitzat una posició política, a un moment en què varen creure que predicar un paper excels i omnipotent dels Consells els podia donar rendiment, han creat unes expectatives, però ja no és un problema que ara responguin a aquestes iniciatives o els defraudin, sinó que des de les responsabilitats que tenen com a Govern, defineixin clarament quin paper dins el conjunt de la nostra estructura institucional han de tenir els Consells. No els puc amagar la meua preocupació, no fa molts de dies he vist que el seu partit, per boca del seu President, Sr. Fraga, ha anunciat que les Diputacions constitueixen realment la peça bàsica i essencial de la seva concepció de l'organització territorial de l'Estat, en certa manera, en contraposició a la idea i a la visió de les Comunitats Autònomes com a peces bàsiques de l'estructura territorial. No vull entrar en si és un problema polític, i que això està en funció que si tenguéssim més poder autonòmic, per ventura, no voldríem tant de poder provincial, el que vull dir és que és hora d'aclarir quin paper es dona realment en aquests ens intermedis de l'administració territorial, i si vostès tenen aclarit ja a aquestes altures, una cosa que creim que no pot esperar ni resoldre's al final de la legislatura, perquè llavors ja no es resoldrà, ni d'aquí quatre o cinc anys, perquè és un tema urgent, i que vostès es varen comprometre a resoldre'l amb tota urgència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per part del Govern té la paraula, el Sr. Joan Huguet, Vice-President d'aquest. Disposa, Sr. Joan Huguet, de quinze minuts.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Prest ens arribarem a acostumar que quan es presenta una Interpellació s'aprofiti, no els temes que hi ha a la Interpellació, sinó per provocar un debat que, en aquest cas, no hi ha cap mica de dubte, que és un debat interessantíssim, trascendental i vital, i on cada una de les paraules que es puguin dir, són paraules que comprometen, com totes, però aquí, tal volta més. Però, essent respectuos, primer de tot, quant al contingut del que és la Interpellació, i després no estalviaré, no obviaré el tema que s'ha plantejat aquí damunt, jo em centraré més en allò que vostè ha plantejat que no era el tema d'aquesta Interpellació, en una part, en una altra part, sí. Quant a la Comissió Mixta, això em sembla que va quedar ben clar fins i tot es va fer i es va dir a la premsa, i es va dir el dia que es va reunir la Comissió Mixta que la convocatòria d'aquesta Comissió Mixta, que no va fer el Vice-President, sinó que el Vice-President, mitjançant un ofici, va requerir el President de la Comissió Mixta, Consells Insulars, Govern que si podia, si tenia bé a convocar aquesta Comissió, perquè allà exposà, creiem nosaltres que era un marc, que era el marc adequat per exposar una iniciativa que volia prendre el Govern, no perquè la Comissió Mixta agafés aquí la decisió de donar transferències, sinó plantejar-li una idea, i per què vaig creure convenient açò? O va creure el Govern conve-

nient açò? Per una raó molt senzilla, perquè allà no solament estan representats els tres Consells Insulars i el Govern Autònom, sino que també estan representats tots els Grups Polítics i esta ben clar que, quan va estar allà dins, vam manifestar d'una manera clara i contundent que no tractavem de resoldre res, que no tractavem de substituir aquesta Comissió Mixta en alto que ha de ser la Comissió Tècnica Interinsular, sino que la convocatòria s'havia fet precisament perquè hi havia una voluntat d'aquest Govern de començar a fer, experimentar delegacions de cara a aquells Consells que ho volguessin assumir, i açò va venir donat, com he dit abans, per una sèrie de peticions, ja sigui institucional, per part de Consells, votades per unanimitat o en contactes personals entre Consellers, Consells, o Consellers, més ben dit, de Consells Insulars i Govern Autònom, es va dir també, fa temps, no record aquí amb quina data, en una visita del President dels Consells Insulars que cada Consell Insular preparés quines serien les delegacions que en aquest moment podrien començar a assumir, perquè ens donés una visió de com funciona i perquè ens donés realment el marc i les dificultats que ens podríem trobar. Aquesta idea no va quallar allà dins, no allà dins, sinó que ja abans es va expressar una opinió totalment contrària, perquè potser s'havia entès que nosaltres volíem substituir la Comissió Mixta per la Comissió Tècnica Interinsular, i el tema no era això, i allà dins es va dir clarament, i estic convençut que tots els membres ho reconeixeran, es va dir per part del Govern, vostè no faci res en tema de delegacions, i el que ha de fer és la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular, i vostès han de convenir que en el moment que al representant del Govern se li va comunicar açò dins aquella comissió, va dir, em compromet que en un termini d'un mes es presentarà la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular, i aquí avui se'ns demana i se'ns fa preguntes i ens diuen, quins són els nivells de tuteles? quina és la coordinació? com s'establirà el grau de competències? Quan allà dins es va dir que el nivell de tuteles, la coordinació, els graus de competències, quins havien de ser i quins no havien de ser, els havia d'establir la Comissió Tècnica Interinsular que, mitjançant unes Proposicions de Llei anirien al Parlament, perquè després es fixés, mitjançant Llei si estaven aprovades aquestes competències que s'havien de dur. I açò és així i no és d'una altra manera, i açò va ser el criteri que va seguir el Govern des d'un principi, vostès ens diuen que nosaltres amb una efervescència de campanya o d'electoralisme vam voler aprofitar el moment, vam voler aprofitar el moment per dir que els Consells havien de tenir el màxim de competències i que el Govern Autònom havia de quedar reduït únicament i exclusivament a un organisme coordinador, nosaltres vam manifestar sempre que els Consells Insulars, vam manifestar i manifestem que els Consells Insulars havien de ser i han de ser els pilars bàsics de la nostra autonomia, i per què açò? per una raó molt senzilla, perquè la nostra Autonomia no té una configuració geogràfica com puguin tenir altres autonomies, i no ho vam dir perquè fos un programa electoral de la Coalició Popular, sinó que ho vam dir en virtut del que estableix el mateix Estatut d'Autonomia, on diu que el Govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, a què es correspon els Consells Insulars, els quals gaudiran d'autonomia a la gestió dels interessos propis d'acord amb la Constitu-

ció, amb aquest Estatut i amb allò que establiran les lleis del Parlament. Quines són les lleis fonamentals, i què, que s'han d'elaborar i quines són les lleis que han de fer el marc perquè això es pugui desenvolupar? La inspiració d'aquestes lleis, em creguin, senyors representants del partit Socialista, canvia en el moment que el panorama polític té una composició o en té una altra, si en aquesta Cambra hi hagués una majoria absoluta d'un partit concret, segurament aquest partit concret faria les lleis tal com se li dicta, però és que fins i tot encara vull anar més enfora, hi ha vegades que circumstàncies motiven que un Govern s'hagi de replantejar molt seriosament la situació en què es troba, per exemple, quan s'havia vist mai en el nostre país que hi hagués un Parlament amb una majoria tan abrumadora com té avui el Govern Socialista de la Nació, no s'havia vist mai, de totes maneres en el darrer, en el debat de la nació el mateix President, conscient d'una promesa electoral que havia fet, que havia estat norma sempre contínua dins el seu programa es trobava amb unes dificultats d'ordre internacional que, tal vegada no havia previst, i brinda a la Cambra perquè junts trobin una solució, no en aquest tema sinó en altres temes. Reconeix un President d'un Parlament, molt més sobirà que aquest, quan és nacional, amb una majoria absoluta, que s'equivoca amb una promesa electoralista, i que dificultats posteriors no poden seguir endavant, nosaltres no reconeixem en aquest moment que ens haguem equivocat, sí que reconeixem que hem de fer uns replantejaments. Com quins, replantejaments? Els replantejaments vénen donats precisament per la configuració dels Consells Insulars, són tres Consells Insulars formats per ideologies polítiques totalment diferents i que, per tant, tenen una visió i una manera d'entendre quin ha de ser el paper dels Consells Insulars i, en base a això, aquest Govern no es pot permetre el luxe de fer una llei sense tenir en compte els tres Consells Insulars, i des d'aquí vull brindar i brind que si hi ha una llei summament important de desenvolupament estatutari, és la llei de Consells Insulars, i dir ja aquí que s'estan elaborant estudis diàriament en comparació com es pot fer aquesta Llei de Consells Insulars, i que aquesta Llei de Consells Insulars, entenc que ha de ser una Llei amb una col·laboració màxima i absoluta entre tots els Grups Polítics, i que ha de ser entre tots els Grups Polítics que fem el marc adequat d'aquesta Llei, i el marc adequat de quins han de ser realment els papers, el paper que ha de complir els Consells Insulars. Per una altra banda, també se'ns diu que després d'un any i mig no s'han donat idees clares de quin havia de ser el paper dels Consells Insulars, no s'ha fet res per avançar de cara als Consells Insulars, és que, senyors, vostès no s'oblidin que a totes les autonomies, quan s'ha començat a parlar de les Diputacions, si havien d'agafar un caire o si n'havien d'agafar l'altre, s'ha començat a parlar precisament després d'un any o d'un any i mig on s'han conclòs ja totes les negociacions de transferències, negociacions que han estat dificultoses, i, en aquest moment, no podíem començar nosaltres a posar en marxa aquests Projectes de Lleis, perquè no sabíem com acabarien aquestes negociacions de transferències, en el moment que això està més o manco conclòs, en aquest moment és hora, i s'ha fet, i ho han fet, de presentar aquesta Llei, Llei de la Comissió Tècnica Interinsular que tractarà els temes concrets de transferències o delegacions, i aquesta Llei ara és al

Parlament, s'haurà de debatre, i es començarà a fer feina a partir del moment que sigui aprovada. Aquí també se'ns ha acusat que nosaltres havíem utilitzat tot aquest tema perquè no estavem o estavem segurs que no arribaríem a formar Govern a aquestes illes, açò es pot tornar en passiva, jo puc dir que vostès havien presentat un tipus de programa electoral, de cara als Consells Insulars, perquè estaven convençuts que governarien aquestes illes. Per tant, no han de tenir aquí, crec jo, per prudència, fer judicis de valor de quin sistema de presentar uns programes electorals o uns altres, perquè els programes electorals es fan en funció de les idees, i açò no són paraules meves, són paraules, precisament, que va dir el President del Govern en el Debat de la Nació, al qual després quan estàs en el lloc, quan estàs en el poder te n'adones que tens condicionants i com que ets President, no d'un partit, sinó de tota una collectivitat, has de fer una altra revisió i has d'aconseguir al màxim possible, no el benefici que en aquell moment d'un programa concret, sinó poder tractar d'aconseguir un programa públic. Per resumir he de dir idò, que pel que respecta, que ja ho han fet abans, quant a la Interpellació en si, el primer punt, crec que queda contestat, sobre el projecte legislatiu i administratiu, bàsicament dos, Comissió Tècnica Interinsular i Llei de Consells Insulars, Comissió Tècnica Interinsular presentada i passada per la Mesa, Consells Insulars, l'estam, estam fent estudis i creim que ha de ser una llei que han de consensuar entre tots, sobre la convocatòria a l'emissió tècnica, açò dependrà de quan estigui aprovada, sobre l'abast de la Comissió Mixta crec que també ha estat explicat que l'abast era per tenir, primer de tot un criteri on s'expressés cada Grup Polític quina era la seva idea, com ho podíem fer i d'aquesta Comissió Mixta va sortir el fruit que allò més important era convocar o presentar la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-President. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons? Disposa, Sr. Pons, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El temps transcorregut i els fets posteriors a la presentació de la convocatòria de la Interpellació, efectivament havien fet que hagués de tenir un tractament diferenciat a aquell que hagués pogut tenir en el moment que va ser presentada i he intentat ajustar-me a aquesta realitat per no tractar temes que ja no tenien interès, els he abordat i he dit clarament que el tema de la convocatòria havia tengut una història molt clara que crec que no deixa caïres problemàtics. Com a punt de partida del tema de la Interpellació, vàrem quedar, precisament, en aquesta reunió, amb el que és el paper innegable de la Comissió Tècnica Interinsular que li ve atribuït per l'Estatut, la Comissió Tècnica fixarà cas per cas, les competències que es transfereixen o es deleguen i els mecanismes de control que s'han de reservar, però això ho tendrà molt més bo de fer la competència, la Comissió Tècnica si ja hi ha un marc genèric de referència, de mètodes de control, d'articulació institucional, de finançament, etc., etc., i aquest marc genèric és el que nosaltres entenem que ha de formar part de la seva política, del disseny de política de Con-

sells Insulars, vostès diuen que els Consells Insulars, és una frase que l'hem sentida i repetida, i que el propi Vice-President l'ha dita en aquesta tribuna, són els pilars bàsics de la nostra Autonomia què vol dir en concret això? Això és el que demanam. Ja no és hora de fer frases, quan fan comptes començar a cimentar aquests pilars? Es un problema ja de definició. Vostè diu que és lícit replantejar, jo no els he negat el dret de replantejar-se res, el que he demanat és si s'havien replantejat o no, jo l'únic que conec són els seus plantejaments anteriors, els posteriors no els sé, de totes maneres he pres nota d'una afirmació molt preocupant, que és que vostès s'estan replantejant les seves posicions inicials i electorals en funció dels resultats polítics i de la composició, en funció de les ideologies polítiques que hi ha en aquests Consells i això, em pareix que és molt delicat, les institucions s'han de crear amb uns esquemes que han d'estar al marge i a cobert de les ideologies que hi pugui haver dominants o no dominants a cada moment en els Consells Insulars, i el procés de transferències no té perquè condicionar aquesta definició i concreció de la política de Consells, si quan les transferències estiguin en mans de la Comunitat Autònoma, completes, acabat el procés, també tenim ja la manera de transferir-les als Consells o delegar-les, haurem avançat un camí, que si no, ens farà perdre molt de temps. Quant a la nostra posició pre-electoral, li he de dir que nosaltres hem dit sempre el mateix i que, a aquests moments, com li he dit, no els demanam a vostès, que diguin i facin el que deien als seus programes i a les seves posicions electorals, ni nosaltres pensam substituir-los si vostès abandonen aquestes posicions, nosaltres sempre hem dit que aquest era un procés molt menys arriscat que el que els seus plantejaments donaven a entendre i ens mantenim exactament en el mateix, ens mantenim exactament en el mateix, i quant a l'oficina del Govern a Menorca, que vostè he vist que feia gestos de negació que s'hagués creat aquesta oficina, voldria que pogués explicar si no s'ha creat aquesta oficina, què és aquesta carpeta de «Oficina Insular de Menorca Comunitat Autònoma de les Illes Balears», amb una targeta del Sr. Joan Huguet i Rotger, Vice-President del Govern Balear. Crec que és un mal sistema d'introduir-se dins esferes en què el Govern hi té competències, hi ha una Administració que depèn del Govern Autònom a les Illes, i és molt lògic que funcioni aquesta administració i una altra administració de l'Estat, però una delegació del Govern, una Oficina Insular del Govern, quan s'ha creat? a quin Consell de Govern s'ha creat? a quin Bolletí Oficial ha sortit? en càrrec a quina partida pressupostària?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol contrarreplicar, Sr. Joan Huguet? Disposa Sr. Vice-President, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies. Realment, he d'emprar aquella paraula, que estic totalment astorat, ... Es té una Interpellació i s'aprofita per treure un tema concret que és un tema que ells diuen oficina i que no existeix tal oficina, però açò s'ha de demostrar, no basta que jo ho digui. Com ho puc demostrar? Em sembla que aquí s'acaba de fer ara una acusació molt, molt imprudent, que vostè em presenti una carpeta groga que digui açò i

que dins hi tenguí una targeta de Joan Huguet, no és l'únic que en deu tenir de targetes, perquè és normal que donis qualche targeta a qualcú, que, per tant, això pot ser una jugada, no ho dic així. Primer punt. Segon punt, el que hi ha allà, és una oficina de la Conselleria d'Educació i Cultura, que allò és de la Comunitat Autònoma i que va venir transferit des del Ministeri de Cultura al Govern de la Comunitat Autònoma i que es troba a Menorca, i que potser serà un motiu per tractar si s'ha de delegar o no s'ha de delegar, però que no s'ha creat aquesta oficina, ni per Decret, ni per res. Aquesta oficina ja existia, i no existia ara, existia quan hi havia el Consell General Interinsular que abans en el lloc on es troba era la Delegació de Cultura de Menorca, una volta es fa la transferència passa a ser de la Comunitat Autònoma, per tant, allà, oficina, no n'hi ha cap, del Govern, sinó simplement hi ha una dependència que és de la Comunitat Autònoma i que es troba dins Menorca. Per una altra part, aquest Vice-President que els parla no té cap oficina a Maó, ni una, l'únic que passa és que si qualche dia, qualche dia em trob a Menorca, i si és un dia laboral, i tenc temps, em pas per allà per veure si hi ha res que em pugui dur, res més, no es prenen cap tipus de resolucions, no es prenen cap tipus d'actes per part del Govern, d'un membre del Govern, sinó que aquesta dependència és una dependència, com he dit abans, de la Comunitat Autònoma, que es troba a Menorca, ben igual que es troba a Menorca el Campament de Biniparratx, i en el Campament de Biniparratx que hi ha a Menorca, hi ha tot un menjador i també hi ha una oficina, almenys hi ha una taula, una màquina d'escriure, uns arxius, etc., etc. Això serà un tema que s'haurà de tractar, però no es vulgui aquí emprar aquest tema per poder dir que allà es té una oficina. Quant al fet que nosaltres no mantenim els mateixos principis, com a Grup Polític, mantenim els mateixos principis; com a Govern, som conscient que no podem dur endavant una Llei de Consells Insulars sense que no hi participin o hi hagi un consens entre tots els Grups Polítics, perquè açò ho requereix la composició, no del Parlament, sinó la composició ideològica de tot el poble de les Illes Balears, i que aquesta Llei de Consells Insulars no és una Llei que s'hagi de fer a imatge i semblança d'aquest Govern que està en aquest moment, perquè les persones passen, però les institucions romanen, aquesta llei de Consells Insulars ha de ser prou ben feta, prou perfeccionada, que es pugui mantenir sigui qui sigui qui governi, que esperem que siguem nosaltres per molts d'anys. Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Els altres Grups, volen intervenir per a fixar la seva posició. El Sr. Damià Ferrà Pons de menor a major, té la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esquerra Nacionalista no parlarà de targetes ni d'oficines, sinó que tornarà al tema fonamental que és la política dels Consells Insulars. Existeix aquesta política? Hi ha una programa? Hi ha una Llei de Consells Insulars en elaboració? Sí o no? I quines perspectives, quines característiques tindrà aquesta Llei. En el debat d'ahir vespre, Esquerra Nacionalista, va usar el terme mati-

ner, aplicat al mateix Grup Parlamentari parlant de les incompatibilitats, ara podem tornar reclamar el dret d'haver estat matiners en la qüestió de la Llei dels Consells Insulars. Perquè, com recordarà el Sr. Huguet, vàrem presentar una Interpellació publicada dia 2 de març de l'any 84, sobre exercici d'iniciativa legislativa pel Govern de les Illes Balears, dins aquesta Interpellació. Esquerra Nacionalista va demanar una sèrie de precisions, precisament en matèria de la futura Llei dels Consells Insulars, i em permetrà el Sr. Huguet que recordi o que mal recordi aquell debat, perquè entenc que va ésser un debat absolutament penós, els vàrem demanar unes precisions en matèria de la Llei dels Consells Insulars, que el Sr. Huguet va ésser absolutament incapaç de donar-nos, ni d'aquesta Llei ni de les altres, cap precisió en absolut. Ens va acusar, a Esquerra Nacionalista, que preteníem tenir una actitud intervencionista i va dir que hi havia un intervencionisme característic de totes les societats governades pel Partit Socialista o per Socialistes, està clar que a causa de la nostra posició condició liberal, del Sr. Huguet, tractam de fer les mínimes lleis, però les necessàries. Com sap el Sr. Huguet, els grans legisladors d'aquest país, de l'Estat Espanyol, varen ésser en el segle XIX, precisament, forces de signe liberal, varem fer moltes lleis, moltes de les quals varen ésser, precisament, encertades, el problema que té el Govern de les Illes Balears, en aquest moment és que es troba, com ha denunciat bastant bé el Portaveu del Grup Socialista, davant un dilema absolutament insoluble, no té una política institucional, una filosofia institucional sòlida i coherent, cosa que té, i li hem de reconèixer des d'una posició absolutament contrària, el Grup Socialista; el Grup Socialista ha mantengut un esquema, una filosofia institucional al marge de les majories polítiques que hi hagués en els diferents Consells Insulars, Esquerra Nacionalista, amb un signe absolutament contrari ha mantengut també la mateixa, una filosofia política sempre igual, si bé de signe absolutament oposat, Esquerra Nacionalista entén que hi ha d'haver uns Consells Insulars forts i un Govern de signe més bé, més aviat coordinador, el Grup Socialista ho entén a l'inrevés, ara bé, resulta que en aquest país, els que han obtingut la majoria de les urnes són unes forces polítiques que davant la qüestió dels Consells Insulars, hem de qualificar i qualifiquem de notòriament irresponsables, absolutament irresponsables, perquè no es pot concebre que una institució i una llei en funció de si guanyarem demà les eleccions a tal o a tal altre lloc. Hem de ser honests i hem de saber que aquí estam construint un sistema institucional que pot ésser d'un color, com és el d'Esquerra Nacionalista, que és més tendent a donar poder als Consells o pot ésser més de signe interinsular, com pot ésser el del Grup Socialista, però el que no es pot practicar és canviar la camisa institucional en funció dels resultats de les urnes i això és el que s'ha fet. I aquesta culpa, i amb això, si em permet, Sr. President, acabaré aviat, aquesta culpa no seria justa carregar-la només damunt les espatlles dels que monopolitzen el Govern de les Illes Balears, perquè hi ha una altra força política que l'altre dia, dins el Consell Insular de Menorca, de Mallorca, va donar l'espectacle penós d'obligar al Grup de la Coalició Popular a empassar-se cap al seu propi Govern unes competències conflictives, no gaire lluïdes d'Assistència Social, practicament també una política d'absoluta irresponsabilitat, per tant, és una actitud que ha

anat molt bé que es plantejàs en aquesta Interpellació del Grup Socialista, perquè ens dona l'avinentesa de denunciar uns comportaments irresponsables i a fi que cadascú pugui definir quina és la seva política davant una Llei de Consells Insulars, si és que el Grup Socialista no presenta una Moció subsegüent a aquesta Interpellació, els puc anunciar que Esquerra Nacionalista presentarà una Proposició no de Llei, allà on proposarà que en règim de Ponència es dugi endavant la Llei dels Consells Insulars, atès que aquests estudiosos que ens cita el Sr. Huguet i ens va citar ja fa un bon grapat de mesos, pareix que deuen haver d'anar a estudiar aquesta llei devers Salamanca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Damià. El Sr. Jeroni Albertí, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula. Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Bé. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo vull coincidir amb tots els que m'han precedit amb l'ús de la paraula que el tema dels Consells Insulars és un tema bàsic del desenvolupament del nostre Estatut. Els Consells Insulars són pilars bàsics, no hi ha criteri de ningú, sinó perquè així els reflecteix i els té dins l'Estatut, el nostre propi Estatut. I endemés més enllà de les lletres de l'Estatut, el que sí hem de reconèixer és que hi ha l'esperit de potenciar els Consells Insulars des de l'inici de l'estudi de quin havia de ser el nostre Estatut, inclusiu, i allà hi havia forces de distint signe, quan vàrem proposar el Projecte de Decret-Llei, que instituïa el règim pre-autonòmic de les altres illes. Perquè el Reial Decret-Llei 108/78 del 13 de juny del 78, pel qual s'aprovava el règim auto, pre-autonòmic d'aquestes illes, ja reflectia l'inspiració que els Consells Insulars, fins i tot abans de néixer, recorden que els Consells varen néixer l'any 79, i la pre-autonomia l'any 78, ja deia a l'article cinquè apartat d), dins les competències del Consell General Interinsular, el següent: «Delegar competències als Consells Insulars». Un Decret de Pre-Autonomia ja deia això a uns Consells que havien de néixer, segons la Llei d'Eleccions Locals, quan hi hagués Eleccions Locals, que es varen produir el març del 79, i l'article setè, dins les competències assenyalades als Consells Insulars, de l'apartat b), diu «com a competència del Consell Insular la gestió i administració de les funcions i serveis que les delegui el Consell General Interinsular», vol dir això que dins l'ànim dels polítics d'aquell temps ja hi havia i ja es pensava que els Consells Insulars havien de tenir un paper molt per damunt del que tenen les Diputacions, i els «Cabildos» havien de ser òrgans de Govern a cada illa, i aquí, i més com a fet testimonial que com altra cosa, es varen fer les delegacions de competències del Consell General Interinsular als Consells Insulars, i per això, perquè era un fet testimonial que sabíem que no era possible continuar, i deia el President del Govern ahir, i jo ho repetesc avui, s'han de dir les coses encara que no agradi, perquè era impossible continuar aquests Decrets, quan tenguéssim l'Estatut d'Autonomia, deien, aquest Decret deixarà de tenir vigència en el moment en què entri en vigor l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, no era perquè sí, era perquè aquells Decrets no podien tenir vigència avui, i està plenament justificat, el que llavors havia de ser així, avui és impossible que sigui així i aquests Decrets no tenen

vigència ni possibilitat, avui. No en pot tenir, senyors, el FONAS, per exemple, i no tenir la política i el pressupost de tercera edat. No es poden tenir els menjadors públics, i estar tres mesos sense pressupost, és impossible. No es pot tenir una oficina de turisme a l'aeroport, i haver d'esperar tres mesos si hi ha o no hi ha pressupost per posar una persona allà ... No pot ésser. No pot ser avui que el Govern tenguí la competència d'urbanisme, i el Consells tenguin la disciplina urbanística, o es passa tot el paquet o no es pot continuar. I repetesc, jo havia de fer així, per què? Perquè tenir unes competències mal dotades, i els recursos que les possibilitaven estaven en els Consells Insulars, però avui el pressupost de la Comunitat Autònoma, pareix que per a l'any 85, rondarà els 10.000 milions de pessetes, les competències delegades o transferides, han de tenir un reflex en el pressupost de la Comunitat Autònoma, i ha de ser el Parlament i no el Govern qui dediqui els recursos necessaris i convenients. Quin és el camí? Doncs, està molt clar. El que assenyala l'Estatut, perquè jo pens que aquí estarem tots d'acords, atès que els que el contestaven en aquell temps volien aquesta política i fins i tot s'aixecaren de la Comissió Estatutària, però pens que avui estarem tots d'acord, els que varen votar que sí i els que es varen absentar en la línia que l'Estatut marca, referida en el Consells Insulars, perquè és ver, i ho ha dit el Sr. Huguet, el nostre Estatut diu, quan parla dels Consells Insulars, qualque cosa que no diu quan parla de ningú més, perquè diu «el Govern i d'Administració de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i les adjacents seran els Consells Insulars de Mallorca», per això crec que aquest és un tema que realment és important, i per ventura, per ventura, jo m'atrevesc a suggerir des d'aquí que valdria més que parlàssim de coses que poden unir les illes, com és la Llei de Consells Insular i manco de coses que les poden enfrontar, com és la Llei Electoral, i valdria més començar a donar prioritats a allò que abans s'havia d'incorporar al nostre Estatut, als mateixos Consells Insulars, que representen cada una de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i no anar per altres temes que ens podien complicar o dificultar el que poguem fer una comunitat on tots ens hi sentiguem còmodes. Amb el cicle de conferències que va organitzar el Govern per difondre l'Estatut Autòmic, alguns es varen escandalitzar, quan el Sr. Garrido Falla va dir el que implicaven i el que representaven els Consells Insulars dins aquest Estatut, jo deman, per què no s'encarreguen per part del Govern a organismes tècnics i jurídics, collegis de missers, facultat de dret, un avantprojecte de Llei de Consells Insulars? Demanant només una cosa, que sigui ajustada a l'Estatut i res més, i amb aquest basament tècnico-jurídic ja farem entre tots una Llei que com els Consells, que són de tots, també sigui de tots. Per acabar, jo em remet a fer una, a fer una suggerència al Grup Socialista que, com a interpellant, pot presentar la Moció cooresponent, en el sentit que proposi que es faci un debat en profunditat en el Parlament de quin és el concepte que tenim cada un dels Grups Polítics del que ha de ser dins l'ensamblatge de les Comunitats Autònomes el vertader paper dels Consells Insulars, independentment que sigui qui sigui qui governi. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jeroni. Pel Grup Popular té la paraula el Sr. Cosme Vidal. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts per fixar la posició.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per primera vegada en aquest període ocup la tribuna perquè les intervencions que havia tenguut abans havien estat des de l'escó, perquè, per motius obvis, això de les caminadetes, que és el «paseillo», en castellà, a mi no m'és molt còmode, però crec que aquest debat, com s'ha dit abans, o millor dit, en aquesta fixació de postures és prou real, viu i trascendental i val la pena fer el «paseillo». Dit això, i ja d'entrada, vull advertir que parlam aquí en nom del Grup, com és natural, del Grup Popular, i que no venim a justificar una actuació del Govern, ja el Govern s'ha defensat en aquest aspecte, i nosaltres, en aquest cas, venim a fixar una postura, i puc dir afortunadament, perquè el que vos parla, a pesar que vos parla en nom del Grup, no pot deixar de dir que ho té molt clar, en aquest aspecte, i naturalment li té el Grup, i, si se'm permet, i sense ànim de cobrar realç, allò dels pilars ho vaig començar a dir jo, allò dels tres pilars, i aquí avui s'ha dit que vertaderament el que es necessita ara és cimentar-los, jo hi estic completament d'acord, i el Grup Popular està completament d'acord en això. O sigui que, afortunadament i a pesar de les diverses ideologies que poden d'això en els diferents Consells, fonamentalment és que estam en els Consells, ho tenim perfectament clar i estam perfectament identificats amb el fonamental, per desgràcia no hi està el PSOE, perquè jo crec que fins i tot ha estat fora de context l'actuació del Portaveu, del digne Portaveu del Grup Socialista, jo diria que no ha trobat el text i ha anat foll, perquè vertaderament, vertaderament, posar-nos aquí a recordar allò de la prudència, allò de la prudència que sempre ha tenguut el PSOE, en el tema dels Consells Insulars, es pot tornar, vertaderament, contra ells, perquè aquesta prudència ja vàrem tenir ocasió de contestar, de constatar-la quan es va elaborar el primer avantprojecte que va elaborar la Comissió dels Onze, d'aquest Estatut d'Autonomia, d'aquest Estatut d'Autonomia, no d'aquell Projecte que en una ocasió i això ho he de recordar, va fer que uns representants s'aixecassin i no hi estassin, perquè no és el mateix aquell projecte que aquest Estatut que és de tots, com seria de tots si no es ves de forma molt unilateral o bilateral, que això no ho sé, haver-se llevat, després d'haver-ho provat i això hi ha, a tots els que formaven la Comissió dels Onze, aquell article 18 o el que deia aquell article 18 del primer avantprojecte que dins l'organigrama del Consell, de la Comunitat Autònoma, s'hi posava els Consells Insulars, jo ensenyaria i, per tant, no voldria haver d'anar endarrera i parlar, perquè vertaderament aquest, jo no vull caure en el mateix pecat dels altres, jo ensenyaria allò de la Interpellació, i es diu i tot que el Grup Socialista, que és el que presenta, doncs, algú o vistes les confuses raons per justificar la conveniència a retardar una regulació, etc., augmenta els punts de dubte quan en el Consell Insular de Mallorca s'adopten amb els vots dels Consellers de Coalició Popular retornar les competències relatives a l'acció social i a l'assistència social, jo crec que això, el dubte es deriva de llegir això o de posar-ho a la Interpellació, perquè puc dir que

en els Consells Insulars d'Eivissa i Formentera on governa Coalició Popular, ni tan sols s'ha tractat d'aquest tema, i tenen les competències i passar de tot el que es pugui dir, no ni ha cap dubte que la disposició transitòria novena, però, de l'Estatut d'Autonomia diu que en el primer punt que, en promulgar l'Estatut present, les institucions d'Ait Govern de les Illes Balears, hauran de respectar les competències que els Consells Insulars hagin rebut de l'Ens pre-autonòmic, per tant, a pesar que tothom és molt lliure d'adoptar la postura que cregui, crec que no és vertaderament un motiu de dubte això, perquè sinó, encara hi hauria més dubtes, per tant, el que pugui haver dit el President Cañellas, quan va demanar que es reunís la Comissió Mixta, tampoc té res a veure, i jo puc dir que els tres Consells, o els representants del tres Consells, varen estar d'acord que vertaderament el que havia de fer era senzillament anar a aplicar l'Estatut d'Autonomia convocar aquesta Comissió Tècnica Interinsular, com, vertaderament ja s'ha fet, per tant, repetesc, la postura del Grup Popular es coincideix amb el sentit que no s'ha de dir només que s'ompliran de contingut els Consells Insulars, sinó que s'ha de fer i, com que s'ha de fer, com vàrem dir tots els representants dels Consells Insulars, que eren dos per a cada Consell Insular que vàrem dir que es convocàs ja, com a primer pas aquesta Comissió Tècnica Interinsular, i, per tant, a partir d'ara, a partir d'ara, sí que tots els Grups, i repetesc, el Grup Popular el primer, hem d'empentejar al Govern perquè vertaderament es compleixi això. Tota la resta, que recordem històries passades, etc., no aconduirà a res ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant.

EL SR. VIDAL JUAN:

Crec, tot d'una acab, Sr. President. Crec, vertaderament, que aquest debat que ha proposat el representant del Grup Regionalista no està fora de lloc, que cada Grup es defineixi clarament i que s'avanci precisament en això que hem dit que és irrenunciable, que els Consells Insulars a partir d'ara s'omplin vertaderament de contingut, a partir d'ara i sense més tardança. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu del Grup Popular. I moltes gràcies a tots els Srs. Diputats que han intervingut en el debat d'aquest matí. Atesa l'hora que és, i vist l'Ordre del Dia, hauríem de tallar aquest debat per uns punts que són vertaderament importants. Considera aquesta Mesa que hem d'aixecar aquesta sessió, que la recomençarem avui horabaixa a les 17 hores, a les cinc de l'horabaixa continuarà la sessió. S'aixeca aquesta sessió.

4.—a)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, corresponent als debats de presa en consideració de diverses Proposicions de Llei. La Primera, Proposició de Llei que es debatrà, és la presentada pel Ple del Consell Insular de Menorca, i relativa a la declaració de la zona de Macarella-Cala'n Turqueta, com a Àrea Natural d'Interès Especial. Havent transcorreguts els terminis previstos a l'article 122.3 del Reglament, sense que el Go-

vern de la Comunitat Autònoma hagi manifestat el seu criteri, respecte de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, es tramitarà aquest torn d'acord amb el que preveuen els articles 122.4, 73.2 i 122.5 del mateix Reglament d'aquesta Cambra. Volen que procedim a la lectura de la Proposició de Llei o no fa falta? No fa falta. El President del Consell Insular de Menorca, Sr. Tirs Pons Pons, va fer arribar a aquesta Presidència escrit en el qual deia que havien estat designats pel Consell Insular de Menorca, els Consellers i Diputats d'aquesta Cambra, Sr. Joan Francesc López Casanovas i Sr. Benjamí Carreras Pont, i com a defensors designats per aquella corporació, disposaran cada un d'ells d'un temps de quinze minuts per a la seva exposició i defensa. Per tant, per defensar aquesta Proposició de Llei té la paraula el Sr. Francesc López Casanovas. Disposa, Sr. Conseller del Consell Insular de Menorca, de quinze minuts, com li he dit.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La preservació de tots aquells espais que contenen valors geològics, ecològics o paisatgístics singulars, és un dret constitucional que tenim els ciutadans, així com un deure per a les institucions democràtiques. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears fa possible que aquest dret sigui exercit des de la pròpia Comunitat Autònoma, quan ens dota de competències en matèria d'ordenació del territori, litoral inclòs, habitatge, urbanitzacions, segons diu l'article 10, apartat 3. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears no és gran cosa, ja ho hem dit moltes vegades, però és un marc jurídic que permet exercir la nostra Autonomia d'una manera digna, si així es vol fer des del Govern. Per açò, el Parlament de les Illes Balears va aprovar una Llei d'Ordenació del Territori i Protecció, però, d'Àrees Naturals d'Interès Especial, que esdevé el marc per al desenvolupament d'una legislació més concreta en aquesta matèria, concretament a l'Exposició de Motius, em permet recordar que deïem que a les Illes Balears hi ha àrees amb unes característiques naturals que fan necessari d'arbitrar mesures que permetin la protecció respecte als processos de degradació per al desenvolupament urbanístic que s'amenaça. Els nivells de protecció previstos dins el Pla Provincial d'Ordenació, d'Ordenació de les Balears i en els Plans i Normes Municipals, en aquests moments, no són prou concrets per poder assegurar l'ordenació efectiva d'aquestes àrees, amb l'objectiu de la defensa dels valors naturals d'interès especial que contenen, açò són paraules certes, veritats indiscutibles que es troben dins aquest preàmbul. Així, idò, el Consell Insular de Menorca és dins la nostra ordenació autonòmica, dins l'àmbit de les Illes Balears, de l'illa de Menorca, el primer vetllador i defensor dels interessos materials i culturals dels menorquins, i per açò mateix és el responsable de la salvaguarda del patrimoni natural, paisatgístic i ecològic com a marc i base de desenvolupament futur de la nostra cultura, que ens personalitza com a illa, que ens caracteritza com a poble. Sense cap dubte, el Consell Insular de Menorca, hauria volgut tenir competència concreta per ordenar el seu territori, açò en aquest moments no és així, però, tot i açò, la capacitat dels Consells Insulars per esdevenir qualque cosa més que òrgans d'Administració Local, per ésser d'alguna manera els representants qualificats de la Comunitat que viu a cada illa, els legitima i els du davant aquest Parlament per poder

iniciar una proposta de llei, per exercir una iniciativa legislativa, en aquest sentit, valoram des del Consell Insular, i així ho vam dir en el seu dia, que aquesta primera iniciativa legislativa referida a l'ordenació de territori de la nostra illa, no era gratuïta, aquesta iniciativa responia a una anàlisi de valoració sobre el paper que ha de jugar una ordenació racional del territori com a àmbit de la nostra convivència, record que també el Parlament de les Illes Balears ha exercit una iniciativa legislativa davant el Parlament de l'Estat, record que aquí dins s'han produït debats on s'ha fet valer el pes específic que hem de tenir els Parlaments dins les àrees nacionals i regionals de l'Estat Espanyol, davant el Parlament de l'Estat. Idò, bé, el Parlament de les Illes Balears també ha de servir com a àmbit d'exercici de la nostra sobirania autolimitada, capacitat d'autogovern, ningú no ens pot discutir, d'altra banda, aquest fet, perquè està previst, consta reglamentat i observat dins l'Estatut d'Autonomia, article 26, apartat segon, i així mateix, Sr. President, els articles 121 i següents del Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears ens avala. Des d'abans de les primeres eleccions democràtiques, un gruix important, majoritari del poble de Ciutadella, dels pobles de Menorca, en general té consciència dels valors generals paisatgístics i fins i tot històrico-arqueològics que es congreguen entorn a aquesta àrea que definim a la Proposta de Llei, des de Son Xoriguer, des del límit de la urbanització de Son Xoriguer fins al límit de la urbanització de Cala Galdana, és a dir, cobrint una de les àrees més belles d'aquesta Menorca nostra encara no destruïda, encara no immersa dins el procés de balearització, en què desgraciadament es coneixen els processos que han patit les altres dues illes germanes. Idò bé, aquesta consciència col·lectiva que s'ha manifestat sovint, no només en escrits de diari, no només en manifestacions de premsa, sinó també en manifestacions populars efectives com la de l'any 1979, va fer, entre altres coses, que l'antic Ajuntament de Ciutadella, l'anterior, regit per una majoria d'UCD, no aconseguís, malgrat els intents reiterats, de donar llum verda al Projecte d'Urbanització de Cala'n Turqueta, ni aprovar els Plans Parcial de Santa Ana i el Perico, que afecten les àrees de Macarella i Macarelleta. Convit als Srs. Diputats que vinguin a fer turisme de qualitat per Menorca i observin aquesta zona, sense cap dubte, estic convençut que si actuen des d'interessos absolutament de consciència, ens donaran, ens estalonaran la Proposta que duim aquí des del Consell Insular de Menorca, que és una proposta recollida i feta a partir del desig de l'actual Ajuntament de Ciutadella, a partir del desig de l'Autonomia municipal de la qual el Consell de Menorca vol ésser gran primer i valent defensor, la pressió popular era, en aquell moment, viva, forta i al carrer feia sentir dins la institució municipal el seu pes específic, i tal va ser aquella lluita que tots els Partits Polítics que van obtenir representació tant a l'Ajuntament de Ciutadella com al Parlament de les Illes, és a dir, Coalició Popular, és a dir el Grup Regionalista a través dels independents, és a dir el Partit Socialista i l'agrupament d'esquerres, integrat aquí dins el Grup d'Esquerra Nacionalista (PSM), van manifestar durant la campanya electoral la nostra voluntat de mantenir la costa sud del terme de Ciutadella en estat natural, programes electorals ho avalen, i encara hi ha gent, dins el propi Ajuntament de Ciutadella, pertanyent a la candidatura d'independents, el Regi-

dor Sr. Torrent, concretament, que preguntat per un responsable d'un mitjà informatiu, Ràdio Popular de Menorca, afirmava la seva voluntat de mantenir la seva promesa electoral després de conèixer, fins i tot, el vot i la intenció de vot que havien manifestat dins el Consell Insular de Menorca altres Consellers de la mateixa candidatura. A ningú durant la campanya electoral no se li ocultava que una espasa de Democles amb nom de Centre d'Interès Turístic Nacional pesava damunt Cala'n Turqueta, pesava damunt aquella zona privilegiada de Menorca amb una declaració de Consells de Ministres feta l'any 1968, i una declaració inscrita, en definitiva, dins uns propòsits d'una societat anònima, en fermes expectatives de negocis urbanístics a l'empara d'aquella decisió. El Consell Insular de Menorca, idò, allò que pretén, amb aquesta iniciativa legislativa, és estalonar la petició de l'Ajuntament ciutadellenc en el sentit d'evitar qualsevol actuació urbanística sobre aquella zona que pugui hipotecar la voluntat de la majoria de la població, d'altra banda, no es pot ocultar que el tema de Cala'n Turqueta ha estat objecte d'actuació judicial, i en aquests moments és davant el Tribunal Suprem, no es pot ocultar, per açò resulta altament preocupant que el Consell de Govern de la nostra Comunitat Autònoma acordàs, en sessió de dia 27 d'octubre de l'any 83, autoritzar les obres d'urbanització del Centre d'Interès Turístic de Cala'n Turqueta, basant-se únicament en un informe jurídic del seu alt càrrec. I atès que dita autorització no ha estat figura jurídica, com vostès saben, aquesta resultà nulla de ple dret i tanmateix va ser una decisió ben significativa de la voluntat racionalitzadora i proteccionista, entre cometes, sigui dit, d'aquest Govern. El Consell Insular de Menorca no pot fer altrament que acatar la legalitat vigent, expressada per la Constitució, llei de lleis i per açò superior a qualsevol altra que entri en contradicció amb ella, la Llei de Centres d'Interès Turístics Nacional de l'any 1963, ha estat, a la pràctica, i açò no ho desconeix segurament cap membre dels aquí presents, un instrument, un mecanisme, per intentar d'alguna manera burlar la competència urbanística municipal i alludir la pressió popular en relació amb actuacions, socialment perjudicials i econòmicament lesives en els interessos econòmics, de tots. Així ho va entendre el Congrés de Municipis turístics de Capdepera, però no és el moment d'entrar a fer història de paraules, paraules dites, paraules assumides, però paraules no realitzades. La derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic, Llei de dia 28 de desembre del 63, és una aspiració també manifestada pel Consell Insular de Menorca, esperam també que es pugui produir, des de l'òrgan que està capacitat en aquests moments, es digui Consell de Ministres, però es digui també a través de les transferències Consell de Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, l'anul·lació de la declaració de zona d'interès turístic per a aquells espais. El tema és, idò, complex, i molts forts són els interessos en joc, interessos privats legítims, per una banda, interès social públic, també legítim, i més important, segons nosaltres, per l'altra. Davant la crisi econòmica que va afectant el món, i Menorca també, naturalment, potser només ens resta la sortida viable, s'ha dit aquí, s'ha dit fora d'aquí, també de terciaritzar la nostra economia, terciaritzar més l'activitat dels menorquins via turisme, i açò a desgrat nostre i de molts, pot ésser en part veritat, però no veïm contradicció en el

fet de propugnar la salvaguarda de les zones naturals d'interès ecològic i paisatgístic, que encara resten a Menorca i la defensa d'un sector turístic que no és la panacea de la sortida de la crisi econòmica, però que sense cap dubte en podria paliar els seus efectes més clars. L'argument del turisme de qualitat, com ara es diu, no està barallat en el nostre entendre amb la impossibilitat d'urbanitzar les zones que, encara que tinguin expectatives ben concretes de coneguts promotors urbanístics no haurien de ser urbanitzades, si volen mantenir, precisament, la mateixa oferta turística. I per exemple, en diré un, tothom ha pogut llegir les declaracions d'un tour-operador tan important com T.U.I., aquest tour-operador alemany que deia que el respecte al paisatge i al medi ambient figura entre els aspectes de què s'han mostrat més crítiques els turistes alemanys que han visitat les Illes Balears enguany, podríem posar més exemples, el cas d'Eivissa i el seu port, el cas, per exemple, del que diu el pla de proveïment i sanejament d'aigües de les Illes Balears, estudis encarregats des d'aquests organismes de la nostra autonomia. Hauríem de fer cas a aquests estudis i hauríem de veure si d'una vegada començam a actuar racionalment. De tot açò, del fet que molts menorquins estiguem contents de veure que Menorca és encara una illa que fins ara ha pogut fugir de la balearització, i que no són pocs els visitants que lloen la bellesa encara no malmesa del gust dels nostres paratges, de tot açò, dic, en resulta una conseqüència diàfana, al nostre entendre, cal impedir més degradació del sòl, cal conservar aquests recursos escassos, si es vol garantir, precisament, un futur creixement econòmic i el desenvolupament social que tots volem al nostre poble, sincerament, a nosaltres ens preocupa la indústria turística, ens preocupa que millorin els serveis de cara als nostres visitants, que l'aigua dolça basti, que sigui suficient, que tinguem platges netes, accessos fàcils i oberts a tot arreu, etc., etc., però no entenem com, havent-hi prou terrenys construïbles, tantes expectatives urbanístiques obertes, tantes urbanitzacions començades...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Si, Sr. President. Ara ho faré. Tantes expectatives, repetesc, obertes i mig consolidades, començades i no acabades, urbanitzacions, la majoria d'elles no legals, és a dir, il·legals, com hem de fer més enclotxa, més trenc en aquesta situació menorquina? I record que hi ha un precedent en aquesta Cambra que és el precedent d'Es Trenc, Menorca no pot quedar discriminada per part d'aquest Govern, jo voldria convèncer als Honorables Srs. Diputats que no ens enganin, que el Consell Insular de Menorca presenta un tema transcendental avui per al problema futur de Menorca, deixin, idò, des d'aquest Parlament de les Illes a cadascuna de les forces que ajuntam esforços per aconseguir aquesta autonomia, que avui matí ens recordava el Sr. Vice-President del Govern Autònom, són les illes les que tenen molta cosa a dir, són les illes els pilars bàsics de la nostra autonomia, els Consells Insulars, i aquests pilars bàsics, s'han de cimentar, com ha dit molt bé aquí dins el Sr. Cosme Vidal, Portaveu del Grup Popular, però s'han de cimentar amb raons, amb arguments i no mai amb ciment porlant que faci de-

sapareixer les zones verdes que són el primer reclam i el nostre primer orgull. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Menorca, Sr. Joan Francisc López Casasnovas. També per Menorca, el Conseller del Consell Insular, Sr. Benjamí Carreras. Sr. Benjamí Carreras, disposa vostè d'un temps de quinze minuts.

EL SR. CARRERAS PONT:

Gràcies, Sr. President, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Consell Insular de Menorca, per primera vegada exerceix la iniciativa legislativa elevant a aquest Parlament una Proposició de Llei, d'acord amb el que estableixen les disposicions contingudes a l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia i en els articles 109 i 121 del Reglament Provisional del Parlament. La present Proposició de Llei que pretén la declaració de la zona de Macarella, Cala'n Turqueta, Arenal de Son Saura, com a Àrea Natural d'Especial Interès, i, per tant, la protecció d'una de les àrees naturals no transformades i més característiques de l'illa de Menorca, emperò amb una amenaça d'urbanització, com ha indicat el meu predecessor Sr. López Casasnovas, amb una amenaça on hi ha per planejaments en fase de tramitació, un dels quals està afectat per la Llei de Centres d'Interès Turístics Nacional de negativa experiència, tant pels municipis afectats com per les institucions autonòmiques, que, en general, hi ha un consens ben convenut en què és una llei ja obsoleta i que s'hauria definitivament d'abolir. La llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial ens proporciona un marc apropiat per situacions com l'actual, i a l'empara d'aquesta llei presentam aquesta iniciativa legislativa. Quant als aspectes jurídics i legals complementaris, es dona prou cobertura i ben prou justificada a l'article 27 de l'Estatut d'Autonomia, que atribueix a aquest Parlament l'exercici de la potestat legislativa en totes aquelles matèries de la seva competència, i resulta atribuïda a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria d'urbanisme i ordenació del territori, en virtut del seu article 10, apartat 3, igualment l'apartat quint del mateix article atribueix a aquesta Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria de patrimoni paisatgístic d'interès per a les Illes. Per això dit, i, per tant, disfrutem d'un marc jurídic prou ampli per a l'aprovació de la present Proposició de Llei, a pesar de la interferència, com ja deia abans, que podria representar la tramitació dels Centres d'Interès Turístic Nacional, concretament els de Cala'n Turqueta. Per aquests motius, pretenim la protecció de la costa sub de Ciutadella. A l'Exposició de Motius que es fa a la Proposició de Llei, presentam una llarga referència de consideracions de tipus ecològic, paisatgístic, històric, agronòmic, social, d'ordenació del territori, de preservació de recursos naturals i d'oferta turística diferenciada i complementària per a la nostra illa. A part de tots aquests arguments essencials i suficients per si sols, encara en podríem afegir bastants altres, aquest espai natural sense dubte una de les zones més riques de Menorca, des dels punts de vista abans esmentats, i aquesta franja costanera està formada per penyals verticals d'un 40 metres d'alçada que s'obren per formar les cales de Macarella, Macarelleta, Cala'n Turqueta, Es Talaier, Son Saura, totes aquestes

cales són d'una bellesa extraordinària i excepcional. Als Arenals que són extensos i amb dunes mòbils, s'hi troben les típiques comunitats dunals i en els penyaics que tanquen les cales hi ha una vegetació ...itoral i al fons, al voltant de les cales, s'hi troben els boscos de pinars, alzinars, ullastràs, etc. que protegeixen, a la vegada, els camps de conreu, ... i de la provocada per aigua de pluja, els barrancs de Macarella i Son Saura, contenen comunitats vegetals de ribera, d'indrets molt humits, aquestes comunitats són molt escasses a l'illa de Menorca i de gran fragilitat, essent notori el gran interès científic que presenten espècies paleontològiques i esquisondèmiques de la zona i algunes espècies de la fauna i flora protegides. També hem de dir, com ja ha dit el Sr. López Casanovas, que durant la campanya electoral absolutament tots els partits polítics van fer promesa electoral de protegir la costa sud de Ciutadella, si bé també hem de reconèixer-ho, que alguns partits, concretament ho van fer amb certes ambigüitats, segons diuen ara, ara crec que tenen tota oportunitat de poder complir aquesta promesa, donant suport a aquesta Proposició de Llei. També diria que l'any 79, ICONA redactà un inventari obert d'espais naturals de l'illa de Menorca, el qual seleccionava en tota l'illa, tan sols 6 àrees, entre les quals hi estava la que el Consell proposa protegir, o sigui que si aquesta urbanització pretesa o aquesta protecció que aquí proposam, no es du endavant, resultarà que destruïrem possiblement una de les dues, tres o quatre, primeres o principals unitats naturals de l'illa de Menorca, crec que seria una qüestió bastant greu. També hem de dir que els informes ecològics i de valoració de l'impacte ambiental que l'Ajuntament de Ciutadella i el Consell Insular de Menorca han encarregat a ICONA i a eminents professionals, desaconsellen totalment l'ordenació turística d'aquesta zona des del punt de vista ecològic, botànic, paisatgístic i agronòmic, per la desaparició dels bosc com a unitat funcional i, també, pel sensible impacte general que provocaria. Quant als informes d'avaluació de l'impacte ecològic, crec que, vull manifestar que el Consell de Menorca ja fa temps que els ha posats en marxa, des del principi de la seva legislatura i ens ha alegrat molt que la Conselleria d'Ordenació del Territori manifesti que els arribarà a posar en marxa, és una pena que no es facin, però més aviat, perquè anam aprovant coses i aquests informes no apareixen per cap banda, no? També, com he dit abans, la costa sud de Ciutadella és una àrea no transformada, que disposa dels costats, ni més ni manco que de cinc urbanitzacions ja consolidades, com són Cala Galdana, La Serpentina, Cala'n Bosc, Son Xoriguer i el Cap D'Artrutx, i aquestes urbanitzacions estan dotades d'una infraestructura i d'una àmplia oferta de perspectives socio-econòmiques prou satisfactòries per justificar sobradament la defensa d'aquesta reserva, pràcticament l'única àrea forestal amb una extensió amplíssima que comprèn tota l'àrea meridional del terme municipal de Ciutadella. També s'ha de dir que la Conselleria d'Ordenació del Territori del Govern de la Comunitat Autònoma ha encarregat recentment a l'INESE, «Instituto de Estudios Ecológicos» un catàleg d'àrees de protecció de les Balears, i a les conclusions de la primera fase, entregada el mes de maig enguany, cita com a espai natural de protecció Cala Galdana-Cap D'Artrutx, o sigui una extensió de costa fins i tot superior a la que el Consell Insular de Menorca està proposant en aquest moment. O sigui que creim que seria bastant

desitjable que el Govern respectàs almanco els seus propis catàlegs o estudis. També he de dir que hi ha una clara voluntat per part de l'Ajuntament de Ciutadella de protegir aquest espai, com ho demostra la sollicitud de suspensió de planejament presentada per la corporació, davant la Conselleria d'Ordenació del Territori, i que encara no s'ha contestat i que va ésser motiu de la pregunta en el darrer plenari d'aquest Parlament, precisament pel Sr. López. Aquestes urbanitzacions, com la de Cala'n Turqueta, durant els anys del desenrotllisme podien oferir, creim nosaltres, interessants expectatives turístiques, emperò avui apareixen totalment obsoletes, atenent les directrius dels documents internacionals de política urbanística subscrits pel Govern Espanyol, com poden ésser «La Carta Europea de Ordenación del Territorio» on l'estratègia mundial «para la conservación» que ofereixen prou arguments per valorar com antiecològica, anticultural i anti-constitucional la preservació d'un espai que reuneix excepcionals valors i atractius rellevants, mentre es conservin amb el seu estat actual, s'ha de dir també que el Conseller d'Ordenació del Territori a la presentació en Comissió del seu programa d'actuació ens fa promeses de respectar aquestes directrius de documents internacionals de política urbanística abans esmentats, creim que ja seria hora i seria desitjable que ja es fes així des de la pràctica. També diríem que la protecció de la costa sud no és només una qüestió d'ecologistes, hi ha altres ecologistes que són aquelles persones que simplement estan ja fartes de turismes o aquells altres que, passant d'ecologisme, l'únic que volen és reservar uns espais tranquils, no envaïts, i aquests altres ecologistes, puc manifestar que a Menorca són molts i que també veurien amb molt bons ulls la protecció d'aquesta zona i aquests altres ecologistes que joestic manifestant aquí, tenen memòria i molt recent de la transformació i degradació que ha sofert la nostra illa durant els darrers anys. També el Conseller d'Ordenació del Territori del Govern de la Comunitat Autònoma, amb motiu d'unes recents visites a Menorca, va declarar en els diaris insulars que «era evident que la costa sud de Menorca mereix una protecció especial», nosaltres pensam que també, que efectivament, que és evident, per tant el Consell Insular li ofereix «en bandeja» l'oportunitat de protegir definitivament aquest trosset de la nostra illa, que serà el primer. Tampoc no estarà de més recordar que el Sr. President del Govern, amb motiu del Discurs d'Investidura va manifestar que ningú tenia dret de destruir el nostre territori, li he de manifestar, al Sr. President, que segurament no estarà assabentat que el seu Govern amb un poc més d'un any ha propiciat la destrucció de prop de mil hectàrees del territori menorquí, o sigui, que és tot un record; com a exemple li exposaria la darrera actuació de la Comissió Provincial d'Urbanisme que va tenir lloc dilluns d'aquesta mateixa setmana, la Comissió Provincial d'Urbanisme, Secció de Menorca, presidida pel Conseller d'Ordenació del Territori, aquesta Comissió va aprovar les Normes Subsidiàries de Mercadal, i actualment aquest terme municipal de Menorca té una població de 3.100 persones, les Normes Subsidiàries permeten créixer fins a 75 mil habitants, com açò està fixat pel planejament aprovat, exposaré com a dada de referència que el Pla Provincial fixava un sostre de 14.300 habitants per a aquest terme municipal, o sigui, que s'han quintuplicats les previsions del Pla Provincial. S'ha de dir quant a la

possible urbanització de Cala'n Turqueta que el dret a urbanitzar no està consolidat fins que l'Ajuntament de Ciutadella no autoritzi aquest Projecte d'Urbanització, i aquest dret de l'Ajuntament de Ciutadella no el pot rebatre ningú, conforme l'avalen quatre informes jurídics de prestigioses tratadistes sobre aquest tema i una sentència de l'Audiència Territorial, la Corporació Municipal, cas del criteri de protecció de la zona Macarella-Cala'n Turqueta deu propugnar la seva autonomia per mandat constitucional, emanat dels articles 137 i 140 de la nostra Constitució, el Consell Insular de Menorca mantén el criteri de donar suport i respectar la voluntat municipal, i que el Parlament també així pensi que ho hauria de fer. De l'autonomia del Consell Insular, ja que ho exposava el Sr. López, no en parlarem perquè realment no en teníem, seria desitjable que aquesta Cambra prengués en consideració una Proposta de Llei refrendada per una àmplia majoria de l'illa de Menorca. També hi ha un altre tema que pot ser interessant en tota aquesta Proposta de Llei i que possiblement aquí també sortirà més endavant, és quant a qüestió de les indemnitzacions, tot aquest aspecte, jo voldria dir que el Consell Insular de Menorca ha estudiat molt atentament la qüestió de les possibles indemnitzacions, els nostres assessors jurídics interpreten, referent a aquest tema, que les indemnitzacions es poden considerar raonables i plenament justificades per motius que no existeixen inversions realitzades ni executades més que la redacció, o sigui, no s'han executat més inversions que la redacció del Pla Parcial, defectuoses havent tramitat, endemés, i ja que el Projecte d'Urbanització aprovat, però no està aprovat per l'Ajuntament de Ciutadella, i, per tant, no s'ha començat cap tipus d'obres de la zona de Cala'n Turqueta. És cert que les interpretacions poden ser certament diferenciades segons els criteris de les parts intervinents, ja sigui pública o privada. El resultat final, amb objectivitat, resulta difícil de fixar en aquest moments i determinant, crec que seria el realment desitjable, però hem d'admetre que l'Administració lògicament disposa de mecanismes necessaris per a la protecció de l'interès públic, tal com correspon a tota administració, i també que quedi clar que quan parlem d'indemnitzacions, no parlem d'expropiacions de terreny, sinó simplement un ús d'un terreny encara no utilitzat per urbanitzar per l'Ajuntament de Ciutadella que és el que disposa de la potestat per decidir en aquest tema. Actualment, a Menorca les expectatives d'urbanització i preselecció són prou fortes per amargar la vida als ecologistes i defensors del territori i per tenir prou satisfetes les mentalitats més desenrotllistes, per açò creim que és necessària la protecció de la costa sud de Ciutadella, pensam que el Govern ja comença a ésser hora que s'estreni en qüestió tan anunciada com la protecció del territori, pensam que si no s'estrenen prest, potser que no hi arribem a temps. Com ja he dit, la preservació dels nostres espais naturals és un dret constitucional que tenen els ciutadans i un deure per a les institucions democràtiques que sàpiguen tenir consciència d'administració autènticament pública, en el cas que ens ocupa una administració i uns partits que defensin clarament els interessos públics no tendran altra alternativa que estalonar aquesta iniciativa, i així ho deman en representació del Consell Insular de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Menorca, Sr. Benjamí Carreras Pont. Vol algun altre Grup fer ús de la paraula en torn a favor de la Proposició de Llei? Sí? Intervé ja com a Diputat dins el debat i disposa vostè d'un temps de quinze minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Potser no els esgotaré, quinze minuts, atès que els arguments, d'alguna manera, ja s'han exposat aquí amb anterioritat defensant la postura del Consell Insular de Menorca, però ara em plau de dir que el Grup d'Esquerra Nacionalista (PSM) no pot fer altrament que reforçar i estalonar la iniciativa legislativa del Consell Insular de Menorca, i açò per què? Primera, Srs. Diputats, perquè és una iniciativa presa per un Consell Insular base i ciment de la nostra Autonomia, per tant, lògicament des de punts de vista autonomistes, s'han de estalonar aquestes propostes si són, com és aquesta, plenament justificada. En segon lloc, vull dir que Esquerra Nacionalista no està d'acord només a presentar propostes parcials d'ordenació del territori, de conservació, hem dit i reiteram davant aquesta Cambra que és imprescindible fer un ordenament global de les nostres illes, fer si és necessari com està autoritzat i capacitat de fer el Govern, una suspensió de planejament des dels òrgans supramunicipals per exercir una eficaç i real conservació del medi ambient que afecti globalment i de forma adequada tot l'espai d'una illa, dels illots adjacents, de tot l'arxipèlag, però sabem que aquesta postura potser no seria compartida per altres Grups, i la defensariem però no en fariem una qüestió d'intransigència, de tota manera esperàvem que Grups que aquí dins s'havien manifestat més d'una vegada per salvar Mallorca, per salvar el que és nostre, per fer possible unes illes solidàries i agermanades, esperàvem i esperam també, encara, que donin suport a aquesta iniciativa, i açò, per què? Perquè hem de fer bo des del Parlament de les Illes Balears, hem de fer fo una política nova, una política de germanor de solidaritat entre les illes i, no hem de fer bo els dits refranys i frases fetes que, impulsats per les classes dominants, com sempre sol succeir en aquests casos, fan que els menorquins rallin malament dels mallorquins, que els vegin com a un perill, etc., etc. Propostes, ja ho he dit abans, que estan potenciades per ideologies dominants d'enfrontament entre els pobles, però les hem de fer malbé des del Parlament, a aquestes posicions, i això és pot fer si es veu que hi ha sensibilitat concordant, hi ha harmonia política i possibilitats de no trencar més la nostra Autonomia a partir de l'ordenació del territori. Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista veu amb preocupació com organismes claus, decisius de l'ordenació del territori estan en aquests moments girats d'esquena a la representació dels territoris respectius, la Comissió Provincial d'Urbanisme, en aquests moments, està fent a Menorca una política absolutament contrària als interessos manifestats pel Consell Insular de Menorca, portaveu, si no de tots els menorquins, sí de la majoria. I. com és possible que es deixin de banda informes tècnics que desaconsellen destruccions massives del territori que preveuen a termes municipals fins a 75 mil habitants, com Menorca en té 61 mil en aquests moments, açò dins un terme municipal, i contra els criteris tècnics, políticament es voti per aquestes Normes Subsidiàries d'Es Mercadal? Com és possible, per tant,

que es pugui exercir l'autonomia des d'una illa, si els instruments estan en mans dels altres? Si estan en mans dels qui poden fer molt, però no fan, per a la salvaguarda del territori. I jo vull recordar les paraules del Sr. President d'aquest Govern en una de les tantes visites fetes a Menorca: «La autonomia balear en último término será lo que los tres Consells Insulares quieran», que sàpiga, Sr. President, el Consell Insular de Menorca no està d'acord amb aquesta política urbanística, que sapiguem, Srs. Diputats, que quan es demanen informes jurídics, estudis econòmics per dir que s'han d'impedir aquestes iniciatives legislatives, quan es diu que no es pot girar-se d'esquena a unes previsions, a unes expectatives hagudes, jo els dic, Srs. Diputats, i quin informe econòmic ens diu que és socialment, econòmicament, ecològicament rendible la destrucció, la parcel·lació, la racionalització, sengons sembla, del territori. Srs. Diputats, el Govern de l'Estat ha transferit ja, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, l'Institut de Conservació de la Natura, idò, exercim les labors, les tasques que ha de tenir un institut de conservació de la natura, fem cas als seus informes, el Sr. Benjamí Carreras, que m'ha precedit ara en l'ús de la paraula, ja ho ha dit, els impactes ecològics i medi-ambientals han estat assenyalats per ICONA, han estat assenyalats per altres organismes, però ja que vostès tenen transferit ICONA, almanco facin cas als organismes del seu Govern. També vull dir, en nom d'Esquerra Nacionalista que ens preocupa moltíssim observar que per una banda els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma preveuen inversions substancials, probablement les més importants de l'ordre de 1.235 milions de pessetes per tal de fer inversions en obres públiques i no ens hi oposam, però observam que un 43,8 % del pressupost anual, del pressupost públic, en definitiva, es dedica a unes actuacions un 50 % de les quals, és a dir 617,7 milions, es dediquen a una tasca de correcció dels defectes ocasionats anteriorment i açò s'ha de fer, Srs. Consellers, Srs. Diputats, açò s'ha de fer, perquè si hem de sanejar les nostres aigües és un tema prioritari, però per què hem de continuar, per una banda, destruint i per l'altra corregint? Donant lloc a la inversió pública, en quantitats elevadíssimes, i per l'altra, Srs. Consellers d'aquest Govern, per l'altra observar com la iniciativa privada està fent malbé les coses que després hem de corregir, açò és una contradicció greu, açò és una contradicció que mereix una rectificació política important, quan aquí, avui es debaten tres Proposicions de Llei de la transcendència que tenen, Srs. Diputats, es tracta ja d'una vegada que ens decidim no només a aplicar aquesta política de petites actuacions, sinó de contemplar el marc global de les nostres illes com a mesura prioritària de protecció, i açò en interès, sense cap dubte, del nostre futur econòmic, del nostre creixement econòmic que n'hi ha d'haver, però sense cap dubte no a favor d'un desenrotllisme del qual ja en coneixem els resultats, i que des de fa dues dècades estam duent a terme, quan semblava que teníem els instruments autonòmics necessaris per corregir, estam observant, com també s'ha dit aquí dins, que s'apliquen, s'intensifiquen i, a més a més, s'augmenten i creixen. Vull acabar aquesta intervenció, Srs. Diputats, Sr. President, advertint d'un perill, aquesta Proposta de Llei es refereix, entre altres zones, a Cala'n Turqueta, sàpiguen, Srs. Diputats, que a Cala'n Turqueta hi ha la Cova des Moro, els moros eren un gran perill pel segle disset

menorquí, tenc ànsia, Srs. Diputats, que els moros no siguin dins l'illa, que no els tenguem dins, no hi ha moros a la costa, els moros són dins ca nostra, i es tracta de protegir aquesta actuació dels moros, amb perdó, que no hi ha cap element racista en aquestes paraules, i evitar que si a l'any 1558 hi va haver un any de desgràcia per a Menorca, l'entrada, la destrucció de Ciutadella, precisament, no sigui enguany, l'any 1984 un altre any de la desgràcia. Jo votaré, el nostre Grup votarà dins aquesta Cambra per l'any de gràcia de l'any 1984, la culpa, en qualsevol cas, serà dels altres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Francesc Triay Llopis, pel Grup Socialista, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Socialista, del Partit Socialista Obrer Espanyol, que és la minoria majoritària del Govern del Consell Insular de Menorca, dóna obviament suport a la iniciativa que institucionalment ens han presentat avui de protegir i declarar com a Àrea d'Espècial Interès, Son Saura, Es Teler, Cala'n Turqueta, Macarella i Macarelleta a la costa sud de Ciutadella. Per açò mateix, el Grup Parlamentari Socialista va donar aval immediatament que es va presentar aquesta iniciativa en el Parlament, perquè pogués ésser tramitada davant aquest Plenari. Després de les extenses i minucioses exposicions i explicacions que els Consellers representants del Consell Insular de Menorca ens han fet sobre els valors que justifiquen aquesta declaració, i davant la reserva de què està fent gala el Govern per explicar els seus punts de vista sobre aquest tema, utilitzaré aquest torn, no ja per ampliar aquests valors que crec que ja són prou coneguts en aquest moments, sinó per abundar en la capacitat i competència del Parlament de les Illes Balears per aprovar una llei com aquesta que avui es debat aquí. Potser qualcú pugui pensar que em posaré la bena abans del cop, però a la vista de l'evolució del debat i per no desaprofitar aquest torn, i tampoc per reincidir amb argumentacions fetes, crec que és necessari entrar i agafar el bou per les banyes. Realment el punt principal de tipus competencial, de tipus polític, n'hi haurà d'altres que ja sortiran al llarg del debat, que presenta aquesta Proposició, és la del Centre d'Interès Turístic Nacional de Cala'n Turqueta. Jo voldria, Srs. Diputats, que em permetessin fer unes reflexions de tipus jurídic-urbanístic per justificar aquesta competència que crec jo, creu el meu Grup Parlamentari que té el Parlament de les Illes Balears, per, a través d'una Llei de Declaració d'Àrea Natural d'Espècial Interès, en desenvolupament de la Llei que aquest Parlament va aprovar, la Llei 1/84, poder revisar el planejament parcial del Centre d'Interès Turístic Nacional de Cala'n Turqueta a Ciutadella. Tots estaran d'acord amb mi, supòs, que els Plans Generals d'Ordenació poden revisar els plans parcials aprovats en el seu terme municipal, les conseqüències que se'n derivin d'aquesta revisió, lògicament estan previstes a la Llei del Sòl, i depenen d'una sèrie de circumstàncies de grau d'execució, de compliment de programa, etc., que pot fer que sigui més, menys o gens indemnitzable aquesta revisió, però la facultat dels Plans Generals per revisar, per intervenir en els

Plans Parcials, crec jo que em concediran que és indiscutible a l'ordenament urbanístic vigent. Els Centres d'Interès Turístic Nacional, tenen una doble vessant clarament diferenciada, una és la vessant pròpia i específica de l'interès turístic que és de tipus econòmic, fiscal, de beneficis, d'avantatges que es dona per incentivar aquest tipus d'actuació turística que té aquesta qualificació d'interès nacional, l'altra és la vessant urbanística, i aquesta vessant urbanística des de les Disposicions Transitòries de la Llei del Sòl, fins la Taula de Vigències de la mateixa Llei del Sòl, estableixen amb tota claredat la subordinació de la Llei de Centre d'Interès Turístic Nacional a la Llei del Sòl, i, endemés, açò està avalat per sentències, per la jurisprudència. Ràpidament els vull passar, perquè és molt curt, el que diu la Disposició Transitòria 5a.4. de la Llei del Sòl quan diu «los planes relativos a Centros de Zonas de Interés Turístico que se tramitan al amparo de su legislación específica deberán ajustarse a las determinaciones de los planes previstos en la presente Ley, sin perjuicio de las especialidades que hayan de contener con arreglo a su finalidad», la doble vessant de la pròpia finalitat turística i de la subordinació urbanística; simultàniament la Taula de Vigències diu «Ley 197/1963, el Centro de Interés Turístico Nacional vigente en lo que no se oponga al presente texto refundido, y sin perjuicio del cumplimiento de la disposición final tercera de la Ley del Suelo» que era similar a aquesta que acab de llegir del text refús. Per tant, la primera conclusió que podríem treure és que els Plans Generals poden revisar les conseqüències urbanístiques d'un Centre d'Interès Turístic Nacional, i que aquestes conseqüències són les conseqüències que se'n puguin derivar, són les pròpies que la Llei del Sòl estableix per a aquest tipus de revisions. A les Illes Balears tenim una Llei pròpia que és la 1/84 d'Àrees Naturals d'Espècial Interès, que, evidentment és una modificació de la Llei del Sòl, amb ús de les competències exclusives en aquesta matèria que disposa la Comunitat Autònoma, i que consisteix bàsicament, aquesta Llei, que la declaració d'una Àrea Natural d'Espècial Interès, classifica directament com a no urbanitzable d'espècial protecció un sòl, competència i facultat de classificar que és d'acord amb la Llei del Sòl genèrica, exclusiva dels Plans Generals, per tant, a l'Ordenament Jurídic Urbanístic actual a les Illes Balears que és la Llei del Sòl més la modificació que ha fet aquest Parlament, que és la Llei d'Àrees d'Espècial Interès, podríem assimilar perfectament la declaració d'una àrea natural amb un planejament general d'aquella àrea concreta, ja que queda sotreta immediatament a través d'aquesta declaració del planejament general municipal, per tant, podríem abstenir-nos de la conclusió, ja de conjunt, que la Llei d'Àrees Naturals d'Espècial Interès, com a assimilada que és cada declaració concreta a una revisió automàtica d'un Pla General pot efectivament intervenir els planejaments parcials, per tant, les conseqüències urbanístiques de la declaració de Centre d'Interès Turístic, per tant, nosaltres avui aquí, i amb aquesta defensa de la Proposició del Consell Insular de Menorca, reclamam com a pròpia d'aquest Parlament aquesta possibilitat d'intervenció i, per tant, proposam que, a través del vot, es faci exercici a través de la declaració de Cala'n Turqueta i les àrees zones colindants del sud de Ciutadella com a Àrea Natural d'Espècial Interès. Ja s'ha dit, amb prou detall, i hi passaré molt ràpidament, que hi ha, no tan sols uns valors de

tipus reconegut objectiu, sinó que endemés estan documentats aquests valors en l'inventari obert d'ICONA, que, desgraciadament, si no no estariem avui aquí reunits per parlar d'aquest tema, no va ser tingut en compte quan el Consell General Interinsular i després el Govern de la Comunitat Autònoma van fer la suspensió de planejament que va donar lloc a una Norma Subsidiària i que va convertir una zona de 785 hectàrees amb una cinquena part, com a màxim, d'aquesta superfície i que, per tant, va buidar de contingut la proposta de l'inventari obert fet per ICONA, com aquest mateix precatòleg que s'ha esmentat aquí, fet per encàrreg de la Conselleria d'Ordenació del Territori, i que està en fase d'elaboració, com pels informes específics de botànics i de naturalistes sobre aquest tema. I també voldria esmentar, perquè crec que val la pena, que un altre estudi pagat per l'Estat i que ha estat acabat ja o rebut al final per la Conselleria d'Ordenació del Territori, pel Govern de la Comunitat Autònoma, com és el reconeixement territorial de les Illes Balears en el seu document d'estructura física de Menorca també té una delimitació d'allò que ell deia Àrees d'Interès Biològic i Paisatgístic que, d'una manera claríssima i amb una amplitud molt superior a la que aquesta Proposició de Llei du aquí a aquesta Cambra, preveu per a la zona de Ciutadella entre el Barranc d'Algendar i el Cap D'Artruitx. Finalment, Sres. i Srs. Diputats, voldria fer una mínima passada sobre la innecessitat urbanística de sacrificar aquests valors que tenen aquestes àrees des d'un punt de vista del turisme i de l'economia, s'han anomenat, en el propi terme de Ciutadella, però s'hauria d'haver fet en el conjunt de Menorca i encara seria molt més acusada la proporció, les urbanitzacions pròximes que estan a un dèbil estat de desenvolupament, des de les que estan a la pròpia badia de Ciutadella, Cap D'Artruitx, fins les que estan ja colindants amb el terme de Ferreries, al voltant de Cala Galdana i el Barranc d'Algendar. Sres. i Srs. Diputats, jo crec que com en frase que no és meua, però que crec que val la pena repetir, ja hi ha prou sobrasades urbanístiques encetades, i ja és hora d'anar-les acabant abans d'encetar-ne de més. Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay Llopis. Torn en contra d'aquesta Proposició. El Sr. Triay Humbert. Disposa, Sr. Triay, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, voldria, en primer lloc, manifestar que el Grup Regionalista intentarà esser coherent amb la postura adoptada ja en el Consell Insular de Menorca en el moment en què va esser presentada aquesta Proposició de Llei, de declarar Macarella, Cala'n Turqueta i S'Arenal de Son Saura com a Àrea Natural d'Espècial Interès, Proposició de Llei que va esser aprovada pel Consell Insular menorquí amb els vots favorables d'Esquerra Nacionalista (PSM) i del Partit Socialista Obrer Espanyol, i que tenim oportunitat avui de debatre aquí, com a primera iniciativa legislativa del Consell de Menorca. Intentarem esser coherents, com he dit, i aportar les nostres argumentacions exposades ja allà, en el Consell Insular menorquí, i intentar incorporar-ne altres a aquest debat. En aquell ple, que van qualificar vostès com un ple històric, nosaltres els vàrem dir que més

que un ple històric, vostès havien perdut l'oportunitat històrica d'aconseguir una llei de tanta transcendència, no tan sols per a Ciutadella en la seva zona sud, sino per a tota Menorca, amb la col·laboració de tots els Grups presents en el Consell de Menorca. La importància polemica que comporta l'urbanisme i ordenació del territori, nosaltres creim que en la mesura del possible, s'ha d'intentar, si no consensuar, almanco trobar el màxim d'aproximacions, el màxim d'aproximacions possibles a fi que amb la rotació lògica i democràtica de les diferents forces polítiques a les institucions públiques, ajuntaments, Consell, etc..., garanteixin, almanco una mínima, que no permanent seguretat als ciutadans, associacions, promotors, etc..., una mínima estabilitat urbanística en el cas de voler emprendre alguna iniciativa tant de caire públic com de privat en execucions urbanístiques. Vostès si no ho recorden, jo ho recordaré avui aquí, ni tan sols es van dignar a consultar la resta de forces polítiques presents en el Consell Insular menorquí, per poder aconseguir una llei consensuada en aquest sentit. Sí record, en canvi, que quan els varen apuntar aquest fet, el representant del Partit Socialista Obrer Espanyol, Sr. Carreras, va tenir la gratuïta i inacceptable resposta de dir que de poc hagués servit fer aquesta consulta, perquè ells ja sabien la nostra resposta. Gratuïtes paraules dic, que demostren una vegada més la política urbanística imposada i no consensuada que es vol dur a terme des del Consell menorquí, dit açò i posat que tenim avui aquí aqueixa Proposició de Llei, remesa, com he dit abans pel Consell Insular menorquí, entram de ple en el fons de la qüestió. Entrem de ple en el fons de la qüestió, però no en l'articulat de la proposta, ja que el nostre Grup entén que hi manquen argumentacions prou importants per no dur endavant aquesta Proposició de Llei. D'entrada, dir que ens semblen molt bé aquests informes elaborats per l'ICONA, així com de la professora M.ª Angels Cardona, informes dels quals no dubtam, són d'un gran contingut i de rigor ecològic, tal com vostès ens diuen a l'Exposició de Motius. Però açò entenem que no basta, el Grup Regionalista en aquesta iniciativa, qualificada per vostès d'històrica, hi troba a faltar almanco un informe jurídic de prou altura i rigor, un informe jurídic clarivident en què se'ns digui què pot passar amb les dues iniciatives urbanístiques que ja estan en marxa, dins aquesta franja de la costa sud de Ciutadella i que abraça des de Son Xoriguer, fins a Cala Galdana. Que ens diuen vostès que hem d'aconseguir la defensa ecològica des de Son Xoriguer, passant per Punta Alzina Dolça, Cala de Son Vell, Pesquera des Comte, Es Escalons i Platja de Son Saura, molt bé, hi estam d'acord, fins aquí hi estam d'acord, però salvem, per tant, salvem totes les dunes que hi ha dins l'Arenal de Son Saura, estam d'acord, però nosaltres hem de dir i hi afegim, i per què no a la costa nord de Ciutadella, per què no des del Cap de Menorca, passant per La Vall i arribar al Pilar, parlem, senyors membres del Partit Socialista Obrer Espanyol i del Partit Socialista Menorquí, parlem d'un pacte urbanístic seriós integral i amb visió de futur per a Menorca, ara alerta a voler donar un mateix tractament urbanístic a zones on no hi ha hagut iniciatives urbanístiques i a altres on sí ja hi ha planejaments en tramitació. I açò és el cas que tenim avui aquí en aquesta Proposició de Llei, mentre hi ha zones en què no tenim iniciatives, sí hi ha les zones de Macarella i Cala'n Turqueta que tots sabem que hi ha iniciatives

en marxa, a la primera d'elles hi ha hagut un Pla Parcial presentat a l'Ajuntament que va ser denegat, va ésser denegada la seva aprovació inicial i, per tant, la seva tramitació per l'Ajuntament de Ciutadella amb unes més que dubtoses alegacions jurídic-techniques i que com se sap han estat refusades pels promotors. A Cala'n Turqueta, encara la situació és molt més dubtosa i complicada, i saber les indemnitzacions possibles que podrien suportar és avui del tot impossible, i, almanco nosaltres, el nostre Grup, el Grup Regionalista entén que voler afirmar que únicament comportaria petites indemnitzacions, que únicament comportaria indemnitzacions de plànols, projectes, etc... com ha dit el Sr. Benjamí Carreras, és almanco un desconeixement de l'entramat jurídic vigent. Com és sabut, Cala'n Turqueta té l'aprovació pels Consells de Ministres d'un Centre d'Interès Turístic Nacional, i que s'està a l'espera d'una sentència del Tribunal Suprem davant el qual va apel·lar l'Ajuntament de Ciutadella després d'haver tingut aquest Ajuntament una sentència desfavorable sobre aquest assumpte a l'Audiència Territorial de Palma. Al mateix temps, cal recordar que el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma, va atorgar permís de construcció als promotors d'aquest Centre d'Interès Turístic Nacional, permís que, com també se sap, va ser suspès per recurs de reposició per part dels promotors, per corregir defectes de forma que tenia aquest planejament. El nostre Grup entén i sostén que una precipitació davant aquestes iniciatives urbanístiques ens podria dur a situacions de caire jurídic que en poc o en res beneficiarien la imatge i el prestigi de les nostres institucions, per què, quina sentència donarà el Tribunal Suprem, hi haurà indemnitzacions, amb quina quantia? Vostès diuen que poques, nosaltres no deim ni moltes, ni poques, nosaltres deim que el més adient, en aquest moment, és esperar, és esperar la sentència definitiva del Tribunal Suprem, i, honestament, creim que açò és el més sensat i prudent que han de fer avui les dues parts implicades com són la iniciativa privada, els promotors, com és la iniciativa pública, en aquest cas, l'Ajuntament de Ciutadella. Per altra banda la Llei de Centres d'Interès Turístic, estam d'acord en què ..., Srs. especialistes, demà mateix ja s'ha acordat el CFI, i s'ha insistit en diverses ocasions, i nosaltres ens demanem per què aquest Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol, que ha tingut ja dos anys per a fer-ho, encara no ho ha fet. Per què no s'ha derogat aquesta Llei de Centres? No serà, i ho demanam, no serà que tal vegada aquesta Llei va bé a alguna altra Comunitat de l'Estat Espanyol? Ho demanam. El nostre Grup, el Grup Regionalista creu que el lògic i el coherent és que qui demani accions puntuals i concretes arreu d'alguna Comunitat primer ho faci derogant aquesta llei que coarta, com ha dit molt bé el representant d'Esquerra Nacionalista, coarta l'autonomia municipal, hi estam d'acord. També s'ha de recordar, s'ha de recordar aquí que, damunt aquesta zona, l'antic Consell General Interinsular, va aprovar unes normes de protecció i que el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma, en sessió de dia 22 d'agost del 83, va aprovar les Normes Subsidiàries dels Espais de la Costa Sud de Ciutadella, entrant ja en uns altres conceptes, el Grup Regionalista creu que el que sí té de veritat una oportunitat històrica de conformar un planejament urbanístic regional, un planejament urbanístic racional és en aquests moments l'Ajuntament de Ciutadella, que, com se sap, després de la rescició de

contractes, anterior aquí no fa molt, ha contractat un nou equip perquè pugui dur a terme la revisió i adaptació del Pla General, equip que, com han manifestat molt de alguns membres de la seva majoria d'esquerres, està integrat per persones que estan dins les coordenades ideològiques d'aquesta majoria d'esquerres a l'Ajuntament de Ciutadella. Creu, per tant, el nostre Grup que, amb la Llei del Sol a la mà, l'Ajuntament pot fer possible aquesta tant vegades demanada autonomia municipal, per atendre el model territorial que el poble de Ciutadella vulgui i necessiti. Per què demanar al Govern de la Comunitat una suspensió de planejament, quan vostès, i quan dic vostès m'estic referint als homes i dones de Ciutadella, es puguin dur ells, una revisió en portes que en aquells moments ja la tenen per fer. Nosaltres entenem, entenem que l'urbanisme i l'ordenació del territori, a part d'assentar criteris polítics, tècnics, jurídics, etc. implica sobretot negociació, negociació entre els estaments públics i els altres ciutadans afectats que, per suposat, i amb això hi estam d'acord, s'han de posar per damunt els interessos de la col·lectivitat, i nosaltres demanam, s'han fet els esforços negociadors i necessaris entre l'Ajuntament de Ciutadella i els promotors de les zones abans esmentades? S'ha intentat arribar a uns pactes urbanístics que aconduesquin i tinguessin entre tots allò essencial per a les dues parts? Ho demanam, no ho sabem. En fi, el nostre Grup, el Grup Regionalista davant els fets abans esmentats, no entrant ni tan sols dins l'articulat de la proposta, i nosaltres demanam, respectuosament, a les forces que han dut aquí aquesta Proposició de Llei, que retirin aquesta Proposició de Llei, i assentem-nos tots els Grups Polítics implicats en el Consell Insular de Menorca i els Ajuntaments, i intentem dur a aquest Parlament una Proposició de Llei, sinó consensuada, que potser això serà molt difícil, si almanco una llei en què hi hagi les màximes aproximacions possibles, una Proposició de Llei que abracci de manera integral les dues, tres, les quatre les que es decideixin Àrees Naturals d'Especial Interès de tota la nostra illa. Sr. Benjamí Carreras, vostè, al seu programa d'actuació, que ens va presentar en els passats pressuposts, a un articulat en què ens ralla del catàleg de protecció i de planejament, etc., diu el següent: «Tot considerant que l'illa de Menorca és una unitat geogràfica que exigeix un tractament i condicionament dels planejaments urbanístics de tots els municipis, de forma conjunta i coordinada, i contemplant la possible formulació d'un Pla Director Territorial i de Coordinació, que probablement es redactarà simultàniament amb els ajuntaments», nosaltres hi estam d'acord, nosaltres ja vàrem dir que estarem d'acord com també estam d'acord amb un Pla Director Territorial que vostè ens ha promès ja, en dues vegades, amb els pressuposts del 83 i els darrers del 84. Apliquem, doncs, entre tots, una política urbanística coordinada, respectuosa amb els Ajuntaments, però amb una visió global de tota l'illa, i en aquest context nosaltres hi estam disposats a col·laborar. Ara, no ens vulguin implicar amb una problemàtica de caire jurídic pendent del Tribunal Suprem, perquè com hem dit abans, podrien ésser d'un alt cost polític important, el nostre Grup creu que dins la política urbanística de la nostra illa, es pot trobar, es pot trobar un punt de confluència entre la iniciativa privada, la inversió, la creació de llocs de feina, etc. i el

respecte a la defensa de la natura perquè nosaltres creim que açò es possible. D'aquí la nostra proposta i demanam, com he dit abans, que retirin aquesta Proposició de Llei puntual, i que entre tots en duguem una que abracci la zona, tota l'illa integral de Menorca, perquè, jo em deman, i per que Macarena i Cala'n Turqueta, i no Cala Mitjana, o Trabalutxa, o La Vall, o El Pilar, o... de la costa nord? La nostra postura, per tant, és clara, salvaguardar les Àrees Naturals d'Especial Interès a Menorca, si, llei que protegesqui aquestes zones, també, però una llei integral de tota l'illa, però també, i ho volem deixar molt clar aquí, hi volem afegir que hem de ser, perquè consideram que ho hem de ser, respectuosos amb la iniciativa privada, sempre i quan aqueixa estigui i sigui respectuosa amb les lleis vigents. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cristòfol Triay. Pel Grup Popular, el Sr. Fernando Saura. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gràcies. Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Si bien el Diputado Triay no ha entrado en el articulado y sí en la Exposición de Motivos, yo, ni siquiera voy a entrar en la Exposición de Motivos, por la sencilla razón de que en estos momentos me parece una ley innecesaria. En la sesión de ayer tarde, el Diputado D. Damián Pons, defendió la tesis de mantener un determinado artículo de la Ley de Régimen Jurídico de la Administración de la Comunidad Autónoma, aún a riesgo de incurrir en inconstitucionalidad, para poder conseguir el mayor grado posible de autonomía, y lo defendió no sólo con los argumentos lógicos de un político que en este tema sabe donde quiere llegar, sino que, para mayor abundamiento, aportó ejemplos válidos, desde mi punto de vista, al referirse a dos Comunidades Autónomas que no han tenido miedo de que sus leyes fueran declaradas inconstitucionales, pero, y eso lo entenderán bien las Sras. y Sres. Diputados, la Autonomía, en democracia, ha de ser para todos, ha de ser para este Parlamento en su misión de legislar y controlar al Ejecutivo, ha de ser para el Ejecutivo en su tarea de gobernar, pero ha de ser también para los Ayuntamientos, y estos deben ejercerlas y, sin embargo, parece que el Ayuntamiento de Ciudadela no se ha enterado que tiene este derecho a la autonomía, y si se ha enterado no quiere ejercerlo y busca fórmulas que comprometan a otras instituciones, eludiendo de esta manera su responsabilidad, el Ayuntamiento de Ciudadela toma el acuerdo de que la Comunidad Autónoma ejecute la suspensión de planeamiento de determinadas áreas de reserva urbana de la costa sur de su término municipal, y me parece lógico dado el carácter centralista del partido que representa, pero, por otra parte, intenta traspasar la responsabilidad que le corresponde, pero la política a seguir debe ser coherente, porque posteriormente la Comisión, en la Comisión Provincial de Urbanismo, se vio el tema de subrogación, respecto a la aprobación inicial de un Plan Parcial, y ante la posibilidad de la subrogación el señor Alcalde de Ciudadela no dudó ni un solo momento en invocar la autonomía municipal, enviando telegramas, que no quiere calificar de coactivos, a los miembros de dicha Comisión, y políticamente no se subrogó, pensando precisamente en esta autonomía municipal, a

pesar de que técnicamente debería haberlo hecho, tal como se manifestó la Ponencia Técnica. Sres. Consejeros de la mayoría del Consell Insular de Menorca, si mecanismos hay y soluciones tienen los que ostentan el poder municipal, y entiendo que sus señorías pueden ejercer la iniciativa legislativa, por supuesto, también entiendo que no es lógico presenten Proposiciones de Ley que involucren a la Comunidad Autónoma en aspectos negativos, sobre la solución de problemas de fondo que comporten cargas financieras y económicas que debe soportar el que le corresponda, y, en este caso, es el Municipio. Si existen estos mecanismos, y el Consell Insular de Menorca quiere proteger determinadas áreas, que se dirija al Ayuntamiento, instándole, rogándole o como estime más efectivo, para que defienda con los medios legales pertinentes y a su alcance, la protección que desee, ante todo esto quiero entender que el Grupo Parlamentario Esquerra Nacionalista (PSM), y dado su carácter fuertemente autonomista, no ha pretendido mermar la autonomía municipal, sino, y como dice muy bien el Sr. López Casasnovas, en un artículo del Diario «Menorca», únicamente era para dar apoyo al Ayuntamiento de Ciudadela, en el sentido de evitar cualquier actuación urbanística sobre la zona, en definitiva, como, precisamente como apoyo a esta autonomía municipal. Nuestro Grupo no va a dar apoyo a esta Proposición de Ley, puesto que, como he dicho antes, la consideramos innecesaria. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, D. Fernando Saura Manuel de Villena. Se abre el turno de réplica. Tiene la palabra D. Juan Francisco López Casasnovas. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, silenci.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Srs. Diputats que han intervengut ara darrer, jo els preguntaria que recordessin que som a la Cambra Parlamentària de les Illes Balears i que determinades al·lusions a programes d'actuació de Conselleries, de Consell Insular o, concretament, actuacions dels Ajuntaments, concretament, de Ciutadella, no dic que estiguin fora de lloc, dic que són poc pertinents en aquest debat. Així i tot, em veig en la necessitat d'argumentar al Sr. Triay Humbert, que la importància històrica que vam donar en aquella decisió de dur aquí, en aquesta Cambra, la iniciativa legislativa ho serà tant si es vota a favor, com si es vota en contra, tant si es perd una oportunitat històrica per començar actuar en matèria de protecció del territori i salvaguarda del nostre patrimoni, com si som conseqüents amb algunes paraules que aquí s'han dit, ara mateix, i acceptam que la iniciativa legislativa és bona, és vàlida i és possible, a través d'ella arribar a solucions satisfactòries, almanco per a una majoria, perquè aquí s'ha parlat, Srs. Diputats, d'aproximacions i consensos, s'ha dit que havíem de considerar l'estabilitat urbanística, la seguretat dels ciutadans, jo no sé exactament què vol dir la seguretat dels ciutadans, en qualsevol lloc crec que allò que és volia dir, potser era que s'havien de con-

siderar determinades seguretats jurídiques de determinats ciutadans amb uns interessos concrets sobre aquella zona, consultes prèvies; consultes prèvies, si no n'hi ha hagudes no ha estat per falta d'ofertes, vull recordar que posteriorment a la presa de consideració de la iniciativa legislativa, i abans que arribàs aquí aquesta Proposta de Llei, vam demanar al Grup Independent, al Portaveu Sr. Triay, si volia o no volia entrar en tema, se'ns va contestar, i està escrit damunt la premsa, que el mes de setembre ens donaria la resposta, som el mes d'octubre, la resposta encara l'esperam, i l'esperarem, perquè jo vull recollir aspectes importants i positius que vostè acaba de dir aquí dins, tals com per exemple que el Grup Independent està disposat, a través del Grup Regionalista dins aquesta Cambra, a dibuixar amb una majoria una protecció integral a tota l'illa de Menorca, siguem clars, en el cas d'Es Trenc, record que aquesta aproximació va ésser possible, va ésser possible a partir de la presa en consideració de la Proposta de Llei, i dins Ponència hi va haver moltes actuacions per arribar a l'ansiada fita proposada, per què no seguim, per tant, aquest mateix camí, som coherents amb actuacions anteriors, o és que pel cas de Mallorca és una cosa i pel cas de Menorca una altra? Diguin clarament quines relacions tenen, en definitiva, amb aquests sectors de ciutadans que es volen sentir segurs, amb unes expectatives concretes. Cala Mitjana, Trabalutxa, La Vall, Pregonda, s'han esmentat moltes àrees de molt interès també ecològic i paisatgístic, però senyors, el cas no és igual, he dit abans, en una altra intervenció, que damunt la zona Macarella, Macarelleta i Cala'n Turqueta, hi havia una espasa de Democles que pesava damunt ella, i precisament per açò, i mentre he estat revisant els plantejaments generals l'Ajuntament de Ciutadella, sol·licit al Govern de la Comunitat Autònoma que, com a mesura cautelar i precautòria, suspenguí el planejament per un termini, el que estableix la llei i que no passa, en definitiva, de gaire més de dotze mesos. I per què no ho feim, a açò? Potser perquè esperam encara que en aquests dotze mesos hi hagi accions determinades, concretes damunt aquella zona que facin irreversible o molt costosa l'actuació municipal? Srs. Diputats estam davant un tema important, greu, i no podem caure en mitges tintes, que açò seria farisaïsme. Hem de denunciar posicions poc clares al respecte. Pacte urbanístic sí, pacte urbanístic, sí, però des dels qui tenen instruments de realitzar aquest pacte urbanístic, el Consell Insular de Menorca té delegada la disciplina urbanística i aquí s'ha dit, per part del Portaveu del Grup Regionalista, però quina capacitat tenim des del Consell Insular de Menorca de fer efectives determinades mesures protectores? Jo crec que aquest és un camí correcte, el del Parlament, el de l'organisme important d'exercici de la sobirania. No em vull ni referir a les Normes de Protecció aprovades pel Consell General Interinsular, en aquell moments van ésser considerades, no insuficients, sinó atemptatòries contra una ordenació racional, de tot el conjunt, les Normes Subsidiàries aprovades pel Consell de Govern actual, no només no sancionen aquella situació, sinó que encara la retallen i aquí dins hi ha hagut debats sobre aquest aspecte. En conseqüència i, per tant, Srs. Diputats, no es tracta per tant d'un llei innecessària, és una llei imprescindible, la inconstitucionalitat que aquí s'argüeix per part del Sr. Saura és tan aleatòria que jo em referiria a l'article 45 de la Constitució que parla de respecte al

medi ambient, l'article 47 de prohibició d'especular amb el sòl urbanitzable, la funció social de la propietat, etc., etc., etc., i vostès actuen damunt una llei no constitucional perquè està treta d'un ordenament anterior, a l'any 1978, quan es va aprovar la Constitució Espanyola, qui defensa l'autonomia municipal? Senzillament el Consell Insular de Menorca ha volgut creure que el Parlament de les Illes Balears seria sensible i donaria suport a una proposta que surt d'un Ajuntament i que consideram absolutament correcta. Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Francesc López Casasnovas. Té la paraula, dins el torn de rèplica, el Sr. Joan Francesc Triay Llopis. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President, tractaré d'aprofitar-lo al màxim. Estam realment sorpresos del silenci del Govern, quan realment Conseller sense cartera per Menorca, Sr. Allès va tenir, temps passat però no massa, declaracions tan importants sobre que Macarella i Cala'n Turqueta eren els eixos del futur creixement urbanístic i turístic de l'illa de Menorca, i que avui hàgim de fer un debat sense comptar amb aquestes tan documentades opinions. Sr. Triay Humbert, Sr. Saura, realment estam parlant aquí de coherència i d'incoherència, d'actuacions, podríem analitzar, amb un poc de detall, quines són les coherències, quines són les incoherències, no a un mes, dos mesos vista, sinó un poc més, ja tenim, ens coneixem un poc més tots, ja estàvem a institucions en el quadrienni anterior i podríem dir que en primer lloc el Sr. Albertí a Menorca, Portaveu del Grup Regionalista en termes generals i que, per tant, el Sr. Humbert és del mateix grup, deia que el CGI que ell presidia faria tot el possible per a defensar el paisatge de Cala'n Turqueta, crec que aquests possibles han canviat, nosaltres ens pensàvem que els partits es moderaven quan se sabien en el Govern, davant la responsabilitat de la presa de decisions, en aquest cas concret hem de veure com un partit es desantranyava quan abandona el Govern, des del Govern es fan manifestacions, des del poder de conservació, quan s'abandona el Govern passam als avantatges i grans necessitats d'urbanitzar els espais de més valor. Ens demana el Sr. Triay Humbert un informe jurídic clarivident, no tan sols jurídic, sinó clarivident. Sr. Triay Humbert, el 4 de febrer del 80, quan vostè formava part de la majoria silenciosa d'UCD en el Consell Insular de Menorca, jo vaig presentar una Moció que va ser aprovada per unanimitat, aquí on es deia que es faria amb caràcter d'urgència un estudi jurídic de les possibilitats de les corporacions locals, Ajuntament i Consell Insular, de tenir transitòriament la tramitació del Centre d'Interès Turístic de Cala'n Turqueta com a mesura cautelar durant l'elaboració del Pla Ciutadella, i un altre punt que deia que es faria un estudi jurídic de les possibilitats legals de modificar o anul·lar un Centre d'Interès Turístic Nacional mitjançant l'adaptació i la revisió del seu Pla General, 1984, ni jurídic clarivident ni jurídic sense clarividència, vostès tenien la majoria, no van tenir temps en els tres anys que hi van fer de presentar-lo, però és que vostè no ha demanat cap estudi jurídic per protegir la zona d'Es Trenc, que té un pla parcial aprovat i vostès han

participat amb el seu vot a la seva declaració com a Area Natural d'Especial Interès, i les indemnitzacions que pujaven, no ho saben, tractarem que pugin el manko possible, supòs que el Govern de la Comunitat Autònoma i les entitats ciutadanes, voluntàriament, faran tots els esforços davant el Tribunal quan arribi el moment per rebaixar-les a zero si és possible, però aquí no hi va haver obstacle per aprovar aquesta declaració; és més, la Norma Subsidiària de protecció d'Es Trenc, feia una menció a la memòria a l'Estudi d'Indemnitzacions que recomanava, recomanava que no se suspengués aquell Pla Parcial, aquest Diputat o el Grup Parlamentari, ja no me'n record, va demanar que per favor se li facilités aquest estudi d'indemnitzacions sobre Es Trenc, perquè era molt important per al debat d'aquella Llei aquí en el Parlament, l'estam esperant, fa un any i mig o un any i tres mesos, esperem que quan arribi podrem tenir criteris sòlids sobre com es valoren les indemnitzacions en el cas d'un Pla Parcial aprovat que és objecte d'una Llei d'Area Natural d'Especial Interès. Per altra part, convé recordar-li, com a il·lustració de per on poden anar les possibles indemnitzacions, en primer lloc, el Pla Parcial de Cala'n Turqueta incompleix el Pla General, perquè se surt del sòl urbanitzable; segon, el pla, el Projecte d'Urbanització de Cala'n Turqueta, incompleix el Pla Parcial, perquè resulta que modifica l'estructura dels serveis i de..., coses que no hi ha dubte, totes elles han de servir en el seu moment per valorar les possibles indemnitzacions, a part d'açò i afortunadament, com ja s'ha dit aquí, a Cala'n Turqueta no hi ha cap obra feta, per tant, inversió real amb obra d'urbanització no n'hi ha cap ni una. Ens diu vostè que no ho hem de fer zona per zona, que ho hem de fer per conjunts de zones, ho podem fer com vostè vulgui, les seves propostes sobre conjunts de zones, encara no han arribat a aquest Parlament i quan arribin les debatrem amb tot el carinyo que nosaltres posam en els temes de protecció dels espais naturals, de moment, els duim zona per zona, i sembla que no hi ha un criteri definit sobre aquest tema, perquè, a Es Trenc, s'ha dit que sí, i no sabem si a altres zones de Mallorca es dirà que no, sense necessitat d'un estudi de zones; sembla que sobre Ses Salines d'Eivissa i Formentera, la dreta ha presentat una Proposició d'Area Natural d'Especial Interès, si bé reduïdíssima, però simultàniament la Proposició no de Llei del Grup Socialista per protegir Els Amunts, la zona nord-oest d'Eivissa, va ser rebutjada, per tant, sembla ser que és la seva opinió que han de ser lleis globals que per ara no existeixen ni estan presentades, no sembla que tenguí un caràcter massa general per al seu Grup Parlamentari a l'hora de prendre posició davant les Proposicions de Llei. Ens parlà de la derogació de la Llei, i que nosaltres ja fa dos anys que governam, el Partit Socialista Obrer Espanyol, sense cap dubte, no el Grup Parlamentari Socialista en el Parlament de les Illes Balears, bé, vostès els d'UCD, van presumir, també, me'n record d'aquelles llargues xerrades en el Congrés de Palma de Mallorca del Sr. Morey, on la seva proposta que havia tenguut un èxit apabullant, de derogar la Llei de Centres d'Interès Turístic Nacional que van deixar sense derogar evidentment, però és que a part d'açò, Sr. Triay Humbert la derogació de la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional no resol en absolut el problema de Cala'n Turqueta, perquè Cala'n Turqueta està declarat ja i, per tant, la derogació, una de dues, o consolidarà els

status dels que ja estan declarats o haurà d'entrar en el que estam entrant aquí avui, quins són els drets adquirits i com s'hauran de valorar en el seu moment davant la justícia per esser materialitzats. Suspensió de planejament i autonomia municipal, aquí sí que ja no comprenem res, com pot entrar dins l'autonomia municipal suspendre el planejament que és una competència que només la té el Govern de la Comunitat Autònoma? Comprendrà vostè, i vostè, Sr. Saura, que si l'Ajuntament pogués suspendre el seu planejament, no enviaria cartes al Sr. Saiz demanant que li faci, si l'Ajuntament ho demana és que l'únic que té competència per fer-ho, és l'equivalent al Consell de Ministres, que avui és el Govern de la Comunitat Autònoma, i per què ho fa? Ho fa precisament perquè com tants d'altres Ajuntaments, perquè el de Ciutadella no és l'únic, tenen pendent de resoldre els seus problemes de planejament, i l'Ajuntament els vol resoldre, però no vol que mentre l'està resolent, que necessita el seu temps, es precipitin els esdeveniments, es facin urbanitzacions que es consideren des dels criteris municipals negatives, s'aprovin ports esportius, perquè ara hem descobert que a Cala'n Turqueta hi ha un Pla Especial d'Ordenació de Costes que permet un port esportiu, i que tot açò no tengui l'Ajuntament cap ni un instrument d'autonomia municipal per aturar-ho, si vostès volen que l'Ajuntament ho faci amb exercici de l'autonomia municipal, presentin aquí una Proposició de Llei, de modificació de la Llei del Sòl...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

... que els Ajuntaments podran suspendre els seus planejaments en caràcter cautelar, i nosaltres des d'ara mateix li podem dir que tendran el vot favorable. Per acabar, una darrera paraula, Sr. President, moltes gràcies, per dir-li que podem seure per tractar aquests temes, però, per favor, que açò no sigui una excusa per anar a seure damunt la terra cremada de Cala'n Turqueta i Macarella. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, per la seva intervenció. S'obre el torn de contrarèplica. Vol intervenir algun Grup, Sr. Triay? El Sr. Cristòfol Triay Humbert té la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts i actua en nom del seu Grup, Regionalista.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies. Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, molt breument, per dir que poca cosa s'ha aportat amb la intervenció del Sr. Triay Llopis i del Sr. López Casanovas, poca cosa dic, perquè, bé he intentat voler tergiversar, tal volta, les paraules que jo havia dit abans. Jo no havia dit res de suspensió de planejament per part de l'Ajuntament de Ciutadella, jo l'únic que havia dit i sostenc i dic que, en aquests moments, l'Ajuntament de Ciutadella, en portes d'una revisió de planejament, creim que és qui pot decidir fer el que vulgui i pertoqui a la zona seva de Ciutadella, i crec que açò no m'ho negarà, amb la Llei del Sòl a la mà, ell pot fer el planejament que vulgui dins el seu territori. Vostè mateix ha dit abans, quan ha rallat dels Plans Generals d'Ordenació, quan ens ha rallat que els Centres d'Interès Turístic tenien una doble vessant,

per una banda turística i per l'altra urbanística i que sempre, sempre, subordinada a la Llei del Sol, bé, voldria que ens clarifiquéssim allavors qui es, ido, que ha trastocat o ha dit açò de suspensió de planejament per l'Ajuntament, jo, sense cap dubte, no ho he dit, per altra banda, i sobre el tema de les possibles o no indemnitzacions, doncs no s'ha aportat res nou, aquí, nosaltres som els que hem dit abans que no sabem si molt, ni poc, ni res i que ens agradaria i creim que és el coherent i lògic perquè el tema està sub-judice que esperessin la sentència del Tribunal Suprem; no hem dit res més, nosaltres no hem dit ni si volien o no volien urbanitzar la zona sud de Ciutadella, nosaltres no ho hem dit, nosaltres l'únic que hem dit, que volien i demanaven en aquesta Cambra que els presentants d'aquest Projecte de Llei, el retiroessin, el retiroessin i en presentessin un de caire integral de tota l'illa de Menorca, i en açò estam, nosaltres no hem dit res més, i, per tant, continua la nostra proposta de brindar al proposants d'aquesta majoria que retirin aquesta Proposició de Llei i que entre tots, almanco, intentant aproximacions, duguem una Llei, un Projecte de Llei integral en què es recullin les que es decidesquin, una, dues, tres, quatre zones de protecció d'àrees naturals de Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Com a membre del Govern intervé el Sr. Josep Allès, i s'obri una qüestió incidental sense limitació de temps per part del Govern, amb torn de rèplica a favor dels Grups que vulguin intervenir.

EL SR. ALLÈS SERRA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, en nom del Govern hem de dir que ens ha causat satisfacció, que per primera vegada un Consell Insular hagi pres la iniciativa legislativa que contempla el nostre Estatut d'Autonomia, de presentar en aquest Parlament una Proposició de Llei, creim que és bo que en aquesta Cambra se sentin les aspiracions dels Consells Insulars, en aquelles matèries que s'hi hagin i que siguin d'interès general dins l'àmbit de la seva actuació, aspiracions amb les quals podem estar o no d'acord, açò és una altra qüestió, però que hem de tenir aquí un ressò, i el debat corresponent. Dit açò, volem exposar l'opinió del Govern Balear en aquesta Proposició de Llei. A la contraportada del Bolletí d'Informació Municipal de l'Ajuntament de Ciutadella, número 0, es publiquen dues fotos, una de Cala'n Turqueta, una altra de Cala Macarella, i es posa la següent qüestió: dues platges que encara resten verges a la costa sud de Menorca, per quant de temps? Per a nosaltres aquesta qüestió té una resposta contundent, per al Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per a la seva Conselleria d'Ordenació del Territori, aquestes dues platges de la costa sud de Ciutadella, i per a totes les que estan en iguals condicions a tota la costa sud de Menorca, per a nosaltres han de quedar verges, tan verges com són ara i per sempre. Nosaltres ho tenim més clar, tal vegada més clar que l'Ajuntament de Ciutadella, que presenta aquesta qüestió com si tingués por que aquestes dues platges hagin de ser envaïdes per un urbanisme destructor i, a la vegada, intentant donar als ciutadans una visió futura totalment pessimista i alarmant, intentant posar un nuvolat de fum a uns fets, a unes circumstàncies que no s'atreveixen a enfrontar, perquè si

no, quan aquest Ajuntament està fent o a punt de fer la revisió i adaptació del seu Pla d'Ordenació Urbana, primer demana a la Conselleria d'Ordenació del Territori d'aquest terme municipal que faci la suspensió d'arees de reserva urbana a la costa sud, després la derogació d'un dels Centres d'Interès Turístic aprovat ja fa anys, si bé no desenvolupat, per diverses qüestions tècniques o legalistes, però que sempre i fins ara estan donant la raó als promotors d'ell mateix. Finalment va prendre el Consell Insular de Menorca la iniciativa que contempla el nostre Estatut de poder presentar en aquest Parlament una Proposició de Llei per a Declarar com a Arees d'Especial Interès les Zones de Cala'n Turqueta i Cala Macarella, està ben clar que el que s'està cercant és treure del nou planejament que ha de fer per aquestes zones l'Ajuntament de Ciutadella, l'edifici o problemàtica que se'ls presenta per obviar unes iniciatives fetes amb tota legalitat i sota l'imperi de la llei d'uns promotors. I carregar la responsabilitat i les conseqüències consegüents al Parlament volent suposar una competència que és exclusiva de l'Executiu de la Comunitat Autònoma de les nostres Illes. Fins aquí el planejament nostre o com una interpretació de l'estratègia política definida per desmarcar-se d'unes decisions que han de ser de l'Ajuntament que li correspon i no d'altres institucions, cada pal que aguanti la seva vela, i així entre tots durem endavant aquesta nau balear. Però també hem de dir, i ben fort, que nosaltres defensam la costa sud de Ciutadella en aquest cas i també en altres casos que també defensam tota la costa sud de Menorca, i també la costa nord, però el que no podem defensar és que es faci incompatible el turisme i el seu desenvolupament amb la natura. Creïm fermament que el turisme, que turisme i natura han d'anar junts més que mai, que un ha d'estar en perfecte equilibri i convivència amb l'altra, Menorca és l'illa on el desenvolupament turístic ha estat més petit, és l'illa on la natura ha sofert manco per aquest desenvolupament i és l'illa on s'han de respectar al màxim les seves condicions naturals, la seva bellesa verge; però el que no podem fer és tancar, posar noves i més altes parets a un desenvolupament turístic que Menorca necessita com a única alternativa al seu desenvolupament socio-econòmic futur. Aquell hipotètic equilibri sectorial menorquí ja no existeix, les indústries tradicional, calçat, bijuteria, estan en crisi, crisi a la qual no se li veu una sortida airosa, ni tan sols amb l'entrada d'Espanya en el Mercat Comú, que tal volta encara l'embullarà molt més; l'únic sector econòmic de Menorca que té una demanda més forta que l'oferta és el sector turístic, és, idè, la via principal cap a un creixement d'aquesta illa, un creixement que va cap a obtenir un benestar general i del manteniment de l'elevat nivell de vida que fins ara ha tingut Menorca, perquè hem de tenir en compte que totes les accions socials estan estretament vinculades a les capacitats econòmiques que pertanyin a aquestes, els arguments que han plantejat fins ara contra un possible desenvolupament turístic a la costa de Menorca, són arguments ecològics, botànics, arguments que cal tenir molt en compte, arguments vàlids, però fins a un cert punt, el que no podem, el que no poden ser són arguments totalment restrictius, s'ha de poder fer un desenvolupament turístic utilitzant de forma adequada la natura, adequant la natura a aquest desenvolupament, però no anant mai contra la natura; el paisatge ha de ser un vertader luxe, i l'hem de tractar com a un luxe pri-

vilegiat, respectant al màxim les seves característiques pròpies, tan particulars en el cas de Menorca, conservant l'atractiu que sempre ha tingut i que sempre per sempre hem de poder admirar tant propis com estranys. Volguem o no volguem l'estructura socio-econòmica de Menorca s'està reconvertint, és més, necessita una reconversió més ràpida, la necessita des d'ara, des de ja, si no vol perdre el tren, que tal vegada està ara aturat a l'estació menorquina, un creixement equilibrat de l'oferta hotelera, un creixement també de l'oferta extra-hotelera, el més equilibrat possible, i també el de la segona vivenda, però també als arguments que ens presenten per prendre aquesta iniciativa, hi falten, per a nosaltres, uns aspectes principals com són els jurídics i els socio-econòmics, s'haurien de preveure les repercussions que podria ocasionar dur endavant aquesta Proposta de Llei que, com quan ja hem dit, dins aquestes zones existeixen iniciatives legals anteriors d'acord amb la Llei del Sòl i amb els Plans d'Ordenació Territorial i Municipal, hauríem d'haver vist un informe jurídic, ja que nosaltres tenim molt en compte la legalitat vigent, i no podem admetre una violació en els drets que tenen tots els administrats ja que aniríem contra la Constitució, les conseqüències d'introduir una nova normativa com la que es pretén i que amb virtut de la pròpia Llei Superior no pot tenir caràcter retroactiu, obligaria als organismes que prenguessin aquesta responsabilitat, a les indemnitzacions corresponents, i dir, acatar totalment la legalitat vigent, no amb restriccions mentals o acceptant únicament allò que ens agrada o convé, la Constitució Espanyola al seu article primer i novè, consagra i empara els principis de legalitat, seguretat jurídica, la jerarquia normativa, la retroactivitat de les lleis, així com la interdicció de l'arbitrarietat, en les actuacions de l'Administració, aquests articles i molts altres ens obliguen a un compliment de tota la legalitat vigen, si com s'ha dit en el programa de turisme, que va presentar el Conseller delegat d'aquesta àrea en el Consell Insular de Menorca, el turisme pot ser un dels motors principals per al desenvolupament socio-econòmic de Menorca, s'ha de donar la possibilitat perquè aquest desenvolupament es pugui dur endavant, cosa que contrasta com es vol i com veim de voler tancar en el possible i previst desenvolupament d'unes zones que són òptimes, i açò no vol dir que en aquestes zones òptimes s'hagin de fer urbanitzacions, però s'han de cercar unes zones òptimes per crear aquest turisme diferenciat, un turisme de qualitat, que ha de ser un vertader afany per saber jugar turisme i natura, no podem, per exemple, en el cas del terme municipal de Ciutadella, on es vol introduir aquesta declaració d'Àrea Natural d'Especial Interès, voler crear unes iniciatives de cara a aquest turisme diferenciat dins les zones que estan en vies de consolidació o d'explotació, com són les que van des del Cap d'Artrutx al Cap de Menorca. Aquí dins, dels Diputats que han xerrat en aquest escó, en aquesta mateixa Cambra, s'han dit diferents coses, una d'elles bastant greu, el Sr. Carreras ens ha dit que el Govern ha propiciat la destrucció de mil hectàrees, per a ell sembla que urbanitzar és sinònim de destruir, nosaltres creïm que no val la pena dialogar amb un llenguatge així i així, urbanitzar és altra cosa, que no destruir, si s'urbanitza bé, el moment històric de començar a protegir espais naturals de Menorca, en cap cas no crec que es pugui donar avui, el principi d'aquesta política la va marcar el Govern quan va apro-

var les Normes Subsidiàries de Protecció d'aquells espais en què el CGI havia suspès el planejament, l'Albufera, Algendar, Torreneres, etc..., també hem de dir que el Govern està d'acord a derogar els Centres d'Interès Turístic, però que açò, de moment, no li correspon, sinó que correspon al Consell de Ministres. En resum, nosaltres demanem, primer, que aquesta Cambra rebutgi aquesta Proposició de Llei, ja que ha de ser l'Ajuntament de Ciutadella que ha d'incloure el tipus de l'unificació que han de tenir aquestes àrees dins la revisió i adaptació dels seus Plans d'Ordenació, i segon, que som conscients que a Menorca hi ha d'haver un desenvolupament turístic diferenciat, equilibrat i racional, amb respecte màxim al seu entorn i amb la natura i que per cercar aquest ideal d'aquest desenvolupament s'haurien de fer els estudis necessaris, conèixer totes les aspiracions i opinions de tots aquells organismes que tinguin qualque cosa a dir, el Govern ja té començat un estudi d'ordenar, per ordenar el desenvolupament turístic a totes les zones turístiques de Balears, i no tancar totalment tot aquell possible i necessari desenvolupament amb unes accions puntuals com les que es contemplen dins aquesta Proposició de Llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Josep Allès, Conseller de la Comunitat. En torn de rèplica al Govern, el Sr. Joan Francesc López Casasnovas, disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Atesos que aquí s'han debatut ja prou arguments per part del Partit Socialista Obrer Espanyol i d'Esquerra Nacionalista (PSM) que, en general, han propiciat un diàleg de sords, posat que no, o no s'han expressat prou bé, o no s'han entès per part dels altres, crec que no em puc ara estendre, a part del temps que tenc, a contestar aquestes coses que aquí s'han dit per part del Govern, i, d'altra banda, per part del Sr. Triay. Jo senzillament, Sr. Allès, li voldria dir que la satisfacció de la iniciativa presa pel Consell Insular de Menorca és una alegria buida, és una alegria buida perquè observem com després no hi ha una resposta adequada a aquesta iniciativa. Es diu que l'Ajuntament de Ciutadella té instruments possibles per ordenar i salvaguardar aquella zona, jo crec que tant per part del Sr. Triay Llopis com per part meua s'ha exposat aquí clarament que efectivament, així és així, però açò serà així, no és encara en aquests moments, serà quan el Pla General d'Ordenació Urbana estigui definitivament redactat i amb vigor, l'aprovació del Pla General d'Aprovació Urbana record, que ha de passar per Comissió Provincial d'Urbanisme, record que el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma l'haurà d'aprovar i, en definitiva, el que vull és recollir paraules i compromisos que açò representa. Perquè se'ns diu que aquestes platges tan idíl·liques han de quedar verges, però d'alguna forma també se les deixa amb una indefensió total, en aquests moments, d'alguna forma n'estam preocupats per la violació d'informes i demanem informes jurídics, perquè no es violin els drets privats i, d'altra banda, d'altra banda, no tenim cap empatx de deixar aquestes platges verges i idíl·liques a qualsevol possible violació, d'altres bandes. Turisme i natura, efectivament, es tracta de conjugar turisme i natura, però turisme

i natura, no ruptura ni destrucció de natura, creim que és possible conjugar aquests dos conceptes, i senzillament dir que aquí no es tracta d'indemnitzar el dany, el dany que es creu que és el lucre cessant, sinó el dany emergent, el lucre cessant és una idea que pot tenir el senyor que té una previsió, una especulació damunt aquell terreny, el dany emergent és allò que es pot demostrablement comprovar, i aquí em sembla que s'han esmentat també informes jurídics, informes econòmics que es tenen i que a nosaltres, personalment, no ens fan cap por de dur endavant iniciatives com aquestes. Urbanitzar no vol dir exactament destruir, però sí que ho vol dir, perquè des del moment que urbanitzam un tros, destruïm un tros, el que es tracta de discutir és si és necessària aquesta destrucció o no és necessària, si es demostra a través d'informes tècnics, jurídics, econòmics i de tot tipus que el creixement urbanístic a Ciutadella, a Menorca ha de ser de l'ordre que el Govern sembla que té previst, d'acord, però si els informes tècnics diuen que no creim que l'economia ha d'estar sempre al servei de l'home i mai l'home ha d'utilitzar l'economia a través d'uns interessos sectorials privats. Urbanitzar bé, efectivament és destruir un petit territori, però és que ni açò, senyors, el Projecte d'Urbanització de Cala'n Turqueta, aquí s'ha dit que fa aigua per molts de costats, i, en definitiva, no es pot donar per bo. Sr. Triay, voldria acabar aquesta intervenció agafant la paraula, la voluntat que aquí ha manifestat perquè consti en acta, es tracta de presentar una Llei de Protecció Integral de l'illa de Menorca, doncs bé, facem-ho, a través del Consell Insular, a través dels Grups Parlamentaris, quedam emplaçats aquí dins a dur per a la pròxima sessió parlamentària, en el pròxim període de sessions, una Proposta de Llei en aquest sentit, veurem realment si aquí es tracta de protegir o senzillament de tirar pilotes fora com el que es fa avui aquí dins.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, té la paraula el Sr. Joan F. Triay Llopis.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Allès, moltes gràcies, perquè «nunca es tarde si la dicha es buena», la seva intervenció ha valgut la pena. El paisatge, Sr. Allès, no és un luxe, nosaltres almenys no entenem que el paisatge sigui un luxe, el paisatge és un patrimoni comú que tots estam obligats a defensar; un luxe és un benestar excessiu, és un benestar superflu, un luxe és allò que moltes vegades no val la pena defensar, perquè ja es diu, açò és un luxe, i el paisatge creim que no està ben enfocat des d'aquest punt de vista, Sr. Allès, i crec que seria, precisament, caure en els errors que estan a la vista a determinades zones de Mallorca i d'Eivissa tenir aquest plantejament en relació al patrimoni natural que vostè, en nom del Govern, té aquí avui. Ha parlat de violació en els drets, d'anar contra la Constitució, per manco d'açò l'altre dia, el Sr. Gilet va fer ús del dret d'al·lusions, amb una amplitud realment important. Jo pens que si l'aplicació de la Llei d'Àrees Naturals d'Especials Interès va contra la Constitució, si va contra els drets, supòs que el Govern de la Comunitat Autònoma haurà fet tot el possible per dur-la al Tribunal Constitucional, i si no ho ha fet, no haurà estat per falta de ganes, per tant, realment, no veig com l'aplicació, avui aquí d'una Llei del Parlament de les Illes Balears que

forma part, com he dit en la meua primera intervenció, i no se m'ha replicat, que forma part de l'Ordenament Urbanístic d'aquestes illes, com pot anar contra la Constitució i contra els drets? Parlar que hi hagi un dret a immobilitzar un planejament és una cosa ja tan arcaïca, és una cosa que, no vull esser dur amb el Sr. Conseller, però que demostra un poc coneixement de les matèries urbanístiques que seria com dir que uns jaciments arqueològics no poden esser protegits perquè hi ha un Pla Parcial damunt que diu que allò és una zona edificable, o que un centre històric no es pot protegir mai més, perquè l'any 40 li van fer un Pla Parcial que era una barbaritat, indica aquesta falta de coneixement i aquesta falta jo crec, fins i tot del que la legislació, no tan sols la Constitució, que obliga als poders públics a defensar aquestes coses, sinó la legislació positiva marca sobre aquests temes. Que cada pal aguantant la seva vela, sí senyor, és la vela de la suspensió de planejament l'ha d'aguantar el pal del Govern, perquè és l'únic que la té, i, per tant, si l'Ajuntament ho demana el que s'haurà de jutjar es si el que demana té realment el caràcter de valor extramunicipal que, propi d'aquest mecanisme de caràcter no habitual, i crec que aquest caràcter extramunicipal, insular o regional de l'espai de què avui estam parlant aquí, està absolutament documentat, està des dels informes d'ICONA de l'inventari obert fins el propi avanç de l'estudi que està fent l'INESE per a la Conselleria i està a altres estudis de científics i de botànics, no comprenc com es pot posar en dubte açò, ara el que passa és que el Govern no vol que aquesta vela li pengi del seu pal, i això és una altra qüestió. I, en segon lloc, el que avui ens té aquí que probablement si el Govern hagués fet ús d'aquesta possibilitat de suspendre el planejament que només ell pot fer, com he dit anteriorment i que no vaig absolutament en contra de l'autonomia municipal, sinó tot el contrari, per cobrir cautelarment el termini que va des de la iniciació o els treballs de revisió del planejament fins la seva aprovació definitiva, avui probablement no tindríem aquí aquesta Llei, perquè l'Ajuntament de Ciutadella tendria un instrument suficient per prendre les seves decisions sobre el seu planejament, si avui ve aquí aquesta Llei, és davant la inactuació; la falta d'actuació del Govern de la Comunitat Autònoma en aquest tema, però avui aquí, la Llei d'Àrees Naturals d'Especial Interès, és una vela que ha de penjar d'aquest pal, que és el Parlament de les Illes Balears, és l'únic que pot declarar una Àrea Natural d'Especial Interès, valorarem uns grups o uns altres si mereix o no mereix aquest espai aquesta qualificació, però aquí, és aquí on s'ha de decidir i açò no va absolutament contra ningú, les garanties jurídiques de les lleis, estan generalitzades i si un senyor no pot executar un pla parcial, açò no és un dret fonamental, ho serà indemnitzable d'acord amb les lleis aquest dret o aquest document administratiu que ha estat modificat. Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Vol contrareplicar el membre del Govern, amb la qual cosa s'acabarà el debat.

EL SR. AL·LÈS SERRA:

Bé, jo al Sr. López li voldria dir que em ratifico, que urbanitzar no és destruir, jo crec que es pot urba-

nitzar fent millor una cosa que no és tan bona, sense cap dubte també es pot urbanitzar i fer coses més lletges, però també ens ho hem de mirar amb un sentit positiu i no negatiu. El paisatge, Sr. Triay, és un luxe, i és un luxe, perquè precisament és el que hem d'estimar més, el que hem de guardar més, del que hem de tenir una especial cura, que no es rompi, no perquè un luxe sigui superfluu, jo no ho he dit d'aquesta manera, vull dir que el paisatge ha de ser el primer, ha de ser el que tots hem d'anar a cercar i no destruir. Quant a les seves apreciacions, quant a les seves apreciacions per allò de la Constitució, amb tot el que ens ha dit, són apreciacions seves, nosaltres podem pensar de manera diferent, per tant, ens mantenim dient que les veles les ha d'aguantar l'Ajuntament de Ciutadella, en aquest cas, són les seves, dins el seu planejament i dins el seu nou Pla d'Ordenació i Revisió, ell ha de preveure dins la zona de Macarella, Cala'n Turqueta, o aquí on vulgui, quin tipus de protecció hi vol donar, perquè així, jo crec que també l'autonomia municipal, és la que es conserva i estigui totalment segur que nosaltres, el Govern, no vol que a Menorca es repeteixin casos com el de Santa Galdana o com el de Son Bou, volem que es facin les coses molt millor i que tot el que es faci sigui respectant al màxim, com ha dit el Sr. López, la natura que es pot conjugant amb el turisme, però mai el turisme ha d'envair la natura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. I una vegada acabat el debat i d'acord amb el que estableix l'article 122.5. del Reglament de la Cambra, procedeix fer-los la següent pregunta: Tenen, Srs. Diputats, en consideració, la Proposició de Llei de Declaració de la Zona de Macarella-Cala'n Turqueta; com a Àrea Natural d'Especial Interès. Les Sres. i Srs. Diputats que votin sí, es volen posar drets, per favor? Sra. Secretària, vol procedir al recompte? Poden seure, moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es volen posar drets, per favor? Sra. Secretària, vol procedir al recompte? Les Sres. i Srs. Diputats, poden seure, que s'abstenen? No n'hi ha. Per tant, queda rebutjada per 29 vots en contra i 25 a favor. Aquesta Presidència decreta un descans de 15 minuts.

4.—b)

EL SR. PRESIDENT:

Segona Proposició de Llei, que es debatrà a continuació és la relativa a la Declaració de Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida i Cap des Freu, com a Àrea Natural d'Especial Interès, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista. Srs. Diputats del Grup Esquerra Nacionalista, volen que es procedesqui a la lectura del text? Vol llegir-la, per favor, quant als seus articles?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Article Primer.—Es declara Àrea Natural d'Especial Interès l'espai situat dins el municipi de Capdepera, Mallorca, anomenat Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida, Cap des Freu, Puig de S'Àguila, Puig Ros i Puig d'En Nofre a tots els efectes prevists a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès. Article 2.—L'Àrea Natural d'Especial Interès de Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida i Cap des Freu, serà delimitada per la carretera local de Cala Mesquida, des

de la seva intersecció amb el camí de Les Talaioles fins la platja de Cala Mesquida, i el camí de Les Talaioles, des de la seva intersecció amb la carretera local de Cala Mesquida fins creuar-se amb el carrer Manzanilla de Cala Ratjada i d'aquest punt cap a l'esquerra fins a l'acabament actual del carrer Manzanilla i d'aquest punt en línia recta fins la Pedrera Vella de marès de Sa Regana blava, anomenada d'Es Fornàs. La delimitació descrita queda grafiada en el plànol annex. Disposició transitòria.—El règim urbanístic transitori aplicable al sòl no urbanitzable d'especial protecció, segons queda grafiada al plànol annex, serà fins l'aprovació del Pla Especial de Protecció previst a l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial. Les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, aprovat definitivament el 4 d'abril de 1973, per als elements paisatgístics singulars. Disposicions finals.—Primera.—Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma per a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei. Segona.—La present Llei vigirà el dia següent al de la publicació en el Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Queda obert el torn, per tant, té la paraula el Sr. Sebastià Serra Busquets, que pot ocupar la tribuna. Disposa, Sr. Serra, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Esquerra Nacionalista (PSM), ha presentat amb molt d'orgull i amb molta de consciència, aquesta Proposició de Llei de Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida i el Cap des Freu, atenent un parell de raons que creim clares, evidents i que parteixen d'un principi d'actuació global del nostre Grup Parlamentari de defensa integral del nostre territori, com dèiem en el nostre programa electoral, pam a pam. Però, atenent, també una sèrie de qüestions que creim que hem de puntualitzar, la primera d'elles és la lluita aferrissada que hi ha hagut en el terme de Capdepera, des dels anys 70 per a la defensa de l'Agulla, per a la defensa de tot el territori que, en aquests moments, estam discutint, defensa primer del grup Sa Torre Esbucada, després del grup ecologista de Cala Ratjada i Capdepera, tres mil signatures entregades ahir al Govern Autònom, en el registre, amb vergonya pels ciutadans demòcrates d'aquesta terra, que el Govern no volgués rebre els representants dels que signaven, també un document de certs Regidors d'esquerres a la llista autònoma de Capdepera que ho tenim a disposició de qui vulgui en defensa d'aquesta Proposició de Llei, també la feina de la publicació Cap Vermell de Capdepera i Cala Ratjada, i la feina feta pel GOB a tot Mallorca, i també en aquest tema. Però, al mateix temps que hi ha hagut una lluita aferrissada, també hi ha hagut una lluita de cacics, una lluita per la urbanització de l'Agulla així com per la destrossa absoluta de tot el terme de Capdepera excepte aquesta zona que avui discutim, i hem de parlar des de l'any 63 en què hi ha projectes, uns autoritzats i els altres només projectes, d'un tipus d'urbanització, i volem insistir, un tipus d'urbanització que afecta l'únic que queda en el terme de Capdepera. Anam a parlar, en segon lloc, a més a més, d'aquesta confluència de lluites, conservacionistes, preservacionistes i destructives de la zona, hem de parlar una

mica de quina legalitat vigent tenim, tenim una Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees d'Espècial Interès, d'interès especial dictada o aprovada per aquest Parlament, que com a primer objectiu té el d'assegurar l'ordenació i protecció de totes aquelles àrees que malgrat els seus valors naturals i culturals no gaudesquin, i això és molt important, del nivell de protecció suficient en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, i en els Plans i les Normes municipals. Tenim un Pla Provincial dels anys 70 que en absolut preserva la zona de què parlam, romp la zona dunal, la destrueix, igual que destrueix altres aspectes, com comentarem. Tenim unes Normes Subsidiàries començades el gener de l'any 81, que hi ha algun Diputat del Grup Popular que hi forma part, com un dels autors d'aquestes Normes Subsidiàries, i que potser ens ho pugui explicar amb molt de detall. Aquestes Normes Subsidiàries aprovades inicialment, i, en aquest moment que estan en una situació molt conflictiva, ja que la suspensió de planejaments acaba dia 31 de desembre d'enguany, fan absolutament evident la necessitat que aquest tema quedi resolt, i entenem nosaltres que per la més alta instància de la representació dels pobles de les Illes Balears, que és aquest Parlament. També hem de parlar d'un intent de modificació del Pla Provincial d'Ordenació de Balears, un intent que, de fet, va avançar una mica en la protecció de l'Agulla, però una mica que nosaltres consideram insuficient i, a més a més, aquesta proposta de modificació del Pla Provincial no va anar endavant donada la problemàtica política d'aquest moment. I tenim unes Normes Subsidiàries que, en aquest moment, cal insistir-hi, dia 31 de desembre és molt difícil que estiguin rectificades, ja que hi ha hagut una sèrie de recursos, el temps està corrent i pensam, per tant, que legalment, l'única manera d'avançar és precisament que aquest Parlament, avui, es defineixi amb claredat. Però, quines són les característiques de l'espai que estam comentant? I avui hem de parlar, necessàriament i no repetint arguments que s'han discutit les hores anteriors, però vull que parlem una mica d'ecologia, de paisatge i d'ecologisme. Hem parlat de lluita ecologista, però parlem breument d'ecologia, a l'Exposició de Motius de la Llei que presenta avui Esquerra Nacionalista (PSM), pensam que hi ha una exposició del que és el possible trencament d'equilibri, trencament de l'equilibri ecològic de la zona, creim que hi ha arguments que expliquen perfectament al que són els sistemes dunars amb pins de marina de Sa Mesquida i de Cala Agulla, i pensam que s'especifiquen molt els aspectes de fauna, els aspectes de flora, els aspectes arqueològics que, si bé a l'Exposició de Motius queden molt breument exposats, creim que hem de reiterar que són el Poblat de Son Jaumell, són els talaiots de Ses Talaiotes, Ses Covasses i el jaciment submarí de Cala Moltó. En definitiva, pensam que l'aspecte ecològic, l'aspecte de paisatge va perfectament unit a un aspecte de lluita ecologista, i hem de fer una incidència clara, que parlam d'un espai únic a Mallorca, ja que si bé no és d'una extensió molt grossa, reuneix unes característiques d'una forma unitària on hi ha una diversitat i unes especificitats impressionants en aspectes de fauna i flora, no hem de parlar ara d'endemismes, no parlem ara de gavines, de corbs marins, de gavina corsa, virots, etc., però sí tenguem en compte clarament que parlam d'una zona perfectament delimitada, una zona unitària amb una diversitat que crec que val la pena que avui meditem,

tots els presents en aquesta sala, en les seves circumstàncies de naturalisme i en les circumstàncies de lluita ecologista. Quina és la delimitació que presenta Esquerra Nacionalista (PSM)? La màxima, des del punt de vista de la unitat de l'espai que discutim, nosaltres no admitem un trencament, una parcel·lació d'aquest espai natural que discutim ara, per tant, parlem d'un únic espai que queda en el municipi de Capdepera, i parlem des de Sa Mesquida a l'Agulla, i parlem d'un límit entorn de la carretera perquè pensam que és el més raonable en aquest moments, conjugant els aspectes de geografia física i els aspectes de geografia humana. Però també volem parlar dels aspectes econòmics, i ens ha agradat, a Esquerra Nacionalista, escoltar fa un moment al representant del Govern que ha dit, hem de jugar turisme i natura, perfecte, senyors del Govern, anem, per tant, a aplicar-ho en el terme de Capdepera. Capdepera és un terme amb pocs habitants, 5 mil habitants aproximadament, potser una mica més en aquests moments, però a l'estiu s'augmenta per 5 o per 6 el nombre d'habitants a causa d'un turisme de tipus molt estacional, un turisme que es pot denominar com a turisme de platja, i un turisme que, de fet, veu com està saturat totalment i absolutament tot el municipi excepte aquesta zona que en aquests moments discutim, Canyamel, Son Moll, Cala Ratjada, Sa Font de Sa Cala, estan saturats, les platges, pràcticament no existeixen, no se'ns ha de parlar ara de quin tipus d'urbanisme hi ha a Capdepera, perquè crec que el coneixem tots els presents en aquesta sala, un urbanisme que, de fet, ha fet que només quedi un espai clar que és el de Cala Moltó, Sa Mesquida i S'Agulla, per tant, té una necessitat vital d'espai, no només pels naturals de la zona, sinó també pels turistes que hi van, de qualque manera hem de parlar, per tant, que aquest important municipi turístic de les Illes Balears, que em sembla que és el tercer, si no han variat les estadístiques, en importància a les Illes Balears de qualque manera, o més ben dit, a Mallorca, en aquest cas, de qualque manera pensam que es conjuguen una sèrie d'interessos de la gent natural d'allà i també dels turistes que necessiten d'algun tipus d'espai, si Es Trenc és un espai que tots hem considerat important des d'un punt de vista turístic, a més de des d'un punt de vista de defensa del territori, pensam que l'Agulla i Cala Mesquida, també són exactament igual d'importants per a aquell municipi, d'una importància turística transcendental. Existeix una enquesta entre els turistes de la zona, un mostreig fet amb turistes d'aquests de platja que ha donat més d'un 90 % de respostes afirmatives a la defensa i preservació, és la revista «Cap Vermeli» i el grup ecologista de Cala Ratjada i Capdepera que han fet aquesta enquesta i que la tenen a disposició de qualsevol Grup Parlamentari que ho desitgi o del Govern, és, al mateix temps, l'opinió d'una sèrie d'empresaris a més d'aquestes signatures, a més d'aquest grup d'esquerra, a més d'aquests grups ecologistes, que empenyen aquesta iniciativa perquè pensen que amb tota lògica s'ha d'aprovar aquesta protecció i protecció màxima a tota aquesta zona. Però, què és el que hi ha en contra avui, i no és que em vulgui avançar a allò que es pugui debatre en aquests moments, què és el que trobam en aquest moment en contra? Bé, en contra, hi trobam una sèrie de problemes que crec que ja podem esmentar, en aquests moments; en contra hi ha els interessos d'un caciquisme local, a Capdepera,

d'un caciquisme local que recordarem tots, d'una sèrie d'anys de la dictadura i de la transició democràtica, en què una sèrie de senyors, i supòs que ens en recordam una mica de qualque llinatge d'aquella època, però també podem parlar d'un llinatge que va començar a sortir en aquell moment, que era el llinatge Balaguer i que és el llinatge omnipresent quan discutim el tema de L'Agulla, els interessos del caciquisme local, i concretament representats per la família Balaguer, són un obstacle i no només hem de pensar ara que el senyor Balaguer ha estalonat en tot i per tot en aquesta campanya electoral passada municipal la candidatura d'Aliança Popular, sinó que hem de comptar també amb altres interessos colaterals del caciquisme local que varen fer que durant una sèrie d'anys, ja de la democràcia, a Capdepera hi hagi hagut una font de conflictes, una font de conflictes molt seriosos que no s'han pogut resoldre en molt aspectes. També tenim en contra els grups que a nivell local no han comparegut a debatre amb seriositat el tema de L'Agulla, de Cala Mesquida, hi ha hagut Grups Polítics que han estat convocats en els mitjans de comunicació, que han estat convocats a un debat entre tots els grups presents en aquella comarca i que no hi han comparegut, avui supòs que aquests Grups, aquí, s'expressaran amb claredat i que podrem entendre quina és la seva postura, cosa que no s'han atrevit a fer davant la gent a Cala Ratjada, la darrera vegada, aquest estiu. Però també ens trobam amb un altre problema, que és la gent que parla de fragmentació de l'espai de què parlem, de fragmentació d'un espai que, de qualque manera, faria que la unitat d'aquest espai natural quedaria rompuda per sempre, i que deixaria una porta oberta a futures destruccions, en aquests moments, ens agradaria que l'opinió del Batle del partit Unió Mallorca, expressada als mitjans de comunicació fos rectificada pel seu Grup Parlamentari, aquí present avui, ja que de qualque manera pareix que sí, que és partidari d'una certa protecció, però, al mateix temps, és partidari, no només de negociació amb el senyor Balaguer, com diu, sinó d'admetre una sèrie de projectes dins aquest espai, també tenim en contra unes declaracions recents del Conseller d'Ordenació del Territori que ha estat present a Capdepera, a veure una mica la zona, a veure les Normes Subsidiàries, etc., bé, nosaltres creim que les Normes Subsidiàries molt difícilment podran estar llestes i aclarides dia 31 de desembre, quasi impossible i això ho sap millor el senyor Conseller, parlar que el Pla Provincial protegeix és un eufemisme, una ironia, de qualque manera, no direm cinisme, però quasi quasi en podem parlar, i, per tant, crec que en aquests moments el que hem de tenir ben present és que parlem d'un espai natural d'unes característiques excepcionalment importants, d'una lluita ciutadana a Capdepera i Cala Ratjada, d'una lluita ecologista, d'uns factors econòmics conjugant naturalesa i turisme, i, en definitiva, el nostre Grup Parlamentari, en aquests moments, si bé el debat anterior ens ha deixat lògicament insatisfets i lògicament preocupats, vol manifestar l'esperança que en aquests moments, en aquest debat es rectifiqui i aquesta Llei sigui aprovada per tots els Grups Parlamentaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sebastià Serra. En torn a favor, vol intervenir algú més? S'obri torn en contra, torn en

contra, qui hi vol intervenir? Sr. Joan Verger, pel Grup Popular. Disposa, Sr. Verger, d'un torn de quinze minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Crec que no val la pena allargar enormement aquesta discussió, perquè per justificar el nostre vot en contra d'aquesta Proposició de Llei, hauríem de xerrar o hauríem de justificar-lo d'una forma semblant a allò que s'ha dit a la proposició anterior, nosaltres volem la protecció d'aquesta zona, però que aquesta protecció vengui donada a través de les Normes de Planejament, i pens que així és possible i factible fer-ho, no m'estendre més, sinó manifestar al Sr. Serra una cosa, jo no sé el que és el Sr. Balaguer, però el qui li puc dir és que les seves paraules que ha dites avui aquí, són tremendament d'un gust horrorós i pareix mentida que vostè pugui acusar una persona que no és aquí, del que sigui. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. S'obri torn de rèplica. Vol replicar, Sr. Sebastià Serra? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, bé, la rèplica serà molt senzilla, damunt gusts no hi ha res escrit, però el que sí puc dir és que l'afirmació que el senyor Balaguer té interessos notables en aquesta zona la sap tothom, ha estat afirmat a llibres que estan publicats en aquesta illa de fa bastants anys i ningú no ho ha debatut, i també a publicacions periòdiques i de qualque manera és en els debats sempre omnipresent, que el que el Sr. Balaguer digui, perquè té una propietat important a L'Agulla, és el que es podrà fer entre altres coses, perquè pot aturar el pas a un bocí de L'Agulla, conseqüentment serà d'un gust horrorós, però pens que el Sr. Balaguer és omnipresent i crec que seria una falàcia no parlar sincerament de qui té una responsabilitat i qui és que no la té.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies de les seves intervencions. No vol contrarreplicar? En conseqüència Sres. i Srs. Diputats. Volen fixar posicions? Idò disposa d'un temps de deu minuts el Grup Regionalista, el Grup Socialista, el Sr. Jeroni Albertí té la paraula. Disposa, com li dic, d'un temps de deu minuts, per fixar la posició.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després de l'encaixa defensa del Projecte de Llei que ha fet el Sr. Sebastià Serra i emprant el to que sap que jo sempre tenc de simpatia cap a aquest grup, només li vull dir que nosaltres també estam per la defensa de la natura i crec que ho hem demostrat, el que passa és que des que hem aprovat la Llei marc de Protecció d'Espais Naturals, estam inventant una forma molt simplista de definir qui són proteccionistes del paisatge i defensors de Mallorca, i qui no ho són, defensen Mallorca els que presenten Proposicions de Llei de Declaracions d'Espais Naturals d'Especial Interès, i l'espenyen els que no els donen suport. I nosaltres, en aquest joc, no hi volem entrar, la defensa del paisatge es fa, perdona-me que sigui tan simple, defensant el paisatge, i abans d'haver-hi aquest projecte, aquesta Llei marc, ja

es defensava el paisatge per altres instruments que hi ha, i no tenim perquè avui sortir de tots els altres per aplicar, únicament, aquest, perquè és ver que en un cas excepcional vàrem haver d'aplicar una mesura excepcional i al nostre criteri aquesta Llei és per aplicar en casos excepcionals, quan hi ha un imminent perill de destrucció d'un paisatge, però que no podem fer de cap manera que des d'aquí, des d'aquest Parlament estiguem ignorant qualque cosa tan important com és l'autonomia municipal que té les seves competències en urbanisme i que, en primera instància, és ella que les ha de defensar. Jo pens que el Parlament no pot entrar a prejudicar les intencions de tothom, i els Ajuntaments, que no estan dominats pels Grups Polítics que aquí presenten les Proposicions de Llei, ja han d'entendre que són incapaços de defensar el paisatge, jo pens que el batle, l'ajuntament democràticament elegit té tant d'interès en defensar el paisatge del seu terme, com el podem tenir nosaltres i, en el cas que es demostrí el contrari, ja vendria la manera d'haver d'entrar nosaltres a aplicar un cas excepcional, quan realment es fa necessari. Per damunt de tot, és ver, Sr. Serra, que el batle de Capdepera és del nostre Grup, i jo li puc contestar que el batle de Capdepera està per protegir, està per protegir, altra cosa és que es digui el contrari, però el batle de Capdepera està per protegir, el que creim nosaltres és que ho han de protegir ells, ho han de protegir mentre ho puguin protegir els Ajuntaments, i, per això, perquè creim que ho han de fer ells, perquè ho poden fer ells, estam segurs que ho faran ells. I, per tant, no hem d'anar aquí a avançar-nos, que perquè dia 31 de desembre venç el termini de les Normes Subsidiàries, ja hem de venir a protegir, a dir que aquests no seran capaços de fer-ho, i venim nosaltres a prendre el paper que ningú no ens ha donat, agafam un relleu que ningú no ens ha donat i ja desconfiam i aplicam aquest Projecte de Llei. D'aquesta Llei, al criteri del nostre Grup, no es pot fer abús, no podem tenir en un any, 40 lleis de protecció d'espais naturals, perquè en acabar aquesta d'avui en tendrem una altra, i creim que hem de fer un ús distint, que també en parlarem, que creim que és el que realment s'hauria de fer. I clar, es pot dir, per exemple, jo ho trec perquè va amb la nostra postura, i per què vàreu dir que sí al Trenc i no deis que sí a això? Jo em sap greu recordar el cas d'Es Trenc, però crec que és necessari dir-ho, en el cas d'Es Trenc, hi va haver una Proposició no de Llei d'aquest Parlament, que no trob més paraules que dir que el Govern no va voler atendre, i el Govern ens torna la pilota i ens diu, el Parlament que ens digui com ho hem de fer, i des del Parlament no hi havia altra solució més que aquesta, possiblement si el Govern hagués atès el mandat d'aquest Parlament, hagués suspès el planejament que hi havia a la zona d'Es Trenc, avui no tendríem aquesta Llei marc que ens permet fer aquestes lleis d'espais naturals, perquè el nostre suport va venir perquè creïem que era imperiós i necessari acudir a una solució d'urgència perquè no s'urbanitzàs una zona que no es podia urbanitzar i vàrem arribar a la conclusió, els Grups d'aquesta Cambra que no hi havia més solució que la Proposició de Llei, perquè l'altra, la de no de llei, es va declarar que no bastava pels qui l'havien de complir. Jo pens que també hauríem d'anar, mentrestant, a continuar endavant amb aquest catàleg d'espais naturals que tots sabem que s'han de protegir, i ho faig, fins i tot per una raó, que l'administrat arri-

barà un moment, si ho feim, llei per llei, que s'haurà de conèixer tants de Bolletins de la Comunitat Autònoma, que serà impossible quan hagi de comprar qualque cosa saber quants d'espais protegits hi ha, anem, mentre no hi hagi imminent perill d'urbanització, anem avançant aquest catàleg, anem intentant atracar postures dels Grups amb una Proposició de Llei única que, d'una vegada per totes, protegim totes les zones a protegir de Mallorca, i amb això hi podem comptar, donem audiència als Ajuntaments, també, donem audiència als Ajuntaments, perquè una cosa és que no en vulguin tenir i una altra és que no els en donem, n'hi ha hagut que no n'han volgut tenir d'audiència, n'hi ha que en volen, donem audiència als Ajuntaments i anem avançant la protecció d'espais d'especial interès a la nostra illa, però facem-ho sense presses, quan no hi ha res en perill, apliquem el sentit comú, demanem als organismes tècnics, què són els que ens poden assabentar, i quan tinguem, a ser possible, tots, i si no una majoria, una idea clara de quins espais hem de protegir, quin grau de protecció necessita cada espai, i quina superfície entra dins cada espai, enfrontem tots, d'una vegada, i facem una llei que ens deixi protegits tots els espais de Mallorca; si en aquest entretemps qualque situació d'emergència es fa necessària, hi haurà els nostres vots per aplicar el procediment d'emergència que és aquesta Llei, mentrestant, jo anunciï que no ho farem, perquè pensam que és important que anem caminant en una, jo diria, tasca més sosegada, perquè realment facem un urbanisme constructiu, defensem el nostre paisatge, a mi em sap greu contradir, que no és un luxe, és una necessitat vital de les nostres illes, almanco, jo parl en aquests moments per Mallorca, vital per a Mallorca, perquè sense aquest paisatge en lloc d'anar per amunt, quant a ocupació turística, que és la nostra font d'ingressos, aniríem per avall, jo pens que això ho sabem tots i pens que a això hi ha interessos enconstrats, indiscutiblement que n'hi ha, però pens que podem arribar a un acord, per damunt aquests interessos que hi ha, d'arribar a la solució que anem a poc a poc, deixem que els Ajuntaments facin urbanisme, no partim de la desconfiança cap a aquests Ajuntaments, i estiguem vigilant perquè realment no es faci cap disbarat i, ja dic, en el cas en què hi hagi imperiosa necessitat d'emprar aquesta Llei, que s'ha d'emprar, en el nostre criteri, amb caràcter excepcional, sempre els nostres vots estan a disposició per evitar qualsevol destrucció del paisatge, mentrestant, mentrestant, creim que protegir és anar adequat tots els organismes que hi ha avui, que tenen competències en urbanisme, anar deixant que aquesta Llei no ha eliminat totes les altres, i anem a deixar que els Ajuntaments, puguin esser ells, els que tinguin iniciatives, no els passem davant, deixem amb tranquil·litat i anem estudiant, com dic, que és el que hem de conservar de la nostra Mallorca, i quan ho tinguem tendrem la solució, jo pens, pens que fins i tot tendrem molt més consens, molts més vots, molt més assentiment dels que ens pensam, més gent de la que creim estima Mallorca i més gent de la que creim pensa que Mallorca s'ha de protegir. Hi ha interessos creats, els defensaran, però pens que la majoria està per passar per damunt ells quan Mallorca ens ho demana. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. Entre els Grups que no

han intervengut en el debat, per fixar la posició, el Grup Socialista, Sr. Joan Francesc Triay Llopis. Disposa per fixar la seva posició de deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La nostra posició és donar suport a la Proposició d'Àrea Natural d'Espacial Interès que presenta el Grup d'Esquerra Nacionalista (PSM), per a Cala Agulla, Cala Mesquida, Cala Moltó i el Cap des Freu. El Partit Socialista, a través de la seva agrupació local de Capdepera i el grup municipal socialista a Capdepera, ha participat unitàriament amb les mobilitzacions i presa de consciència i recollida de firmes que el Portaveu del Grup d'Esquerra Nacionalista ha esmentat, i que, per tant, estam a tots els nivells de la Comunitat Autònoma perfectament identificats amb la necessitat de protegir integralment i definitivament aquest espai de singular valor. El Govern de la Comunitat Autònoma, com ja ha sortit en el debat anterior, té encarregat un treball de catalogació dels espais naturals de les Illes Balears, a un grup que es diu INESE, i que és ben sabut que està per damunt de qualsevol sospita d'esquerranisme i d'ecologisme, i aquest grup proposa, en el seu primer informe, que supòs que el Govern es veurà obligat a censurar pròximament, que sigui protegida, precisament, aquesta àrea que avui el Grup del PSM, proposa aquí com a àrea natural d'especial interès, i fins i tot parla amb detall que la part oriental d'aquesta àrea té gran interès, Cala Mesquida, Cala Agulla i Cala Moltó, amb importants formacions de dunes litorals, en part fixades, etc., etc., sobre aquestes platges, diu, hi ha actualment una forta amenaça d'urbanització, no ho sé, sembla que hi ha opinions discrepants sobre aquesta amenaça, si és forta o si no ho és, entre diferents grups, nosaltres constatem que aquest grup, en aquest document pagat amb doblers públic, diu per acabar, que en conjunt a aquesta zona s'hi aprecien valors faunístics, florístics i ecològics relacionats amb la conservació d'ecosistemes amenaçats i poc influïts per l'home, així com valors paisatgístics, per tant, està clar que se li dóna, a través d'aquest primer document de catalogació un caràcter realment de valor de la Comunitat Autònoma, per tant, i jo crec que aquesta és la intenció que tenen aquests catàlegs, de caràcter per damunt de les decisions dels ajuntaments corresponents, perquè si no, si aquests catàlegs que es fan, si aquesta modificació del Pla Provincial que ens té anunciada fa temps i caducada la data que ens havia donat el Conseller d'Ordenació del Territori no serveixen per vincular als Ajuntaments amb les seves decisions de planejaments municipals, per què serveixen? No servirien per a res, nosaltres creim que no s'estan fent aquestes feines per no servir per a res, i, per tant, tenen una intenció de decisió de caràcter de Comunitat Autònoma i, per tant, superior en jerarquia a la dels Ajuntaments. Creim que, si l'Ajuntament de Capdepera, en aquest cas, i el batle d'Unió Mallorquina, estan absolutament d'acord amb què aquesta àrea sigui protegida, «miel sobre hojuelas» que es diu en terres de Castella, i que, per tant, hi haurà una perfecta coincidència entre els interessos generals de la Comunitat Autònoma representats en aquest Parlament i els interessos del terme municipal representats en el seu Ajuntament, per altra part a nosaltres no ens preocupa excessivament que s'hagin de consultar diversos Bolletins per veure quins espais estan protegits o no, se n'haurà de

consultar tan sols un, que és el Bolletí on hi ha la Llei d'Es Trenc, però si arribéssim a una situació, que nosaltres considerem oportuna, que hi hagués multitud de Bolletins on hi hagués declaracions d'Àrees Naturals d'Especial Interès, creim que no seria una situació tampoc gens difícil que molt més difícil és consultar i emouir de planejaments generals, parcials, especials, modificats, pla, projecte d'urbanització, centres d'interès turístic, pla de costes, etc., i que això està dins l'Ordenament vigent, i que realment estan garantits la publicitat i el coneixement d'aquests documents, per altra part, de totes maneres, vull dir que si tan difícil és arribar a ser, que tampoc no creim que sigui preocupant o almanco per a nosaltres, ja que per ara no pensam que els nostres electors pensin comprar Cala Agulla ni pensin comprar Son Saura de Menorca, ni cap d'aquests espais que nosaltres volem protegir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Per part del Govern té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz, i s'obri qüestió incidental.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Brevemente voy a exponer la postura del Gobierno en el tema de la Ley de Declaración de Cala Agulla como Area de Interés Especial y pretendo con ello resumir, para no hacernos excesivamente largos, en esta sesión, de una forma clara y definitiva la postura del Gobierno en relación con todas estas leyes. Voy a definir la postura y me congratula decirlo públicamente, que aunque en su momento tuvimos unas discrepancias fuertes con el Grupo Regionalista en el tema de la Ley d'Es Trenc, tengo que reconocer y así lo dije que entendía su postura y, por lo tanto, también entiendo y comparto, en su mayor parte, las razones que ha expuesto su Portavoz en cuanto al uso que se le debe dar a esta Ley. Aquí no creo que nadie haya puesto en duda, en absoluto, que se debe de proteger la zona de Cala Agulla, Cala Mesquida y espacios intermedios, quizás podríamos discutir cual tiene que ser el ámbito de esta protección y la intensidad de la misma, el ámbito de una manera especial, porque, como ya advertimos cuando se discutió la Ley de Areas de Espacio, de Areas Naturales de Especial Interés, ya dijimos que la definición de las mismas resultaba un tanto ambigua, y así vemos en este caso que se está hablando de un ecosistema no alterado por la actividad humana, y se incluyen en el mismo terrenos de cultivo situados a dos kilómetros y medio de la costa, al pie del Castillo de Capdepera, quizás, si se tuviese que entrar en el fondo de la Ley, sería necesario entrar a delimitar este ámbito, pero no es este el caso, todos estamos de acuerdo que lo que se entiende por Cala Agulla, Cala Mesquida, sus pinas, sus dunas, etc., todos estamos de acuerdo en la protección, en lo único que no lo estamos es en la forma que tiene que tener esta protección, y a ello me da pie la misma Exposición de Motivos de la Proposición de Ley, cuando recuerda y, así lo ha manifestado el proponente el preámbulo de la Ley General de Declaración de Areas Naturales de Especial Interés, cuando decía que el primer objetivo de la misma era asegurar la ordenación y protección de aquellas áreas que, a pesar de sus valores ecológicos, paisagísticos, etc., no gozaban de suficiente protección en el Plan Provincial y

en los planes y normas municipales, es decir, que ya se reconocía que el sitio adecuado donde debían estar protegidos estos espacios, con carácter general, es el Plan Provincial y los Planes y Normas Municipales. Quiero recordar aquí que la ordenación del territorio, competencia exclusiva de la Comunidad Autónoma, se ejerce por el Ejecutivo, es decir por el Gobierno, y el planeamiento urbanístico que es una de las formas de incidir sobre la ordenación del territorio es una iniciativa que corresponde a los Ayuntamientos para pasar despues a la aprobación definitiva de la Comisión Provincial de Urbanismo, órganos dependientes del Gobierno, quien obtiene la última palabra a través de este organismo. Bien, ese es el camino normal, y de esta forma es como deben ser protegidos los espacios, únicamente para casos o circunstancias excepcionales, es cuando entendemos que debe ser aplicada la Ley que para esto fue promulgada por este Parlamento, única y exclusivamente, para casos o para circunstancias excepcionales, nosotros entendemos que en este caso, evidentemente, no se dan ninguna de las dos posibilidades, el tema de que el día 31 de diciembre pueda terminar no la suspensión de planeamiento, que muy bien recordaba el Sr. Triay, los Ayuntamientos no suspenden planeamientos, en todo caso, será la suspensión de licencias, eso no es motivo ni representa ningún peligro como para que pueden crearse un grave riesgo para la conservación de la zona de Cala Agulla, en el peor de los casos, y no tenemos noticia de que sea así, podría haber quizás algún Plan Especial, perdón, en tramitación que pudiese presentarse al amparo de este retraso en la aprobación de las normas, bien, eso únicamente daría como consecuencia una posible indemnización que parece ser que a los señores de la izquierda no les preocupa lo más mínimo, nada más que esto, y no tenemos noticia de que esto vaya a ser así, las garantías que da el Ayuntamiento de que eso no va a ocurrir para nosotros son suficientes y por lo tanto pensamos que, efectivamente, es en manos del Ayuntamiento donde debe de estar la protección de estos espacios naturales. Se ha hecho aquí una mención que quiero, simplemente, puntualizar, al estudio de espacios a proteger que ha encargado el Gobierno con dinero público, naturalmente, y que se ha utilizado reiteradamente esta tarde, como argumento a favor de la declaración de ciertos espacios como áreas protegidas a través de la Ley. Bien, yo quisiera decir tres cosas en relación a este estudio de espacios, primero, que es un estudio que no está terminado, la documentación que se ha facilitado a los Grupos Parlamentarios que la solicitaron dice claramente que es un preavance, es un preestudio donde se hace una delimitación general de las zonas a proteger. Punto segundo, este estudio no es un estudio del Gobierno, es un estudio de un equipo muy respetable, que a nosotros y por eso se lo encargamos, nos merece todas las garantías, pero no deja de ser un trabajo de un equipo, mientras no sea asumido por el Gobierno, no corre, no se transforma en un documento del Gobierno. Y punto tercero, es evidente que el que un espacio se contemple en ese catálogo de espacios no le quisiera llamar catálogo, porque no reúne los requisitos que la Ley del Suelo previene para esta denominación de catálogos, sino de esta relación de espacios a proteger, su inclusión en esta relación, el que sea tratado en este estudio, no quiere decir que la protección que se le tenga que dar sea precisamente la Declaración de Area Natural de Especial Interés,

conforme a la Ley 1/84, aprobada por este Parlamento. Quiere decir que reúne unas condiciones de principio que van a exigir algún tipo de protección o que, en principio, merece la pena estudiarse si tendrá que tener esta protección, esta protección podrá ser alguna de las figuras que prevé el Plan Provincial, podrá ser simplemente una declaración de no urbanizable en las Normas Subsidiarias, podrá ser la aplicación de unas ciertas normas de estética o de conservación del paisaje, podrá ser quizás la declaración de área natural de especial interés, o podrá propiciar la declaración a través de la Ley de Protección de Espacios Naturales, de su declaración como parque natural o espacio ecológico de interés especial, etc., etc. Es decir que la inclusión de un espacio en este estudio no puede utilizarse como argumento justificativo de la necesidad de promulgar una ley que lo declare área de especial interés. Nada más que esto, simplemente el decir que no porque nosotros estemos en contra de esta Ley, quiere decir que no estemos por la protección de Cala Agulla, estamos por la protección que la Ley del Suelo previene como camino ordinario y habitual para declarar o para establecer las protecciones necesarias en el suelo municipal. Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Vol replicar, Sr. Sebastià Serra? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria replicar, bé agrair, en primer lloc, al Grup Socialista el seu estalonament, tant del grup municipal que efectivament ha participat i ha signat el document definitiu de suport a aquesta Proposició de Llei, com també la seva intervenció aquí. Però volem replicar fonamentalment, en primer lloc, al Grup Regionalista, Sr. Albertí ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni Sr. Serra, en aquest moment està replicant vostè al Govern, perquè el debat contra el Grup Regionalista està acabat.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sr. President, l'article 72 crec que, com que he estat contradit pel Grup Regionalista, puc intervenir cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Per contradiccions té vostè cinc minuts, per contradiccions, però està vostè usant el torn de rèplica al Govern. Llavors, si m'ho diu, ja li donaré el torn de contradiccions.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Al Govern li hem de dir clarament que, efectivament dia 31 és la suspensió de llicències que acaba, li hem de dir que ens preocupa enormement el tema de les indemnitzacions a totes les Illes Balears, si bé entenem, amb molta clarividència, que una illa, unes illes, amb una capacitat turística com la que tenim, necessita amb tota urgència d'uns espais naturals preservats, per tant, no entrarem en els jocs demagògics de no construir, voler aturar la construcció és facilitar l'atur, i tampoc no entrarem en el tema del que significa la preservació del

nostre territori, que creim que significa molt des del punt de vista ecològic, cultural i econòmic. L'Ajuntament de Capdepera dóna garanties que hi haurà una preservació, vostè mateix, Sr. Conseller, ho ha dit ara, l'àmbit i la intensitat s'haurien de discutir, nosaltres creim que la trajectòria de l'Ajuntament de Capdepera i les declaracions recents i la manca de reunions formals de la Comissió d'Urbanisme i de plenaris que tractin el tema amb concreció i que garanteixin que dia 31 de desembre s'haurà avançat i no caurem en el problema que significa legal i de tot tipus la suspensió, aturar la suspensió de llicències, creim que demostra, clarament demostra que estam davant una urgència, estam davant una urgència, i precisament no ens hem avançat a res, senzillament és que estam amb un calendari accelerat, i el batle, no fa molts de dies, el mes de setembre, encara ho declarava públicament a la revista «Cap Vermell», està escrita la declaració i de qualque manera no ha estat contradita pel mateix Batle ni per qui correspongui a l'Ajuntament de Capdepera o als Partits Polítics allà representats, s'està negociant una sèrie de bocins per urbanitzar i posteriorment hi haurà una reunió, i després s'haurà de fer un pla, i després s'haurà de passar a informació pública, per tant, creim que està clar que les garanties no estan en absolut garantides, valguí la redundància, i, per altra part, la trajectòria de l'Ajuntament de Capdepera, i no només ara, sinó tota la història recent d'un conjunt d'urbanitzacions que fan que només ens quedi el bocí de què avui parlam, sense urbanitzar, creim que ens demostren que estam davant un cas excepcional o davant un problema de seguretat a las garanties i davant un problema no de paraules, sinó de profunditat davant el que és l'àmbit i la intensitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula el Sr. Francesc Triay, per replicar al Govern.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Disposa vostè de cinc minuts. Disposa de cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies. El Grup Socialista veu que el Govern manté un criteri restrictiu en relació a l'aplicació de la Llei 1/84 d'Àrees Naturals d'Especial Interès, nosaltres consideram que és un criteri legítim, però que és un criteri polític, que és un criteri polític que mantindrà el seu Grup Parlamentari, però que no és una interpretació jurídica que surti de l'articulat d'aquesta Llei. Aquesta Llei posa en mans del Parlament una declaració bastant discrecional, una apreciació bastant discrecional d'àrees naturals d'especial interès quan ho consideri oportú; lògicament, el Parlament és una representació política de la Comunitat Autònoma, major d'edat i que actuarà amb responsabilitat i no amb inconsciència i per açò, sempre continuament aportam aquí, documents científics, documents que avalen les propostes que feim en aquest sentit. Per altra part, vull redundar, insistir en un punt que ja, ara mateix, el Portaveu del Grup d'Esquerra Nacionalista, ha tractat, mentre no estiguin aprovades les Normes Subsidiàries noves revisades, del terme de Capdepera, el

paratge que es tracta de protegir està en perill, està en perill perquè el planejament anterior que està vigent, al marge de suspensions de llicències, que no l'afecten, des del punt de vista de planejament parcial possible o d'edificació dins el rústic excessiva, permetria i permet, avui per avui, cada dia, poder destruir una part d'aquest paratge natural. I entrant en una afirmació, que crec jo realment extemporània del Sr. Saiz que als senyors de l'esquerra no ens preocupen el més mínim les indemnitzacions, crec que és una afirmació que no es pot deduir, en absolut, de cap de les que ha fet el representant del Grup Socialista, ni avui ni en altres ocasions en aquest Parlament, senzillament li vull donar un detall, el Partit Socialista Obrer Espanyol, la Federació Socialista Balear està mantenint avui, actualment, en el seu cost, com és evident, un plet, un contenciós contra l'Ajuntament de Campos, i és l'únic que ho està fent, per aconseguir l'anul·lació d'un projecte d'urbanització, que consideram que no és legal, i que l'únic objectiu que persegueix és disminuir si es guanya qualsevol possible defensa d'indemnitzacions, i açò ho fa, senzillament, el Partit Socialista, com un deure cívic, perquè nosaltres volem que es paguin les indemnitzacions justes, però que aquestes siguin les mínimes i les mínimament graves per a la Comunitat Autònoma, per tant, ens preocupa i molt que hi hagi indemnitzacions i la quantia d'aquestes, el que passa és que hi ha temes que ens preocupen tal vegada tant o més, com és la defensa del patrimoni natural. I per acabar, un tema, tal vegada, menor, però que surt en conseqüència del que el Conseller d'Obres Públiques ens ha dit, el fet que un àrea estigui declarada àrea natural d'especial interès, com vostè sap molt bé, no va en contra ni impedeix, en absolut, qualsevol altra figura de la Llei d'Espais Naturals protegits que se li pugui aplicar per altres conseqüències que no són les estrictament urbanístiques, d'altres tipus de gestió, perquè com sap molt bé el Sr. Conseller, la Llei d'Àrees Naturals d'Espacial Interès, és merament una llei urbanística, una modificació de la Llei del Sòl creada exclusivament a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que no interfereix amb altres competències que fins i tot en algun cas no estan en exclusiva en mans de la Comunitat Autònoma. I, per acabar, ja sabíem que l'estudi que aquest grup està fent per a la Conselleria d'Ordenació del Territori és el seu i encara no és del Govern, per això, jo he fet una maliciosa observació dient que el Govern, quan el faci seu, després d'aquest debat, es veurà obligat a censurar les seves explicacions en relació a Cala Agulla i Cala Mesquida que tenen en el seu escrit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Pel Govern.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente, tres brevísimas puntualizaciones exclusivamente. Al Sr. Serra agradecerle su clarividencia para pensar las cosas que yo no había dicho, yo no he hablado en absoluto ni de paro, ni del trabajo, ni del antinomio que pudiera representar conservación de la naturaleza o construcción, como medio de producir trabajo, yo no he hablado en absoluto de este tema, he dicho que estábamos por la protección y admito, como se ha dicho antes, que los propios usuarios e industriales de Cala Ratjada, son conscientes de la necesidad

de preservar estas playas, a las que pueden acudir todos sus turistas, de modo que su clarividencia le ha servido para ver cosas que, oír cosas que yo no había dicho. En cuanto al Sr. Triay, recordarle que yo no he hablado en absoluto de la falta de juridicidad de la Ley o de la aplicación que se estaba haciendo de la Ley, evidentemente, era un criterio puramente político, si nosotros hubiéramos pensado que la Ley en sí era anticonstitucional, lo hubiéramos dicho, o si el uso que se hacía de ella era incorrecto, también lo hubiéramos denunciado como tal, nos hemos limitado naturalmente a exponer un criterio político. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. I passam, senyors, a la votació, i demanant a aquesta Cambra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Voldria utilitzar el dret que em confereix l'article 72, per la qüestió de la contradicció en què el Grup Regionalista m'ha col·locat.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè m'agafa un poc de la paraula. Jo he meditat un poc la seva pregunta, primer de tot, el Sr. Albertí intervenia en torn de fixació de posicions, no intervenia dins el debat, el qual estava ja conclòs previament, indiscutiblement, al llarg de la seva exposició el Sr. Albertí, no tan sols ha fixat la seva posició, sinó que l'ha estalona amb una doctrina que ha estat en el punt on ha contradit el seu punt de vista, doncs bé, amb un criteri de magnanimitat, i perquè pugui aclarir aquest concepte, aquesta Presidència, excepcionalment, li dona la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Albertí, li he de dir un parell de coses molt clares, si no és excepcionalitat que en el terme de Capdepera només quedi aquesta zona, ja em dirà que és excepcionalitat, si 3.000 signatures i 7 Regidors de Capdepera no signifiquen un estalona ment clar a aquesta Proposició de Llei i a la funció d'aquest Parlament en aquest tema, ja em dirà què entenem pel Parlament, què entenem per les lleis, si l'actitud del Batle d'Unió Mallorquina, endarrerint el procés, no assistint en el debat a Cala Ratjada, convocat sobre aquest tema i fent les declaracions que ha fetes a la revista «Cap Vermell» del mes de setembre, que, si no les coneix, les hi puc passar, i que parla clarament d'admetre un bocí d'urbanització a menys de 200 metres de la platja, ja em dirà vostè si no hem de tenir reticències i si no hem d'estar preocupats i veure la urgència. No entraré en aquests moments a veure si hi ha uns interessos, a part dels del Sr. Balaguer, ja esmentats, potser de qualcú del seu mateix Grup i potser que també sigui Regidor, on hi ha contrapartides a canvi de bocins d'urbanització, això és un tema del seu Grup, cosa que Esquerra Nacionalista li respecta. De totes maneres, Sr. Albertí, donada a conèixer avui la seva postura, no li quedi cap dubte que també, amb tota simpatia, li agafam la paraula i esperam que el Grup Regionalista sigui coherent amb el que avui ha exposat aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies de les seves intervencions. Ja m'esperava jo aquesta. Té vostè, li he d'aplicar el mateix criteri de

magnaminitat, per tant, té vostè un minut per exposar això.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Serra, si una de les pràctiques parlamentàries que vostè utilitza és que nosaltres el votem a favor, perquè vostè ataca el nostre Batle, realment va molt equivocadament, nosaltres som un partit que tota persona del nostre partit forma part del nostre patrimoni i el defensarem sempre, per tant, les seves raons, no han fet més que li votem en contra, adduir que el Batle de Capdepera que és d'UM, perquè va dir en el diari, també la resposta no és adequada, perquè va dir en el diari, no'sé què, vostè li aplica la Llei d'Espais Naturals d'Especial Interès, crec que la resposta és desconsiderada. En segon lloc, si hi ha 7 Regidors, no sé quants de Regidors té Capdepera, si hi ha 7 Regidors que han firmat i 3.000 firmes, jo amb el tema de les firmes no hi vull entrar, la representació del Parlament és aquí, vull dir, la representació del poble és aquí, aquí és perquè ens varen donar els vots quan era l'hora, per tant, a mi les firmes que les respect molt, quan hi ha criteris i hi ha grups que tenen un altre criteri, nosaltres ens mantenim igual, repetesc el Batle de Capdepera és d'UM, i UM creu en el Batle de Capdepera, moltes gràcies.

4.—c)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Srs. Diputats. Acabat el debat, informades les posicions per contradicció, aquesta Presidència demana a la Cambra, pren en consideració la Proposició de Llei de Declaració de la Zona de Cala Agulla, Cala Moltó, Cala Mesquida i Cap des Freu com a Àrea Natural d'Especial Interès? Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Sra. Secretària vol procedir al recompte? Poden seure, 25. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició per 25 vots a favor i 29 en contra. 24, em diu l'altre Secretari, perquè hi ha una absència. I passam al darrer apartat, la premsa o no en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a la Declaració de Cala Mondragó, com a Àrea Natural d'Especial Interès. Volen que es procedesqui a la lectura? Aleshores s'obri el torn a favor, té la paraula pel Grup Socialista el Sr. Joan F. Triay Llopis. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, lamentar que la gran densitat de la Sessió ens obligui, un poc tard, a tractar aquest tema, però compreguin que és un tema que consideram de gran importància i que requereix el seu temps per a la seva tramitació. El Grup Parlamentari Socialista presenta aquí, avui, per a la seva Declaració com a Àrea Natural d'Especial Interès, l'àrea denominada de Cala Mondragó, aquesta àrea agafa un litoral comprès entre el que se'n diu Es Caló de Sol i Mina, Es Caló d'en Burgit, Es Caló d'En Perdiu, S'Amarador i, pròpiament, Cala Mondragó, i en aquest tros de litoral hi desenboquen diversos torrents, el Torrent de S'Amarador, el Torrent Roig, el Torrent de les Coves del Rei, el Torrent de... i el Tor-

rent des Caló Burgit. És una àrea on els valors són bàsicament de tipus paisatgístic i geomorfològic, però sense que poguem llevar importància a la gran riquesa i varietat en caràcter secundari, respecte als anteriors, de la seva fauna i flora, cobreix unes 400 hectàrees del terme municipal de Santanyí, i els seus torrents s'adintren cap a l'interior un màxim de tres kilòmetres, a la proposta que nosaltres feim grafiada en els plànols. Com vostès saben, la comarca del sud-est de Mallorca, que podríem considerar que va del cap de Ses Salines, fins aproximadament el terme de Son Servera, la punta de N'Amer, o Cala Millor, que deim, realment és una zona intensament urbanitzada, intensament dedicada a l'urbanisme turístic, i essent una zona amb grandíssims valors de tipus natural, i no faré insistència en ells perquè estan exposats a l'Exposició de Motius i perquè estan amplíssimament documentats a l'obra del professor Rosselló Verger, sobre el sud i sud-est de Mallorca, professor geògraf de reconeguda solvència, però dir-los que d'aquest conjunt de cales i de torrents que conformen tot aquest litoral del sud-est de Mallorca, realment, avui per avui, Cala Mondragó, el conjunt de Cala Mondragó i poques cales molt més petites estan lliures d'edificació i d'urbanització i mantenen, per tant, els valors ecològics, paisatgístics, geomorfològics intactes avui per avui, recordem que des del Port de Manacor, Porto Cristo, Cala Murada, Cala Domingos i el conjunt del que se'n diuen les cales de Mallorca, Porto Colom, Cala Marçal, el conjunt de cales que formen Cala d'Or, Cala Figuera, Cala Santanyí, Cala Llombards totes elles estan o bé intensament edificades, o bé en processos molt avançats d'urbanització. Repassant aquest conjunt de litoral, podríem dir que únicament el petit tros de Cala Virgili i Cala Magraner, i el petit tros de Cala Mitjana, Cala Sanau i Cala... en el terme de Felanitx al marge de Cala Mondragó són les úniques que es mantenen intactes, consideram que Cala Mondragó és, dins aquest conjunt de litoral, que és característic de tota aquesta comarca de l'illa de Mallorca i que no té reproducció a cap altre indret de l'illa, Cala Mondragó és realment l'exemple més complet, més desenvolupat, més ramificat, més complex, des del punt de vista dels seus valors naturals. La voluntat de protegir Cala Mondragó, realment no comença en absolut amb aquesta Proposta del Grup Parlamentari Socialista, des de les iniciatives de centres d'interès turístic nacional, a les diverses redaccions contínuament modificades de les Normes Subsidiàries de Santanyí hi ha hagut una permanent intenció d'urbanitzar aquest paratge, però el que sí sembla que han anat evolucionant són determinats criteris en relació a aquesta urbanització, el Centre d'Interès Turístic Nacional es va aprovar amb urgència, podríem dir, pel Consell de Ministres de 12 de novembre del 82, per un Govern que ja havia perdut unes eleccions i que estava merament gestionant les competències governamentals fins la presa de possessió d'un nou Govern que les havia guanyades, aquest Govern, per raons que ara no vénen al cas, però que s'han publicament qualificat d'electoralistes i relacionades amb la finançació de la campanya electoral de l'UCD, va aprovar aquest Centre d'Interès Turístic que va per la seva manifesta il·legalitat, va ser objecte a proposta del Grup de Consellers Socialistes, en el Consell General Interinsular, va ser objecte, per unanimitat d'un recurs contenciós que va ésser resolt favorablement en els interessos i a la voluntat del Consell General Interinsular, el 13 d'octubre de 1983. I a mi

m'agradaria detenir-me un moment a les raons per les quals el Consell General Interinsular va plantejar aquesta radical oposició en el Centre d'Interès Turístic Nacional de Cala Mondragó, perquè crec jo que evidentment el Consell General Interinsular, i el Grup de Consellers Socialistes en aquell moment no s'hi va oposar pel fet que fos la Llei Específica de Centres d'Interès Turístic Nacional, que no era aquest el motiu bàsic ni fonamental de la seva oposició, sinó perquè a través dels mecanismes de la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional s'estava promovent una urbanització que es considerava indesitjable, que es considerava negativa per als interessos de les Illes Balears que el Consell General Interinsular, ens preautonòmic estava obligat a defensar. Però resulta que a continuació de la derogació, de l'anul·lació de l'acceptació del recurs contenciós, resolt pel Consell de Ministres i, per tant, l'anul·lació de la declaració que prèviament s'havia fet de Centre d'Interès Turístic Nacional, es mantenen amb petites modificacions aquelles urbanitzacions que eren negatives pels interessos generals d'aquesta Comunitat, i, a través de les Normes Subsidiàries de Santanyí es proposen a la nova qualificació com a sòls urbanitzables damunt les àrees que nosaltres creim que han de ser objecte de protecció per les zones boscoses que són, per a la defensa dels torrents, per a les zones humides, que també n'hi ha en el conjunt de platges que forma Cala Mondragó, per a les platges, i, per tant, per a tot l'entorn que defineix geogràficament el que és paratge natural. I açò realment té una definició administrativa, que és l'acord de la Comissió Provincial d'Urbanisme, a 1981, de 11 de novembre, quan la Comissió Provincial d'Urbanisme, i açò és un antecedent que dona peu posteriorment a l'argumentació, precisament, del Consell General Interinsular, i del recurs que he mencionat anteriorment, la Comissió Provincial d'Urbanisme de Balears, en sessió, com dic, de 11 de novembre del 81, estudiant l'avanç de planejament de les Normes Subsidiàries de Santanyí que preceptivament s'havien de presentar a la Comissió Provincial d'Urbanisme, a causa del conveni de planejament establert entre el Consell General Interinsular, i els municipis que s'hi havien acollit, per tant, era una obligació mútua que s'havien imposat aquesta aprovació dels avanços per a la Comissió Provincial d'Urbanisme, acorda que, textualment, que «debe cumplimentar el artículo 73 b) de la Ley del Suelo, y, en consecuencia, no permitir la edificación en el paraje excepcional de Cala Mondragó». Aquestes són les paraules textuales per les quals es defineix la Comissió Provincial d'Urbanisme, en aquell moment, majoritàriament de la UCD, i a la qual hi havia una representació més àmplia que la Comissió actual, aquesta és realment la definició de la Comissió Provincial d'Urbanisme que consideram més important com a precedent de la necessitat de protegir integralment Cala Mondragó, i que es basa naturalment amb uns estudis tècnics, que són l'estudi que fan les Ponències Tècniques prèviament a totes les reunions de la Comissió Provincial d'Urbanisme. Les Normes de Santanyí han estat recentment tractades per la Comissió Provincial d'Urbanisme, i s'ha arribat a un acord que mereix ser aquí analitzat, per veure les seves conseqüències, aquest acord diu textualment que «deben remodelarse las zonas urbanizables de Cala Mondragó, S'Amarador, Cap des Moro, de modo que queden excluidas las masas forestales y queden suficientemente protegidas las playas y zonas húmedas».

La primera lectura d'aquesta determinació de la Comissió Provincial d'Urbanisme pot donar a entendre que aquí hi ha la salvació de Cala Mondragó, però, Srs. i Sres. Diputats, aquí açò no es així, no s'es- an anuntant les zones urbanitzables de Cala Mondragó, s'està simplement demanant que siguin reordenades, protegint unes àrees boscoses, etc., però que difícil és protegir unes àrees boscoses, quan els espais urbanitzables que hi ha qualificats estan situats ben damunt elles o bé a uns espais evidentment desforestats, actualment, però procedents claríssimament del bosc conjunt de Cala Mondragó, que estan abandonats els seus conreus i que està el bosc avançant d'una manera natural i reconstruint-se damunt ells, crec que, de cap manera, podem considerar, amb aquesta resolució de la Comissió Provincial d'Urbanisme, resolt el problema de Cala Mondragó, sinó molt bé el contrari, està amb més perill que mai, perquè ja s'ha dit, en contradicció a allò que prèviament s'havia dit que s'havia d'evitar tota edificació en el paratge excepcional de Cala Mondragó, que simplement es retoquin unes àrees i que s'edifiquin realment en els forats que estan quedant, dins un bosc que és un conjunt inseparable, dins una unitat geogràfica que no es pot separar en zones, sinó que és el conjunt de tots els barrancs, de totes les àrees boscoses, de les zones humides i dels arenals. Creim que és, està plenament justificat que a la Llei Excepcional d'Àrees Naturals d'Especial Interès, i accept aquest caràcter d'excepcional i aquest caràcter de llei que hagi de cobrir amb urgència les necessitats que es produeixen per defensar espais, que o bé els Ajuntaments no poden defensar a un moment donat degut a les seves situacions de planejament com és el cas de Ciutadella, o bé que ajuntaments que no les vulguin protegir, però que aquests espais, estiguem tots d'acord, tenen un valor supramunicipal, insular, a nivell de la Comunitat Autònoma. És el moment com dic, avui, d'utilitzar-la en aquest sentit, com sempre recordar que existeixen arguments sòlids, tècnics a favor d'aquesta protecció que la Ponència Tècnica de la Comissió Provincial d'Urbanisme, reunida la setmana passada, es va declarar novament a favor de la no urbanització, en absolut, de Cala Mondragó, recomanació o informe tècnic que no va ser tingut en compte, que des del punt de vista urbanístic el terme de Santanyí de cap manera no es pot considerar amb un problema de desequilibri entre defensa de la natura i interessos turístics, que el terme de Santanyí té, amb les Normes que han estat aprovades, una capacitat de prop de 80 mil habitants, que és un dels termes amb majors àrees urbanitzables de l'illa de Mallorca, que és absolutament innecessari destruir el paratge fràgil, únic en la seva conservació integral avui per avui de Cala Mondragó. Amb tots aquests arguments, Sres. i Srs. Diputats, i reservant per a altres intervencions, si hi ha lloc, els deman el vot favorable per a aquesta presa en consideració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Dins el torn obert, vol intervenir a favor d'aquesta proposició? Pel Grup Esquerra Nacionalista (PSM) té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons, i disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Avui hauria pogut ésser un dia feliç, dins la consolidació, dins l'apli-

cació de les previsions de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que a l'article 10, apartat 3, diu que la Comunitat Autònoma té competència exclusiva sobre ordenació del territori, litoral inclos, urbanisme i habitatge. Lamentablement, tal com van les votacions d'aquestes tres Proposicions no de Llei, una del Grup Socialista, una altra d'Esquerra Nacionalista i una altra del Consell Insular de Menorca, haurem de reconèixer que avui no s'haurà fet aquí gaire ordenació del territori, sinó que s'haurà fet amb tota la legimitat que es vulgui, però amb tota la irresponsabilitat que Esquerra Nacionalista també creu que ha de denunciar, un procés de destrucció territorial, i d'obrir portes a un urbanisme que ja fa estona s'hauria d'haver controlat i ordenat. Per tant, entenem, i valgui l'expressió, que si avui poguéssim onejar la bandera de les Illes Balears, hauria d'onejar a mitja asta i amb un cresponet verd en homenatge a les zones que avui aquest Parlament o, perdó, la majoria de dretes d'aquest Parlament impedeix que siguin degudament protegides i, en conseqüència, dona llum verda a la seva destrucció. Vull felicitar el Grup Socialista, per la presentació d'aquesta Proposició de Llei, que té un clar sentit proteccionista, perquè, en matèria d'ordenació territorial, comprovem que Esquerra Nacionalista i el Grup Socialista som perfectament coincidents. Vull felicitar també el seu Portaveu, perquè m'haurà estalviat donar raons tècniques i, fins i tot alguna raó política, perquè aquesta Llei no sigui rebutjada, sinó que sigui aprovada, entenem, per unanimitat. Ara bé, a part d'això, Esquerra Nacionalista, que manifesta el seu suport ple a aquesta Proposició no de Llei, vol fer una lectura clarament política de tal com s'està duent l'ordenació o la desordenació del territori, per part de la majoria de dretes d'aquest Parlament. Hem sentit i estam francament astorats per part del Grup Regionalista, per una part, tota una sèrie d'excuses perquè aquestes Proposicions de Llei siguin admeses, siguin qualificades favorablement per part d'aquesta Cambra, hem sentit parlar en el cas de Menorca, que hauríem de fer un Llei de protecció integral de Menorca, amb l'excusa de deixar-ho per demà, no hem protegit avui, el Portaveu del Grup Regionalista ha dit fa un moment, que necessitariem una Llei d'Espais Naturals d'Especial Interès, també globalitzant tot Mallorca, també amb l'excusa de la globalitat, s'ha impedit que el cas de Cala Agulla fos degudament protegit, s'ha dit fins i tot, que si hi havia tantes lleis hi hauria una gran dificultat per saber quines lleis estan en vigor sobre un espai determinat, fet que és o afirmació que és realment allucinant. Les lleis promulgades tenen una publicitat i, per tant, no fan falta, senyors Portaveus del Grup Regionalista, 40 lleis de protecció d'aquest territori, sinó que si fossin necessàries 400 lleis de protecció d'espais naturals, s'haurien de promulgar. Ara bé, per què és urgent que l'oposició es vegi amb l'obligació moral de presentar unes Proposicions de Llei en aquest Parlament, sense cap garantia, i ho estam comprovant, que passin endavant? Perquè Esquerra Nacionalista, per la part que li correspon, com a oposició minoritària, però activa, entén que sobre el territori, en aquest cas concret, de Mallorca, però sobre tots els territoris de les Illes Balears, hi ha una doble amenaça, en primer lloc, un procés d'urbanització descontrolat que veim que té uns bons valedors, uns bons executors per part d'aquest Govern i uns bons «partenaires» parlamentaris per part del Grup Regionalista, aquesta urbanització descontrolada és el que

aquestes Proposicions no de Llei, i altres Proposicions de Llei que vendran puntualment, nosaltres, evidentment, no estam disposats a renunciar a la responsabilitat política que ens correspon, que aquestes Proposicions no de Llei, Proposicions de Llei, intentaran aturar, o com a mínim, posar en evidència les actituds dels que són enemics de la conservació del nostre territori. I en segon lloc, hi ha un element, i en el cas de Cala Mondragó és bastant clar, que s'està produint a les Illes Balears, un procés d'entrega de parts dels nostres territoris, i parts molts substancials, a mans de companyies estrangeres, si com a proteccionistes, estam en contra d'aquesta urbanització descontrolada, com a nacionalistes no podem admetre que, d'una manera progressiva, però constant, hi hagi dins el nostre territori la presència de grups estrangers que estiguin adquirint i s'estiguin fent els amos del poder de decisió damunt els territoris de les Illes Balears. Per què, aquest Govern ha negat el vist-i-plau a aquests Projectes de Lleis? Per què el seu suport parlamentari regionalista ha negat el suport a aquestes Proposicions de Llei? Senzillament i, ho he de repetir, encara que em diguin de vegades que faig demagògica o que repetes sempre els mateixos arguments, perquè els fets són el mateixos, els fets no han canviat, vostès, uns i altres, són l'expressió d'una dreta, vostès són l'expressió política, i ho torn dir, d'uns interessos econòmics, vostès estan aquí com a valedors d'uns interessos econòmics, vostès no poden votar lliurement la protecció, perquè els poders reals, els poders fàctics que tenen darrera només els donen un sentit del vot, que és donar llum verda a l'especulació, llum verda a la urbanització, vostès, senyors de la majoria de dretes, regionalistes o conservadors, no són vertaderament lliures a l'hora de votar aquestes Proposicions de Llei proteccionistes i contràries a l'especulació. I, que això no és una simple afirmació simplista i demagògica, ho demostra perfectament com aquest Govern, per boca del Conseller Jeroni Saiz, ja està fins i tot promovent una reforma de la mateixa Llei del Sòl, esperar que aquesta Proposició de Llei pugui ésser votada per aquells que estan obrint, no tan sols la urbanització d'una determinada cala, com és Cala Mondragó, sinó tot el territori de les Illes Balears a través d'aquesta Proposició de rebaixar el nombre de metres quadrats que permetin edificar dins tot el territori de les Illes, evidentment seria una pura il·lusió. De totes maneres, sí que els voldria fer una crida, no en els seus interessos, que evidentment han d'atendre puntualment, però sí a la seva consciència de ciutadans d'un país que necessitaria menys especuladors i més defensors de la seva personalitat, que la personalitat no tan sols és una cultura històrica d'arxius o una llengua que procuram mantenir plenament viva, sinó que també és un territori, són uns espais i que, en conseqüència, vostès, entén Esquerra Nacionalista, que com a executius de les Illes Balears, tenen el deure moral de defensar, ens diran que aquesta no és la manera, i ja ho han dit reiteradament, i nosaltres entenem que aquesta és precisament la manera, perquè el que s'ha dut aquí no són propostes alternatives, són excuses per evitar que aquestes lleis proteccionistes prosperin. Si aquestes lleis fossin modificables des d'un altre criteri polític, es podrien presentar esmenes una vegada admeses per aquesta Cambra, però han tengut prou cura de no fer això; entenem, per tant, que es tracta d'un rebuig integral de tota una filosofia proteccionista que alena dins aquesta proposta del Grup Socialista, com

hi era a la proposta d'Esquerra Nacionalista abans vista i la del Consell Insular de Menorca. Entenem, per tant, que és aquí, aquestes lleis, hauran servit, aquestes Proposicions de Llei hauran servit, almenys una vegada més perquè cadascú dins aquesta Cambra ocupi el lloc que li correspon, i, enfront de les ... del nostre, de fer camí, d'anar avançant, etc., etc., hi ha el fet real i concret d'una complicitat en un procés d'urbanització especulativa, fet clar, rotund i incontestable, i, per tant, deixem-nos anar d'idearis fariseus, d'idearis que són un camuflatge d'uns fets que els contradueixen, i que cadascú dins aquest Parlament ocupi el lloc que li correspon, nosaltres ocupam el lloc, juntament amb el Grup Socialista, de la protecció i constatarem que per construir aquest país és evident que sigui dins aquest Parlament, a través d'una tasca política, no s'arriba a crear una entesa de forces nacionalistes i progressistes que arribin a obtenir la majoria, crec que val més que preguem perquè d'aquest país, amb uns quants períodes legislatius en mans de majories conservadores poca cosa quedarà per protegir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Queda obert el torn en contra d'aquesta proposició. El Sr. Jeroni Albertí, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula. Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tot el temps que estava escoltant la disertació que sobre aquest espai ha fet el Sr. Damià Pons, tenia un dubte impressionant; deia, jo només vull sortir a fixar posicions, però, si no surt ara no, li podré contestar, perquè el Sr. President és molt estricte i ens té aquí a retxa, sobretot ens té a retxa més als que estem allà que als que estan aquí i com que joestic en aquella cadira d'allà, sempre em toca que em diu que no. He hagut de sortir en un torn en contra, no precisament per, votarem en contra, ja ho anunciam, però no, no perquè volia fixar posicions. Sr. Damià Pons, és indiscutible que si nosaltres ens haguéssim presentat amb el seu projecte polític, tendríem més o manco els Diputats que vostès tenen, d'acord? És indiscutible que el nostre projecte polític és regionalista, i va tenir una acceptació més grossa que la seva, aleshores, vostès estan aquí on estan, i nosaltres estam aquí on estam, i això és ben ver, estam tots dos aquí on estam, i nosaltres, li vull aventurar ja d'entrada, podem coincidir, a vegades, amb projectes de l'esquerra, però no feim política d'esquerres, que quedi clar i que ho sàpiga; perquè som gent progressista, però no som com vostès, que estan més a l'esquerra que nosaltres, vostès han de fer la seva, i els votaran els qui creuen en la seva política, i nosaltres hem de fer la nostra, i ens votaran els que creuen en la nostra. Però no vull deixar d'afegir-li una cosa, tot home polític té una trajectòria que va de la seva actuació. I jo li vull dir una cosa, durant quatre anys o cinc anys, jo vaig estar a un Grup Polític que tenia majoria absoluta en el Consell General Interinsular, i vaig haver d'aguantar manifestacions i vaig haver d'aguantar, dient-me que érem uns destructors, i jo li deman a vostè, si en els quatre anys que nosaltres vàrem estar en el Consell General Interinsular amb majoria absoluta, que em digui un sol paisatge que es desfès, i no teníem la Llei, hi havia la Dragonera i hi havia Es Trenc i hi havia l'Albufereta, vostè em digui a mi, si durant quatre anys sense tenir aquesta Llei, di-

guem-nos destructors, que vàrem haver d'aguantar moltes coses, qui és que pot dir que cap zona paisatgística de Mallorca es va urbanitzar durant aquests quatre anys, per això que vostè em digui que jo ara som un destructor i un especulador, Sr. Damià, m'és igual, m'és igual, m'és igual, perquè el que vostè digui, i el que diu el poble no coincideix, i jo, no vull dir que no em preocupi el seu criteri, perquè vostè és un home de criteri i em preocupa, però quan pens que vostè em fa un judici de valor, des d'una posició que ocupa, distinta de la meua, pens que jo, si estava en el seu lloc, possiblement també els faria, i vostè ha d'acceptar la meua, també, que joestic a un lloc, que li he de dir a vostè que no podem fer la mateixa política, perquè no tenim els mateixos electors i perquè no pensam igual, i som un Grup Regionalista, progressista, però que té unes diferències marcades amb vostès. Per això, la política urbanística d'ordenació del territori del nostre Grup, jo ho vull dir, és clara, no té dubtes, protegir el paisatge i entorn ecològic, però no a costa de no fer res, perquè no som d'esquerres, sinó fer-ho compatible amb tot aquell creixement que sigui permès i no espenyi el paisatge, i el complementi i, tal vegada, el millori. Una diferència substancial entre vostès i nosaltres, tots volem protegir el paisatge, vostès el volem protegir sense fer res, i nosaltres el volem protegir fent allò que es pugui fer, que no espenyi el paisatge i que permeti un creixement que ens dugui endavant allò que permet créixer Mallorca sense que l'espenyín, si no ho he dit clar, això és el nostre programa d'ordenació del territori, per això, quasi sempre, i això ho vàrem fer en Es Trenc, nosaltres ens basam en estudis rigorosos que es el que permet el paisatge que hi facin, i vostès saben que jo vaig dir aquí que a un estudi encarregat pel tema d'Es Trenc ens va dir que no s'hi podia fer res, perquè destruïem l'ecologia i destruïem el paisatge, aquí, nosaltres també hem fet un estudi, i hem arribat a la conclusió que Cala Mondragó està igualment protegida fent molt poca cosa, però que s'hi pot fer alguna cosa, i si aquesta cosa ja no és rendable, ja no és qüestió nostra, però si es pot fer, per què no s'ha de fer? I a nosaltres, aquest estudi ens diu que, com a principis fonamentals per a aquesta zona, que és probablement l'únic conjunt o xarxa de torrents ... relacionats amb cales que es conserven verges a la costa sud-oest, és un element singular, ha d'esser respectat, i, per tant, qualsevol urbanització prevista que vagi contra això, és incompatible, per això nosaltres creim que allà els torrents han de tenir una zona de protecció, o ... format no només pes les parts, o pendents laterals, sinó també per una franja per evitar que es puguin espenyar, les zones de pinars han de ser respectades en la seva totalitat, i, sense oblidar la referència legal de l'article 179.1.1, del Pla Provincial, que considera com a àrees forestals el sòl interpellat o intermedí a les àrees forestals, si tenen extensió inferior a 25 hectàrees, i les zones contigües amb la zona marítima-terrestre no poden ésser construïdes. Per això, nosaltres creim i ho deim, ho deim, que nosaltres entenem per protegir el paisatge, protegir el paisatge, i jo comprenc perfectament que vostès, tots, protegir el paisatge sigui no fer res, perquè és indiscutiblement com més es protegeix, però hem de compaginar les dues coses, i nosaltres estam per aquesta segona, perquè si no, no ens haurien votat a nosaltres i els haurien votats a vostès. I els que ens varen votar a nosaltres volien aquest tipus de defensa del paisatge a les nos-

tres illes, a Balears, per això és diferent, és distint, i, vull dir que això és així, i nosaltres seguim el nostre programa electoral que està escrit, i seguim el nostre programa en ordenació del territori, que és aquest, i en Es Trenc, com que ens varen dir i vàrem creure que no s'hi podia fer res, vàrem estalonar que no s'hi fés res, allà on ens diuen que s'hi pot fer qualque cosa, estalonarem que s'hi pugui fer qualque cosa, que no és, el mateix que que s'hi faci. Bé, jo li volia dir també, i m'ha passat un poc per alt, que això que jo hagi dit aquí, que hi haurà moltes lleis, bé, vostè ja diu, parlamentàriament, i em posa com a principal, el que és secundari, nosaltres no hem dit que no perquè hi hagi molt de Bolletins, hem dit que endemés, endemés podia passar això, però el vot, només justificat en el fet que hi haurà molts de Bolletins, votarem que no, hem donat unes altres raons bastant més convincents que aquestes i bé, si aquí el que és anècdota ho passam a principal, resulta que després nosaltres som un senyors que no sé què i que no sé que més, i jo li dic la veritat, jo com que, a mes li tenc molta simpatia, jo l'escolt amb molt interès, i lògicament agaf de vostè allò que en tot moment em fa diferent de vostès, i això és una gran lliçó que vostè em dóna cada vegada que em parla, a vegades em diu vas bé, i a vegades em diu vas equivocat perquè t'hi has atracat massa, vol dir que tenguem diferenciat i, tal vegada, en el futur, vostès amb la seva política nacionalista, i nosaltres amb la regionalista, entre vostès i nosaltres tendrem majoria i, per ventura, un Govern plegats i, per ventura, ens entendrem. Bé, nosaltres per què votarem que no, a l'admissió tècnica d'aquest Projecte de Llei? Entre altres coses, entre altres coses, jo ho he de dir al Grup Socialista, perquè pensam que aquest Projecte de Llei peca d'inoportunitat, és dir, dur un projecte de llei aquí, en el moment en què s'estan tramitant les Normes Subsidiàries de Santanyí que inclou Cala Mondragó, és, com a mínim, ho entenen així, una desconfiança apriorística contra l'Ajuntament de Santanyí, i a nosaltres ens costa pena, en aquests moments, entendre que això és així. Pensam, repetim, que a l'Ajuntament li hem de donar l'oportunitat que sigui ell el que l'aprofitament del paisatge tengui, un co-municipi turístic com Santanyí no pot de cap manera prescindir de zones que li donen categoria turística perquè en té moltes de places, però que és ell que en definitiva ha d'anar endavant, per això creim que aquest Projecte peca d'inoportunitat, i, aquest és un motiu més que nosaltres no li podem donar suport, jo m'atreuria, i sé que no aclariré res, a demanar-li que el retirin, a aquest Projecte de Llei, que el guardin, que esperin que acabi el tràmit de Normes Subsidiàries, i després queden en condicions de fer el que creguin que han de fer. Nosaltres, avui, no els podem donar el vot afirmatiu a la presa en consideració d'aquest Projecte de Llei, i, repetesc, si vostès el volen retirar, en un altre moment, ja veuríem que fariem, no obstant, jo repetesc que nosaltres tenim un programa clar d'ordenació del territori, que és un programa diferenciat del PSM nacionalistes i del PSOE, que és un programa molt diferenciat de Coalició Popular, i nosaltres anam intentant dur el nostre programa endavant, i creim que és la nostra obligació, perquè els pocs o molts que ens votaren, el que ens demanaran sempre és que siguem coherents amb el programa electoral que els va fer decidir votar-nos a nosaltres i no votar-los a vostès o als de Coalició o als del Partit Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. Està obert el torn a favor, en contra. Passam al torn de rèplica. El Sr. Joan F. Triay Llopis té la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Demanaria en aquesta, probablement, darrera intervenció, la mateixa generositat de què ha gaudit el Portaveu del Grup Regionalista, Srs. i Sres. Diputats, el Grup Parlamentari Socialista, amb la Llei d'Àrees Naturals d'Especial Interès, va pretendre dotar al Parlament d'un instrument de màxim rang dins l'estructura jurídica de la nostra Comunitat Autònoma, per realitzar una política que seria equivalent al que se'n diu una política d'estat a nivell nacional, en matèria de protecció d'àrees naturals d'especial interès, d'àrees de valor natural, que pogués actuar amb rapidesa amb un estatut jurídic clar, i amb voluntat de permanència. Mai no va ser la nostra intenció, i vàrem esser insistents en aquest punt, fer una llei per resoldre un únic problema d'un únic municipi, mai no vol ser una llei, per a nosaltres, exclusiva per a l'Ajuntament, per al municipi de Campos, dels debats d'avui creim que podem començar a treure ja, una primera conclusió, i és que aquesta intenció del Grup Socialista, no era compartida, evidentment, per altres grups que li van donar suport, a aquesta llei, i la varen fer possible. M'he de referir, novament, a com una Comissió Provincial d'Urbanisme, presidida, dirigida pels homes que, en gran part, avui constitueixen Unió Mallorquina i en part el Grup Regionalista com a tal, van prendre una decisió tan sòlida com tornar les Normes de Santanyí a l'avanç de planejament, perquè fessin nova proposta per salvaguardar zones humides, platges, zones costeres, i de més valor de Cala Mondragó i «su entorno», que aquí és la diferència bàsica que hi ha entre l'acord que ha pres la Comissió Provincial d'Urbanisme recentment i l'acord que va prendre en aquella oportunitat, veim com avui ja no donen suport a aquella posició presa per ells mateixos, sola diferents sigles polítiques i, insistesc perquè ja ho havia dit a un altre punt de l'Ordre del Dia, com observam una dretanització d'un partit pel fet de passar del Govern a deixar de ser-hi amb ell, no hi ha dubte que procés curiós i peculiar que se sol produir en sentit contrari. Quan el Consell General Interinsular acorda plantejar recurs contenciós contra la Declaració de Centre d'Interès Turístic Nacional, realment amb autèntica coherència amb la Comissió Provincial d'Urbanisme, fins i tot Aliança Popular, fins i tot el Sr. Allès, que era en aquell moment convidat de pedra en el Consell General Interinsular, voten afirmativament i unànimement la posició, avui sembla que tot s'ha capgirat i efectivament, mentre el Consell General Interinsular va estar amb UCD i, per tant, presidit pel Sr. Albertí, efectivament que no es va destruir cap espai natural important, tampoc no se'n va resoldre cap definitivament, es van ajornar les solucions i ara cauen o comencen a voler caure un per un, perquè les lletres estan venent i ara, que és quan hem de prendre les decisions definitives, senyors què és el que passa? Doncs, Ciutadella, Cala'n Turqueta, no, demanam que la retirin, per què? Bé perquè hem de fer un estudi global. Cala Agulla, per favor, no la votarem, per què? Perquè el batle és d'UM i segur que es protegirà el terme. Tercera posició, Cala Mondragó, per favor, la

retinin perquè és inoportuna, no està bé que vostès plantegin al Parlament una Llei per protegir l'espai de Cala Mondragó, perquè la Comissió Provincial d'Urbanisme per enessima vegada vol no resoldre el problema, perquè açò és el que ha passat. Nosaltres, Srs. Diputats discrepam d'aquestes posicions, discrepam clarament d'aquests pretesos urbanisme ecològic que dins els mateixos espais naturals vol fer compatible la urbanització política i la protecció, nosaltres no estam, com ha dit el Sr. Albertí, per una, per protegir el paisatge sense fer res, nosaltres estam per protegir el paisatge sense fer res dins l'espai natural protegit, no fora d'ell, el que no creim compatible és que dins el propi espai de Cala Mondragó es pugui compatibilitzar l'actuació urbanística turística intensa amb hotels, amb apartaments, amb la protecció d'un espai que com ha assentit amb la posició del Grup Socialista té uns grans valors geomorfològics i paisatgístics. Creim sincerament, Srs. Diputats, que avui el Grup Regionalista per tres vegades ha fet pública penitència del seu suport a la Llei d'Es Trenc, esperam que després d'aquestes reiterades mostres de submissió, el Govern els perdoni. Nosaltres, per la nostra part, Sres. i Srs. Diputats, creim que al poble de les Illes Balears no li serà tan fàcil perdonar els resultats negatius que en puguin sortir, pels espais naturals, pel patrimoni natural comú de les Illes Balears, de les seves posicions d'avui, i nosaltres, com a Grup Socialista, sense cap dubte farem el possible per mantenir viva a la memòria del poble de les Illes Balears aquestes conseqüències. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Jeroni Albertí. Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Albertí, em permet una observació? Veig que d'allà m'aixequen la mà i no m'havien advertit, i com que el grup ... Disposa, Sr. Ferrà, de cinc minuts dins el torn de rèplica, eh?

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Disculpes, perquè els nins d'aquest Parlament es veu que tenen preferència una vegada més. Per reiterar, senzillament el nostre ple estalonament a aquesta Proposició de Llei referida a la protecció clara i rotunda de Cala Mondragó, i, li donam suport, precisament, per unes raons que no són les que se'ns ha dit que té l'esquerra per protegir, que és un creixement zero, un no fer res. La protecció integral d'un determinat territori no vol dir en absolut activitats econòmiques zero, i això no ho deim ara aquí, sinó que, com ens agrada fer, ens hem de referir al nostre programa electoral, breu i concís, però bastant clar, que dins la matèria d'ordenació del territori ja vàrem dir que proposàvem aconseguir una relació harmònica i equilibrada entre les activitats econòmiques i la conservació de la naturalesa i dels recursos naturals, per tant, entenem que aquesta Llei està dins aquest camí, i per això, perquè volem un país econòmicament actiu, però a nivell d'ordenació territorial ordenat, controlat dins uns termes raona-

bles, i no en treguem més bocins d'aquest país que ens n'omplim la boca, parlam del que és nostre i de defensar, als especuladors i, fins i tot, a companyies estrangeres, no obrim la porta a fer això com un territori colonial, una nova Alemanya, una nova Anglaterra, etc., etc. que hi hauria urbanitzacions que haurien de dur pròpiament aquest nom, fins i tot, una nova Suècia. S'ha dit que el Grup Regionalista és l'àrbitre d'aquesta situació, nosaltres hi estam d'acord, però és un àrbitre que té una parcialitat clara i manifesta, i, com s'ha recordat una altra vegada, han de donar suport a la majoria que vostès mateixos ajudaren a crear, perquè jo recull la invitació que ens fa de governar un dia plegats, però li vull recordar que després dels resultats electorals hi va haver una proposta de formar una majoria relativament progressista, vists els resultats ara, pareix que no ho hagués estat tant, de formar una majoria de centre-esquerra, i vostè va ser el causant que això no es fes i, en definitiva, que tinguem la majoria de dretes que tenim, i, per tant, vull recordar que Esquerra Nacionalista s'hagués sumat, com va dir, a aquesta majoria amb molt de gust. I no tendríem el procés de destrucció territorial que ara hem de sofrir, per tant, nosaltres entenem que no hi ha més excuses per rebutjar aquesta Llei, no ens podem emparar, quan ens convé, en autonomies municipals, no ens podem emparar en excuses d'altres normes de protecció, perquè la protecció és urgent, perquè, entenem nosaltres, que hi ha un refrany mallorquí que diu «qui dies passa, anys empeny» i podríem dir qui Lleis ajorna, urbanitzacions fa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Dins torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Jeroni Albertí. Li deman disculpes, Sr. Albertí, però no l'havia vist de bon de veres. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Només dues precisions al Sr., al Diputat Triay, bé que ens diu que aquesta Llei la vàrem fer per a Campos, idè no, no la vàrem fer per a Campos, però la vàrem fer per aplicar-la en el moment, repetesc, en què situacions extraordinàries donin lloc a mesures extraordinàries. Vostè ens diu que, m'ha donat la raó, que almanco el temps que estàrem al Consell General Interinsular, vàrem ajornar els problemes, jo pens que no, perquè si ajornar els problemes és haver de suportar les crítiques que va suportar el nostre Conseller d'Ordenació del Territori, perquè realment va tenir una acció, crec jo important, record, per dir en els 50 mil metres que d'allà va ser tot, però en definitiva, vostè em diu que hi va haver un acord de la Comissió d'Urbanisme en el qual deia el mateix que ara, exepte «su entorno», bé és que, és que, no perdó, perquè no hi ha per perdonar, aquesta Comissió d'Urbanisme no és la del Grup Regionalista, no és la del Grup Regionalista, per tant, potser hi hagi una diferència d'«entorno», però al final és quan veurem com queda. Jo li vull dir que no sé si ens perdonaran o no, no tenim res per fer-nos perdonar, nosaltres cada vegada actuarem responsablement d'acord amb el nostre programa i, amb els nostres criteris, i, endemés, jo li agraeix el recordatori que vostè m'ha brindat de dir al poble que recordi el que nosaltres estam fent, jo li agraeix perquè a mi m'agradarà molt que, quan acabem aquesta Legislatura, el poble re-

cordi el que el Partit Regionalista ha fet, perquè el poble no ens passarà comptes, perquè avui no estalomen aquesta Llei, el poble ens passarà comptes si es destrueix el territori, i ens carregam el paisatge, i aquí ens hi trobarem tots, ara, si vosiè tenen un procediment, i nosaltres hem tenim un altre, jo voldria que quan acabi aquesta Legislatura, sense venir, sense tenir opció de Govern, sinó aplicant els nostres vots, es pogués dir el que jo he pogut dir en aquest moment, de moment que vaig tenir responsabilitats de pre-Govern autonòmic a aquestes Illes, que hem passat i Mallorca continua protegida. Al Sr. Damià Pons només li he de dir dues coses, jo no he dit res d'arbitres, aquest paper el m'ha aplicat vostè, jo no he dit que sigui l'àrbitre d'aquest Parlament, no ho he dit, nosaltres tenim els vots que tenim i els aplicam quan els aplicam, i el mateix a vostè li hauré de parlar un poc més dur, perquè vostè sempre utilitza frases més dures quan es refereix a nosaltres que als Srs. del Grup Socialista. Sr. Damià Pons, tanmateix no ens situarà allà on vostè vol, m'entén? Nosaltres estam aquí on estam, i qui ens ha de situar allà on estam és el poble, no s'esforci tant, no s'esforci tant, tanmateix no creu ningú, no ho creu ningú, per tant, jo li dic perquè vostè endemés té una capacitat de feina molt important, dediqui els seus esforços a qualque cosa més productiva, que enca-sellar-nos allà on no estam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Per què? Per què em demana la paraula?

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Per contradiccions, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per contradiccions? Té vostè cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. No necessitaré tant de temps. Era per puntualitzar ...

EL SR. PRESIDENT:

Per puntualitzar o per contradir? Per defensar-se d'una contradicció.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Exactament. Per contradir o defensar-me de la contradicció que ha plantejat el Portaveu del Grup Regionalista, en relació a l'acord de la Comissió Provincial d'Urbanisme relatiu a Cala Mondragó i les Normes Subsidiàries de Santanyí. Evidentment, Sr. Albertí, la Comissió Provincial d'Urbanisme actual no és la del Grup Regionalista, però bé, hi va haver, el supòs suficientment informat, una autèntica coincidència entre els representants per diferents instàncies dels partits de la Coalició Popular i els representants d'Unió Mallorquina a la Comissió Provincial d'Urbanisme en relació a Cala Mondragó, per tant, no serà, tal vegada, la Comissió Provincial d'Urbanisme regionalista, però hi ha unanimitat sobre aquest tema per rebutjar la proposta de no urbanització en absolut de Cala Mondragó que havia fet la Ponència Tècnica, la Ponència Tècnica, com vostès saben, és integrada per tècnics especialitzats en urbanisme, representants de col·legis professionals, etc..., en els quals, com a mínim, crec Sr.

Albertí, que els han de concedir que són tan rigorosos com els que han fet l'informe del qual vosiè disposa. Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Els Grups que no han intervengut, volen fixar la seva posició? El Sr. Joan Verger té la paraula per fixar la posició. Disposa de deu minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, crec que ja s'ha dit el que s'ha de dir, per rebutjar o acceptar aquesta tercera Llei d'Àrees Naturals d'Especial Interès, el nostre Grup rebutjarà aquesta Llei, i vull deixar clar a aquest Parlament que nosaltres no volem perdonar ni necessitam que ens perdoni ningú. A les pròximes eleccions ja ens donaran el vot si volen, si ho hem fet bé, i així ho esperam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. El Conseller del Govern, Sr. Jeroni Saiz té la paraula, s'obri qüestió incidental.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente, muy brevemente, porque como he dicho antes, la postura del Gobierno quedaba fijada en nuestras intervenciones anteriores. No obstante en este caso se han introducido dos nuevos elementos en el debate, mejor dicho, se ha introducido un elemento y se ha obviado otro que creo que vale la pena hacer una brevisima puntualización. Se ha introducido la posible contradicción entre la Ponencia Técnica y la Comisión Provincial de Urbanismo o, por llamarle de alguna forma, es decir se ha hecho especial hincapié por el representante del Grupo Socialista, en que la decisión o el acuerdo de la Comisión Provincial de Urbanismo había sido en contra de la Ponencia Técnica, poniendo especial énfasis en ello, como queriendo culpar de pecado original a la resolución de la Ponencia de Urbanismo, yo nada más quisiera recordar que la Comisión de Urbanismo actúa de acuerdo con su leal saber y entender y que, efectivamente, en algunos casos no está de acuerdo con las propuestas que han salido de la Ponencia Técnica, lo que resulta altamente curioso es que nada más se destaque este caso y, en cambio, no se destaque cuando la Ponencia de Urbanismo, la Comisión Provincial votó en contra de la Ponencia y a favor de las posturas mantenidas por el Ayuntamiento de Ciudadela, en el caso de la posible subrogación en la aprobación inicial de la urbanización de El Perico, en ese caso, sin embargo, no se ha destacado. Y el otro elemento que también, no se ha introducido, se ha obviado, prácticamente hasta el último momento, que es el del respeto a la autonomía municipal, tema que durante el debate referido a la costa sur de Ciudadela también se había manejado profusamente. Resulta que para los grupos de izquierda únicamente es respetable la autonomía municipal cuando se trata de sus ayuntamientos, y, entonces, si no se actúa de acuerdo con sus deseos se está luchando contra esta pretendida autonomía municipal, en este caso del Ayuntamiento de Ciudadela, en cambio, nadie se acuerda de los ayuntamientos cuando son de signo contrario, por ejemplo el Ayuntamiento de Capdepera en el caso de Cala Agulla, o el Ayuntamiento de Santanyí en el caso de Cala Mondragó. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Turno de contrarreplica, de réplica, por favor. Dispone de un tiempo de cinco minutos.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gracies, Sr. President. Realment és curiós que al llarg dels debats, es justifiqui la poca solidesa en alguns casos, de les propostes de protecció, perquè no estan suficientment documentades jurídicament o tècnicament i que després hi hagi proposicions documentades al màxim nivell com és la Ponència Tècnica de la Comissió Provincial d'Urbanisme, i que alegrement se'n faci cas omís. No deixa de ser curiós que endemés aquesta nova posició de la Ponència Tècnica sigui precisament coincident amb la que ja l'any 81 havia dubtat, amb caràcter de conseqüència de règim intern, com és ben sabut a l'aprovació dels avanços de planejament, quan es van tornar a l'Ajuntament les Normes Subsidiàries de Santanyí, però, per altra part, treu a col·locació altres temes que no estan relacionats amb Cala Mondragó, però que podem, perfectament discutir, nosaltres tenim claríssim que la definició d'Àrees Naturals d'Especial Interès està per damunt de l'autonomia municipal i, per açò, ho hem dut al Parlament de les Illes Balears, perquè sigui el màxim criteri que decidesqui, hi vinguin bé o no hi vinguin bé els ajuntaments interessats, si aquestes zones s'han de protegir o no. I, per tant, en qualsevol cas, hi ha coincidència, però, no obstant, la interpretació que vostè fa és bé al contrari, vostès defensen l'autonomia municipal, quan els ajuntaments de dretes volen destruir el paisatge, i no l'estalonen quan els ajuntaments d'esquerra com Ciutadella el volen protegir i demanen una suspensió de planejament, per tant, l'argument és absolutament contrari de l'ús que el Conseller d'Ordenació del Territori n'ha fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contrarreplicar?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente. Creo que me debo haber explicado bastante mal o quizás tiene mala memoria el Sr. Triay. La autonomía municipal tiene que contemplarse siempre, no sólo cuando gusta, sino siempre, al ayuntamiento, y nosotros la hemos respetado siempre, a la autonomía, lo cual no quiere decir que después el Gobierno no actúe como cree que tiene que actuar, que para esto tiene la responsabilidad de Gobierno, en el caso del Ayuntamiento de Ciudadela, cuando creímos que sí tenía razón en reclamar su derecho a resolver sobre la aprobación inicial de la urbanización de El Perico, en contra de la opinión de la Ponencia Técnica, máximo órgano, como dice usted, y en contra de los máximos informes técnicos y jurídicos que se pueden aportar, sin embargo, resolvimos en contra y a favor de mantener la autonomía municipal, porque creímos que en aquel caso sí era de justicia y compartimos la petición, en otros casos no lo hacemos, luego nosotros no miramos el color del ayuntamiento, sino que estamos mirando exclusivamente donde creemos, puede que estemos equivocados, donde creemos que está la justicia y la razón. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sres. Diputados, de sus intervenciones. No se dan más intervenciones. Sras. y Sres. Diputados, vamos a pasar a la votación. Per tant, prenen vostès en consideració la Proposició de Llei de Declaració de la Zona de Cala Mondragó com a Àrea Natural d'Especial Interès? Les Sres. i Srs. Diputats que estiguin a favor, es volen posar drets, per favor? Secretària vol procedir al recompte? 24, 23. Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es volen posar drets, per favor? 29. Poden seure. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha. Per tant, queda rebutjada la Proposició per 23 vots contra 29. Aquesta Presidència els vol recordar que la pròxima sessió se celebrarà els dies 30 i 31, i començarà a les 17 hores de l'horabaixa. Moltes gràcies de les seves intervencions.